ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)

ปริญญา

หลักสูตรและการสอน | การศึกษา

สาขา | **ภาควิชา**

เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

General Education Program Curriculum Development Correspondent with Yala Rajabhat University Context

นามผู้วิจัย นายกฤษฎา กุณฑล

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก .....

(รองศาสตราจารย์นาตยา ปิลันธนานนท์, Ph.D)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม .....

(รองศาสตราจารย์มธุรส จงชัยกิจ, Doctorat de 3eme Cycle)

หัวหน้าภาควิชา .....

(อาจารย์สิทธิกร สุมาลี, ศษ.ด.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

.....

(รองศาสตราจารย์กัญจนา ธีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ ..... **เดือน** ..... **พ.ศ.** .....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสม กับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

General Education Program Curriculum Development Correspondent with Yala Rajabhat University Context

โดย

นายกฤษฎา กุณฑล

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)

พ.ศ. 2556

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กฤษฎา กุณฑล 2556: การพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน) สาขาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์นาตยา ปิลันธนานนท์, Ph.D. 430 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาให้สอดคล้องกับบริบทของการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลกและบริบทของมหาวิทยาลัยและเพื่อศึกษารูปแบบและวิธีการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักการและเป้าหมายของหลักสูตร

วิธีดำเนินการวิจัยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา 4 ขั้นตอน ได้แก่ การเตรียมการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตร การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร การจัดทำแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ โดยในขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรเป็นการวิจัยปฏิบัติการร่วมกับคณะทำงาน จำนวน 20 คน กลุ่มตัวอย่างในการเสนอความคิดเห็นเพื่อออกแบบและประเมินหลักสูตรคืออาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 141 คน

ผลการวิจัยมีดังนี้ 1)การกำหนดชื่อกลุ่มวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปใช้ประเด็นเป็นหลักในการจัดกลุ่ม 2)การบริหารจัดการหลักสูตรกำหนดให้มีหน่วยงานกลางรับผิดชอบ 3)รูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชาที่เหมาะสมมี 3 รูปแบบ ได้แก่ แบบที่ 1 เริ่มจากขอบข่ายรายวิชา วิธีการเรียนการสอนและเป้าหมายในการเรียน แบบที่ 2 เริ่มจากวัตถุประสงค์รายวิชาและหัวข้อสำคัญ และแบบที่ 3 เริ่มจากความสำคัญของรายวิชา ขอบข่ายรายวิชาและวิธีการเรียนการสอน 4)รายวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีจำนวน 19 รายวิชา ได้แก่ สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต การคิดคำนวณสำหรับผู้บริโภค การเขียนกับเทคโนโลยีร่วมสมัย วิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์เพื่อการสร้างสรรค์ ชีวิตที่ยั่งยืน สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน การจัดการทรัพยากรมนุษย์และสังคม ดนตรีเพื่อสุขภาพ ศิลปะเพื่อชีวิตที่ดี วรรณกรรมและภาพยนตร์ ทักษะชีวิต ความเป็นพลเมืองโลก สันติศึกษาและความหลากหลายทางวัฒนธรรม การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการจัดการความขัดแย้ง ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษและภาษามลายูเพื่อการสื่อสารธุรกิจ

/ /

ลายมือชื่อนิสิต ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Krisda Kunthon 2013: General Education Program Curriculum Development Correspondent with Yala Rajabhat University Context. Doctor of Philosophy (Curriculum and Instruction), Major Field: Curriculum and Instruction, Department of Education. Thesis Advisor: Associate Professor Nataya Pilanthananond, Ph.D. 430 pages.

The objectives of this research were to develop general education program curriculum correspondent with the social change and university context and to study the effective model and program administration to serve principles and goals of curriculum.

Research and Development method was applied in this study consisted of 4 stages : preparation of curriculum development ; curriculum development ; curriculum evaluation and improvement and preparation of learning resources. In curriculum development stage applied by participatory action research with 20 working group. The sample used in comment for curriculum design and development were 141 lecturers of Rajabhat Yala University.

The results of this study were 1) General education program is theme-based curriculum; 2)The central administration office is responsible for curriculum administration ; 3) Course description styles are written 3 types: type I including scope, learning method and aim; type II including aim and topic; type III including important, scope and learning method and 4) General education courses correspondent with Yala Rajabhat University context are Information for Lifelong Learning, Computational Thinking for Consumers, Writing with Contemporary Technology, Science and Humanity for Creativity, Sustainable Life, Environment and Sustainable Development,Human Resource Management and Society,Music for Health, Art for Better Life, Literature and Film, Life Skills, Global Citizenship, Peace Studies and Cultural Diversity, Intercultural Communication, Thai for Communication and Conflict Management, English for Communication, Listening and Speaking English, Reading and Writing English, and Malay for Business Communication.

_____ _____ ___ / ___ / ___

Student's signature Thesis Advisor's signature

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์นี้เกิดขึ้นได้ด้วยความเมตตาและความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.นาตยา ปิลันธนานนท์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผม ตลอดระยะเวลา 1 ปี 8 เดือนของการสร้างผลงานชิ้นนี้ อาจารย์สอนให้เปิดมุมมอง เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ในการทำงาน ให้คำปรึกษาที่มีคุณค่า เสียสละเวลาในการตรวจงานอย่างรวดเร็วและสม่ำเสมอ ทำให้ผมซาบซึ้งกับการเป็นครูเพื่อศิษย์และควรค่าแก่การเป็นต้นแบบให้ลูกศิษย์ได้จดจำและประพฤติปฏิบัติตามแบบอย่างที่ดีงามเช่นนี้ตลอดไป

ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.มธุรส จงชัยกิจ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้สอนให้เรียนรู้เทคโนโลยีที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำวิจัยนี้ ดร.ศิริรัตน์ ศรีสอาด ที่ได้จุดประกายความคิดและแนะนำการเริ่มต้นทำงานนี้ ดร.ปิรัญญา บุนนาค ผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ดร.วิภารัตน์ แสงจันทร์และคณาจารย์ในสาขาหลักสูตรและการสอนทุกท่านที่ได้เปิดโอกาสให้ผมและเพื่อนร่วมรุ่นภาคพิเศษรุ่นที่ 7 ได้เข้าเรียนตามโครงการความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เมื่อปี พ.ศ. 2553

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ไกรสร ศรีไตรรัตน์ อธิการบดีและคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่ให้การสนับสนุนทุนอุดหนุนการศึกษาจากกองทุนตลอดระยะเวลาที่ได้ศึกษา ขอขอบคุณคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาในช่วงปี พ.ศ. 2554 – 2555 ทุกท่านที่ได้ให้ความคิดและข้อเสนอแนะในการทำงาน รวมทั้งคณะทำงานร่วมพัฒนาหลักสูตรทั้ง 26 คน ที่ได้ให้เวลาและความคิดที่ดีในการทำงานร่วมกัน ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกินา อาแล ที่ช่วยปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ

คุณค่าที่เกิดขึ้นจากงานนี้ขอมอบแด่บิดา มารดาและครูของผมทุกท่านที่ได้สั่งสอน ทำให้ผมได้เติบโตขึ้นในวันนี้ ขอขอบคุณทุกกำลังใจจากเพื่อนร่วมรุ่นทุกคน รุ่นพี่ รุ่นน้องในสาขาที่ได้ให้ความรู้ ให้คำแนะนำและให้กำลังใจอยู่เสมอและบุคคลสำคัญในครอบครัวคือผู้ช่วยศาสตราจารย์นิภาภัทร์ กุณฑลและเด็กชายพัชรกฤษฎ์ กุณฑล ที่ได้เป็นกำลังใจอยู่เคียงข้างเสมอมา

กฤษฎา กุณฑล
มีนาคม 2556

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง (3)

สารบัญภาพ (7)

บทที่ 1 บทนำ 1

ความสำคัญของปัญหา 1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย 6

ขอบเขตการวิจัย 6

ประโยชน์ที่ได้รับ 6

นิยามศัพท์เฉพาะ 7

บทที่ 2 การตรวจเอกสาร 8

แนวคิดในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา 8

หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป 20

บริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 28

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในประเทศและต่างประเทศ 39

บทที่ 3 วิธีการวิจัย 48

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการพัฒนาหลักสูตร 48

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการพัฒนาหลักสูตร 50

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการประเมินและปรับปรุงหลักสูตร 51

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นการจัดทำแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ 52

บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์ 53

ผลการวิจัย 53

ข้อวิจารณ์ 200

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ 211

สรุปผลการวิจัย 212

ข้อเสนอแนะ 213

เอกสารและสิ่งอ้างอิง 216

ภาคผนวก 222

ภาคผนวก ก คำสั่งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร 223

ภาคผนวก ข แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย 227

ภาคผนวก ค แบบประเมินหลักสูตร 233

ภาคผนวก ง หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 254

ภาคผนวก จ แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ 268

ประวัติการศึกษาและการทำงาน 430

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	อันดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จากการประชุมครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2	5
2	การเปรียบเทียบการบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาและมหาวิทยาลัยในทวีปเอเชีย	144
3	ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อชื่อกลุ่มวิชาในหลักสูตรหมวดศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	150
4	ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	151
5	ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อองค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	152
6	ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	154
7	รายวิชากลุ่มวิชาการแสวงหาความรู้และการบูรณาการระหว่างคณะ	160
8	รายวิชากลุ่มวิชาการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบูรณาการระหว่างคณะ	161
9	รายวิชากลุ่มวิชาสุนทรียภาพและการบูรณาการระหว่างคณะ	162

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
10	รายวิชากลุ่มวิชาความเป็นพลเมืองและการบูรณาการระหว่างคณะ	163
11	รายวิชากลุ่มวิชาการสื่อสารและการบูรณาการระหว่างคณะ	165
12	ชื่อรายวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	167
13	กลุ่มตัวอย่างและจำนวนแบบประเมินที่เก็บรวบรวมได้	169
14	แสดงผลการประเมินรูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชา	170
15	แสดงผลการประเมินหลักสูตรกลุ่มวิชาการแสวงหาความรู้	171
16	ผลการประเมินหลักสูตรกลุ่มวิชาการพัฒนาที่ยั่งยืน	175
17	ผลการประเมินหลักสูตรกลุ่มวิชาสุนทรียภาพ	178
18	แสดงผลการประเมินหลักสูตรกลุ่มวิชาความเป็นพลเมือง	179
19	ผลการประเมินหลักสูตรกลุ่มวิชาการสื่อสาร	181

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางผนวกที่		หน้า
1	แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต	269
2	แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาการคิดคำนวณสำหรับผู้บริโภค	277
3	แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาการเขียนกับเทคโนโลยีร่วมสมัย	282
4	แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาวิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์เพื่อการสร้างสรรค์	292
5	แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาชีวิตที่ยั่งยืน	300
6	แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาสิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน	309
7	แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์และสังคม	318
8	แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาศิลปะเพื่อชีวิตที่ดี	327
9	แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาดนตรีเพื่อสุขภาพ	334
10	แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาวรรณกรรมและภาพยนตร์	342
11	แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาทักษะชีวิต	351
12	แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาความเป็นพลเมืองโลก	360

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางผนวกที่		หน้า
13	แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาสันติศึกษาและความหลากหลายทางวัฒนธรรม	369
14	แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม	378
15	แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการจัดการความขัดแย้ง	386
16	แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	395
17	แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ	403
18	แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ	413
19	แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาภาษามลายูเพื่อการสื่อสารธุรกิจ	423

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	รายวิชา Music in the Global Context	106
2	รายวิชา Global Health Challenges: Complexities of Evidence-Based Policy	106
3	รายวิชา Muslim World: Transformations and Continuities	107
4	รายวิชา Languages of the World	107
5	รายวิชา University and Society	108
6	รายวิชา Chinese Culture and Its Philosophies	108
7	รายวิชา Living with Mathematics	109
8	รายวิชา Personal Development and Interpersonal Communication	109
9	รายวิชา History of Chinese Literature : A General Survey	110
10	รายวิชา Discovering Society	110
11	รายวิชา Asian Heritages: Symbolism and Values	111
12	รายวิชา A Taste of Chinese Opera	111

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
13	รายวิชา Climate Change through Earth History	112
14	รายวิชา Culture and Society	113
15	รายวิชา Ethics and Society: An Introduction to Philosophy	113
16	รายวิชา Food, Sex and Human Nature	114
17	โครงสร้างรายวิชาและจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยเยล	118
18	โครงสร้างและจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีฮ่องกง	133
19	โครงสร้างของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยจีนแห่งฮ่องกง	138
20	ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นที่มีต่อชื่อกลุ่มวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสม	151
21	แสดงค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสม	152

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
22	ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นที่มีต่อองค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	153
23	ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	156

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาต่อจากการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน มีความสำคัญในการพัฒนาคนเข้าสู่สังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้ ความท้าทายของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาคือการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก เพื่อเป็นแรงผลักดันในการก้าวไปสู่การสร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้ สมาคมมหาวิทยาลัยแห่งยุโรป (European University Association, 2007) ได้เสนอความคิดว่าการจัดการอุดมศึกษาในปัจจุบันจะต้องให้ความสำคัญกับความหลากหลาย (Diversity) ของผู้เรียนและบุคลากร การสร้างคุณค่า (Values) ในตัวผู้เรียน การพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ (Human potential) การมุ่งอนาคต (Future orientation) กระบวนการคุณภาพ (Quality processes) ในการบริหารจัดการและการเรียนการสอนและการสร้างองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning organizations)

การอุดมศึกษาของประเทศไทยมีเป้าหมายสำคัญในการผลิตและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพและมีสมรรถนะสากล สามารถเรียนรู้การใช้ชีวิตในสังคมและปรับตัวสำหรับงานที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต (แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา, 2551: 31) ในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบที่สำคัญอย่างน้อย 4 ประการคือหลักสูตร ผู้สอน ผู้เรียนและการบริหารจัดการ โดยหลักสูตรจะมีความสำคัญในการกำหนดแนวทางให้ครูจัดการเรียนการสอน และกำหนดให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตามที่มุ่งหวัง รวมทั้งกระบวนการบริหารจัดการที่ดี จึงจะบรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษา

จากสภาพการณ์และประเด็นท้าทายในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน ซึ่งประกอบด้วยความคาดหวังของสังคมที่มีต่อสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิต การแข่งขันของสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ ความร่วมมือกับต่างประเทศ การเคลื่อนย้ายและความต้องการของนักศึกษา การขยายตัวและความหลากหลายของสถาบันอุดมศึกษา ความก้าวหน้า

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทำให้สถาบันอุดมศึกษามีความพยายามที่จะสร้างนวัตกรรมด้านหลักสูตรที่เหมาะสมต่อการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและสามารถพัฒนาผู้เรียนตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2548) ได้กำหนดโครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะและหมวดวิชาเลือกเสรี หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่น และสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในลักษณะจำแนกเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการใด ๆ ก็ได้ โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษา และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ ในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของวิชาศึกษาทั่วไป โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต สำหรับหมวดวิชาเฉพาะ หมายถึง วิชาแกน วิชาเฉพาะด้าน วิชาพื้นฐานวิชาชีพและวิชาชีพ ที่มุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจและปฏิบัติงานได้ หมวดวิชาเลือกเสรี หมายถึง วิชาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ตามที่ตนเองถนัดหรือสนใจ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนรายวิชาใด ๆ ในหลักสูตรระดับปริญญาตรี

รูปแบบและวิธีการของหลักสูตรในระดับอุดมศึกษาที่จัดวิชาศึกษาทั่วไป เป็นรูปแบบของการอุดมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาที่เข้ามามีอิทธิพลต่อการอุดมศึกษาของไทย โดยเริ่มจัดในสาขาวิชาทางการฝึกหัดครูก่อน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้บัณฑิตทางครุศาสตร์มีความรู้กว้าง ซึ่งจำเป็นแก่การประกอบอาชีพครู หลังจากนั้นมาแนวความคิดและวิธีการก็ได้รับความสนใจและนำไปใช้ต่อไป ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2550) ได้แบ่งพัฒนาการของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปเป็น 4 ยุคคือ 1) ยุคเริ่มต้นให้ผู้เรียนมีความรู้กว้าง (พ.ศ. 2500-2510) การจัดการเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป เดิมเรียกว่าหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไป โดยได้จัดหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไปให้มีความรู้กว้างใน 3 ลักษณะ คือ ความรู้กว้างในวิชาการต่างๆ ที่นอกเหนือไปจากวิชาชีพครู ความรู้กว้างในเรื่องของการใช้ชีวิตประจำวันและความรู้กว้างในเรื่องราวของสังคมไทย 2) ยุคมุ่งเน้นคุณภาพบัณฑิตและเข้าใจสังคม (พ.ศ. 2510-2520) โดยมุ่งให้บัณฑิตมีความรู้ใน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิชาชีพ ภูมิปัญญา มีจิตใจที่มีมโนธรรม ต่อมาทบวงมหาวิทยาลัยบังคับใช้ให้ทุกหลักสูตรต้องมีวิชาความรู้พื้นฐานทั่วไปอย่างน้อย 30 หน่วยกิต 3) ยุคปรับปรุงพัฒนาตามสภาพสังคมสารสนเทศ (พ.ศ. 2520 – 2547) จากความเปลี่ยนแปลงของสังคม มีผลให้มหาวิทยาลัยมีการปรับตัวในการปรับปรุงหลักสูตร โดยเฉพาะหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป เน้นให้มีการรู้จักตนเอง รู้จักสังคม รู้จักแก้ปัญหา โดยใช้ความรู้เพื่อตนเองและสังคมเป็นหลัก ลักษณะเด่นที่เน้นความรู้และความคิดกว้างเข้าใจตนเองสังคมและความสัมพันธ์ของวิทยาการต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความเป็นคนที่สมบูรณ์ มีความคิดวิจารณญาณ และคุณธรรมเพื่อการศึกษาและการทำงานต่อไป 4) ยุคเร่งรัดพัฒนาบัณฑิตอุดมคติไทย (พ.ศ. 2547 - ปัจจุบัน) การปรับปรุงหลักสูตรในวิชาพื้นฐานทั่วไป มีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงไปตามลำดับของความต้องการในสังคมสารสนเทศ ต่อมากระแสโลกาภิวัตน์ โดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจเป็นแรงผลักดันให้ประเทศไทยต้องเคลื่อนไหวและปรับตัวอยู่ตลอดเวลา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งการดำเนินงาน เพื่อพัฒนาประชากรของประเทศให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 บังคับให้มหาวิทยาลัยทุกแห่งต้องดำเนินการปรับปรุงการเรียนการสอนให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

โดยสรุปแล้ว จะเห็นได้ว่าวิชาศึกษาทั่วไปเป็นกระบวนวิชาที่สร้างคนให้เป็นคนดี มีวิถีชีวิตที่มีความเก่ง ความสามารถ มีความสุขและเป็นผู้ที่มีค่าต่อสังคม การดำเนินการกำหนดแนวทางในการจัดการวิชาศึกษาทั่วไปจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นที่มหาวิทยาลัยจะต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่สาระวิชาที่ตอบสนองภารกิจและหน้าที่ของมหาวิทยาลัย โครงสร้างของการบริหารหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป การดำเนินการในเรื่องของกระบวนการจัดการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ตั้งอยู่ ณ ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา เดิมเป็นโรงเรียนฝึกหัดครู ก่อตั้งเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2477 โดยมีวัตถุประสงค์ให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นจังหวัดชายแดนภาคใต้ มุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพชีวิตด้วยกระบวนการทางการศึกษา การพัฒนาองค์ความรู้บนพื้นฐานการบูรณาการศาสตร์สากลและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ได้กำหนดให้เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นและนโยบายของสภามหาวิทยาลัยที่กำหนดให้เป็นมหาวิทยาลัยศิลปศาสตร์ (Liberal Art University) ที่เน้นภารกิจในการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาที่เป็นความต้องการของท้องถิ่น การดำเนินภารกิจต่าง ๆ จะต้องสอดคล้องสัมพันธ์กับท้องถิ่นซึ่งเป็นบริบทของมหาวิทยาลัย

บริบทที่สำคัญของมหาวิทยาลัยมีหลายมิติที่สำคัญ ได้แก่ 1) บริบทด้านความเป็นพื้นที่ชายแดนติดกับประเทศมาเลเซีย ซึ่งมีเอกลักษณ์ด้านความหลากหลายทางภาษาทั้งภาษาไทย ภาษามลายูถิ่นและภาษามลายูกลางซึ่งเป็นภาษาของชาวมาเลเซีย 2) บริบทด้านศาสนา เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่นับถือศาสนาอิสลาม 3) บริบทด้านสังคมวัฒนธรรม มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมอันเป็นผลสืบเนื่องจากบริบททางภาษาและศาสนา และ 4) บริบทด้านการศึกษาซึ่งมีความแตกต่างจากพื้นที่อื่น เพราะประชาชนต้องมีความรู้ทางศาสนาอิสลามควบคู่กับความรู้ที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ

จากบริบทการพัฒนาดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดนโยบายของสภามหาวิทยาลัยที่สำคัญในด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยกำหนดให้การดำเนินการตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย ต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับบริบทและความต้องการของท้องถิ่นเป็นสำคัญ เช่น มหาวิทยาลัยควรผลิตบัณฑิตในสาขาที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจในพื้นที่ชายแดนหรือระหว่างประเทศ สาขาที่ส่งเสริมการใช้ความหลากหลายทางภาษาในการดำรงชีวิต การส่งเสริมการผลิตสินค้าที่เป็นความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่หรือตลาดโลกมุสลิม ควรพัฒนาการเรียนการสอนในสาขาการผลิตครูที่เป็นความต้องการของโรงเรียนทั้งของรัฐและเอกชน โดยเฉพาะครูที่สามารถบูรณาการความรู้ทางศาสนาอิสลามกับความรู้ตามกลุ่มสาระต่าง ๆ ได้ ซึ่งจะเป็นการผลิตครูที่แตกต่างจากการผลิตครูในท้องถิ่นอื่นหรือการผลิตครูที่สามารถสอนกลุ่มสาระต่าง ๆ ด้วยภาษาต่างประเทศเพื่อรองรับการพัฒนาเยาวชนและคนไทยที่ต้องดำรงชีวิตในบริบทของการเกิดประชาคมอาเซียนในอนาคต (แผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 2553; นโยบายสภามหาวิทยาลัย, 2553)

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาได้จัดการเรียนการสอนหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป โดยใช้หลักสูตร พ.ศ. 2554 ซึ่งประกอบด้วย 4 กลุ่มวิชา ได้แก่ กลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งนี้กฤษฎา กุณฑล (2553) ได้ประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ในปีการศึกษา 2553 โดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมตินัย (nominal group technique) สามารถสรุปตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษา เพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เพื่อปรับรายวิชาให้เข้ากับอัตลักษณ์ของพื้นที่ เพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดตำแหน่งของมหาวิทยาลัย เพื่อปรับโครงสร้างรายวิชาให้เหมาะสมและเพื่อปรับปรุงระดับความยากของรายวิชา รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 อันดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปจากการประชุมครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

อันดับที่	ความต้องการจำเป็น	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	รวม
1	เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก	30	28	58
2	เพื่อให้สอดคล้องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษา	38	16	54
3	เพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์	26	25	51
4	เพื่อปรับปรุงรายวิชาให้เข้ากับอัตลักษณ์ของพื้นที่	28	17	45
5	ปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่	13	25	38
6	การกำหนดตำแหน่ง(Positioning)ของมหาวิทยาลัย	25	0	25
7	ปรับโครงสร้างรายวิชาให้เหมาะสม	0	15	15
8	ปรับปรุงระดับความยากของรายวิชา	8	0	8
	รวม	**168**	**126**	**294**

การวิจัยในครั้งนี้จะช่วยให้มหาวิทยาลัยได้มีการพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปได้สอดคล้องกับบริบทของการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลกและบริบทของการพัฒนาในพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับสภาพความหลากหลายและความเป็นพหุวัฒนธรรมในพื้นที่ มีการบริหารหลักสูตรที่เหมาะสมเพื่อให้ตอบสนองหลักการและเป้าหมายของหลักสูตร รวมทั้งมีการดำเนินงานเป็นไปอย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพสูง ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ให้สอดคล้องกับบริบทของการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลกและบริบทของมหาวิทยาลัย

2. เพื่อศึกษารูปแบบและวิธีการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักการและเป้าหมายของหลักสูตร

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรในการวิจัยนี้ ได้แก่ อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาจากคณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการและคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร ที่ปฏิบัติงานอยู่ในระหว่างปี พ.ศ. 2554 - 2555 จำนวน 218 คน

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ ได้แก่ อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาทั้งสี่คณะที่ปฏิบัติงานอยู่ในระหว่างปี พ.ศ. 2554 - 2555 จำนวน 127 คน โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

3. การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป โดยมีคณะกรรมการอำนวยการประกอบด้วยรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ รองคณบดีฝ่ายวิชาการของทุกคณะและผู้วิจัยที่ดำรงตำแหน่งและปฏิบัติงานอยู่ในระหว่างปี พ.ศ. 2554 - 2555 จำนวน 6 คนและคณะทำงานพัฒนาหลักสูตรจากคณะ 4 คณะ จำนวน 20 คน ทำงานร่วมกันในการออกแบบหลักสูตร พัฒนารายวิชาและปรับปรุงหลักสูตร

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. มหาวิทยาลัยได้หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่สอดคล้องกับบริบทของการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลกและบริบทของมหาวิทยาลัยและนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพบัณฑิตต่อไป

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. มหาวิทยาลัยได้รูปแบบและวิธีการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักการและเป้าหมายของหลักสูตร

นิยามศัพท์เฉพาะ

หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่นและสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี

บริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา หมายถึง บริบทที่คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาได้กำหนดเป็นกรอบแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย บริบทด้านความเป็นพื้นที่ชายแดนติดกับประเทศมาเลเซีย ซึ่งมีเอกลักษณ์ด้านความหลากหลายทางภาษาทั้งภาษาไทย ภาษามลายูถิ่นและภาษามลายูกลาง บริบทด้านศาสนา เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่นับถือศาสนาอิสลาม บริบทด้านสังคมวัฒนธรรม มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมอันเป็นผลสืบเนื่องจากบริบททางภาษาและศาสนาและบริบทด้านการศึกษาซึ่งมีความแตกต่างจากพื้นที่อื่น เพราะประชาชนต้องมีความรู้ทางศาสนาอิสลามควบคู่กับความรู้ที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา
   1.1 ภารกิจอุดมศึกษา
   1.2 การเปลี่ยนแปลงของอุดมศึกษากับโลกาภิวัตน์
   1.3 ปฏิญญาโลกว่าด้วยการอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21
   1.4 การจัดการศึกษาที่ตอบสนองความหลากหลาย
2. หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
   2.1 ความหมายและความเป็นมาของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
   2.2 จุดมุ่งหมายของวิชาศึกษาทั่วไป
   2.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
3. บริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
   3.1 ประวัติ นโยบายและทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย
   3.2 หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัย
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในประเทศและต่างประเทศ

แนวคิดในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ภารกิจอุดมศึกษา

การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาต่อจากระดับมัธยมศึกษา UNESCO (1998, 2009) ได้กำหนดว่าภารกิจหลัก (core missions) ของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาประกอบด้วยการให้การศึกษา การฝึกอบรม การทำวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนและการปรับปรุงสังคมส่วนรวม การดำเนินการเพื่อรักษาไว้ ส่งเสริม เพิ่มเติมให้ขยายตัวมากยิ่งขึ้นนั่นคือการให้การศึกษาให้ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณภาพ รับผิดชอบต่อ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประชาชน สร้างโอกาสในการเรียนรู้ที่สูงขึ้นและการเรียนรู้ตลอดชีวิต นอกจากนี้การอุดมศึกษาจะมีบทบาทสำคัญในการสร้างสังคมปัจจุบัน องค์ประกอบทางวัฒนธรรม สังคม การพัฒนาทางเศรษฐกิจและการเมือง การสร้างสิทธิมนุษยชนอย่างยั่งยืน การพัฒนาประชาธิปไตยและสันติภาพในบริบทของความเป็นธรรม หน้าที่ของอุดมศึกษาคือการทำให้มั่นใจว่าคุณค่าและความคิดของวัฒนธรรมสันติภาพมีความสำคัญมาก ในปี ค.ศ. 2009 UNESCO ได้จัดประชุมเรื่อง พลวัตใหม่ของอุดมศึกษาและการวิจัยเพื่อเปลี่ยนแปลงและพัฒนาสังคม โดยมีการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของอุดมศึกษาในช่วงหนึ่งทศวรรษและได้ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติภารกิจของอุดมศึกษาด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม 9 ประการ ดังนี้

1. การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นกลยุทธ์สำคัญในการพัฒนาการศึกษา การวิจัยพื้นฐาน การผลิตงานสร้างสรรค์และนวัตกรรม ความก้าวหน้าของคุณภาพชีวิตจะขึ้นอยู่กับการเข้าถึงสถาบันอุดมศึกษาทั้งในเชิงระบบและคุณภาพการศึกษา

2. การศึกษาระดับอุดมศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างชาติ โดยรัฐบาลจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบผลที่เกิดขึ้นทั้งหมด เพื่อให้มีการทุ่มเทและให้ความสำคัญต่อกระบวนการพัฒนาประเทศ

3. สภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันอาจทำให้เกิดอุปสรรคของการเข้าถึงอุดมศึกษาและช่องว่างของคุณภาพระหว่างประเทศที่พัฒนาแล้วกับประเทศที่กำลังพัฒนา และอาจเป็นข้อจำกัดเพิ่มเติมของประเทศที่ถูกจำกัดทางการศึกษาอยู่แล้ว

4. การเผชิญหน้ากับความท้าทายที่ซับซ้อนในโลกปัจจุบันและในอนาคตแห่งการเปลี่ยนแปลง สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม ที่จะก้าวไปสู่ความเข้าใจปัญหาในหลายระดับ ไม่ว่าจะเป็นมิติของท้องถิ่นและความเป็นสากล มิติของสังคม เศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมุ่งเน้นความเป็นสหวิทยาการและการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าของการพัฒนาที่ยั่งยืนและสันติสุข รวมทั้งการสำนึกในสิทธิมนุษยชนและความเสมอภาคทางเพศ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

5. ความสามารถในการเข้าถึงการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for all) การศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องเพิ่มความสามารถของครูทั้งครูก่อนประจำการและครูประจำการ โดยการสร้างหลักสูตรที่ตอบสนองในระดับบุคคลเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ซึ่งจะประกอบด้วยแนวคิดใหม่ เช่น การส่งเสริมการเรียนรู้ทางไกลและการเรียนรู้ในระบบเปิด การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การเตรียมวางแผนทางการศึกษาและการทำวิจัยเพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ยังเป็นบทบาทหน้าที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา

6. การจัดฝึกอบรมโดยสถาบันอุดมศึกษาจะต้องตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของผู้รับบริการ รวมทั้งการส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ สามารถสร้างความมั่นใจในงานฝึกอบรมเทคนิคและอาชีพ การเป็นผู้ประกอบการ และหลักสูตรที่ตอบสนองการเรียนรู้ตลอดชีวิต

7. สถาบันอุดมศึกษาทั่วโลกจะต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมในการที่จะช่วยลดช่องว่างของการพัฒนา โดยการถ่ายโอน แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่กำลังพัฒนา รวมทั้งจะต้องมีการทำงานร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษา การสร้างเครือข่ายการพัฒนาและช่วยเพิ่มความเข้าใจซึ่งกันและกันในวัฒนธรรมแห่งสันติภาพ

8. ภารกิจหลักของอุดมศึกษา 3 ประการคือการวิจัย การจัดการเรียนการสอนและการให้บริการแก่ชุมชน จะต้องมุ่งเน้นไปที่ความท้าทายของการเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาเพื่อปวงชนและเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals: MDGs) ซึ่งกำหนดให้อุดมศึกษามีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการพัฒนาชาติและนานาชาติเพื่อความยั่งยืนในอนาคต รวมทั้งมีบทบาทสำคัญในการให้ข้อมูลต่อสังคมเพื่อการตัดสินใจจากแนวโน้มและการเปลี่ยนแปลงของนวัตกรรมเทคโนโลยี

9. พลวัตใหม่จะนำไปสู่การปฏิรูปอุดมศึกษาและการวิจัย โดยจะมีการร่วมมือกันทั้งในระดับประเทศและระดับสากลเพื่อให้เกิดคุณภาพและความยั่งยืนของการศึกษาระดับอุดมศึกษา

จากข้อเสนอในการปฏิบัติภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 9 ประการ จะเห็นได้ว่ามีการมุ่งเน้นในประเด็นของความรับผิดชอบต่อสังคมทั้งในด้านการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน การศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและการร่วมมือกันทุกระดับทั้งในด้านการวิจัย การเรียนการสอนและการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บริการแก่สังคมเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลกปัจจุบัน

การเปลี่ยนแปลงของอุดมศึกษากับโลกาภิวัตน์

ในปัจจุบันการศึกษาระดับอุดมศึกษามีการขยายตัวมากขึ้นในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา Varghese (2009) พิจารณาได้จากสามประเด็นหลักที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ จำนวนสถาบันอุดมศึกษา นักศึกษาและอาจารย์ การขยายตัวช่วงปี ค.ศ. 1960–1970 เกิดขึ้นในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งมีการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาล ส่วนการขยายตัวในปัจจุบันเกิดขึ้นกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งมีแหล่งทุนจากภาคเอกชนหรือธุรกิจ การปรับตัวของอุดมศึกษาจึงเกิดขึ้นทั้งในส่วนของความมั่นคงทางการเงิน รวมทั้งเกิดการมีอำนาจในการตัดสินใจทั้งการจัดลำดับความสำคัญในการจัดการศึกษาและการสนับสนุนแหล่งทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้

การเปลี่ยนแปลงของอุดมศึกษาในปัจจุบันเกี่ยวข้องกับโลกาภิวัตน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Varghese (2011) และ Hoareau (2011) ได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการจัดการศึกษาและการวิจัยที่มีความเป็นสากล การเคลื่อนไหวข้ามพรมแดนของสถาบันอุดมศึกษา หลักสูตร อาจารย์และผู้เรียน จะช่วยในการเป็นสากลเพิ่มมากขึ้น ในส่วนของภาคเอกชน การให้บริการทางการศึกษาข้ามพรมแดนในหลากหลายรูปแบบ การใช้เทคโนโลยีในการให้บริการจะเปลี่ยนการศึกษาให้มีคุณภาพสูงขึ้นและมีการบริการด้านการตลาดระหว่างประเทศตามความสนใจของผู้เรียน ความหลากหลายของผู้ให้บริการและหลักสูตรการศึกษา จะมีความสัมพันธ์กับคุณภาพของการเรียนและการสอน กระบวนการและผลผลิต การเปิดเสรีการตลาดและการค้า รวมทั้งลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในอนาคต ในขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาข้อมูลจาก HEIGLO Project (2007) ซึ่งได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของอุดมศึกษาในยุโรป พบว่าสถาบันอุดมศึกษาในยุโรปอยู่ในระหว่างการพิจารณาปรับปรุงการกำหนดหน้าที่ของตนใหม่ภายใต้การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากภายนอก ความท้าทายเหล่านี้ถูกเรียกว่า การพัฒนาไปสู่เศรษฐกิจและสังคมฐานความรู้ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาจะต้องดำเนินการภายใต้การพัฒนาและการวิเคราะห์ผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในรูปแบบใหม่ ในขณะเดียวกันการอุดมศึกษาในยุโรปจะต้องอยู่ภายใต้กระบวนการเปลี่ยนแปลงองค์การเพื่อสร้างความเข้มแข็ง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ซึ่งจะมุ่งเน้นนโยบาย ความสามารถในกระบวนการจัดการ การสร้างแรงจูงใจ การประกันคุณภาพและมาตรฐาน ความรับผิดชอบและการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้

ศูนย์วิจัยและนวัตกรรมการศึกษาแห่ง OECD (Centre for Educational Research and Innovation , 2009) ได้วิเคราะห์แนวโน้มสำคัญที่เป็นไปได้ในการพัฒนาอุดมศึกษาในปี ค.ศ. 2030 จำนวน 6 แนวโน้ม ดังนี้

1. การอุดมศึกษาข้ามพรมแดน การเพิ่มจำนวนของนักศึกษา อาจารย์ และสถาบันอุดมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา เป็นการสนับสนุนนโยบายความเป็นสากล การจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาและความกดดันทางการเงิน มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นต่อไป โอกาสในการเรียนและการแข่งขันของนักศึกษาในระดับนานาชาติ โดยเฉพาะการเพิ่มขึ้นของคนจีนและอินเดีย การเคลื่อนย้ายทางภูมิศาสตร์จากใต้ไปทางเหนือและจากตะวันออกไปยังตะวันตกยังมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นจากการรับเงินเดือนและค่าตอบแทนที่สูงกว่า รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานที่ดีกว่า นอกจากนั้นแล้วรูปแบบการเคลื่อนย้ายข้ามพรมแดนในอนาคตจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งในด้านหลักสูตรและสถาบันอุดมศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเอเชีย ในอนาคตการเพิ่มขึ้นของจำนวนสถาบันอุดมศึกษาจะมีหลายรูปแบบ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับต้นทุนทางการศึกษาและการบริหารความเสี่ยง การตลาดจะมีทางเลือกมากขึ้นในด้านการส่งออกบริการทางการศึกษา นอกจากนั้นแล้วการใช้วิธีการเชิงพาณิชย์จะมีส่วนสำคัญในการสร้างเครือข่ายหรือการเชื่อมโยงโดยใช้ภาษาศาสนาหรือกลยุทธ์ทางการตลาดจะมีความชัดเจนมากขึ้นในอนาคต

2. การสร้างงานทางวิชาการและการวิจัยระหว่างประเทศ ผลของความกดดันในการร่วมมือและการแข่งขันซึ่งกันและกันจะช่วยเพิ่มอัตราการเติบโตของงานวิจัยระหว่างประเทศ จากการพัฒนาของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำนวนผลงานวิชาการที่มีการศึกษาร่วมกัน การเขียนบทความร่วมกันได้เพิ่มจำนวนมากขึ้นถึงสองเท่าในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา กองทุนเพื่อการวิจัยของมหาวิทยาลัยในระดับนานาชาติได้เพิ่มมากขึ้นถึงแม้ว่าจะมีสัดส่วนไม่สูงนัก อย่างไรก็ตามการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลกซึ่งได้ให้ความสำคัญกับการกำหนดเกณฑ์ด้านพันธกิจการวิจัย ส่งผลให้แนวโน้มของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากลมีความชัดเจนมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในการวิจัย หลายประเทศที่พยายามสร้างชื่อเสียงโดยการได้รับการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลกมีความพยายามที่จะทำงานร่วมกับมหาวิทยาลัยชั้นนำ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สิ่งเหล่านี้จะช่วยเพิ่มความสำคัญของการวิจัยที่ตอบสนองความต้องการที่หลากหลาย ซึ่งไม่ได้มุ่งเน้นเฉพาะการวิจัยเพื่อความเป็นเลิศในสาขาเฉพาะทางเท่านั้น แต่ยังให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกันในภูมิภาคต่าง ๆ อีกด้วย

3. ระบบการศึกษาระดับอุดมศึกษาในเอเชียและยุโรปจะเพิ่มความสำคัญมากขึ้นกว่าในอเมริกาเหนือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศจีนและอินเดีย ถึงแม้ว่าจะมีจุดเริ่มต้นที่ค่อนข้างช้าในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาแต่มีการพัฒนาที่รวดเร็ว ประกอบกับการมีโครงสร้างทางการวิจัยที่ดีและมีความเข้มแข็งในการดำเนินการ นอกจากนั้นความเคลื่อนไหวเพื่อการพัฒนาอุดมศึกษาของยุโรปนับตั้งแต่มีการตั้งเขตการศึกษาขั้นสูงในสหภาพยุโรป (Bologna Process) ทำให้เกิดการปฏิรูปอุดมศึกษาโดยการแข่งขันและร่วมมือกันเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในยุโรป ซึ่งในระยะยาวจะทำให้เกิดการนำไปสู่การสร้างความสมดุลในความหลากหลายของสถาบันการศึกษา

4. การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยเอกชนจะขยายตัวมากขึ้นทั่วโลก โดยเฉพาะนอกกลุ่มประเทศ OECD โดยเฉลี่ยแล้วอัตราการเจริญเติบโตของสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนจะมีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้น ที่เห็นได้ชัดเจนคือเงินทุนสนับสนุนการวิจัย มีอัตราเพิ่มขึ้นสูงกว่ามหาวิทยาลัยของรัฐในกลุ่มประเทศ OECD ยกเว้นในประเทศญี่ปุ่นและเกาหลี ซึ่งได้รับการสนับสนุนอย่างมากจากรัฐบาล ถึงแม้ว่าการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนของประเทศในยุโรปตะวันออก ประเทศโปรตุเกสและเม็กซิโกยังมีจำนวนไม่มากนัก แต่มีงบประมาณเพื่อการวิจัยในสัดส่วนที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาและมีแนวโน้มเกิดขึ้นต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่กำลังพัฒนา ซึ่งประชาชนมีความต้องการรับการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

5. การเติบโตของการตลาดการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยใช้ประสิทธิภาพของผลการปฏิบัติงานเป็นฐาน การเพิ่มขึ้นของการแข่งขันด้านทุนการวิจัยในกลุ่มประเทศ OECD ทั้งจากเงินอุดหนุนทั่วไปและจากแหล่งเงินกู้ต่างๆ สะท้อนให้เห็นความต้องการประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา อย่างไรก็ตามในขณะที่ความต้องการทางการเงินเพิ่มสูงมากขึ้น ส่วนผสมระหว่างการสนับสนุนจากรัฐบาลและเอกชนจะต้องมีความเหมาะสมตามบริบทของเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมพื้นฐานของประเทศ ความท้าทายของระบบอุดมศึกษา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คือการผสมผสานระหว่างประสิทธิภาพและความเป็นเลิศภายใต้ความเสมอภาคและโอกาสในการได้รับการศึกษา

6. การให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพเพื่อสร้างความเข้มแข็งของการพัฒนาอุดมศึกษา ความต้องการการรับรองคุณภาพได้กระจายไปสู่วงการศึกษาเพิ่มมากขึ้น จากตลาดแรงงานและผู้สำเร็จการศึกษาปัจจุบันได้เพิ่มความสำคัญกับผลผลิตทางการศึกษามากกว่าตัวป้อนทำให้มีความพยายามที่จะปรับปรุงกระบวนการจัดการศึกษาและกระบวนการประเมินเพื่อรับรองคุณภาพการศึกษา การรับรองมาตรฐานข้ามพรมแดน (cross-border accreditation) และการสร้างเครือข่ายระดับภูมิภาคได้มีการดำเนินการที่ชัดเจนขึ้นในยุโรป การเกิดขึ้นของกรอบมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาของโลกอาจเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาดำเนินการแต่สามารถเกิดขึ้นได้ในอนาคตอันใกล้นี้

โดยสรุปแล้วการจัดการอุดมศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกจะต้องพิจารณาให้ครอบคลุมประเด็นอุดมศึกษาข้ามพรมแดน การสร้างงานทางวิชาการและการวิจัยระหว่างประเทศ การปฏิรูปอุดมศึกษาโดยการแข่งขันและร่วมมือกันเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา การขยายตัวของอุดมศึกษาโดยเอกชน การเติบโตของการตลาดการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยใช้ประสิทธิภาพของผลการปฏิบัติงานเป็นฐานการให้และการให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพเพื่อสร้างความเข้มแข็งของการพัฒนาอุดมศึกษา

ปฏิญญาโลกว่าด้วยการอุดมศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21

การจัดการอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกมีความสำคัญอย่างยิ่ง แต่เนื่องจากในแต่ละประเทศมีรูปแบบและวิธีการดำเนินการที่แตกต่างกัน ดังนั้นเพื่อให้เกิดความร่วมมือและมีทิศทางในการปฏิบัติที่ชัดเจน เป็นไปในแนวทางเดียวกัน UNESCO จึงได้จัดประชุมระหว่างวันที่ 5 – 9 ตุลาคม 2542 และกำหนดปฏิญญาโลกว่าด้วยการอุดมศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 โดยมีประเด็นหลักคือการอุดมศึกษาในศตวรรษที่ 21: วิสัยทัศน์และการปฏิบัติ (World Conference on Higher Education, 2011) สรุปสาระสำคัญเพื่อเป็นกรอบการดำเนินงานในระดับอุดมศึกษา ดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. อุดมศึกษามีพันธกิจในการให้การศึกษา การฝึกอบรมและการทำวิจัย พันธกิจหลักและมีคุณค่าของอุดมศึกษาที่จะนำไปสู่การพัฒนาและสร้างสังคมที่ยั่งยืนที่ควรรักษาไว้ ส่งเสริมและขยายตัวให้มากขึ้นมี 3 ประการคือ 1)การให้การศึกษากับประชาชนให้มีคุณภาพสูง มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้ในระดับสูง โดยใช้หลักสูตรและเนื้อหารายวิชาที่มีความเหมาะสมในสภาพปัจจุบันและรองรับความต้องการของสังคมในอนาคต 2) การให้โอกาสประชาชนได้รับการเรียนรู้ที่สูงขึ้นและการเรียนรู้ตลอดชีวิต การเปิดโอกาสให้มีเรียนมีโอกาสในการเรียนรู้ที่หลากหลายยืดหยุ่นในการเข้าเรียนและสำเร็จการศึกษา พัฒนาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของสังคมการศึกษาเพื่อการเป็นพลเมืองที่ดีและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม 3) การสร้างและเผยแพร่ความรู้โดยกระบวนการวิจัย นำผลจากการวิจัยไปเป็นส่วนหนึ่งของการให้บริการวิชาการแก่ชุมชนสร้างความเชี่ยวชาญในการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรม ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์และความสร้างสรรค์ทางศิลปะ

2. บทบาททางจริยธรรม การควบคุมและการกำกับตนเองและการเตรียมการล่วงหน้าในอนาคต อุดมศึกษามีส่วนสำคัญในการป้องกันและรักษาจริยธรรมของสังคมรวมทั้งความรุนแรงต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากผลของความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความสามารถในการนำเสนอปัญหาสังคม การสะท้อนปัญหา เข้าใจและลงมือกระทำเพื่อแก้ปัญหาด้วยความรับผิดชอบเต็มรูปแบบ นอกจากนั้นแล้วอุดมศึกษาจะต้องมีการวิเคราะห์เพื่อคาดการณ์แนวโน้มทางสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรม รวมทั้งมีความเป็นอิสระและเสรีภาพทางวิชาการเพื่อให้พร้อมต่อความรับผิดชอบสังคม

3. ความเสมอภาคของโอกาสในการเข้าถึงอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชน เปิดโอกาสให้ทุกคนได้มีโอกาสได้รับการศึกษา โดยไม่จำกัดเชื้อชาติ เพศ ภาษา ศาสนา ความแตกต่างทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม สังคมหรือความพิการทางร่างกาย การอุดมศึกษาจะต้องเชื่อมโยงและสอดคล้องกับการศึกษาระดับอื่น ๆ ทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษา รวมทั้งส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิต มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้บนพื้นฐานที่กว้าง เปิดโอกาสให้มีการอบรมที่หลากหลายเพื่อโอกาสในการทำงาน ทั้งนี้ควรทำงานร่วมกับโรงเรียน ผู้ปกครอง นักเรียน กลุ่มที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน สิ่งสำคัญคือการได้รับโอกาสให้เข้าถึงการอุดมศึกษาของกลุ่มเป้าหมายพิเศษบางกลุ่ม เช่น ชนพื้นเมือง ชนกลุ่มน้อยทางวัฒนธรรมและภาษา กลุ่มด้อยโอกาสทางการศึกษา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4. การมีส่วนร่วมและส่งเสริมบทบาทของผู้หญิง ความพยายามในการเปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาจะทำให้ผู้หญิงมีโอกาสทางสังคมมากขึ้น ความพยายามในขั้นต่อไปคือการมีส่วนร่วมในทุกระดับและทุกสาขาวิชา สาขาสตรีศึกษา (Women's study) ควรได้รับการส่งเสริมเพื่อเป็นกลยุทธ์สำคัญในการเปลี่ยนแปลงอุดมศึกษาและสังคม

5. การสร้างความก้าวหน้าของความรู้โดยใช้การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ศิลปะและมนุษยศาสตร์และนำผลจากการวิจัยไปเผยแพร่ ความก้าวหน้าในการแสวงหาและค้นพบความรู้ใหม่เป็นหน้าที่ที่สำคัญและจำเป็นของสถาบันอุดมศึกษา การส่งเสริมการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา การสร้างนวัตกรรมใหม่เป็นสิ่งที่จำเป็นในระยะยาว ซึ่งจะต้องมีความสมดุลระหว่างการวิจัยพื้นฐานและการวิจัยเพื่อพัฒนาด้านต่าง ๆ สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือจะต้องมีการปกป้องสิทธิทางปัญญาและการนำผลไปใช้เพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติ รวมทั้งจะต้องมีการกำหนดกรอบนโยบายความร่วมมือในระดับชาติ ภูมิภาคและนานาชาติ

6. การวางแผนอุดมศึกษาในระยะยาว อุดมศึกษาจะต้องมีความพอดีระหว่างสิ่งที่สังคมคาดหวังกับสิ่งที่ปฏิบัติ โดยพิจารณาจากมาตรฐานทางจริยธรรม ความเสมอภาคทางการเมือง โดยยึดจุดมุ่งหมายและความต้องการของสังคม เคารพในวัฒนธรรมและรักษาสิ่งแวดล้อม สิ่งสำคัญคืออุดมศึกษาควรมีบทบาทในการบริการสังคมเพื่อขจัดความยากจน ความรุนแรง การไม่รู้หนังสือ ความอดอยาก ปัญหาสิ่งแวดล้อมและโรคต่าง ๆ โดยใช้ความเป็นสหวิทยาการ รวมทั้งเพิ่มการมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาครู การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยทางการศึกษา

7. การสร้างความเข้มแข็งร่วมกับโลกการทำงานและวิเคราะห์ความต้องการของสังคม การเปลี่ยนแปลงและการเกิดขึ้นของความคิดใหม่เกิดจากความรู้ ความสามารถในการประยุกต์ใช้และความสามารถในการจัดการข้อมูลเชื่อมโยงระหว่างการศึกษาและโลกของการทำงาน การมีโอกาสจากการฝึกงาน การปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการ การแลกเปลี่ยนนักศึกษาและอาจารย์ จะช่วยในการตอบสนองความต้องการของสังคมได้อย่างทันเวลา สิ่งสำคัญคือสถาบันอุดมศึกษาควรให้โอกาสผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่และมีความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งจะนำไปสู่การมีส่วนร่วมในสังคมและสามารถช่วยส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงซึ่งจะนำไปสู่การสร้างความเสมอภาคและความเป็นธรรมในสังคม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

8. การสร้างความหลากหลายของโอกาสทางการศึกษา ความหลากหลายของรูปแบบอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นในการตอบสนองความต้องการที่หลากหลาย เพื่อเป็นการขยายโอกาสและสร้างความยืดหยุ่นในการศึกษาควรมีสถาบันอุดมศึกษาของสาธารณะหรือของเอกชนที่ไม่มุ่งแสวงหาผลกำไร สถาบันอุดมศึกษาควรเสนอการจัดการศึกษาและการอบรมหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรระยะสั้น หลักสูตรนอกเวลาราชการ หลักสูตรที่มีตารางเรียนยืดหยุ่น การศึกษาทางไกลและการเรียนโดยใช้วิธีผสมผสาน

9. การสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนและเน้นการคิดเชิงวิพากษ์และคิดสร้างสรรค์ในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรับรู้ข้อมูล ความรู้และวิสัยทัศน์ใหม่ กระบวนการศึกษาระดับอุดมศึกษาควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีความรู้ วิธีการการปฏิบัติ การเป็นหุ้นส่วนและการร่วมมือกับชุมชนเพื่อให้นำความรู้ไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวมีความจำเป็นที่จะต้องออกแบบหลักสูตรใหม่ โดยใช้วิธีการใหม่เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะ มีทักษะและความสามารถในการสื่อสาร การคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างอิสระและการมีทีมงานที่หลากหลาย การออกแบบหลักสูตรจะต้องพิจารณาบริบททางสังคมวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ การศึกษาความต้องการของชุมชนจะต้องเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนในทุกหลักสูตร

10. การให้ความสำคัญกับบุคลากรทางการศึกษาและผู้เรียน นโยบายการพัฒนาบุคลากรเป็นสิ่งที่สำคัญของอุดมศึกษา ควรมีการคัดเลือกผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นวิธีการเรียนรู้และการแสวงหาความรู้มากกว่าการมุ่งเน้นในเนื้อหาความรู้เพียงอย่างเดียว นอกจากนั้นแล้วผู้สอนจะต้องมีความสามารถในการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ สิ่งสำคัญคือสถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีการเตรียมพัฒนาครูปฐมวัย ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเพื่อสร้างนวัตกรรมในการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง และมีการฝึกอบรมเพื่อเผยแพร่ความรู้อย่างเหมาะสม ในส่วนของผู้เรียนนั้นการให้บริการแนะแนวและบริการให้คำปรึกษา ควรมีการร่วมมือเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจการศึกษาระดับอุดมศึกษาและเรียนรู้อยู่ในสังคมที่มีความหลากหลาย

จากกรอบแนวคิดในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของโลกที่มุ่งให้ความสำคัญกับพันธกิจในการให้การศึกษา การฝึกอบรมและการทำวิจัย บทบาททางจริยธรรม การควบคุมและ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การกำกับตนเองและการเตรียมการล่วงหน้าในอนาคต ความเสมอภาคของโอกาสในการเข้าถึงอุดมศึกษา การมีส่วนร่วมและส่งเสริมบทบาทของผู้หญิง การสร้างความก้าวหน้าของความรู้โดยใช้การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ศิลปะและมนุษยศาสตร์และนำผลจากการวิจัยไปเผยแพร่ การวางแผนอุดมศึกษาในระยะยาว การสร้างความเข้มแข็งร่วมกับโลกการทำงานและวิเคราะห์ความต้องการของสังคม การสร้างความหลากหลายของโอกาสทางการศึกษา การสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนและเน้นการคิดเชิงวิพากษ์และคิดสร้างสรรค์และการให้ความสำคัญกับบุคลากรทางการศึกษาและผู้เรียน สิ่งเหล่านี้เป็นความคิดสำคัญในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา

การจัดการศึกษาที่ตอบสนองความหลากหลาย

ความท้าทายของนักการศึกษาในปัจจุบันคือ การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความหลากหลาย คำว่า "ความหลากหลาย" (diversity) หมายถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น บุคลิกภาพ รูปแบบการเรียนรู้และประสบการณ์ชีวิต เป็นต้น รวมทั้งความแตกต่างของกลุ่มหรือสังคม เช่น เพศ เชื้อชาติ ประเทศที่เกิด วัฒนธรรม การเมืองและศาสนา ดังนั้นในโลกปัจจุบันที่มีความเป็นสากลหรือโลกไร้พรมแดน ส่งผลทำให้ประเด็นการอยู่ในสังคมที่มีความหลากหลายได้รับความสำคัญเพิ่มมากขึ้น (Virginia Tech Diversity Strategic Plan, 2010)

จากบริบทของอุดมศึกษาและนโยบายทางการศึกษา รวมทั้งการนำนโยบายไปใช้ปฏิบัติของประเทศที่มีประชากรหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนาและภูมิหลังทางวัฒนธรรม ท่ามกลางความขัดแย้งหลายรูปแบบ มีความพยายามอย่างมากเพื่อแก้ไขปัญหาการศึกษาโดยการใช้นโยบายทางการศึกษาเป็นสิ่งขับเคลื่อน ซึ่งจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป Milem, Chang and Antonio (2005); McCutchen (2008); Inglis (2008) และสภามหาวิทยาลัยวอชิงตัน (University of Washington Council, 2010) ได้เสนอแนวคิดการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในสังคมที่มีความหลากหลาย สามารถสรุปแนวคิดสำคัญได้ 6 ประการ ดังนี้

1. การกำหนดข้อตกลงร่วมกันและสื่อสารความคิดในองค์การ การบรรลุเป้าหมายขององค์การในการสร้างการยอมรับความหลากหลาย จะต้องเริ่มจากการมีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ นโยบายและการมีภาวะผู้นำในองค์การทุกระดับของมหาวิทยาลัย การสื่อสารใน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

องค์การเกี่ยวกับคุณค่าหลัก (Core value) และวิสัยทัศน์เพื่อความหลากหลายให้เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน รวมทั้งสื่อสารกับนักศึกษา บุคลากรและชุมชน เพื่อกำหนดแผนการดำเนินการและวัดผลการดำเนินการที่ชัดเจนอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนั้นแล้วควรให้ความสำคัญโดยการกำหนดให้ความหลากหลายเป็นประเด็นหลักในพันธกิจการสอน การวิจัย การบริการวิชาการและโครงสร้างพื้นฐานในการบริหารจัดการ

2. การดึงดูดผู้เรียนที่มีความหลากหลาย มหาวิทยาลัยควรมีกระบวนการสรรหานักศึกษาในระดับปริญญาตรีจากหลายกลุ่ม โดยอาจร่วมมือกับชุมชนเพื่อคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียน สร้างความมั่นใจในการปฐมนิเทศ การช่วยเหลือทางสุขภาพและวิชาการ สร้างสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่ดีเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาและเข้าสู่การทำงานมีอาชีพที่ดีต่อไป

3. การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายและเตรียมพร้อมผู้เรียนสู่การเป็นพลโลก (Global Citizen) การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้โดยการมีส่วนร่วมและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน สร้างความมั่นใจในการเรียนรู้และออกแบบหลักสูตรที่มีผลต่อการเรียน เช่น การจัดสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชั้นปีที่ 1 การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ การจัดโปรแกรมเกียรตินิยม การวิจัยในระดับปริญญาตรีและการบริการวิชาการสู่ชุมชน การศึกษาสำหรับการเป็นพลโลก ประกอบด้วยความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล การเข้าใจความหลากหลายและประเด็นทางสังคมของประเทศอื่น การส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่มีความหลากหลาย

4. การสรรหาบุคลากรในองค์การให้มีความหลากหลาย ในขณะที่มหาวิทยาลัยมีผู้เรียนที่มีความหลากหลาย การสรรหาบุคลากรก็เช่นเดียวกัน ควรมีการเพิ่มโอกาสให้บุคลากรในหน่วยงานมีความหลากหลาย เพื่อให้มีโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน จะช่วยส่งเสริมให้มีความเข้าในสังคมและเคารพในความแตกต่างของแต่ละคน

5. การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยที่เน้นความหลากหลาย มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดปัญหาที่เกิดขึ้นและยังคงอยู่ในช่วงศตวรรษที่ผ่านมา ได้แก่ ความยั่งยืน โลกาภิวัตน์ ชนบท

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พลังงานและสุขภาพ ควรมีการทำงานร่วมกันในแบบสหวิทยาการเพื่อช่วยกันแก้ปัญหาเหล่านั้น ผลกระทบของการวิจัยจะทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและขยายการพัฒนาสู่วงกว้างต่อไป

6. การสร้างบรรยากาศของความหลากหลายอย่างยั่งยืน มหาวิทยาลัยจะต้องทำงานในเชิงรุกเพื่อสร้างและรักษาการเรียนรู้ การทำงานและการใช้ชีวิตที่แวดล้อมไปด้วยผู้เรียน บุคลากรที่มีภูมิหลังที่แตกต่างกัน บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนจะต้องมีความเป็นมืออาชีพในการเพิ่มความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการอยู่ร่วมกัน

จากแนวคิดการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ตอบสนองต่อความหลากหลาย สามารถทำได้โดยการกำหนดนโยบายและสื่อสารในองค์การที่ชัดเจน การดึงดูดผู้เรียนที่มีความหลากหลาย การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายและเตรียมพร้อมผู้เรียนสู่การเป็นพลโลก การสรรหาบุคลากรในองค์การให้มีความหลากหลาย การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยที่เน้นความหลากหลายและการสร้างบรรยากาศของความหลากหลายอย่างยั่งยืน

หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ความหมายและความเป็นมาของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปเป็นหมวดวิชาหนึ่งของโครงสร้างหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ซึ่งกำหนดให้ประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะและหมวดวิชาเลือกเสรี หมวดวิชาศึกษาทั่วไปเป็นรูปแบบหลักสูตรอุดมศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีการนำมาใช้ในประเทศไทยเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน สามารถสรุปความหมายและความเป็นมา ดังนี้

หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่น และสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดวิชาศึกษาทั่วไปในลักษณะจำแนกเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการใด ๆ ก็ได้ โดยผสมผสาน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษา และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ ในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของวิชาศึกษาทั่วไป โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548)

การนำวิชาศึกษาทั่วไปมาใช้ในหลักสูตรระดับอุดมศึกษา มีจุดเริ่มต้นมาจากประเทศสหรัฐอเมริกา ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2550) ได้แบ่งความเป็นมาของวิชาศึกษาทั่วไปในสหรัฐอเมริกาออกได้เป็น 4 ยุคใหญ่ ๆ คือ 1) ยุคเริ่มแรก ตั้งแต่ ค.ศ. 1910 – 1944 เริ่มจากความคิดของนักการศึกษาที่มีความต้องการให้นักศึกษาใหม่ทุกคนได้ศึกษาปัญหา รับรู้ความยุ่งยากของสังคม ตลอดจนรับรู้เรื่องราวทางวิทยาศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อชีวิตมนุษย์ จึงเสนอให้นักศึกษาทุกคนได้เรียนวิชาศึกษาทั่วไป รวมถึงการศึกษาอารยธรรมตะวันตก ได้แก่ จริยศาสตร์ ศาสนา สังคมศาสตร์ ธรรมชาติวิทยา ประวัติศาสตร์และวรรณคดี 2) ยุคการศึกษาของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ตั้งแต่ ค.ศ. 1945 – 1964 โดยในปี ค.ศ. 1945 มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดได้ศึกษาและตีพิมพ์รายงาน เรื่อง การศึกษาทั่วไปในสังคมเสรี (General Education in a Free Society) เนื้อหาของรายงานมีการกล่าวถึงความจำเป็นในการกำหนดหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป วัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชาและการบริหารงานการศึกษาทั่วไป ในช่วงเวลานี้วิชาศึกษาทั่วไปได้รับความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสหรัฐอเมริกา โดยมีเป้าหมายสำคัญในการให้นักศึกษามีความรู้กว้าง สามารถบูรณาการเรื่องราวของมนุษยชาติ เข้าใจจริยธรรมและมรดกทางวัฒนธรรม สามารถเข้าร่วมกิจกรรมของสังคมทุกระดับ เป็นการเตรียมให้คนหนุ่มสาวสามารถแก้ปัญหาของตนเองและสังคม ฝึกให้รู้จักคิดด้วยวิธีตรรกวิทยาและวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ตลอดจนสามารถติดต่อสื่อสารกับคนอื่นด้วยความเข้าใจที่ดี 3) ยุคเปลี่ยนแปลง ตั้งแต่ ค.ศ. 1965 – 1989 การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปประสบปัญหาอย่างมาก เนื่องจากนักศึกษาและอาจารย์ได้ให้ความสำคัญกับวิชาชีพ ระบบอุดมศึกษาได้มีการให้รางวัลหรือการเลื่อนขั้นความก้าวหน้าทางวิชาการให้กับสายวิชาเฉพาะมากกว่าวิชาศึกษาทั่วไป ทำให้ผู้สอนวิชาศึกษาทั่วไปขาดความก้าวหน้าทางวิชาการ ขาดการสนับสนุนด้านการบริหาร แต่อย่างไรก็ตามสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ พยายามปรับรูปแบบและวิธีการเรียนการสอน ซึ่งช่วงเวลาดังกล่าวถือเป็นระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยหลายแห่งได้มีการปรับปรุงหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปกันอย่างกว้างขวาง และ 4) ยุคใหม่ ตั้งแต่ ค.ศ. 1990 – ปัจจุบัน การปฏิรูปวิชาศึกษาทั่วไปในช่วงเวลานี้เกิดจากการที่วิชาศึกษาทั่วไปมีลักษณะกระจัดกระจาย ขาดการบูรณาการ ผู้สอนและผู้เรียนต้องการพัฒนาผลการเรียนรู้และความสามารถใหม่ เช่น การเน้นทักษะการคิด การวางแผน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รวมทั้งการทำให้วิชามีความทันสมัยมากขึ้น นอกจากนั้นแล้วมีความพยายามที่จะสร้างสภาพแวดล้อมให้เป็นชุมชนของผู้เรียน การให้ผู้เรียนมีการรับรู้ที่กว้างขวาง ให้ความสำคัญกับความสามารถในการเรียน ความสามารถในการคิดและเขียน การวิเคราะห์กระบวนการและเทคนิคทางสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม การตัดสินใจอย่างมีเหตุผลและพยายามรับวัฒนธรรมของคนอื่นและชาติอื่นด้วย

วิชาศึกษาทั่วไปในประเทศไทยมีพัฒนาการมาตั้งแต่ พ.ศ. 2500 จนถึงปัจจุบัน ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2550) ได้สรุปความเป็นมาของวิชาศึกษาทั่วไปในประเทศไทย แบ่งได้เป็น 4 ยุค ดังนี้

1. ยุคก่อตัว (พ.ศ. 2500 – 2516) ในช่วงเริ่มต้นที่สถาบันอุดมศึกษาของไทยรับแนวคิดวิชาศึกษาทั่วไปจากประเทศสหรัฐอเมริกา โดยได้มีการจัดการสอนในคณะครุศาสตร์ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้กว้างนอกเหนือจากวิชาชีพครู มีความรู้กว้างในการใช้ชีวิตประจำวันและมีความรู้กว้างเกี่ยวกับเรื่องราวในสังคมไทย แนวคิดนี้เป็นแนวคิดเสรีนิยมและเป็นเรื่องใหม่สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทยในช่วงเวลาดังกล่าว ต่อมาได้มีการนำไปใช้ในมหาวิทยาลัยอื่น แต่ยังมีข้อจำกัดในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากเป็นช่วงแรกของการนำหลักสูตรมาใช้ในประเทศไทย ทำให้ยังขาดการยอมรับจากอาจารย์และนักศึกษาที่ยังไม่เข้าใจแนวคิดและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2. ยุคเริ่มต้น (พ.ศ. 2517 – 2531) หลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปได้รับการยอมรับในระบบอุดมศึกษาของไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 โดยทบวงมหาวิทยาลัย (ปัจจุบันคือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา) ได้มีประกาศเรื่อง หลักเกณฑ์มาตรฐานว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2517 กำหนดให้ทุกหลักสูตรในระดับปริญญาตรีมีเนื้อหาของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปอย่างน้อย 30 หน่วยกิต โดยประกอบด้วยหมวดวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษา วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ แต่ละหมวดวิชาไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต นับเป็นจุดเริ่มต้นของวิชาศึกษาทั่วไปที่สำคัญ เนื่องจากทุกมหาวิทยาลัยจะต้องจัดหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปให้นักศึกษาทุกคนได้เรียน วิชาศึกษาทั่วไปในยุคนี้จะเน้นแนวคิดในเชิงกว้างและความรู้ความเข้าใจสังคม มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชนได้พยายามปรับปรุงหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปกันอย่างหลากหลายตามความคิด ความเชื่อและความพร้อมของแต่ละสถาบัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. ยุคพัฒนา (พ.ศ. 2532 – 2541) หลังจากที่มีการประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรี พ.ศ. 2517 และพ.ศ. 2525 มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งได้พัฒนาหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปกันอย่างกว้างขวาง ทำให้เกิดปัญหาในประเด็นการกำหนดขอบเขต จุดมุ่งหมาย ลักษณะรายวิชา ทำให้ทบวงมหาวิทยาลัยปรับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรี พ.ศ. 2532 และได้ให้ความหมายของวิชาศึกษาทั่วไปว่า หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจในธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่นและสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี จากการกำหนดความหมายดังกล่าว ทำให้กรอบการพัฒนาหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปมีความชัดเจนขึ้น ทำให้มหาวิทยาลัยมีการพัฒนาหลักสูตรใหม่อีกครั้งหนึ่ง โดยมีแนวโน้มของการออกแบบหลักสูตรในลักษณะบูรณาการมากขึ้นกว่าเดิม

4. ยุคสร้างสรรค์ (พ.ศ. 2542 – ปัจจุบัน) จากการกำหนดความหมายของวิชาศึกษาทั่วไปที่ชัดเจน นำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปอย่างหลากหลายและมีแนวทางใหม่เกิดขึ้นมากมาย แนวโน้มเชิงสร้างสรรค์ในยุคนี้พิจารณาได้จากการกำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนาบัณฑิตที่ชัดเจนและมีการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างรายวิชากับจุดมุ่งหมาย รวมทั้งมีการจัดรายวิชาเป็นเชิงบูรณาการมากขึ้น มีการส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและกำหนดผู้รับผิดชอบวิชาศึกษาทั่วไปอย่างชัดเจนมากขึ้น สิ่งสำคัญคือแนวคิดของวิชาศึกษาทั่วไปมีความชัดเจน มีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้นและมีแนวปฏิบัติที่ดีจากการจัดการเรียนการสอนและการบริหารของมหาวิทยาลัย

โดยสรุปแล้วจะเห็นได้ว่าหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่นและสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ คิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี วิชาศึกษาทั่วไปมีการพัฒนามาตามลำดับนับตั้งแต่รับแนวคิดมาจากสหรัฐอเมริกาในปี พ.ศ. 2500 ทำให้เกิดการพัฒนาหลักสูตรและรูปแบบการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับเป้าหมายของการผลิตบัณฑิตและการเปลี่ยนแปลงของสังคม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จุดมุ่งหมายของวิชาศึกษาทั่วไป

การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อการพัฒนาผู้เรียนหลายประการ จากการศึกษาของบุคคลและคณะบุคคลต่าง ๆ เช่น Hoggatt (2005); สมาคมวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยแห่งสหรัฐอเมริกา (The Association of American Colleges and Universities, 2005); คณะทำงานของมหาวิทยาลัยแห่งรัฐอิลลินอยส์ (Illinois State University Committee, 2006); คณะกรรมการวิชาศึกษาทั่วไปในศตวรรษที่ 21 แห่งมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย (The University of California Commission on General Education in the 21st Century, 2007); คณะทำงานวิสัยทัศน์แห่งวิชาศึกษาทั่วไป (General Education Visioning Committee, 2009) Karakas and Harrison (2009); Cuevas, Matveev, and O' Miller (2010), Schanker (2011) สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. การให้ความสำคัญกับการเรียนรู้และการประยุกต์ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในชีวิต โดยใช้พื้นฐานทางมนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถประเมินคุณค่าของวรรณกรรม งานศิลปะ จดจำเหตุการณ์ ความคิด ความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งจะช่วยพัฒนาความรู้ สามารถอธิบายหลักการทางวิทยาศาสตร์และมโนทัศน์ทางคณิตศาสตร์ที่ใช้ในการทำความเข้าใจธรรมชาติและพัฒนาเทคโนโลยี รวมทั้งการเชื่อมโยงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการเชื่อมโยงปัญหากับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและชุมชน

2. การส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การใช้เหตุผลและทักษะในการสื่อสารอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนประเมินความคิดที่หลากหลาย มุ่งเน้นการเขียนและพูดจากการวิเคราะห์ รวมทั้งใช้เหตุผลเชิงปริมาณที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและข้อเท็จจริง

3. การบูรณาการวิชาศึกษาทั่วไปกับวิชาเอก เพื่อให้สามารถนำความรู้จากวิธีการที่หลากหลายและมีพื้นฐานความรู้ที่เพียงพอต่อการกำหนด ค้นหาและพัฒนาในมิติต่างๆ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะที่ช่วยส่งเสริมในการเรียนวิชาเอกและประสบการณ์ในการใช้ชีวิตที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4. การจัดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้นและต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีวิธีคิด สามารถกำหนดบทบาทหน้าที่ของตนเองเกี่ยวกับปัญหาที่หลากหลาย เข้าใจบริบทและมุมมองของผู้อื่น

5. การพัฒนาความสามารถในการสร้างบุคลิกภาพและนิสัยที่ดี มีเหตุผลทางคุณธรรมและสามารถตัดสินทางจริยธรรม ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงประเด็นทางจริยธรรม ประยุกต์หลักการที่เกี่ยวข้องและข้อโต้แย้งเพื่อแก้ไขปัญหาสังคมได้อย่างเหมาะสม

6. การพัฒนาจิตใจจากประสบการณ์เกี่ยวกับสุนทรียภาพในชีวิตที่หลากหลาย ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถกำหนดรูปแบบในการแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ เข้าใจบทบาทของบุคคลในการเป็นผู้สร้างการแสดงออกที่หลากหลาย แสดงออกถึงความรู้และความคิดสร้างสรรค์อย่างลึกซึ้ง

7. การพัฒนาความสามารถในการทำหน้าที่ที่มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี การเมือง ในชีวิตในท้องถิ่น ระดับชาติและระดับโลก ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้สามารถอธิบายประเด็นต่าง ๆ ในมิติของสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยีและการเมือง วิเคราะห์ความหมายและเป้าหมายของบุคคลและสังคม โดยให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัว ศาสนา ธุรกิจและรัฐ สามารถกำหนดบทบาทของตัวเองในการมีส่วนร่วมกับการเป็นพลเมืองที่ดีในสังคม

8. การให้โอกาสในการสำรวจเพื่อเชื่อมโยงความคิดจากมุมมองในศาสตร์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนอภิปรายถึงวิธีการและเหตุผลในหลายรูปแบบ และจะนำไปสู่การพัฒนาวิธีแก้ปัญหาหลายวิธีในปัญหาเดียว รวมทั้งสร้างการเชื่อมโยงความรู้ในสหสาขาวิชาเพื่อแก้ปัญหาอย่างบูรณาการ

9. การให้ประสบการณ์การเรียนรู้ในประเด็นและรูปแบบที่อยู่นอกเหนือสาขาและวิธีการแบบเดิม ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างความร่วมมือที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์สองสาขาวิชาหรือมากกว่า

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

10. การพัฒนาความใกล้ชิดกับอารยธรรมโลก ประเพณี วัฒนธรรม และสังคมโลกร่วมสมัย ซึ่งจะเป็นผลให้ผู้เรียนวิเคราะห์และสะท้อนความคิดเกี่ยวกับสถาบันหลักและการเคลื่อนไหวของสังคม ความคิดและคุณค่าของวัฒนธรรมในอดีตและปัจจุบัน วัฒนธรรมตะวันตกและวัฒนธรรมโลก มีความสามารถในการตรวจสอบข้ามวัฒนธรรมเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ สิทธิมนุษยชน เพศ เชื้อชาติและศาสนาต่าง ๆ ในโลก

11. การพัฒนาความเข้าใจในสภาพแวดล้อมของโลก ประกอบด้วยพลังธรรมชาติและกิจกรรมที่มนุษย์สร้างขึ้นแล้วส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถประเมินความเป็นจริงและผลที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติ อุดมการณ์และพลังจากสังคมที่ส่งผลกระทบต่อชีวิต สามารถแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในการเชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนา การใช้เทคโนโลยีและบรรยากาศโลก

จะเห็นได้ว่าวิชาศึกษาทั่วไปมีจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้และการประยุกต์ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในชีวิต ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การใช้เหตุผลและทักษะในการสื่อสารอย่างเป็นระบบ ผู้เรียนมีวิธีคิด สามารถกำหนดบทบาทหน้าที่ของตนเองเกี่ยวกับปัญหาที่หลากหลาย สร้างบุคลิกภาพและนิสัยที่ดี มีสุนทรียภาพในชีวิตที่หลากหลาย มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี การเมือง สามารถเชื่อมโยงความคิดจากมุมมองในศาสตร์ต่างๆ ที่หลากหลาย เข้าใจความคิดและคุณค่าของวัฒนธรรมในอดีต ปัจจุบันและเข้าใจในสภาพแวดล้อมของโลก

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

คณะกรรมการวิชาศึกษาทั่วไปในศตวรรษที่ 21 แห่งมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย (The University of California Commission on General Education in the 21st Century, 2007) ได้วิเคราะห์และทำความเข้าใจความเป็นสถาบันอุดมศึกษาและบริบทที่สำคัญ ได้แก่ การจูงใจและความเป็นวิชาการในวิชาชีพ วัตถุประสงค์ในการตั้งสถาบัน โครงสร้างองค์การ ข้อจำกัดทางด้านงบประมาณและสิ่งสำคัญคือความหลากหลายทางวัฒนธรรม สามารถสรุปข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปได้ 8 ประการ ดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. ควรจัดระบบภายในมหาวิทยาลัยที่สร้างความผูกพันเชื่อมโยงกับวิชาศึกษาทั่วไปและเพิ่มบทบาทของสำนักการศึกษาสำหรับปริญญาตรี ไม่ว่าจะเป็นด้านสถานที่ การมีสิทธิและบทบาทในการบริหารงานกลาง มีโอกาสตัดสินใจในงบประมาณและทรัพยากรอื่น ๆ ที่จะช่วยในการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับหมวดวิชาศึกษาทั่วไป รวมทั้งได้รับการปกป้องจากการทำงานประจำที่มากเกินไป ซึ่งจะช่วยในการริเริ่มและพัฒนานวัตกรรมใหม่ในการจัดการเรียนการสอน

2. มหาวิทยาลัยจะต้องสร้างความมั่นใจและให้ความสำคัญสูงกับผู้ที่จะมารับผิดชอบงานหมวดวิชาศึกษาทั่วไป เพื่อทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

3. ทางเลือกที่สำคัญคือ รูปแบบ “cafeteria approach” นักศึกษาเลือกเรียนวิชาศึกษาทั่วไปอย่างยากลำบาก จึงควรมีการพัฒนาทั้งในด้านกลุ่มวิชา แนวคิดหลักของวิชา ลำดับของรายวิชา การนำไปใช้ประโยชน์และความเหมาะสมกับเวลาปัจจุบัน

4. มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาเพื่อสร้างความเป็นพลเมือง (civic education) โดยจะต้องมีการเพิ่มรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการเป็นอาสาสมัคร การบริการสังคมหรือกิจกรรมทางการเมือง การจัดการเรียนการสอนที่มีความสำคัญต่อการทำงาน และการวิจัยส่วนบุคคลหรือกลุ่มเล็ก ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในชุมชนของตน

5. มหาวิทยาลัยจะต้องประเมินการใช้วิธีกำหนดหน่วยกิตและการเทียบโอนผลการเรียนซึ่งจะต้องครอบคลุมและมีความเท่าเทียมกัน ทั้งจากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยชุมชนและมหาวิทยาลัยของรัฐ

6. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยและคณะ ควรศึกษาข้อมูลและเทคโนโลยีการสื่อสารใหม่ ที่จะช่วยยกระดับการสอนและการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยลดต้นทุนค่าใช้จ่ายและเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงความรู้ ในขณะเดียวกันผู้บริหารจะต้องมั่นใจว่าคุณภาพการศึกษาจะไม่ลดลง เมื่อลดกระบวนการที่ไม่จำเป็น

7. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยและคณะ จะต้องมีความมุ่งมั่นอย่างจริงใจและมีความต่อเนื่องในการจัดการศึกษาเพื่อสร้างคุณค่า มีเหตุผลและเป้าหมายในการเรียนวิชาศึกษาทั่วไป รวมทั้ง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สร้างความชัดเจนเกี่ยวกับโอกาสของบุคลากรผู้เกี่ยวข้องกับวิชาศึกษาทั่วไปในมหาวิทยาลัย นอกจากนั้นแล้วจะต้องมีการบูรณาการร่วมกันกับงานพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัย รวมทั้งให้ครอบคลุมกับนักศึกษาที่โอนมาเรียนในมหาวิทยาลัย ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับวิชาสัมมนาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

8. เพื่อเป็นการประกันคุณภาพการศึกษาหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยควรจะ 1) สร้างระบบและเครื่องมือในการติดตามกำกับ ตรวจสอบและปรับปรุงรายวิชาหลักสูตรหรือการใช้นวัตกรรมใหม่ 2) ควรสรรหาผู้สอนวิชาศึกษาทั่วไปที่เข้าถึงเป้าหมายการเรียนรู้และเข้าใจวิธีการไปสู่เป้าหมายและรายวิชาโดยมีการประเมินทั้งภายในและภายนอกที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะที่สำคัญเกี่ยวกับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ได้แก่ การจัดระบบภายในมหาวิทยาลัยที่สร้างความผูกพันเชื่อมโยงกับวิชาศึกษาทั่วไป การสร้างความมั่นใจและให้ความสำคัญสูงกับผู้ที่จะมารับผิดชอบงานหมวดวิชาศึกษาทั่วไป การสร้างทางเลือกให้ผู้เรียน การให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาเพื่อสร้างความเป็นพลเมือง การกำหนดหน่วยกิตและการเทียบโอนผลการเรียน การศึกษาข้อมูลและเทคโนโลยีการสื่อสารใหม่เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การสร้างความมุ่งมั่นอย่างจริงใจและมีความต่อเนื่องในการจัดการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

บริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ประวัติ นโยบายและทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เดิมเป็นโรงเรียนอาชีพกสิกรรมประจำจังหวัดยะลา ตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2477 ที่หมู่บ้านมลายูบางกอก จัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา พุทธศักราช 2464 สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และประโยคประถมบริบูรณ์ คือชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสมัยนั้น ต่อมาในวันที่ 17 พฤษภาคม 2478 ย้ายโรงเรียนมาตั้งที่บริเวณข้างวัดพุทธภูมิคือส่วนของบริเวณที่เป็นโรงเรียนคณะราษฎรบำรุงจังหวัดยะลาในปัจจุบัน เนื่องจากที่ตั้งโรงเรียนเดิมเป็นเนินสูงไม่เหมาะแก่การฝึกหัดงานภาคปฏิบัติ ต่อมาเมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2480 ย้ายโรงเรียนไปตั้งที่โรงเรียนอนุบาลยะลา ในปี 2481 โอนชั้นประถมเกษตรกรรมไปขึ้นกับเทศบาลเมืองยะลา ยังคงเหลือแต่ชั้นฝึกหัดครู วันที่ 17 พฤษภาคม 2483 เริ่มเปิดทำการสอนใหม่เป็นมัธยมพิเศษ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เริ่มสอนปีที่ 1 ในปี พ.ศ. 2484 ขยายถึงชั้นปีที่ 3 พ.ศ. 2486 เปลี่ยนเรียกชื่อ ม.1-2-3 พิเศษ เป็นชั้นฝึกหัดครูประชาบาล (ป.ป.) ปีที่ 1-2-3 วันที่ 15 ธันวาคม 2486 ย้ายโรงเรียนไปตั้งที่สะเตง ที่ตั้งศาลากลางจังหวัดเดิม ในปี พ.ศ. 2493 เปิดชั้นฝึกหัดครูมูล รับนักเรียนที่สอบไล่ได้ ม.6 เข้าเรียนตามหลักสูตร 1 ปี พ.ศ. 2494 เปิดชั้นฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 1 พ.ศ. 2499 เปิดชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 ยุบเลิกชั้นประโยคครูมูลและเปิดสอนชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา

ต่อมากรมการฝึกหัดครูได้ประกาศยกฐานะโรงเรียนฝึกหัดครูยะลาเป็นวิทยาลัยครูยะลา เมื่อปีพ.ศ. 2505 และในปีการศึกษา 2506 ได้เปิดชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงเป็นรุ่นแรก และขยายการเปิดสอนชั้น ปกศ.สูง ในปีพ.ศ. 2518 ได้มีประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 95 ตอน 48 วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2518 ฉบับพิเศษ เรื่อง “พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518” ทำให้วิทยาลัยครูทั่วประเทศสามารถเปิดสอนระดับปริญญาตรี วิทยาลัยครูยะลาได้เปิดสอนระดับปริญญาตรีรุ่นแรก วิชาเอกภาษาอังกฤษ และวิชาโทภาษาไทย และได้เปิดสอนในหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527

ในปี พ.ศ. 2535 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานนามสถาบันว่า “สถาบันราชภัฏ” แทนวิทยาลัยครูทั่วประเทศ เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535 และได้มีประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 112 ตอนที่ 4 ก. เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2538 วิทยาลัยครูยะลาจึงได้นามใหม่ว่า “สถาบันราชภัฏยะลา” ซึ่งทำให้สถาบันสามารถเปิดสอนในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี ต่อมาในปีพ.ศ. 2547 ได้มีพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ส่งผลให้สถาบันราชภัฏยะลาได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ในปัจจุบันจัดการเรียนการสอน 4 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร จำนวน 35 หลักสูตร

ปรัชญา

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลากำหนดปรัชญาให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นจังหวัดชายแดนใต้ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพชีวิตด้วยกระบวนการทาง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การศึกษา กระบวนการพัฒนาองค์ความรู้บนพื้นฐานการบูรณาการศาสตร์สากลและภูมิปัญญาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลากำหนดวิสัยทัศน์ไว้ดังนี้ “มุ่งสู่องค์กรคุณภาพเสริมสร้างสังคมสมานฉันท์ สืบสานภูมิปัญญาไทย วิจัยและพัฒนาท้องถิ่น”

พันธกิจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลากำหนดพันธกิจไว้ 7 ประการ ได้แก่ 1) ผลิตบัณฑิต 2) บริการวิชาการแก่สังคม 3) วิจัย 4) ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 5) พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา 6) เสริมสร้างความสมานฉันท์ในสังคมพหุวัฒนธรรม และ 7) พัฒนาองค์กรคุณภาพ

อัตลักษณ์

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาได้ประชุมร่วมกับผู้บริหารและบุคลากรของมหาวิทยาลัยเพื่อกำหนดอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2553 โดยที่ประชุมได้เสนอแนวคิดให้มหาวิทยาลัยทบทวนบทบาทของมหาวิทยาลัยตามภารกิจที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากนั้นจึงพิจารณาอัตลักษณ์ตามภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย มีสาระสำคัญดังนี้

1. มหาวิทยาลัยควรทบทวนภารกิจในพื้นที่ ซึ่งมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ศาสนาและการสร้างความสันติสุขในพื้นที่ โดยวิเคราะห์หาจุดเด่นที่มีความยั่งยืน มีความชำนาญเฉพาะด้าน

2. การผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถในการเข้าสู่อาเซียนเพื่อสร้างโอกาสในการสร้างงานให้กับบัณฑิต ซึ่งจำเป็นต้องกำหนดอัตลักษณ์ของบัณฑิตให้นักศึกษาในมหาวิทยาลัยสามารถเรียนรู้เกี่ยวภาษาอย่างน้อย 3 ภาษา ทั้งภาษาไทย ภาษามลายู ภาษาอังกฤษ อาจจะมีภาษาจีน ภาษาอินโดนีเซียเป็นวิชาเลือก รวมทั้งการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ในอาเซียน ทั้งนี้ทำได้โดยการปรับปรุงหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัย ออกแบบหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับอัตลักษณ์ดังกล่าวคือเน้นภาษาไทย ภาษามลายู และภาษาต่างประเทศ ทักษะในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษาและออกแบบรายวิชาในเชิงบูรณาการ รวมทั้งควรสอดแทรกแนวคิดและทัศนคติในการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

3. การส่งเสริมและบูรณาการการเรียนการสอน ด้วยการใช้ภาษาไทยและภาษามลายู มีการบูรณาการวัฒนธรรมทั้งตะวันตกและตะวันออก เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจทางวัฒนธรรม นอกจากนั้นการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยควรเป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างความสันติสุขในพื้นที่โดยการบูรณาการเนื้อหาที่เรียนกับวิถีชีวิต

4. มหาวิทยาลัยควรเตรียมความพร้อมในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปควรกำหนดให้นักศึกษาเรียนภาษามลายูเพิ่มขึ้นและมีรายวิชาเลือกที่ตอบสนองจุดเด่นคือความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

การกำหนดอัตลักษณ์ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จะเห็นได้ว่ามุ่งเน้นให้บัณฑิตมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทย ภาษามลายูและภาษาต่างประเทศ โดยมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในลักษณะของหลักสูตรบูรณาการเนื้อหากับความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนรู้และมีคุณลักษณะบัณฑิตตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย

นโยบายและทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ได้กำหนดนโยบายและทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยหลายประเด็น ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน (รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัย วันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2553 และแผนปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554) สามารถสรุปได้ดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. ประเด็นการพัฒนาหลักสูตร การกำหนดนโยบายการพัฒนาหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ยึดหลักการสำคัญคือการจัดวางตำแหน่งของมหาวิทยาลัย และการเปลี่ยนแปลงในอนาคต รวมทั้งการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยจึงกำหนดนโยบายดังนี้

1.1 การกำหนดตำแหน่ง (positioning) ของมหาวิทยาลัย เป็นมหาวิทยาลัยที่รับผิดชอบพื้นที่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยวางทิศทางการผลิตบัณฑิตและการวิจัยบนพื้นฐานประสบการณ์ของมหาวิทยาลัยที่เป็นที่ยอมรับของสังคมมาอย่างยาวนาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นมหาวิทยาลัยศิลปะศาสตร์ (Liberal Art University) เน้นภารกิจในการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษาบางสาขาที่เป็นความต้องการของท้องถิ่นและเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น การดำเนินภารกิจต่างๆ จะต้องสอดคล้องสัมพันธ์กับท้องถิ่นซึ่งเป็นบริบทของมหาวิทยาลัย โดยอาจมองได้หลายมิติที่สำคัญ ได้แก่ บริบทด้านความเป็นพื้นที่ชายแดนติดกับประเทศมาเลเซีย ซึ่งมีเอกลักษณ์ด้านความหลากหลายทางภาษาทั้งภาษาไทย ภาษามลายูถิ่น และภาษามลายูกลาง บริบทด้านศาสนา เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่นับถือศาสนาอิสลาม บริบทด้านสังคมวัฒนธรรม มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมอันเป็นผลสืบเนื่องจากบริบททางภาษาและศาสนา บริบทด้านการศึกษาซึ่งมีความแตกต่างจากพื้นที่อื่น เพราะประชาชนต้องมีความรู้ทางศาสนาอิสลามควบคู่กับความรู้ที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ ดังนั้น การผลิตบัณฑิตและการวิจัยจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงบริบทข้างต้น

1.2 ทิศทางของการพัฒนาหลักสูตรตามการกำหนดตำแหน่ง (positioning) ของมหาวิทยาลัย การพัฒนาหลักสูตรต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับบริบทและความต้องการของท้องถิ่นเป็นสำคัญ เช่น มหาวิทยาลัยควรพัฒนาหลักสูตรเพื่อผลิตบัณฑิตในสาขาที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจในพื้นที่ชายแดนหรือระหว่างประเทศ หรือควรพัฒนาหลักสูตรในสาขาที่ส่งเสริมการใช้ความหลากหลายทางภาษาในการดำรงชีวิต หรือควรพัฒนาหลักสูตรในสาขาที่ส่งเสริมการผลิตสินค้าที่เป็นความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่หรือตลาดโลกมุสลิม หรือควรพัฒนาหลักสูตรในสาขาการผลิตครูที่เป็นความต้องการของโรงเรียนทั้งของรัฐและเอกชน โดยเฉพาะครูที่สามารถบูรณาการความรู้ทางศาสนาอิสลามกับความรู้ตามกลุ่มสาระต่างๆ ได้ ซึ่งจะเป็นการผลิตครูที่แตกต่างจากการผลิตครูในท้องถิ่นอื่น หรือการผลิตครูที่สามารถสอนกลุ่มสาระต่างๆ ด้วย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาษาต่างประเทศเพื่อรองรับการพัฒนาเยาวชนและคนไทยที่ต้องดำรงชีวิตในบริบทของการเกิดประชาคมอาเซียนในอนาคต

2. ประเด็นการจัดการเรียนการสอน จากสภาพการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาในปัจจุบันมีปัญหาสำคัญและแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

2.1 ปัญหาในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่สำคัญคือ การใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนควรมีการส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อพัฒนาความรู้และความสามารถในการสื่อสารให้กับผู้เรียน รวมทั้งส่งเสริมการใช้ภาษามลายูเพื่อให้มีอัตลักษณ์

2.2 การปฏิรูปการเรียนการสอน ควรมีการพัฒนาครูผู้สอนให้มีคุณธรรมจริยธรรม ให้ครูเป็นผู้เริ่มต้นเรียนรู้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนด้วย นอกจากนั้นมหาวิทยาลัยควรจัดให้มีระบบการให้คำปรึกษาเรื่องต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยจัดเป็นมุมกาแฟให้ศิษย์เก่าที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์มาพูดคุยแลกเปลี่ยนให้คำปรึกษาแนะนำกับนักศึกษาในเรื่องต่าง ๆ

2.3 รายวิชาที่จำเป็นในการผู้เรียนได้เรียนรู้เป็นพื้นฐานทั่วไปในปัจจุบันควรประกอบด้วย 3 รายวิชาเป็นอย่างน้อยได้แก่ ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียนทางวิชาการและทักษะการนำเสนอทางวิชาการ รวมทั้งควรกำหนดให้ทุกหลักสูตรในระดับปริญญาตรีมีการวิจัยซึ่งเป็นผลมาจากการอ่านและการเขียน

2.4 การสอนปรับพื้นฐานใช้เวลาน้อยไป มหาวิทยาลัยบางแห่งจัดให้นักศึกษาปี 1 เรียนรายวิชาพื้นฐานเพื่อให้นักศึกษาปรับตัวในการเรียนระดับอุดมศึกษาและให้เรียนรายวิชาของหลักสูตรในชั้นปีที่ 2 ที่นักศึกษาชอบหรือมีความถนัดเพื่อให้นักศึกษาเรียนอย่างมีความสุข

2.5 กรณีที่นักศึกษาเรียนอ่อน มีปัญหาในการเรียนหรือเกรดเฉลี่ยน้อย ซึ่งไม่เป็นไปตามระเบียบที่มหาวิทยาลัยกำหนด มหาวิทยาลัยควรมีมาตรการที่ให้ความช่วยเหลือ แต่ให้เป็นไปเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองจนผ่านเกณฑ์มาตรฐาน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.6 การรับนักศึกษาโควต้า นอกจากการพิจารณาเกรดเฉลี่ยของนักเรียนแล้ว ควรมีการสอบแข่งขันเพื่อคัดเลือกเป็นไปตามเกณฑ์ที่ประกาศไว้อย่างชัดเจน รวมทั้งการส่งตัวแทนจากมหาวิทยาลัยไปคัดเลือกนักเรียนจากโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อให้มาเรียนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

2.7 มหาวิทยาลัยควรทบทวนบทบาทของครูผู้สอนให้เป็นผู้ช่วยเหลือและเป็นที่พึ่งของนักศึกษา ให้คำแนะนำวิธีการเรียนให้กับนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งการส่งเสริมให้ทุนการศึกษากับนักเรียนที่เรียนดีมาเรียนที่มหาวิทยาลัยเพื่อสร้างชื่อเสียง

2.8 มหาวิทยาลัยควรมีรายวิชาพื้นฐานทั่วไปที่มีอัตลักษณ์ สอดคล้องกับความหลากหลายของบุคคลและพื้นที่ รวมทั้งมีแนวทางเพื่อป้องกันการสูญเปล่าทางการศึกษา

จากสภาพปัจจุบันของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลามีข้อเสนอแนะในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการกำหนดตำแหน่งของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่มุ่งเน้นพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นและให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์ในพื้นที่

หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาได้กำหนดหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 โดยได้ออกแบบหลักสูตรเพื่อจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 ซึ่งประกอบด้วย 4 กลุ่มรายวิชา จำนวน 15 รายวิชา รวม 31 หน่วยกิต ต่อมาในปี พ.ศ. 2553 สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายให้มีการพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ซึ่งกำหนดเป้าหมายหลักให้วิชาศึกษาทั่วไปเป็นการศึกษาเพื่อการพัฒนาคนให้สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างดีงามและมีความสุข ทั้งนี้สภามหาวิทยาลัยมีมติอนุมัติหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป พ.ศ. 2554 เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2554 โดยได้กำหนดปรัชญา วัตถุประสงค์ จำนวน หน่วยกิต โครงสร้างและรายวิชาศึกษาทั่วไป ดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปรัชญา

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป เป็นวิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติของตนเอง ผู้อื่นและสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล ใช้ภาษาได้หลายภาษาในการสื่อสาร มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมของไทยและนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมพหุวัฒนธรรมอย่างมีสันติสุข

วัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลากำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถ 8 ประการ ดังนี้

1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง การปกครองของไทยและของโลก สามารถปฏิบัติตนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงและวิถีชีวิตประชาธิปไตย รวมถึงตระหนักในความสำคัญของสิทธิมนุษยชน

2. มีความรู้ ความเข้าใจในสังคมพหุวัฒนธรรม รักและเข้าใจท้องถิ่น สามารถดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ได้อย่างมีสันติสุข

3. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการคิด การวิเคราะห์ การแก้ปัญหาและการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

4. มีความรู้ มีทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สามารถนำมาใช้พัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงาน

5. มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะในการใช้ภาษาไทยได้ดีและใช้ภาษาอื่น ๆ เพื่อการสื่อสารได้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

6. มีเจตคติที่ดีและตระหนักในคุณค่าของสัจธรรม ความดี ความงาม ศิลปะและสุนทรียภาพ การดำรงตนอย่างมีคุณค่าต่อสังคม มีค่านิยมที่พึงประสงค์ มีคุณธรรมจริยธรรมและกล้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง

7. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมเป็นที่ยอมรับของสังคม

8. มีความใฝ่รู้ มีทักษะในการศึกษาค้นคว้า มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ตลอดชีวิตและสามารถปรับตนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงได้

จำนวนหน่วยกิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลากำหนดให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

โครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลากำหนดโครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ประกอบด้วยกลุ่มวิชา 4 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร
2. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์
3. กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์
4. กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

รายวิชาและจำนวนหน่วยกิต

รายวิชาตามโครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีการกำหนดจำนวนหน่วยกิตและชื่อวิชาในแต่ละกลุ่มวิชา ดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร 12 หน่วยกิต ประกอบด้วยวิชาบังคับเรียน 5 วิชา 10 หน่วยกิต ได้แก่ วิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร การพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ ภาษามลายูเพื่อการสื่อสาร ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ และเลือกเรียน 1 วิชา 2 หน่วยกิต จากวิชาหลักการอ่านและการเขียนคำไทย การพัฒนาทักษะการพูดและการอ่านภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาการอ่านและการเขียน ภาษามลายูพื้นฐาน ภาษาอาหรับพื้นฐาน ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร

2. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 6 หน่วยกิต ประกอบด้วยวิชาวิทยาการแห่งความสุข สุนทรียวิจักขณ์ สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3. กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 6 หน่วยกิต ประกอบด้วยวิชาสังคมภิวัตน์ การจัดการทางสังคม ทักษะชีวิตและจิตสาธารณะ

4. กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 6 หน่วยกิต ประกอบด้วยวิชาคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน เทคโนโลยีสารสนเทศในชีวิตประจำวัน วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

การพิจารณาอนุมัติหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปดังกล่าว คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (รายงานการประชุมคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา วันที่ 22 เมษายน 2554) ดังนี้

1. ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้พิจารณากลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร รายวิชาภาษามลายูพื้นฐานเป็นการเรียนการสอนเกี่ยวกับภาษามลายูกลางหรือภาษามลายูท้องถิ่น หากมีความสำคัญและจำเป็นในการสื่อสาร ควรจะบังคับให้นักศึกษาได้เรียนทุกคน

2. ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้จัดทำรายละเอียด มคอ. 3 ควรกำหนดประเด็นหลักมาใช้เป็นแนวทางการเรียนการสอน เนื่องจากหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหามาก นอกจากนี้ยังไม่มีรายวิชาที่เตรียมความพร้อมสู่อาเซียน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. ที่ประชุมเสนอให้พิจารณาทบทวนวัตถุประสงค์และคำอธิบายรายวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่ เช่น วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง การปกครองของไทยและของโลก สามารถปฏิบัติตนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงและวิถีชีวิตประชาธิปไตยรวมถึงตระหนักในความสำคัญของสิทธิมนุษยชน ซึ่งไม่ตรงกับรายวิชาใด ๆ

4. ที่ประชุมเสนอแนวคิดในการเรียนรายวิชา ภาษามลายูพื้นฐาน ควรจัดการเรียนการสอนเป็นภาษามลายูกลาง โดยกำหนดให้นักศึกษาทดสอบความรู้ภาษามลายูพื้นฐาน หากทดสอบผ่านก็ไม่ต้องลงทะเบียนเรียน โอกาสต่อไปอาจจะพัฒนาเพื่อให้บริการสอนกับประชาชนหรือผู้สนใจทั่วไปได้

5. ที่ประชุมเสนอแนวคิดให้ทบทวนรายวิชากลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หากนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายวิทย์-คณิต จะมีความรู้ในเนื้อหาของรายวิชาดังกล่าวมาแล้วซึ่งไม่ก่อให้เกิดคุณค่าในการเรียนของผู้เรียนได้ ควรจัดรายวิชาอื่นให้เลือกเรียนเพิ่มเติม

6. ที่ประชุมเสนอให้มีการสอนที่เน้นแนวคิด วิธีการเรียนหรือเทคนิคการเรียนในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งควรพิจารณาว่าหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลามีอัตลักษณ์หรือมีความแตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่นในด้านใด

7. การอนุมัติหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในครั้งนี้ เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ดังนั้นอาจมีการออกแบบรายวิชาที่ยังขาดอัตลักษณ์ และขาดการบูรณาการศาสตร์ที่จำเป็นในการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียน ดังนั้นมหาวิทยาลัยสามารถปรับปรุงหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปให้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับการกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ในโอกาสต่อไป โดยไม่จำเป็นต้องรอให้มีการใช้หลักสูตรไปจนครบ 5 ปี

จากข้อเสนอแนะเพิ่มเติม หลังจากมีการประกาศใช้หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พ.ศ. 2554 จะเห็นได้ว่ามีประเด็นสำคัญที่ต้องพัฒนาหลักสูตรให้มี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อัตลักษณ์และมีการบูรณาการในรายวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมทั้งเพื่อให้มีการพัฒนาหลักสูตรสำหรับรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในประเทศและต่างประเทศ

การศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิชาศึกษาทั่วไป มีการศึกษาจากในประเทศและต่างประเทศ ในลักษณะของการจัดการเรียนการสอน การประเมินและการบริหารจัดการ ดังนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในประเทศ

สุทธนู ศรีไสย์ (2538) ได้วิจัยเรื่อง การประเมินผลการเรียนรายวิชาที่บริหารการสอนโดยโครงการการศึกษาทั่วไป จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 4 ประการ คือ 1) เพื่อพัฒนาเครื่องมือสำหรับวัดและประเมินผลการเรียนรายวิชาที่บริหารการสอน โดยโครงการการศึกษาทั่วไป 2) เพื่อศึกษาภูมิหลังของนิสิตที่เรียนรายวิชาที่บริหารการสอนโดยโครงการการศึกษาทั่วไป 3) เพื่อประเมินสถานภาพการเรียนของนิสิตในภาพรวมของทุกรายวิชาที่บริหารการสอน โดยโครงการการศึกษาทั่วไป และ 4) เพื่อประเมินผลการเรียนของนิสิตแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดและประเมินผลรายวิชาที่ได้พัฒนาขึ้นมาจากเอกสารตำราและรายงานวิจัยต่างๆ ไปให้นิสิตที่เรียนรายวิชาที่บริหารการสอนโดยโครงการการศึกษาทั่วไปที่เปิดสอนในภาคปลาย ปีการศึกษา 2537-2538 จำนวน 10 รายวิชา ผลการวิจัยพบว่ามี 6 รายวิชาจากทั้งหมด 10 รายวิชา ประสบผลสำเร็จทางการเรียนการสอนอยู่ในระดับสูงคือวิชาบัณฑิตอุดมคติ 1 บัณฑิตอุดมคติ 3 บัณฑิตอุดมคติ 4 บัณฑิตอุดมคติ 5 มนุษย์กับธรรมชาติและมนุษย์กับสันติภาพ วิชาดังกล่าวมีลักษณะสำคัญคือความรู้ในแนวกว้าง ความรู้ในแนวลึก กระบวนการแสวงหาความรู้ การทำงานเป็นกลุ่ม ตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน วางแผน และกระบวนการแก้ปัญหา สำหรับวิธีการสอนของวิชาเหล่านี้ส่วนมากจะใช้การสอบแบบอภิปราย การปฏิบัติและมีการเร้าให้ผู้เรียนมีการตื่นตัวต่อการเรียนอยู่เสมอ

ชฎาวัลย์ รุณเลิศ (2541) ได้วิจัยเรื่อง การประเมินผลหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไปของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้สอน ผู้เรียน ผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับความเหมาะสมของ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

หลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไป รวมทั้งเพื่อเสนอแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาวิชาการศึกษาทั่วไปของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข ผลการวิจัยพบว่า ความเหมาะสมของหลักสูตรทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) ความเหมาะสมของหลักสูตรกับบริบทในด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมาก มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เป็นไปตามความต้องการของสังคมและระบบบริการสุขภาพ 2) ความเหมาะสมของหลักสูตรกับปัจจัยนำเข้าด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ด้านห้องสมุดและสื่อการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ด้านอุปกรณ์และสื่อประกอบการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ความสะดวกในการใช้อินเตอร์เน็ตอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมาก 3) ความเหมาะสมของหลักสูตรกับกระบวนการในด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านเนื้อหา ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการให้คำปรึกษาอยู่ในระดับมาก 4)ความเหมาะสมของหลักสูตรกับผลผลิตของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก คุณภาพของนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้และผู้สำเร็จการศึกษามีบุคลิกลักษณะทางวิชาชีพในระดับดี

สนอง แก้วเกิด (2543) ได้วิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป สถาบันราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป สภาสถาบันราชภัฏ พ.ศ.2542 ตามความคิดเห็นของนักศึกษาอาจารย์ผู้สอนและคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่าด้านบริบท ได้แก่ จุดประสงค์ทั่วไปและความมุ่งหมายของกลุ่มวิชา นักศึกษามีความเห็นว่าความเหมาะสมมาก อาจารย์ผู้สอนและคณะกรรมการบริหารหลักสูตรมีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมปานกลาง ด้านปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ จำนวนหน่วยกิต เนื้อหาวิชาและสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษามีความคิดเห็นว่าเหมาะสมมาก ส่วนอาจารย์ผู้สอนและคณะกรรมการการบริหารหลักสูตรมีความคิดเห็นว่า มีความเหมาะสมปานกลาง ด้านกระบวนการ ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลและการบริหารและบริการหลักสูตร นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีการปฏิบัติมาก ส่วนอาจารย์ผู้สอนและคณะกรรมการบริหารหลักสูตรมีความคิดเห็นว่า มีการปฏิบัติปานกลาง ด้านผลผลิต ได้แก่ คุณภาพของนักศึกษา นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมมาก ส่วนอาจารย์ผู้สอนและคณะกรรมการบริหารหลักสูตรมีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมปานกลาง

ยุวดี กวาดตระกูล (2545) ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างวิชาศึกษาทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน ความสัมพันธ์ระหว่างวิชาศึกษาทั่วไปกับพฤติกรรมแสดงออกด้านคุณธรรม จริยธรรมของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปในระดับปานกลาง ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปในระดับต่ำมาก พฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรมของนักศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกไปในทางเดียวกันกับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าคณะต่างๆ ที่ต้องการปลูกฝังหรือส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของนักศึกษา ควรจัดหลักสูตรที่เป็นการเรียนการสอนทางสายสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์ โดยเฉพาะรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพฤติกรรมของสังคมและมนุษย์ เช่น วิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม วิชามนุษยสัมพันธ์

เอกชัย พุมดวง และยุสนีย์ โสมทัศน์ (2549) ได้วิจัยเรื่อง การประเมินผลวิชาชีวิตกับสิ่งแวดล้อมตามหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของสถาบันราชภัฏ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลการจัดการเรียนการสอนวิชาชีวิตกับสิ่งแวดล้อม ในหลักสูตรการศึกษาทั่วไปของสถาบันราชภัฏ ผลการวิจัยด้านการประเมินบริบทของวิชา พบว่าวิชาชีวิตกับสิ่งแวดล้อม เป็นวิชาที่มีความสำคัญและจากการประเมินเอกสาร ประมวลรายวิชาชีวิตกับสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับหลักสูตรในระดับปานกลาง การประเมินปัจจัยนำเข้า ด้านอาจารย์อยู่ในระดับมาก ด้านนักศึกษา สื่อการเรียนการสอนและด้านสถานที่อยู่ในระดับปานกลาง การประเมินกระบวนการจัดการเรียนการสอน ในด้านบริหารวิชา การจัดกิจกรรมการการเรียนการสอนและด้านการวัดและการประเมินผล มีความเหมาะสมในระดับมาก การประเมินผลผลิตหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีวิตกับสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาพบว่าคะแนนความรู้หลังการเรียนไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับคะแนนก่อนเรียน คะแนนเจตคติหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ผู้เรียนมีข้อเสนอแนะให้มีการพัฒนาปรับปรุงเอกสารประมวลรายวิชาให้มีความเหมาะสมมากขึ้น อาจารย์ผู้สอนควรมีการกระตุ้นนักศึกษาให้เอาใจใส่ในการเรียน สนใจหาความรู้เพิ่มเติมและติดตามข่าวสารทางด้านสิ่งแวดล้อมอยู่เสมอและควรพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมากขึ้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จุมพจน์ วนิชกุล (2550) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบหลักสูตรและการเรียนการสอนแบบบูรณาการสำหรับวิชาศึกษาทั่วไปในมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปในมหาวิทยาลัย ศึกษาสาระและการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยราชภัฏตามมาตรา 23 และ มาตรา 24 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และพัฒนารูปแบบหลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปแบบบูรณาการในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มผู้บริหารมหาวิทยาลัย ผู้บริหารหลักสูตร อาจารย์ผู้สอนวิชาศึกษาทั่วไปและนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏแสดงความคิดเห็นในสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นในองค์ประกอบเรื่อง คุณลักษณะของบัณฑิตที่สังคมต้องการ ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของวิชาศึกษาทั่วไป ระบบการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป โครงสร้างหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป จุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาศึกษาทั่วไป การคิดหน่วยกิต จำนวนและคุณวุฒิของผู้สอนวิชาศึกษาทั่วไป เนื้อหาสาระวิชาศึกษาทั่วไป วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป สื่อการเรียนการสอน การบริหารจัดการหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปและการบูรณาการเนื้อหาสาระวิชาศึกษาทั่วไป อยู่ในระดับมากในทุกองค์ประกอบย่อย รูปแบบหลักสูตรและการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปแบบบูรณาการในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งประกอบไปด้วยรูปแบบหลัก คือรูปแบบมิติสัมพันธ์รูปแบบหลักสูตรและการเรียน การสอนวิชาศึกษาทั่วไปแบบบูรณาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบไปด้วยรูปแบบย่อย 4 รูปแบบคือรูปแบบคุณลักษณะของบัณฑิต องค์ประกอบของหลักสูตร การบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอน

นันทิพา สันทัดการ (2551) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่อการสอนและกระบวนการจัดการเรียนรู้รายวิชาศึกษาทั่วไป วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการพัฒนาสื่อ และกระบวนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับการสอนรายวิชาศึกษาทั่วไป รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเพื่อศึกษาคุณภาพประสิทธิภาพของสื่อและกระบวนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ สำหรับรายวิชา 9021103 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่าผู้สอนมีความพึงพอใจต่อแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นอยู่ในระดับ ปานกลางมากที่สุด โดยผู้สอนมีความพึงพอใจที่แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นโดยมีชื่อวิชา รหัสวิชา จำนวนหน่วยกิตที่ชัดเจน ทั้งยังมีคำอธิบายรายวิชาที่ชัดเจน มีการแบ่งเนื้อหาของบทเรียนเป็นขั้นตอนที่เหมาะสม และสอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้ และมีการกำหนดใช้สื่อการสอนและกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ฝึกปฏิบัติจริงในห้องเรียน แต่ระดับความพึงพอใจของผู้สอนต่อหนังสือแบบเรียนที่ใช้อยู่ในระดับต่ำมากที่สุด ผู้สอนมีความพึงพอใจต่อแบบเรียนเมื่อใช้ควบคู่กับแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด โดยพบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ขาดการทำกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นพบว่า คะแนนสอบแยกตามหน่วยการเรียนทั้ง 12 หน่วย ผู้เรียนทั้งหมดทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนปานกลาง ส่วนผลสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษหลังเรียน โดยเฉลี่ยของผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง

ปริศนา ชัยดวง และคณะ (2551) ได้วิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนและผลลัพธ์ ของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ผลการวิจัยพบว่าด้านบริบทของหลักสูตรอยู่ในระดับดี ด้านปัจจัยนำเข้าอยู่ในระดับดี โดยปัจจัยนำเข้าด้านนักศึกษาและปัจจัยเกื้อหนุนการเรียนรู้อยู่ในระดับดี ส่วนปัจจัยนำเข้าด้านอาจารย์อยู่ในระดับปานกลาง ด้านกระบวนการของหลักสูตร อยู่ในระดับดี กระบวนการคัดเลือกนักศึกษาและการสรรหาและพัฒนาอาจารย์อยู่ในระดับดีมาก การสอนอยู่ในระดับดี ส่วนการบริหารหลักสูตรอยู่ในระดับพอใช้ ด้านผลลัพธ์ของหลักสูตรอยู่ในระดับพอใช้ โดยผู้สำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับดี การสร้างสรรค์องค์ความรู้และความเป็นเลิศทางวิชาการอยู่ในระดับพอใช้และการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาอยู่ในระดับต้องปรับปรุง

พัชราภา ตันติชูเวช (2553) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบและลักษณะการจัดการศึกษาในรายวิชาการศึกษาทั่วไปของสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบ และลักษณะการจัดการศึกษาทั่วไปในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ มหาวิทยาลัยหลิงนาน มหาวิทยาลัยโตเกียวและมหาวิทยาลัยมาลายา ผลการศึกษาพบว่า 1) วัตถุประสงค์ของการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชียจะมีลักษณะที่เหมือนกันคือมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรู้กว้างนอกเหนือจากศาสตร์ในวิชาชีพของตนเอง รวมถึงสามารถนำสิ่งที่เรียนมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ 2) หลักสูตรศึกษาทั่วไปที่มีลักษณะหลักสูตรแบบบังคับรวมคือหลักสูตรของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดและมหาวิทยาลัยโตเกียว

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

และหลักสูตรที่มีลักษณะบังคับกระจายคือหลักสูตรของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด มหาวิทยาลัยแห่ง ชาติสิงคโปร์ มหาวิทยาลัยหลิงนานและมหาวิทยาลัยมาลายา 3) รูปแบบและลักษณะรายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดและมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดจะมีลักษณะที่เหมือนกันคือ เป็นลักษณะรายวิชาพิเศษแบบวิชาอมตะวิทยา มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ มหาวิทยาลัย หลิงนานและมหาวิทยาลัยโตเกียวมีลักษณะ รายวิชาแบบรายวิชาเดี่ยวและรายวิชาผสม ส่วนมหาวิทยาลัยมาลายามีรายวิชาลักษณะรายวิชาเดี่ยว รายวิชาผสมและรายวิชาพิเศษอื่นๆ 4) ข้อกำหนดกฎเกณฑ์ในการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปในแต่ละมหาวิทยาลัยจะมีข้อกำหนดที่แตกต่างกัน ได้แก่ จำนวนหน่วยกิตที่เรียนในศึกษาทั่วไป คณะ และระดับชั้นปี โดยด้านจำนวนหน่วยกิต มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดจะกำหนดหน่วยกิตของการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปเท่ากับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยคือ 30 หน่วยกิต มหาวิทยาลัยหลิงนานจำนวน 27 หน่วยกิต มหาวิทยาลัยมาลายาจำนวน 15-20 หน่วยกิต ในขณะที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์จะกำหนดคณะที่นักศึกษาสังกัดเป็นกฎเกณฑ์ที่สำคัญในการเลือกเรียนกลุ่มวิชาต่างๆ และกำหนดหน่วยกิตของวิชาศึกษาทั่วไปเพียง 20 หน่วยกิต โดยนักศึกษาที่เรียนในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจะต้องเรียนในกลุ่มวิชาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นักศึกษาที่เรียนในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จะต้องเรียนวิชาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นวิชาศึกษาทั่วไป นอกจากนั้นระดับชั้นปีของการศึกษาในมหาวิทยาลัยโตเกียว ยังเป็นข้อกำหนดในการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปของนักศึกษา โดยนักศึกษาจะเรียนวิชาในกลุ่มศึกษาทั่วไปเฉพาะระดับชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 เท่านั้น

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในประเทศไทย มีข้อค้นพบที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. การประเมินรายวิชาเพื่อแก้ไขปัญหาและลดข้อจำกัดในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

2. การปรับปรุงวิธีการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นการอภิปราย การปฏิบัติและกระตุ้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่ใฝ่รู้ รวมทั้งพัฒนาการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. การเรียนวิชาศึกษาทั่วไป ส่งผลให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีคุณธรรมและจริยธรรมในทางที่พึงประสงค์

4. วิชาการศึกษาทั่วไป มีวัตถุประสงค์ที่มุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรู้กว้าง นอกเหนือจากศาสตร์ในวิชาชีพของตนเอง รวมถึงสามารถนำสิ่งที่เรียนมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

5. รูปแบบของหลักสูตรศึกษาทั่วไป มีลักษณะหลักสูตรแบบบังคับรวมและบังคับกระจาย มีลักษณะรายวิชาเดี่ยวและรายวิชาผสมแตกต่างกันไปตามบริบทและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของต่างประเทศ

Hoggatt (2005) ได้วิจัยเรื่องแนวโน้มของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยในรัฐแคลิฟอร์เนีย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวโน้มของการกำหนดจุดมุ่งหมายประสิทธิภาพ การนำไปใช้และการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในรัฐแคลิฟอร์เนียในช่วงระยะ 30 ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้ได้ศึกษาข้อมูลจากบัญชีรายวิชา (catalog) ของมหาวิทยาลัยจำนวน 12 แห่งในปี ค.ศ. 1974-1975, 1984-1985, 1994-1995, 2004-2005 ผลการวิจัยพบว่าวิชาศึกษาทั่วไปได้มีการกำหนดหน่วยกิตในสัดส่วนที่เพิ่มมากขึ้น มีรูปแบบกลุ่มวิชา กลุ่มแนวคิด มีความยืดหยุ่นในการกำหนดรายวิชาและมีแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของกลุ่มวิชาพหุวัฒนธรรม (multicultural) และกลุ่มวิชาที่เน้นศึกษาเกี่ยวกับความหลากหลาย (diversity) ข้อสังเกตที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือในช่วงปีค.ศ. 2004-2005 ทุกมหาวิทยาลัยได้ทบทวนกรอบแนวคิดของวิชาศึกษาทั่วไป โดยพิจารณาจากการจัดกลุ่มวิชา การเพิ่มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มเรียน จากค่าเฉลี่ย 22.8 คน เป็นกลุ่มละ 29.7 คน มีการเพิ่มรายวิชาที่มีลักษณะของพหุวัฒนธรรม เพื่อรองรับผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่มีความหลากหลายของภูมิหลัง รายวิชาต่าง ๆ จะมีแนวโน้มแคบลง เช่น วรรณกรรมแคริบเบียน ประวัติศาสตร์ยิวสมัยใหม่ในภาพยนตร์ สิ่งหนึ่งที่เป็นปัญหาในการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปคือการประเมินผล เนื่องจากจำนวนผู้เรียนในกลุ่มเรียน กลุ่มละ 30 คน เป็นอุปสรรคในการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล การใช้รูปแบบการเขียนเพื่อประเมินผู้เรียน นอกจากนั้นแล้วการจัดการเรียน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การสอนที่มีหัวข้อหลากหลายตามความสนใจของผู้เรียน อาจนำไปสู่ปัญหาในการกำหนดวิธีการประเมินผลที่เหมาะสม

Bower and Wilber (2008) ได้วิจัยเรื่อง การประเมินการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปโดยใช้แฟ้มสะสมงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการประเมินการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปโดยใช้แฟ้มสะสมงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งรัฐโอคลาโอมา ผลการวิจัยพบว่าในระหว่างปีค.ศ. 2001 – 2007 อาจารย์ผู้สอนใช้รูปแบบการใช้แฟ้มสะสมงาน 5 ลักษณะ ได้แก่ การพัฒนาทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร ทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ทักษะการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการคิดวิเคราะห์และการกำหนดผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งนี้อาจารย์ผู้สอนใช้แฟ้มสะสมงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารมากที่สุด โดยมีการใช้รูปแบบนี้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มากที่สุด ทั้งนี้ในส่วนของการกำหนดผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย ได้มีการนำมาใช้มากขึ้น ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวได้มีการเริ่มใช้การประเมินแบบรูบริคเพื่อประเมินผลการเรียนในรายวิชาศึกษาทั่วไป

สมาคมวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยแห่งสหรัฐอเมริกา (The Association of American Colleges and Universities, 2009) ได้วิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและการประเมินผู้เรียนในระดับปริญญาตรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในประเด็นการกำหนดของข่ายของความรู้ (area of knowledge) และทักษะหรือความสามารถทางสติปัญญา (intellectual skill/ability) เก็บรวบรวมข้อมูลกับสมาชิกสมาคมวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยแห่งสหรัฐอเมริกา จำนวน 906 คน จากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล ร้อยละ 44 ของเอกชน ร้อยละ 56 ผลการวิจัยพบว่า

1. ประเด็นการกำหนดขอบข่ายของความรู้ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ผู้สอนวิชาศึกษาทั่วไปมีความคิดเห็นว่า ควรให้ความสำคัญกับความรู้ด้านมนุษยศาสตร์ ร้อยละ 72 วิทยาศาสตร์ ร้อยละ 71 สังคมศาสตร์ ร้อยละ 70 โลกาภิวัตน์และวัฒนธรรมของโลก ร้อยละ 68 คณิตศาสตร์ ร้อยละ 68 ความหลากหลาย (diversity) ร้อยละ 57 เทคโนโลยี ร้อยละ 48ประวัติศาสตร์ ร้อยละ 39 ภาษา ร้อยละ 33 การพัฒนาที่ยั่งยืน ร้อยละ 18 ส่วนประเด็นทักษะทางสติปัญญาที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ได้แก่ ทักษะการเขียน ร้อยละ 77 ทักษะการคิดวิเคราะห์ ร้อยละ 74 ทักษะการคิดเชิงเหตุผลเชิงปริมาณ ร้อยละ 71 ทักษะการพูดสื่อสาร ร้อยละ 69 ทักษะการเรียนรู้ระหว่าง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วัฒนธรรม ร้อยละ 62 ทักษะการคิดเชิงจริยธรรม ร้อยละ 59 ความสามารถในการเป็นพลเมืองที่ดี ร้อยละ 53 ความสามารถในการประยุกต์การเรียนรู้ ร้อยละ 52 ทักษะการวิจัย ร้อยละ 51 ความสามารถในการบูรณาการการเรียนรู้ ร้อยละ 49

2. ในส่วนของวิธีการประเมินผลผู้เรียนพบว่า ผู้สอนประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้รูบริค ร้อยละ 40 ประเมินโดยใช้โครงการ ร้อยละ 37 ประเมินโดยการสำรวจชุมชน ร้อยละ 35 การประเมินตามสภาพจริงในชุมชน ร้อยละ 16 และการเขียนเรียงความ ร้อยละ 1

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ พบว่ามีประเด็นสำคัญในการศึกษาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร การออกแบบกลุ่มวิชา การวิเคราะห์ทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนและวิธีการประเมินผลการเรียน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เพื่อพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยมีกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ผลในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการพัฒนาหลักสูตร

ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการ เพื่อวิเคราะห์ ให้ข้อเสนอแนะและวางกรอบการพัฒนาหลักสูตร

1.2 ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปและรูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตร จากทั้งใน และต่างประเทศ แล้วนำเสนอคณะทำงานพิจารณา

1.3 คณะกรรมการอำนวยการประชุมเพื่อออกแบบประเด็น(Theme) ที่เหมาะสมหลายรูปแบบและวิธีการบริหารจัดการหลักสูตร

1.4 คณะกรรมการอำนวยการประชุมเพื่อพิจารณาประเด็น รูปแบบหลักสูตรและวิธีการบริหารจัดการหลักสูตร แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณา

คณะทำงานอำนวยการประกอบด้วย รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ รองคณบดีฝ่ายวิชาการของทุกคณะที่ดำรงตำแหน่งและปฏิบัติงานอยู่ในระหว่างปี พ.ศ. 2554 – 2555 และผู้วิจัย

กลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนที่ 1 ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนที่ 1 มหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 10 มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยในเอเชีย จำนวน 10 มหาวิทยาลัย วิธีการสุ่มตัวอย่าง สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาที่ได้รับการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลก 10 อันดับแรกและมหาวิทยาลัยในเอเชีย จำนวน 10 มหาวิทยาลัย โดยใช้ฐานข้อมูลจาก QS World University Rankings ปี 2010/2011

ส่วนที่ 2 อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 141 คน

เครื่องมือ

1. แบบวิเคราะห์หลักสูตรและการบริหารจัดการ

2. แบบบันทึกการประชุม

3. แบบสอบถามความคิดเห็นประเด็นและรูปแบบการบริหารจัดการหลายๆ รูปแบบ

4. แบบสอบถามกลุ่มวิชาและรูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

การแปลผล การแปลผลความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อความเหมาะสมของชื่อกลุ่มวิชา รูปแบบการบริหารจัดการ โครงสร้าง อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ มีเกณฑ์การแปลผล ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2555)

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 คะแนน หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 คะแนน หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 คะแนน หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 คะแนน หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 คะแนน หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการพัฒนาหลักสูตร

ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1 มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะทำงาน ประกอบด้วยอาจารย์จาก 4 คณะคือคณะ ครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร คณะละ 1 คน เพื่อพัฒนาหลักสูตรตามประเด็นในขั้นตอนที่ 1 รวมคณะทำงานจากทุกคณะทั้ง 5 ประเด็น จำนวนทั้งสิ้น 20 คน

2.2 ผู้วิจัยนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 ทำงานกับคณะทำงานเพื่อร่วมกันสร้างรายวิชาตามประเด็นในขั้นตอนที่ 1

2.3 คณะทำงานประชุมเพื่อพิจารณาชื่อรายวิชา

2.4 คณะทำงานเขียนคำอธิบายรายวิชาตามประเด็นที่สังเคราะห์จากขั้นตอนที่ 1

2.5 คณะทำงานออกแบบการบริหารจัดการหลักสูตรตามข้อเสนอแนะในขั้นตอนที่ 1

2.6 อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของรายวิชา คำอธิบายรายวิชาและการบริหารจัดการ

2.7 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

กลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนนี้คือรายวิชาในแต่ละประเด็นที่สร้างขึ้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เครื่องมือ

1. แบบเสนอชื่อรายวิชา

2. แบบบันทึกการเขียนคำอธิบายรายวิชา

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของคณะทำงาน

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการประเมินหลักสูตรและปรับปรุงหลักสูตร

ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 นำเสนอหลักสูตรที่พัฒนาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้กลุ่มตัวอย่างประเมินหลักสูตร เสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตรและให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้

3.2 ผู้วิจัยปรับปรุงตามข้อเสนอแนะและให้คณะทำงานร่วมพิจารณา แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณา

กลุ่มตัวอย่างในขั้นนี้ประกอบด้วยอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาใน 4 คณะคือคณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร จำนวน 141 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified sampling)

เครื่องมือคือแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร ประกอบด้วยความเหมาะสมของรูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชาและคำอธิบายรายวิชาและใช้การสนทนากลุ่มเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การแปลผล การแปลผลความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อความเหมาะสมของรูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชาและการเขียนคำอธิบายรายวิชา ตามเกณฑ์การแปลผลของบุญชม ศรีสะอาด (2555)

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นการจัดทำแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้

โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ผู้วิจัยสรุปแหล่งการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชาจากการเสนอของกลุ่มตัวอย่างในการประเมินหลักสูตร

4.2 ผู้วิจัยจัดทำแหล่งค้นคว้าในแต่ละรายวิชา

4.3 ผู้วิจัยนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ได้แบ่งขั้นตอนของการดำเนินงานออกเป็น 4 ขั้นตอนและนำเสนอตามลำดับดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการพัฒนาหลักสูตร
ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร
ขั้นตอนที่ 3 การประเมินหลักสูตรและปรับปรุงหลักสูตร
ขั้นตอนที่ 4 การจัดทำคู่มือแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชา

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการพัฒนาหลักสูตร

ผู้วิจัยและคณะทำงานได้ประชุม เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2554 เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปและรูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตร ผู้วิจัยและคณะทำงานได้กำหนดให้ศึกษาหลักสูตรของมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาและมหาวิทยาลัยในเอเชียที่ได้รับการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลก 10 อันดับแรก โดยใช้ฐานข้อมูลจาก QS World University Rankings ปี 2010/2011 ซึ่งสืบค้นข้อมูลในช่วงเดือนธันวาคม 2554

มหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาที่ได้รับการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลก 10 อันดับแรก ได้แก่ Harvard University, Yale University, Massachusetts Institute of Technology (MIT), University of Chicago, California Institute of Technology (Caltech), Princeton University, Columbia University, University of Pennsylvania, Stanford University และ Duke University ส่วนมหาวิทยาลัยในเอเชีย จำนวน 9 มหาวิทยาลัย ได้แก่ The Hong Kong University of Science and Technology, University of Hong Kong, National University of Singapore, The University of Tokyo, The Chinese University of Hong Kong, Kyoto

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

University, Osaka University, Tokyo Institute of Technology และ Tohoku University ทั้งนี้เนื่องจากมีมหาวิทยาลัยในเอเชียมหาวิทยาลัยหนึ่ง กำหนดโครงสร้างหลักสูตรแตกต่างไปจากมาตรฐานการศึกษาระดับปริญญาตรีของประเทศไทย คณะทำงานจึงมีมติให้ศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 19 มหาวิทยาลัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรและการบริหารจัดการหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาและมหาวิทยาลัยในทวีปเอเชีย ตามขั้นตอนของการเตรียมการพัฒนาหลักสูตรแล้วสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

ก. หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏผลดังนี้

1. มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University) หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (President and Fellow of Harvard College, 2011) ได้มีการปรับปรุงเพื่อให้หลักสูตรใหม่รองรับการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 หลักสูตรใหม่นี้ต้องการให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาศิลปศาสตร์ (liberal art education) โดยมีวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 4 ประการคือ

1) การเตรียมผู้เรียนให้มีความเป็นพลเมืองดี

2) การสอนให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตนเองในด้านศิลปะ ความคิดและคุณค่า

3) การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการคิดวิเคราะห์และสร้างการเปลี่ยนแปลงในสังคม

4) การพัฒนาความเข้าใจมิติทางจริยธรรมในสิ่งที่พูดและทำ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

หมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดได้กำหนดกลุ่มวิชาไว้จำนวน 8 กลุ่ม โดยมีตัวอย่างรายวิชาในแต่ละกลุ่ม ได้แก่

1. สุนทรียภาพและความเข้าใจในการตีความ (Aesthetic & Interpretive Understanding: A&I) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Race, Gender, and Performance
- Buddhism and Japanese Culture
- Monuments of Islamic Architecture
- Soundscapes : Exploring Music in a Changing World
- Love In A Dead Language: Classical Indian Literature and Its Theorists

2. วัฒนธรรมและความเชื่อ (Culture & Belief : C&B) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- The Culture of Everyday Life in China
- Studying Buddhism, Across Place and Time
- For the Love of God and His Prophet : Religion, Literature, and the Arts in Muslim Cultures
- Performance , Tradition and Cultural Studies : An Introduction to Folklore and Mythology

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- From R & B to Neo Soul : Black Popular Music and Cultural Transformation

3. เหตุผลเชิงประจักษ์และคณิตศาสตร์ (Empirical & Mathematical Reasoning : EMR) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Deductive Logic
- The Art of Numbers
- The Business and Politics of Health
- Making Sense : Language, Logic, and Communication
- Real-Life Statistics : Your Chance for Happiness (or Misery)

4. เหตุผลทางจริยธรรม (Ethical Reasoning : ER) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Self, Freedom, and Existence
- Ethics and International Relations
- Moral Reasoning about Social Protest
- Trust, Vision, and Doubt in Ethics, Politics, and Law
- Ethics, Biotechnology, and the Future of Human Nature

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

5. วิทยาศาสตร์ของระบบชีวิต (Science of Living Systems: SLS) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Molecules of Life
- Nutrition and Global Health
- Trees, Forests and Global Change
- Developmental Psychology : Origins of Knowledge
- From Neurons to Nations : The Science of Early Childhood Development and the Foundations of a Successful Society

6. วิทยาศาสตร์ของจักรวาล (Science of the Physical Universe : SPU) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- The Physics of Music and Sound
- Introduction to Technology and Society
- Energy: Perspectives, Problems and Prospects
- Science and Cooking: From Haute Cuisine to Soft Matter Science
- The Unity of Science: From the Big Bang to the Brontosaurus and Beyond

7. สังคมโลก (Societies of the World : SW) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- Asia in the Making of the Modern World

- Inequality and Society in 21st Century East Asia

- Beyond the Great Wall: China and its Nomadic Other

- The Future of Globalization: Issues, Actors, and Decisions

- Global Health Challenges: Complexities of Evidence-Based Policy

8. สหรัฐอเมริกาในสังคมโลก (United States in the World : US/W) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Religion and Social Change

- Science and Religion in American Public Culture

- Life and Death in the US: Medicine and Disease in Social Context

- Taking a Stand: Dilemmas of Equity and Excellence in American K-12 Education

- The World's Religions in Multicultural America: Case Studies in Religious Pluralism

2. มหาวิทยาลัยเยล (Yale University) หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยเยล (Yale College, 2011) มีวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 2 ประการคือ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1) เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในความหลากหลายของวิธีการแสวงหาความรู้ โดยกระจายความรู้ให้ครอบคลุมทุกศาสตร์ ไม่เฉพาะในวิชาเอกที่ศึกษา

2) เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดจากการเติมเต็มความรู้ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีสมรรถนะและสามารถสร้างความรู้ใหม่ โดยมีการกระจายวิชาเรียนในชั้นปีที่ 1 , 2 และ 3

หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยเยลได้กำหนดไว้ 2 ลักษณะคือ ทักษะ (Skill) และกลุ่มวิชา (Area)

1. ทักษะ (Skill) ที่มหาวิทยาลัยกำหนดมี 3 ทักษะ ได้แก่

1.1 ทักษะการให้เหตุผลเชิงปริมาณ (Quantitative Reasoning : QR) หมายถึง การประยุกต์ใช้แนวคิดทางคณิตศาสตร์ เพื่อแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวัน มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- First-Order Logic
- Introduction to Programming
- Mathematics in the Real World
- Introduction to Statistics: Life Sciences
- Computational Methods for Astrophysics

1.2 ทักษะการเขียน (Writing : WR) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Academic Writing
- Writing about Oneself
- Writing Seminars
- Nonfiction Writing : Voice and Structure
- Nature Writing in the English-Speaking World

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1.3 ภาษาต่างประเทศ (Foreign Language : L) มีตัวอย่างรายวิชาในวิชาภาษาจีน เช่น

- Elementary Modern Chinese(L1)
- Intensive Elementary Modern Chinese (L2)
- Intermediate Modern Chinese for Advanced Learners I (L3)
- Intermediate Modern Chinese for Advanced Learners II (L4)
- Advanced Modern Chinese I (L5)

2. กลุ่มวิชา (Area) ประกอบด้วย 3 กลุ่มวิชา ได้แก่

2.1 มนุษยศาสตร์และศิลปะ (Humanities and Art: HU) มีตัวอย่างรายวิชาเช่น

- Treasures of Yale
- Art, Love and Beauty
- Epidemics in Global Perspective
- Traditional Literature of India, China, and Japan
- Music in European Thought: Three Moments in the Modern Era

2.2 วิทยาศาสตร์ (Sciences : SC) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Diversity of Life
- Earth System Science
- Observing Earth from Space
- Minerals and Human Health
- Principles of Evolution, Ecology, and Behavior

2.3 สังคมศาสตร์ (Social sciences : SO) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- Modern Southeast Asia
- Markets and Cultures in Asia
- Language, Culture, and Identity
- An Introduction to Cultural Anthropology
- Biocultural Perspectives on Global Health

3. สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts Institute of Technology: MIT) หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของ MIT (Massachusetts Institute of Technology, 2011) มีเป้าหมายให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ในแนวกว้างเกี่ยวกับสังคมมนุษย์และมีความเข้าใจในเชิงลึกเกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาด้านการรับรู้และการพัฒนาทักษะ (sensibilities and skills) ในการใช้ชีวิตทั้งในระดับบุคคล ระดับวิชาชีพและในฐานะสมาชิกของสังคม โดยมีวัตถุประสงค์ 5 ประการดังนี้

1) ผู้เรียนพัฒนาทักษะในการสื่อสารทั้งการพูดและการเขียน

2) ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ในวิถีทางที่มีอิทธิพลต่อบุคคลอื่น

3) ผู้เรียนมีการรับรู้แนวคิด ความคิดและระบบความคิดที่รองรับพฤติกรรมของมนุษย์

4) ผู้เรียนมีความเข้าใจสังคม การเมือง เศรษฐกิจในกรอบแนวคิดของสังคมที่แตกต่างกัน

5) ผู้เรียนมีความไวในการตอบสนองรูปแบบของการสื่อสารและการแสดงออกทางศิลปะ

หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของ MIT ได้กำหนดกลุ่มวิชาไว้จำนวน 5 กลุ่ม (Massachusetts Institute of Technology, 2011) ได้แก่

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. วรรณกรรมและการศึกษาเนื้อเรื่อง (Literary and Textual Studies) ศึกษาเกี่ยวกับการตีความเนื้อเรื่องไปสู่ประเพณีและวัฒนธรรมในวรรณกรรม มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Shakespeare
- Reading Poetry
- World Literatures
- Forms of Western Narrative
- International Women's Voices

2. ภาษา ความคิดและคุณค่า (Language, Thought and Value) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Darwin and Design
- Minds and Machines
- The Art of the Probable
- Philosophical Issues in Brain Science
- Ethics and Politics in Science and Technology

3. ทัศนศิลป์และศิลปะการแสดง (Visual and Performing Arts) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Introduction to Visual Arts
- Modern Art and Mass Culture
- Theater and Cultural Diversity in the US
- The Supernatural in Music, Literature and Culture
- Learning from the Past : Drama, Science, Performance

4. วัฒนธรรมและสังคมศึกษา (Cultural and Social Studies) มีตัวอย่างรายวิชา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- How Culture Works
- Ethnic and National Identity
- Becoming Digital : Writing about Media Change
- Women and Global Activism in Media and Politics
- Globalization: The Good, the Bad, and the In-Between

5. ประวัติศาสตร์ (Historical Studies) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Technology in History
- The Rise of Modern Science
- Islam, the Middle East, and the West
- Asia in the Modern World: Images and Representations
- The Age of Reason: Europe in the 18th and 19th Centuries

4. มหาวิทยาลัยชิคาโก้ (University of Chicago) หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยชิคาโก้ (University of Chicago, 2011) มีวัตถุประสงค์ 3 ประการดังนี้

1) ผู้เรียนได้เรียนรู้ปรัชญาและประวัติศาสตร์ในเชิงลึก มีทักษะในการแก้ปัญหา สามารถอภิปรายและเขียนเพื่อการโน้มน้าวใจได้

2) ผู้เรียนได้เรียนรู้ธรรมชาติในจักรวาล โดยใช้กระบวนการสืบเสาะทางวิทยาศาสตร์ เพื่อให้มีความสามารถเชิงเหตุผล

3) ผู้เรียนได้มีความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์สังคม เรียนรู้ธรรมชาติของชีวิตผ่านการลงมือปฏิบัติ เพื่อสร้างความเข้าใจในการดำรงอยู่ในโลก

หมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยได้กำหนดกลุ่มวิชาไว้จำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. มนุษยศาสตร์ อารยธรรมและศิลปะ (Humanities, Civilization Studies, and the Arts) ในกลุ่มวิชานี้ประกอบด้วย 3 กลุ่มวิชาย่อย ดังนี้

1.1 การตีความประวัติศาสตร์ วรรณกรรมและปรัชญา (Interpretation of Historical, Literary, and Philosophical Texts) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Human Being and Citizen
- Readings in World Literature
- Introduction to the Humanities
- Philosophical Perspectives on the Humanities
- Reading Cultures: Collection, Travel, Exchange

1.2 การแสดง ดนตรีและทัศนศิลป์ (Dramatic, Musical, and Visual Arts) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Introduction to Art
- Introduction to World Music
- Visual Language: On Time and Space
- Drama: Embodiment and Transformation
- Introduction to Genres: Four Western Myths

1.3 อารยธรรมศึกษา (Civilization Studies)) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Islamic History and Society
- Music in Western Civilization
- Islamic Thought and Literature
- Introduction to the Civilizations of South Asia
- Semitic Languages Cultures and Civilizations

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. วิทยาศาสตร์ธรรมชาติและคณิตศาสตร์ (Natural and Mathematical Sciences) ในกลุ่มวิชานี้ประกอบด้วย 4 กลุ่มวิชาย่อย ดังนี้

2.1 วิทยาศาสตร์กายภาพ (Physical Sciences Sequences) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Ice-Age Earth and Environmental History of the Earth
- Mechanics; Electricity and Magnetism; Waves, Optics and Heat
- Global Warming: Understanding the Forecast and Natural Hazards
- Chemistry and the Atmosphere and Environmental History of the Earth
- Stellar Astronomy and Astrophysics; The Origin of the Universe and How We Know

2.2 วิทยาศาสตร์ชีวภาพ (Biological Sciences Sequences) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Biodiversity
- Human Physiology
- Biochemistry and Nutrition
- Introduction to Quantitative Modeling in Biology
- Metabolism and Exercise and Metabolism and Nutrition

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.3 วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ (Natural Sciences Sequences) มีจำนวนรายวิชา 4 รายวิชา ได้แก่ Evolution of the Natural World I-II-III-IV

2.4 คณิตศาสตร์ (Mathematical Sciences Courses and Sequences) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Elementary Statistics
- Studies in Mathematics
- Introduction to Computer Science
- Computer Science with Applications
- Multimedia Programming as an Interdisciplinary Art

3. สังคมศาสตร์ (Social Sciences) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Mind
- Social Science Inquiry
- Self, Culture, and Society
- Power, Identity, and Resistance
- Classics of Social and Political Thought

5. สถาบันเทคโนโลยีแคลิฟอร์เนีย (California Institute of Technology) เป็นมหาวิทยาลัยที่มีจุดเด่นในด้านวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปไว้ 2 ประการ ดังนี้ (California Institute of Technology, 2011)

1) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้กว้างในสามกลุ่มวิชา ซึ่งจะนำไปสู่การมีความสามารถทางสติปัญญาที่หลากหลาย

2) สร้างความรู้พื้นฐานในการเตรียมผู้เรียนสู่การเป็นนักวิจัยและแสวงหาความรู้ใหม่ด้วยตนเอง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

หมวดวิชาศึกษาทั่วไปของสถาบันเทคโนโลยีแคลิฟอร์เนีย ได้กำหนดกลุ่มวิชาไว้จำนวน 3 กลุ่ม โดยมีตัวอย่างรายวิชาในแต่ละกลุ่ม ได้แก่

1. มนุษยศาสตร์ (Humanities) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

   - Art Worlds
   - Ethnic Visions
   - Humanities on Film
   - Forbidden Knowledge
   - Human Nature and Society

2. สังคมศาสตร์ (Social Sciences) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

   - Introduction to Empirical Process Methods
   - Introduction to Social and Information Sciences
   - Caltech Undergraduate Culture and Social Organization
   - Scientific Writing and Oral Presentation in the Social Sciences
   - The Application of Social Scientific Methods to Problems in History

3. พลศึกษา (Physical Education) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

   - Health Advocates
   - Dance Dance Revolution
   - Student Designed Fitness
   - Fitness Training, Beginning
   - Introduction to Power Walking

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

6. มหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน (Princeton University) หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน (Princeton University, 2011) ได้จัดหลักสูตรเพื่อให้ตอบสนองต่อการศึกษาศิลปศาสตร์ (liberal education) โดยมีวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 2 ประการคือ

1) พัฒนานักศึกษาสาขาวิศวกรรมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ให้มีทักษะทางภาษาและทักษะทั่วไปที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต สะท้อนถึงการมีระเบียบวินัย การมีบุคลิกภาพที่ดี มีวิถีแห่งการดำรงชีวิต พัฒนาทักษะผ่านกระบวนการศึกษาประวัติศาสตร์ สุนทรียภาพ วรรณคดีและศิลปะ

2) พัฒนานักศึกษาสาขามนุษยศาสตร์ ให้มีความเข้าใจในเหตุผลเชิงปริมาณ พัฒนาความรู้ความสามารถพื้นฐานและความสามารถในการพัฒนาเทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยพรินซ์ตันได้กำหนดกลุ่มวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปแตกต่างกันโดยกำหนดตามประเภทของปริญญาที่ศึกษา ผู้ที่ศึกษาในสาขาที่ได้รับปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (Bachelor of Arts : B.A.) จะต้องศึกษารายวิชาจาก 9 กลุ่มวิชา ส่วนผู้ที่ศึกษาในสาขาที่ได้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วิศวกรรมศาสตร์) (Bachelor of Science in Engineering : B.S.E.) จะต้องศึกษารายวิชาจาก 6 กลุ่มวิชา

ผู้ที่ศึกษาในสาขาที่ได้รับปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (B.A.) จะต้องศึกษารายวิชาจาก 9 กลุ่มวิชา ดังนี้

1. การเขียน (Writing) มหาวิทยาลัยกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนเรียนวิชา Writing Seminar

2. ภาษาต่างประเทศ (Foreign Language) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Beginner's French
- Intensive Beginner's & Intermediate French
- Intermediate/Advanced French

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- Elementary Arabic
- Intensive Elementary Arabic
- Intermediate Arabic

3. ความรู้และการคิด (Epistemology and Cognition : EC) ศึกษาเกี่ยวกับปรัชญาของความรู้และการคิดของมนุษย์ มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Bilingualism
- Introduction to Language & Linguistics
- The Structure and Meaning of Words
- Language Universals and Diversity
- Advanced Semantics

4. จริยธรรมและศีลธรรม (Ethical Thought and Moral Values: EM) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- The Life of Honor
- Individuality as an Ideal
- Ethical Thought and Moral Values
- Women, Religion, and Human Rights
- The Examined Life: Philosophy and Religion

5. การวิเคราะห์ประวัติศาสตร์ (Historical Analysis: HA) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Scientists Against Time
- From Luther to Napoleon
- Religion and War in America
- History of Architectural Theory
- Turning Points in European Culture

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

6. วรรณกรรมและศิลปะ (Literature and the Arts: LA) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Death in Rome
- "What is Enlightenment?"
- The Art of Sustainability
- Muscle/Memory: Dance
- The Arts of the Islamic World

7. การให้เหตุผลเชิงปริมาณ (Quantitative Reasoning: QR) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Computers in Our World
- Reasoning about Computation
- Computing for Physical & Social Sciences
- Econometrics: A Mathematical Approach
- What Do Your DNA & iPod Have in Common

8. การวิเคราะห์สังคม (Social Analysis: SA) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Diversity in Black America
- Introduction to South Asian Cultures
- Disease Ecology, Economics, and Policy
- Recipes for Disaster: Cultures of Calamity
- When Adolescence Goes Wrong: What They Didn't Tell You

9. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology: ST) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Human Adaptation

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- Engineering in the Modern World
- New Eyes for the World: Photonics
- Climate: Past, Present, and Future
- Design, Synthesis, and Optimization

ผู้ที่ศึกษาในสาขาที่ได้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (B.S.E.) จะต้องศึกษารายวิชาWriting Seminar และรายวิชาจาก 6 กลุ่มวิชา ดังนี้

1. ภาษาต่างประเทศ (Foreign Language)
2. ความรู้และการคิด (Epistemology and Cognition : EC)
3. จริยธรรมและศีลธรรม (Ethical Thought and Moral Values : EM)
4. การวิเคราะห์ประวัติศาสตร์ (Historical Analysis : HA)
5. วรรณกรรมและศิลปะ (Literature and the Arts : LA)
6. การวิเคราะห์สังคม (Social Analysis : SA)

ทั้งนี้ไม่ต้องเรียนรายวิชาในสองกลุ่มคือการให้เหตุผลเชิงปริมาณ (Quantitative Reasoning : QR) และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology : ST)

7. มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย (Columbia University) หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย (Columbia University, 2011) ได้จัดหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ศิลปศาสตร์(liberal arts education) โดยมีวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 3 ประการคือ

1) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียน การหาเหตุผลและมีความรู้ในแนวกว้าง

2) เพื่อเติมเต็มคุณลักษณะทางวิทยาศาสตร์ วรรณคดี มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3) เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสืบเสาะหาความรู้ใหม่และพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาในด้านที่ตนเองสนใจ

หมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ประกอบด้วยกลุ่มวิชา จำนวน 10 กลุ่ม ดังนี้

1. การเขียน (Writing) มหาวิทยาลัยกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนเรียนวิชา University Writing

2. ภาษาต่างประเทศ (Foreign Language) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Elementary Japanese
- First-Year Japanese
- Elementary Korean
- Introductory Chinese
- Elementary Chinese

3. วรรณกรรม (Literature) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Introduction to Italian Literature
- Introduction to German Literature
- Survey of German Literature: 20th Century
- Sex/Gender in 19th Century Scandinavian Literature
- Masterpieces of Western Literature and Philosophy

4. มนุษยศาสตร์ (Humanities) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Muslims in Diaspora
- Human Rights of Women

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- Rumor and Racial Conflict
- Gender and Migration: A Global Perspective
- 20th Century Poetry: Race, Gender, and Poetic Form

5. ศิลปะ (Art Humanities) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Masterpieces of Western Art
- Art in China, Japan and Korea
- The Visual and Performing Arts
- Masterpieces of Indian Art and Architecture
- Masterpieces of Islamic Art and Architecture

6. ดนตรี (Music Humanities) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Orchestration
- Computer Music
- 20th Century Music
- Barnard-Columbia Chorus
- Masterpieces of Western Music

7. สังคมศาสตร์ (Social Sciences) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Introduction to Psychology
- The Interpretation of Culture
- America and the Muslim World
- Women and Gender Politics in the Muslim World
- Making the Modern: Bohemia from Paris to Los Angeles

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

8. การให้เหตุผลเชิงปริมาณ (Quantitative Reasoning) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Elementary Logic
- Quantitative Methods
- Evaluation of Evidence
- Game Theory and Political Theory
- Mathematical Methods for Political Science

9. วิทยาศาสตร์ (Science) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Physics for Poets
- The Digital Information Age
- Dinosaurs and the History of Life
- Science for Sustainable Development
- The Universal Timekeeper: An Introduction to Scientific Habits of Mind

10. ความหลากหลายทางวัฒนธรรม (Cultural Diversity) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Science Across Cultures
- The Digital Information Age
- Psychoanalysis, Identity, and Culture
- Islamic Context of the Arabian Nights
- Contemporary Culture in the Arab World

8. มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย (University of Pennsylvania) หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัย (University of Pennsylvania, 2011) มีวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 2 ประการคือ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1) เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะทั่วไปที่จำเป็นในการศึกษาและการสร้างความรู้ สามารถบูรณาการความรู้ในศาสตร์ต่าง ๆ ให้เป็นความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ได้

2) เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถทางสติปัญญาพื้นฐาน ที่จำเป็นต่อการทำงาน โดยผสมผสานระหว่างการใช้ศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์

หมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย ประกอบด้วยกลุ่มวิชา 2 ประเภท ดังนี้

กลุ่มวิชาทักษะพื้นฐาน (Foundational Approaches) เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญา ประกอบด้วยวิชา 6 กลุ่มย่อย ได้แก่

1. การเขียน (Writing) มหาวิทยาลัยกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนเรียนวิชา Critical Writing Seminar

2. ภาษาต่างประเทศ (Foreign Language) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Beginning Japanese
- Beginning Chinese
- 1st year Spoken Chinese

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data Analysis) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Introduction to Probability
- Analytic Methods in Economics, Law, and Medicine
- Data Processing and Analysis
- Evaluation of Policies, Programs and Projects

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4. เหตุผลและการวิเคราะห์ (Formal Reasoning and Analysis) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Survey Methods & Design
- Qualitative Modes of Inquiry

5. การวิเคราะห์ข้ามวัฒนธรรม (Cross-Cultural Analysis) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Cross Cultural Awareness
- Youth Cultural Formations
- Communication and Culture in Context
- Intercultural Communication and Miscommunication
- Discursive Approaches in Intercultural Communication

6. ความหลากหลายทางวัฒนธรรมในสหรัฐอเมริกา (Cultural Diversity in the U.S.) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Liberalism & Multiculturalism
- Diversity in Higher Education
- The History of American Education

กลุ่มวิชาความรู้ในสาขาต่าง ๆ (Sector Requirements) จำนวน 7 กลุ่มวิชา ได้แก่

1. สังคม (Society) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Global Citizenship
- Sociology of Education
- School and Society in America
- Literacy: Social and Historical Perspectives

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- Authority, Freedom, and Disciplinary Policies

2. ประวัติศาสตร์และประเพณี (History & Tradition) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Ancient Greece
- Land of the Pharaohs
- Colonial Latin America
- Science, Magic, Religion
- Japan: Age of the Samurai

3. ศิลปะและอักษรศาสตร์ (Arts & Letters) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Writing and Culture
- Sociology of Language
- Art & Civilization in East Asia
- 1000 Years Musical Listening
- Folklore and Literature : Great Story

4. มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (Humanities & Social Sciences) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Managing People
- "East"-"West" Culture
- Eye, Mindand Image
- Psychology of Women
- Race/Ethnicity in Human Development

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

5. การดำรงชีวิต (Living World) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Darwin's Legacy
- The Biology of Food
- Sex & Human Nature
- Biology of Human Disease
- Introduction to Human Evolution

6. โลกกายภาพ (Physical World) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Earth Through Time
- Global Climate Change
- Survey of the Universe
- Earth Surface Processes
- Natural Disturbances and Human Diasters

7. วิทยาศาสตร์ธรรมชาติและคณิตศาสตร์ (Natural Science & Mathematics) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Ideas in Mathematics
- Mathematics in the Media
- Proving Things in Analysis
- Computer Methods in Mathematical Science
- Applied Mathematics and Computational Science

9. มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (Stanford University) หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (Stanford University, 2011) มีวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 2 ประการคือ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้กว้างในกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2) เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

หมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด ประกอบด้วยกลุ่มวิชาจำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ (Introduction to the Humanities) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- The Good Life
- Humans and Machines
- The Moral Status of Human Beings
- Behind the Scenes: International Human Rights Documentaries
- Camera as Witness: International Human Rights Documentaries

2. กลุ่มวิชาความลุ่มลึกของศาสตร์ (Disciplinary Breadth) ประกอบด้วยวิชาที่เกี่ยวข้องกับ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ธรรมชาติและสังคมศาสตร์ มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Human Abilities
- Human Physiology
- Overview of Mathematics
- Philosophy of Mathematics
- Biology, Culture, and Human Behavior

3. กลุ่มวิชาการศึกษาเพื่อการเป็นพลเมืองดี (Education for Citizenship) เป็นกลุ่มวิชาที่พัฒนาทักษะของการเป็นพลเมืองที่ดีของชาติและมีส่วนร่วมในวัฒนธรรมโลกในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยกลุ่มวิชาย่อย 4 กลุ่ม ได้แก่

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เหตุผลทางจริยธรรม (Ethical Reasoning) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- The Dialogue of Democracy
- Contemporary Moral Problems
- Introduction to Moral Philosophy
- Computers, Ethics, and Public Policy
- Becoming Like God: An Introduction to Greek Ethical Philosophy

ชุมชนโลก (The Global Community) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Global Environmental Problems
- Cities in Comparative Perspective
- Freedom, Community, and Morality
- Asian American Culture and Community
- Spirituality and Nonviolent Urban and Social Transformation

วัฒนธรรมอเมริกัน (American Cultures) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Mark Twain and American Culture
- Introduction to Asian American Cultures
- Comparative American Urban Cultures
- The American Paradox: Religions, Cultures, Nation
- Diversity in Contemporary American Cultures and Communities

3.4 เพศศึกษา (Gender Studies) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Sex and Gender

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- Human Sexuality
- Introduction to Feminist Studies
- International Women's Health and Human Rights
- Sex Differences in Human Physiology and Disease

10. มหาวิทยาลัยดุ๊ก (Duke University) หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยดุ๊ก (Duke University, 2011) มีวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการให้เหตุผล มีความรู้ ความสามารถทางสติปัญญา สมรรถนะ ทักษะและความรับผิดชอบส่วนบุคคลและสังคม

หมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยดุ๊ก ประกอบด้วยกลุ่มวิชา จำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่

1) กลุ่มวิชาความรู้ (Area of Knowledge) กลุ่มวิชานี้ประกอบด้วยกลุ่มวิชาย่อย 5 กลุ่ม ได้แก่

1.1 กลุ่มวิชาศิลปะ วรรณกรรมและการแสดง (Arts, Literatures, and Performance : ALP) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Introduction to Film
- The Languages of Art
- Introduction to the History of Art
- Art and Archaeology of Ancient Athens
- Eighteenth-Century Art and Architecture

1.2 อารยธรรม (Civilizations : CZ) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Medieval Architecture
- Visual Culture Outside the United States

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- Introduction to World History: Since 1700
- Visualizing Cultural Dissent in Modernism
- American Dreams and American Realities

1.3 วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ (Natural Sciences : NS) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Life's Beginnings
- The Biology of Dinosaurs
- Conserving the Variety of Life on Earth
- Ecosystem Health and Human Well-Being
- Biology of Aging: The Quest for a Fountain of Youth

1.4 การศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Studies: QS) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Logic and Its Applications
- Cryptography and Society
- Introduction to Mathematical
- Principles of Computer Science
- Laboratory Calculus and Functions

1.5 สังคมศาสตร์ (Social Sciences : SS) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Stress and Coping
- Gender and Culture
- Alcohol and Culture
- Language and Society
- Introduction to Cultural Anthropology

2 กลุ่มวิชาการแสวงหาความรู้ (Modes of Inquiry) กลุ่มวิชานี้ประกอบด้วยกลุ่มวิชาย่อย 6 กลุ่ม ได้แก่

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.1 กลุ่มวิชาข้ามวัฒนธรรม (Cross Cultural Inquiry: CCI) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Languages of the World
- Fantasy, Mass Media, and Popular Culture
- Advertising and Society: Global Perspective
- Muslim World: Transformations and Continuities
- Life in America: Identity and Everyday Experience

2.2 กลุ่มวิชาจริยธรรม (Ethical Inquiry : EI) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Feminist Ethics
- Applied and Environmental Ethics
- The Challenges of Living an Ethical Life
- Discussions in Ethics: Engaging ethics outside the classroom
- Business Ethics: The Debate Over Corporate Social Responsibility

2.3 กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ (Foreign Languages: FL) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- First-Year German
- Intensive First-Year German
- Intermediate German
- Intensive Intermediate German
- Business German

2.4 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสังคม (Science, Technology and Society : STS) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Perspectives on Science

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- Energy and the Environment
- Innovation, Entrepreneurs & VCs
- Adam Smith and the System of Natural Liberty
- Sound in the Sea: Introduction to Marine Bioacoustics

2.5 กลุ่มวิชาวิจัย (Research : R) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Microeconometrics
- Introductory Field Methods in Biodiversity
- Labor Economics: Analysis and Measurement
- Field Methods in Earth and Environmental Sciences
- Research Methods: Energy Markets/Environmental Impacts

2.6 กลุ่มวิชาการเขียน (Writing: W) นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยดุ๊กทุกคน จะต้องลงทะเบียนเรียนวิชา Academic Writing ในภาคเรียนแรกที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาทั้ง 10 มหาวิทยาลัย ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปคล้ายคลึงกันคือ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้กว้าง มีความเป็นพลเมืองดี มีสุนทรียภาพในชีวิต เข้าใจปรัชญา ประวัติศาสตร์ สามารถคิดวิเคราะห์และมีเหตุผล มีคุณธรรมและจริยธรรมในตนเอง เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

เมื่อพิจารณาการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีแคลิฟอร์เนีย พบว่า สถาบันได้กำหนดวัตถุประสงค์เพิ่มเติมนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ข้างต้น 1 ประการคือเพื่อสร้างความรู้พื้นฐานในการเตรียมผู้เรียนสู่การเป็นนักวิจัยและแสวงหาความรู้ใหม่ด้วยตนเอง

ในส่วนของการจัดกลุ่มวิชาพบว่า มหาวิทยาลัยมีการจัดกลุ่มวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป 2 ลักษณะ ดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. ใช้ศาสตร์ สาขาวิชา เป็นหลักในการจัดกลุ่ม ได้แก่ มหาวิทยาลัยชิคาโก้และสถาบันเทคโนโลยีแคลิฟอร์เนีย

2. ใช้ประเด็น (Theme) เป็นหลักในการจัดกลุ่ม ได้แก่ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ มหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย มหาวิทยาลัย เพนซิลเวนเนีย มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดและมหาวิทยาลัยดุ๊ก

ทั้งนี้ในส่วนของมหาวิทยาลัยเยลได้ใช้ศาสตร์ สาขาวิชาเป็นหลักในการจัดกลุ่มและใช้ประเด็นเป็นหลักในการจัดกลุ่มด้วย

สำหรับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยในทวีปเอเชีย มีการกำหนดวัตถุประสงค์และการกำหนดกลุ่มวิชาในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีฮ่องกง (The Hong Kong University of Science and Technology) หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีฮ่องกง (The Hong Kong University of Science and Technology, 2011) มีวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 3 ประการ ได้แก่

1) พัฒนาผู้เรียนเกิดความคิด ความคิดรวบยอดและเข้าใจรูปแบบการคิดของสาขาวิชาอื่นที่ไม่ใช่สาขาวิชาเฉพาะด้านที่ตนเองศึกษาอยู่

2) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเชิงกว้าง เกี่ยวกับการแสดงออกทางวัฒนธรรมต่างๆ

3) ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับความรู้และความคิดจากการศึกษาหลายสาขาวิชา

หมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีฮ่องกง ประกอบด้วยกลุ่มวิชา จำนวน 6 กลุ่ม ได้แก่

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ (Humanities: H) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Music of the World
- Arts and Creativity
- Film Art and Cinema Culture
- Foundational Texts in the Humanities
- Themes in Literature: Love and Death

2. กลุ่มวิชาวิเคราะห์สังคม (Social Analysis: SA) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Cultures and Values
- Cultural Diversity in China
- East Asia and the West: Cultures in Contact
- Social Change and Social Thought in Europe, 1750-1914
- Chinese Culture and Society in Anthropological Perspectives

3. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี(Science & Technology: S&T) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Great Ideas in Science
- The Sustainable Citizen
- Energy Systems in a Sustainable World
- The Impact and Value of Technology Innovation
- The Environment and Society - A Comprehensive Perspective

4. กลุ่มวิชาการให้เหตุผล (Quantitative Reasoning: QR) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Logic
- Mathematics in Civilization

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- Logical Thinking in Ancient China
- Introduction to Chinese Philosophy
- Chinese Language, Logic, and Science

5. กลุ่มวิชาการสื่อสารภาษาอังกฤษ (English Communication) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- English Language
- English for Science
- Business Communication
- Technical Communication
- English Communication for Global China Studies

6. กลุ่มวิชาการสื่อสารภาษาจีน (Chinese Communication) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- The Cantonese Language
- Chinese Writing and Culture
- Structure of the Chinese Language
- Study of the Modern Chinese Writing System
- Chinese Communication Skills for Humanities and Social Science

2. มหาวิทยาลัยฮ่องกง (University of Hong Kong) หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยฮ่องกง (University of Hong Kong , 2011) มีวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 2 ประการ ได้แก่

1) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ (Whole-person education)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ สมรรถนะและได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้ในสาขาวิชาที่หลากหลาย

หมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยฮ่องกงประกอบด้วยกลุ่มวิชา จำนวน 6 กลุ่ม ได้แก่

1. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Scientific & Technological Literacy) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Biotechnology – Science and Impacts
- Vision : The Science and Art of Perception
- Hidden Order in Daily Life : A Mathematical Perspective
- Quantitative Literacy in Science, Technology and Society
- Scientific Revolutions and their Impact on Modern Societies

2. มนุษยศาสตร์ (Humanities) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Body, Beauty and Fashion
- Spirituality, Religion and Social Change
- Catastrophes, Cultures, and the Angry Earth
- Sexuality and Gender : Diversity and Society
- Designs on the Future : Sustainability of the Built Environment

3. ประเด็นปัญหาโลก (Global Issues) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Corporate Social Responsibility

- Asian Regional Governance in an Age of Globalization

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- Cybersocieties: Understanding Technology as Global Change

- Poverty, Development, and the Next Generation: Challenges for a Global World

- The Life and Death of Languages: Diversity, Identity and Globalization

4. วัฒนธรรม รัฐและสังคมของจีน (China : Culture, State & Society) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Buddhism and Chinese Culture
- Love, Marriage and Sex in Modern China
- China's Ethnic Groups : Cultural Assimilation or Cultural Pluralism?
- Social Development Challenges in China
- Humanity and Nature in Chinese Thought

5. ภาษาอังกฤษ (English) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Academic English for Arts Students
- Academic English for Science Students
- Academic English for Education Students
- Communication Course for Architecture Students
- English for Academic Communication for Business Students

6. ภาษาจีน (Chinese) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Practical Chinese Language Course for Arts students
- Practical Chinese Language Course for Science Students
- Practical Chinese Language Course for Architecture Students

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- Practical Chinese Language Course for Language Education Students

3. มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore) หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore, 2011) มีวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 2 ประการ ได้แก่

1) เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทั่วไปที่ไม่เป็นความรู้ความสามารถจากการเรียนวิชาเฉพาะด้าน

2) เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนได้สัมผัสถึงจิตใจและสติปัญญาในระดับสูง ได้เรียนรู้วิธีการและความสามารถในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จในการทำงานและอาชีพ

หมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ประกอบด้วยกลุ่มวิชาจำนวน 2 กลุ่ม และในแต่ละกลุ่มวิชา ประกอบด้วยโมดูล 2 โมดูลคือความรู้ทั่วไป (General Knowledge Modules : GK) และวิธีการแสวงหาความรู้ (Modes of Inquiry Modules: MI) ได้แก่

1. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology)

1.1 ความรู้ทั่วไป มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Food and Health
- Science of Music
- Living with Chemistry
- Living With Mathematics
- Information Technology and Us
- Heavenly Mathematics: Cultural Astronomy

1.2 วิธีการแสวงหาความรู้ มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- Darwin and Evolution Offered
- Data Quality and Fuzzy Logic
- Thinking Science on Computer
- Problem Solving for Computing
- Understanding Uncertainty and Statistical Thinking

2. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (Humanities & Social Sciences)

2.1 ความรู้ทั่วไป มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- An Introduction to Literary Studies
- Cultures in the Contemporary World
- Ethics at Work: Rhyme, Reason and Reality
- Cross-Cultural Communication and Discourse
- Rethinking Technology, Organizations & People

2.2 วิธีการแสวงหาความรู้ มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Reason and Persuasion
- Introduction to Theatre & Drama
- Evaluating Academic Arguments
- Thinking, Reasoning, and Inquiry
- Science and Tech as Artistic Innovators

4. มหาวิทยาลัยโตเกียว (University of Tokyo) หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยโตเกียว (University of Tokyo, 2011) มีวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 2 ประการ ได้แก่

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1) เพื่อให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยทุกคนได้มีโอกาสเรียนรู้วิชาที่เป็นศิลปศาสตร์ (Liberal arts education) ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เป็นพหุภาษาและพหุวัฒนธรรม(multilingual and multicultural environments)

2) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และวิธีการแสวงหาความรู้ เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยและพัฒนาความรู้ใหม่

หมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยโตเกียวประกอบด้วยกลุ่มวิชา จำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มวิชาพื้นฐาน (Foundation Courses) ประกอบด้วยรายวิชาต่าง ๆ จำนวน 7 วิชา ได้แก่

1.1 Foreign Languages มีจำนวน 2 รายวิชาคือ

- English
- Japanese

1.2 Information Studies

1.3 Physical Education

1.4 Introductory Seminar

1.5 Social Sciences มีจำนวน 5 รายวิชาคือ

- Law and Political Science
- Economics and Statistics
- Sociology and Social Thought

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- International Relations
- Mathematics

1.6 Humanities มีจำนวน 4 รายวิชาคือ

- Philosophy and Ethics
- History
- Language and Literature
- Psychology

1.7 Research Methods มี 1 รายวิชาคือ Introduction to Japanese Studies

2. กลุ่มวิชาบูรณาการ (Integrated Courses) ประกอบด้วยรายวิชาต่าง ๆ จำนวน 6 วิชา ได้แก่

2.1 Ideas and Arts
2.2 International and Area Studies
2.3 Society and Institutions
2.4 Human Beings and the Environment
2.5 Matter and Life
2.6 Mathematical and Information Sciences

5. มหาวิทยาลัยจีนแห่งฮ่องกง (The Chinese University of Hong Kong) หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยจีนแห่งฮ่องกง (The Chinese University of Hong Kong, 2011) มีวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 6 ประการ ได้แก่

1) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีมุมมองทางสติปัญญาที่กว้างขวาง

2) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีความไวต่อการรับรู้ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3) เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถตัดสินใจและสัมผัสถึงคุณค่าของชีวิต

4) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีการรับรู้ที่กว้างขวางและมีความเข้าใจในคุณค่าของศาสตร์สาขาอื่น

5) เพื่อให้ผู้เรียนมีศักยภาพในการบูรณาการความรู้ของศาสตร์สาขาต่าง ๆ

6) เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยจีนแห่งฮ่องกงประกอบด้วยกลุ่มวิชา จำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปพื้นฐาน (General Education Foundation: GEF) มหาวิทยาลัยกำหนดให้นักศึกษาทุกคนลงทะเบียนเรียนวิชาพื้นฐาน เพื่อเป็นประสบการณ์ในการเรียนระดับมหาวิทยาลัยจำนวน 2 วิชาคือ

- In Dialogue with Humanity
- In Dialogue with Nature

2. กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปของคณะ (College GE : CGE) เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นปีที่ 1 และสอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตของแต่ละคณะ ดังนี้

2.1 Chung Chi College มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Idea of a University
- College, University and Community

2.2 New Asia College มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- Aspects of General Education
- Appreciation of Music Cultures
- The Characteristics of Western Culture
- Issues in American Culture and History
- Peoples and Cultures of South East Asia

2.3 United College มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Chinese Calligraphy
- Study of Good Books
- Leadership in English
- Bacchus: Exploring Grape Wine
- Social Service: Participation and Reflection

2.4 Shaw College มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Science and Our Lives
- Japanese Society, Manga and Anime
- Environmental Problems in Hong Kong
- The World of Football: a Social Science Perspective
- Critical Thinking of Human Nature and Civilization through Movies

3. กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัย(University GE : UGE) ประกอบด้วยกลุ่มวิชา จำนวน 4 กลุ่ม ได้แก่

3.1 มรดกทางวัฒนธรรมจีน (Chinese Cultural Heritage) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- From Genes to Life
- China's Cultural Past

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- Wonders and Insights in Biology
- Fundamentals of Chinese Medicine
- Critical Cultural History of China: Early

3.2 ธรรมชาติ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม (Nature, Technology and the Environment) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Diversity of Life
- Physics of Climate
- Current Environmental Issues
- Sustainable Eco-city Development
- Introduction to Earth System Science

3.3 สังคมและวัฒนธรรม (Society and Culture) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Humans and Culture
- Culture and Business
- Culture and Behavior
- Introduction to Chinese Society
- Magic, Myth & the Supernatural

3.4 ตัวตนและมนุษยชาติ (Self and Humanity) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Healthy Body Healthy Mind
- Human Abilities in Perspective
- Perspectives in Human Sexuality
- Culture, Groups and Social Behavior
- A Perspective Study of Hong Kong Theatre

6. มหาวิทยาลัยเกียวโต (Kyoto University) หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยเกียวโต (Kyoto University, 2011) มีวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 3 ประการ ได้แก่

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ทางวิชาการและวัฒนธรรม (academic cultural literacy)

2) เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในด้านการใช้ภาษาของผู้เรียน

3) เพื่อยกระดับความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียน

หมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยเกียวโต ประกอบด้วยกลุ่มวิชา จำนวน 4 กลุ่ม ได้แก่

1. มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (Humanities and Social Sciences) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Introduction to Logic
- Introduction to Philosophy
- Introduction to Psychology
- Introduction to Theory of Art
- Introduction to the Science of Religion

2. วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ (Natural Sciences) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Quantum Physics
- Statistical Physics
- Mathematical Logic
- Fundamental Physics
- Mathematical Statistics

3. ภาษาต่างประเทศ (Foreign Languages) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- English
- German

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- French
- Chinese
- Italian

4. สุขศึกษาและพลศึกษา (Health and Physical Education) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Sports Science
- Health Science

7. มหาวิทยาลัยโอซาก้า (Osaka University) หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยโอซาก้า (Osaka University, 2011) มีวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 2 ประการ ได้แก่

1) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะทั่วไปที่จำเป็นในการศึกษาและวิธีสร้างความรู้ สามารถบูรณาการความรู้ในศาสตร์ต่าง ๆ ให้เป็นความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ได้

2) พัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถทางสติปัญญาพื้นฐานที่จำเป็นต่อการทำงานโดยผสมผสานระหว่างการใช้ศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์

หมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยโอซาก้า ประกอบด้วยกลุ่มวิชา จำนวน 4 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มวิชาศิลปศาสตร์ (Liberal Art Education) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- The Beginning of Art
- Asian Culture and Society
- Western Culture and Society
- Crosscut Social Anthropology
- An Introduction to Global Human Studies

2. กลุ่มวิชาภาษาและข้อมูล (Language and Information) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- Beginning Italian I
- Elementary Thai I
- English (Listening)
- English (Reading)
- English (Speaking)
- English (Writing)
- The World of Language
- Information Literacy
- Basic Modern Mathematics

3. กลุ่มวิชาสัมมนา (First-Year Seminar) ประกอบด้วยรายวิชา Discovery Seminar I และ Discovery Seminar II

4. กลุ่มวิชากีฬาและสุขภาพ (Health and Sports) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Sports Activities and Theory
- Exercise Physiology and Health Science
- Practical Applications of Sports and Exercise Science

8. สถาบันเทคโนโลยีโตเกียว (Tokyo Institute of Technology) หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของสถาบัน (Tokyo Institute of Technology, 2011) มีวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ความสามารถด้านศิลปศาสตร์ (Liberal Arts Education) และสร้างความสมดุลของความรู้ทั้งในด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

หมวดวิชาศึกษาทั่วไปของสถาบันเทคโนโลยีโตเกียว ประกอบด้วยกลุ่มวิชา จำนวน 5 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มวิชาพื้นฐาน (Basic Courses) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- Mathematics
- Physics
- Chemistry
- Biology
- Earth Science
- Introduction to Computer Science
- Introductory Cognitive Psychology

2. กลุ่มวิชาการสื่อสารนานาชาติ (International Communication) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- English I , II , III , Advanced
- German I , II , III , Advanced
- French I , II , III , Advanced
- Russian I , II , III , Advanced
- Chinese I , II , III , Advanced

3. กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (Health and Physical Education) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น

- Health Science
- Health Promotion

4. กลุ่มวิชาเครือข่ายการสื่อสาร (Network Communication) มีรายวิชา Computer Literacy

5. กลุ่มวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา(Environmental Education) มีรายวิชา Environmental Safety and Management

9. มหาวิทยาลัยโตโฮกุ (Tohoku University) หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยโตโฮกุ (Tohoku University, 2011) มีวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 2 ประการ ได้แก่

1) เพื่อพัฒนาทักษะและความสามารถของผู้เรียนในด้านศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ทั่วไป (Liberal Arts and General Science)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2) เพื่อเปิดโลกทัศน์และมุมมองของผู้เรียนในการสร้างความเชี่ยวชาญ โดยการให้ความสำคัญกับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการแก้ปัญหา

หมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยโตโฮกุ ประกอบด้วยกลุ่มวิชา จำนวน 4 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ (Natural Sciences) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น
   - Study of Nature
   - Life and Nature
   - Probability & Statistics
   - Introductory Science Experiments
   - Mineralogy, Petrology and Geochemistry
2. กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ (Social Sciences) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น
   - Economics
   - Japanese culture
   - History and Human Society
   - Japanese Business and Economy
3. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ (Humanities) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น
   - History
   - Linguistics
   - World of Fine Arts
4. กลุ่มวิชาภาษา (Languages) มีตัวอย่างรายวิชา เช่น
   - Basic Japanese 1
   - Basic Japanese 2
   - Intermediate Japanese

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยในทวีปเอเชียทั้ง 9 มหาวิทยาลัย ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปคล้ายคลึงกันคือ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ มีความรู้กว้าง มีสุนทรียภาพในชีวิต สามารถคิดวิเคราะห์และมีเหตุผล มีสมรรถนะและ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้ในสาขาวิชาที่หลากหลาย สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จในการทำงานและอาชีพ

เมื่อพิจารณาการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรของมหาวิทยาลัยโตเกียวพบว่า มหาวิทยาลัยได้กำหนดวัตถุประสงค์เพิ่มเติมนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ข้างต้น 1 ประการคือเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้พื้นฐานในการเป็นนักวิจัยและแสวงหาความรู้ใหม่ด้วยตนเอง

ในส่วนของการจัดกลุ่มวิชาพบว่า มหาวิทยาลัยมีการจัดกลุ่มวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ใช้ศาสตร์ สาขาวิชา เป็นหลักในการจัดกลุ่ม ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกียวโตและมหาวิทยาลัยโตโฮกุ

2. ใช้ประเด็น (Theme) เป็นหลักในการจัดกลุ่ม ได้แก่ มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีฮ่องกง มหาวิทยาลัยฮ่องกง มหาวิทยาลัยโตเกียว มหาวิทยาลัยจีนแห่งฮ่องกง มหาวิทยาลัยโอซาก้าและสถาบันเทคโนโลยีโตเกียว

ทั้งนี้หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ มีการจัดกลุ่มวิชาทั้งสองรูปแบบคือใช้ทั้งศาสตร์ สาขาวิชาเป็นหลักในการจัดกลุ่มและใช้ประเด็นในการจัดกลุ่มวิชาด้วย

เมื่อเปรียบเทียบหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในประเด็นวัตถุประสงค์ โครงสร้างของหลักสูตรและการกำหนดกลุ่มวิชาของมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาและมหาวิทยาลัยในทวีปเอเชีย สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาและมหาวิทยาลัยในทวีปเอเชียกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรคล้ายคลึงกันคือ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ มีความรู้กว้าง มีความเป็นพลเมืองดี มีสุนทรียภาพในชีวิต เข้าใจปรัชญาประวัติศาสตร์ สามารถคิดวิเคราะห์และมีเหตุผล มีคุณธรรมและจริยธรรมในตนเอง สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จในการทำงานและอาชีพ เป็น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สมาชิกที่ดีของสังคมและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้มีมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาและมหาวิทยาลัยในทวีปเอเชีย จำนวน 3 มหาวิทยาลัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพิ่มเติมนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ข้างต้น 1 ประการคือเพื่อสร้างความรู้พื้นฐานในการเตรียมผู้เรียนสู่การเป็นนักวิจัยและแสวงหาความรู้ใหม่ด้วยตนเอง

2. การจัดโครงสร้างหลักสูตร มหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจัดโครงสร้างหลักสูตร 4 รูปแบบ ได้แก่ จัดโครงสร้างเป็นกลุ่มวิชาอย่างเดียว จัดโครงสร้างเป็นกลุ่มวิชาและทักษะการแสวงหาความรู้ จัดโครงสร้างตามประเภทปริญญา จัดโครงสร้างตามทักษะพื้นฐาน และกำหนดรายวิชาของคณะและมหาวิทยาลัย ดังนี้

2.1 การจัดโครงสร้างเป็นกลุ่มวิชาอย่างเดียว โดยจัดตามลักษณะของศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ในเชิงกว้าง

2.2 การจัดโครงสร้างเป็นกลุ่มวิชาและทักษะการแสวงหาความรู้ โดยจัดตามลักษณะของศาสตร์และเพิ่มเติมทักษะในการแสวงหาความรู้ เพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.3 การจัดโครงสร้างตามประเภทปริญญา โดยนักศึกษาที่เรียนในสาขาปริญญาด้านศิลปศาสตร์ จะเรียนวิชาในกลุ่มวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์มากกว่านักศึกษาที่เรียนในสาขาปริญญาด้านวิทยาศาสตร์

2.4 การจัดโครงสร้างตามทักษะพื้นฐานและกำหนดรายวิชาของคณะและมหาวิทยาลัย โดยจัดรายวิชาเพื่อเป็นพื้นฐานประสบการณ์ในการเรียนรู้และจัดกลุ่มวิชาที่ส่งเสริมการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่ประสงค์ของคณะและมหาวิทยาลัย

3. การจัดกลุ่มวิชา มหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาและมหาวิทยาลัยในทวีปเอเชียมีการจัดกลุ่มวิชา 2 รูปแบบ ประกอบด้วยการจัดกลุ่มวิชาโดยใช้ศาสตร์ สาขาวิชาเป็นหลักและการจัดกลุ่มวิชาโดยใช้ประเด็น (Theme) เป็นหลัก ดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3.1 การจัดกลุ่มวิชาโดยใช้ศาสตร์ สาขาวิชาเป็นหลัก มหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจัดกลุ่มวิชาแตกต่างกัน พบว่ามีทั้งสิ้น 5 กลุ่มวิชา ได้แก่ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ กลุ่มวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ทั้งนี้เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งกำหนดให้ผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษา วิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์พบว่าหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีการกำหนดกลุ่มวิชาโดยใช้ศาสตร์สาขาวิชาเหมือนกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรทั้ง 4 กลุ่มวิชาคือกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษา วิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ แต่มีกลุ่มวิชาที่มหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาและในทวีปเอเชียกำหนดไว้นอกเหนือจากกลุ่มวิชาที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด 1 กลุ่มคือ กลุ่มวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา

3.2 การจัดกลุ่มวิชาโดยใช้ประเด็น (Theme) เป็นหลัก โดยใช้สาระสำคัญของเรื่องที่นำเสนอ มีรายละเอียดของสิ่งนั้นภายในกรอบเดียวกัน มหาวิทยาลัยได้จัดกลุ่มวิชาโดยใช้หลักการนี้มีจำนวน 31 ชื่อกลุ่ม ได้แก่

1) กลุ่มวิชาสุนทรียภาพและความเข้าใจในการตีความ
2) กลุ่มวิชาภาษา ความคิดและคุณค่า
3) กลุ่มวิชาความรู้และการคิด
4) กลุ่มวิชาวรรณกรรมและการศึกษาเนื้อเรื่อง
5) กลุ่มวิชาทัศนศิลป์และศิลปะการแสดง
6) กลุ่มวิชาการแสดง ดนตรีและทัศนศิลป์
7) กลุ่มวิชาเหตุผลเชิงประจักษ์และคณิตศาสตร์
8) กลุ่มวิชาเหตุผลทางจริยธรรม
9) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ของระบบชีวิต
10) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ของจักรวาล
11) กลุ่มวิชาสังคมโลก
12) กลุ่มวิชาปัญหาโลก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

13) กลุ่มวิชาการวิเคราะห์สังคม
14) กลุ่มวิชาความหลากหลายทางวัฒนธรรม
15) กลุ่มวิชาความหลากหลายทางวัฒนธรรมในสหรัฐอเมริกา
16) กลุ่มวิชาการวิเคราะห์ข้ามวัฒนธรรม
17) กลุ่มวิชาสหรัฐอเมริกาในสังคมโลก
18) กลุ่มวิชาชุมชนโลก
19) กลุ่มวิชาวัฒนธรรมอเมริกัน
20) กลุ่มวิชาวัฒนธรรมและสังคมศึกษา
21) กลุ่มวิชาวัฒนธรรมและความเชื่อ
22) กลุ่มวิชาสังคมและวัฒนธรรม
23) กลุ่มวิชาการศึกษาเพื่อการเป็นพลเมืองดี
24) กลุ่มวิชาตัวตนและมนุษยชาติ
25) กลุ่มวิชาอารยธรรมศึกษา
26) กลุ่มวิชาการตีความประวัติศาสตร์
27) กลุ่มวิชาการวิเคราะห์ประวัติศาสตร์
28) กลุ่มวิชาการเขียน
29) กลุ่มวิชาการสื่อสาร
30) กลุ่มวิชาการดำรงชีวิต
31) กลุ่มวิชาเพศศึกษา

ข. คำอธิบายรายวิชาศึกษาทั่วไป

ผู้วิจัยได้ศึกษาคำอธิบายรายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีรูปแบบในการเขียนคำอธิบายรายวิชา 6 รูปแบบ ได้แก่

1. การเขียนคำอธิบายรายวิชาโดยการอธิบายขอบข่ายของรายวิชา จุดเน้นของรายวิชา วิธีการเรียนการสอนและเป้าหมายของการเรียนการสอน ดังตัวอย่างรายวิชาต่อไปนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รายวิชา Music in the Global Context

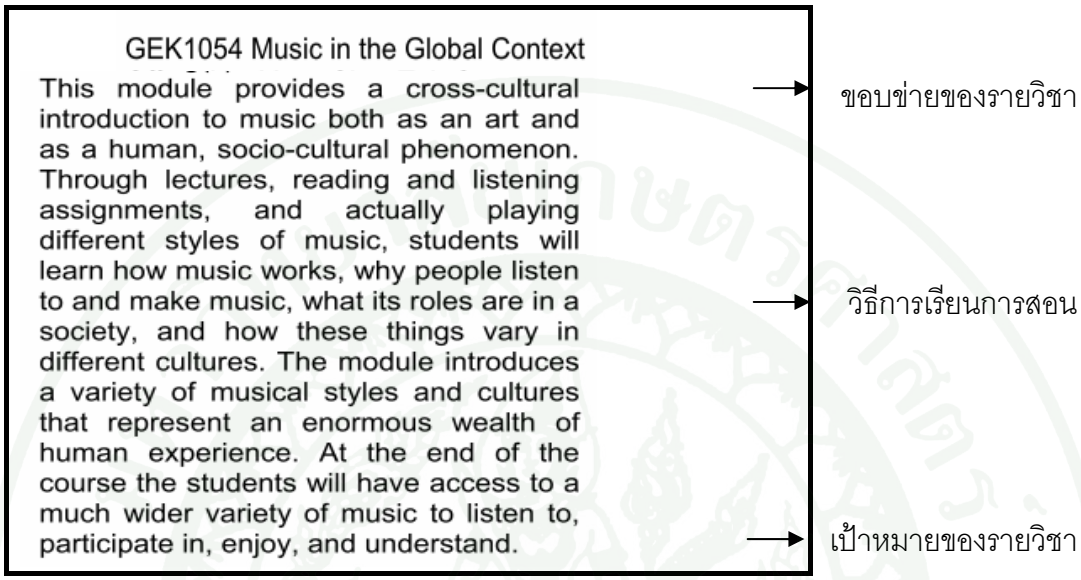

ภาพที่ 1 รายวิชา Music in the Global Context

ที่มา: National University of Singapore (2011)

รายวิชา Global Health Challenges: Complexities of Evidence-Based Policy

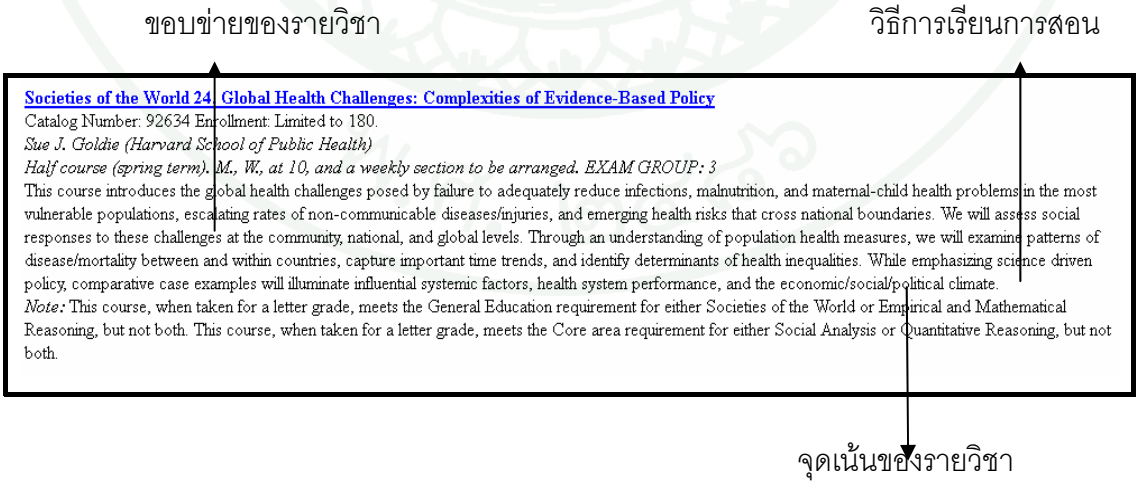

ภาพที่ 2 รายวิชา Global Health Challenges: Complexities of Evidence-Based Policy

ที่มา: President and Fellow of Harvard College (2011)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. การเขียนคำอธิบายรายวิชาโดยการอธิบายขอบข่ายรายวิชาและระบุหัวข้อสำคัญ (Topic) ของเนื้อหาในรายวิชา แต่เป็นการเขียนบรรยายสั้น ๆ พร้อมทั้งระบุชื่อผู้สอนไว้ด้วย ดังตัวอย่างรายวิชาต่อไปนี้

รายวิชา Muslim World: Transformations and Continuities

ภาพที่ 3 รายวิชา Muslim World: Transformations and Continuities

ที่มา: Duke University (2011)

รายวิชา Languages of the World

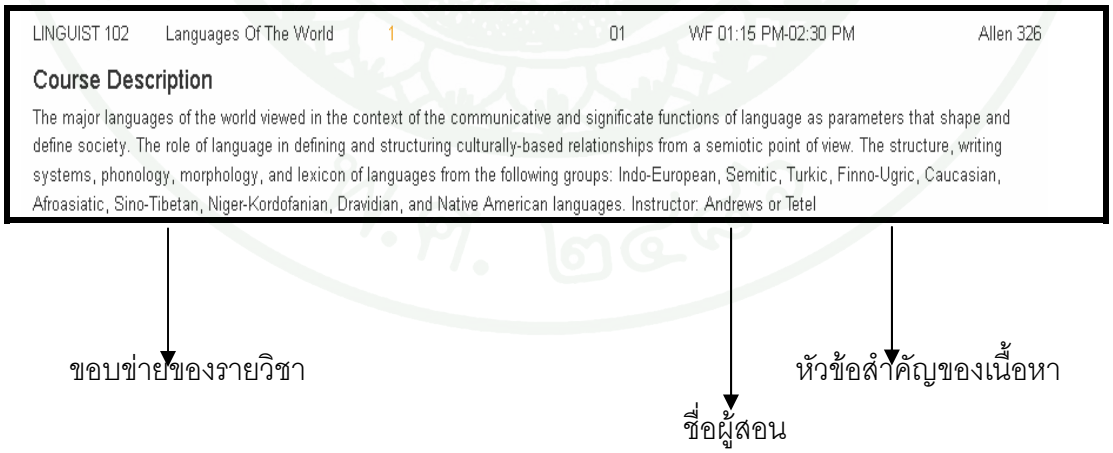

ภาพที่ 4 รายวิชา Languages of the World

ที่มา: Duke University (2011)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. การเขียนคำอธิบายรายวิชาโดยการเริ่มต้นด้วยการเขียนวัตถุประสงค์ของรายวิชาก่อน แล้วอธิบายขอบข่ายรายวิชาหรือหัวข้อสำคัญของเนื้อหาในรายวิชา ดังตัวอย่างรายวิชาต่อไปนี้

รายวิชา University and Society

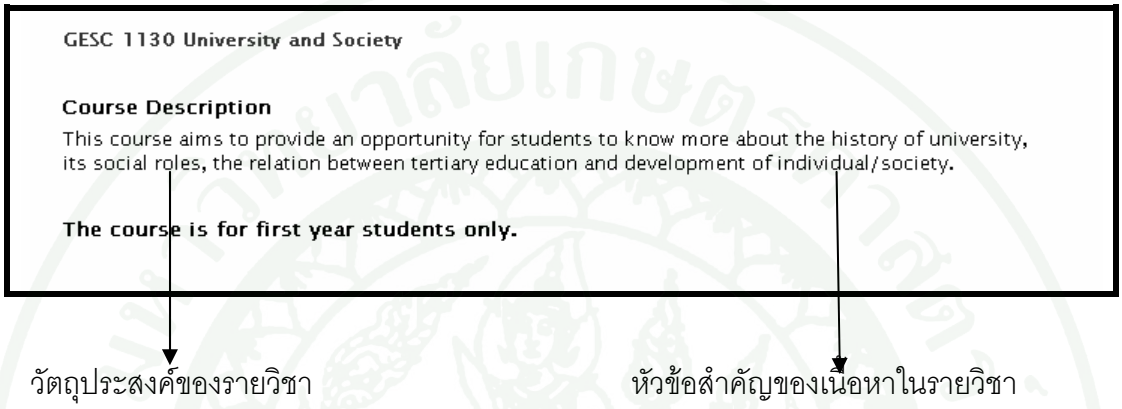

ภาพที่ 5 รายวิชา University and Society

ที่มา: The Chinese University of Hong Kong (2011)

รายวิชา Chinese Culture and Its Philosophies

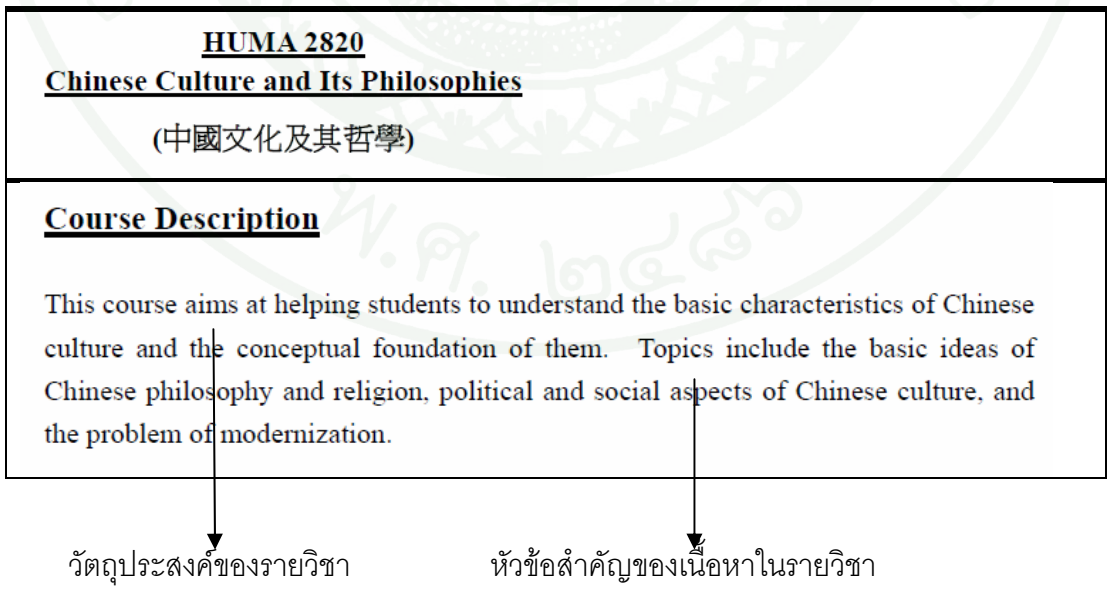

ภาพที่ 6 รายวิชา Chinese Culture and Its Philosophies

ที่มา: The Chinese University of Hong Kong (2011)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รายวิชา Living with Mathematics

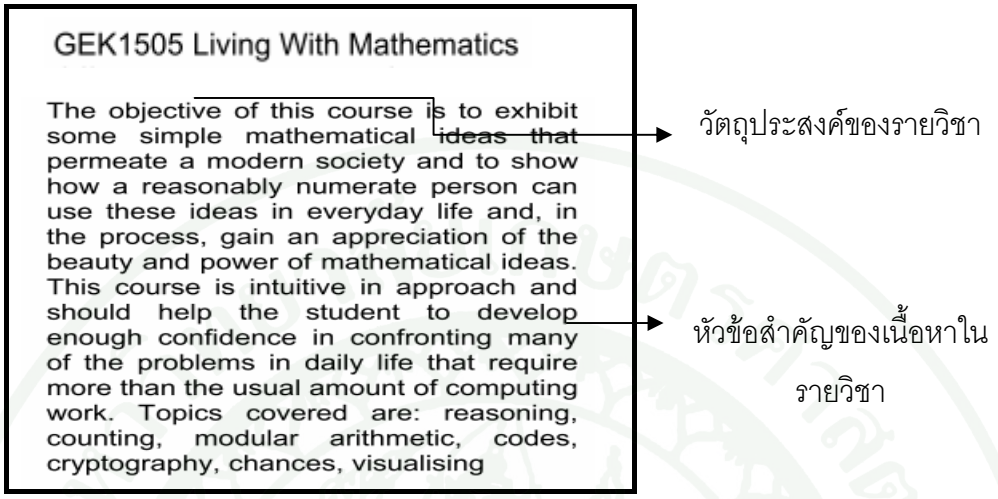

ภาพที่ 7 รายวิชา Living with Mathematics

ที่มา: National University of Singapore (2011)

4. การเขียนคำอธิบายรายวิชาโดยเริ่มต้นด้วยการเขียนวัตถุประสงค์ของรายวิชาก่อน แล้วอธิบายวิธีการเรียนการสอนและสัดส่วนคะแนนการประเมินผลการเรียนของรายวิชา ดังตัวอย่างรายวิชาต่อไปนี้

รายวิชา Personal Development and Interpersonal Communication

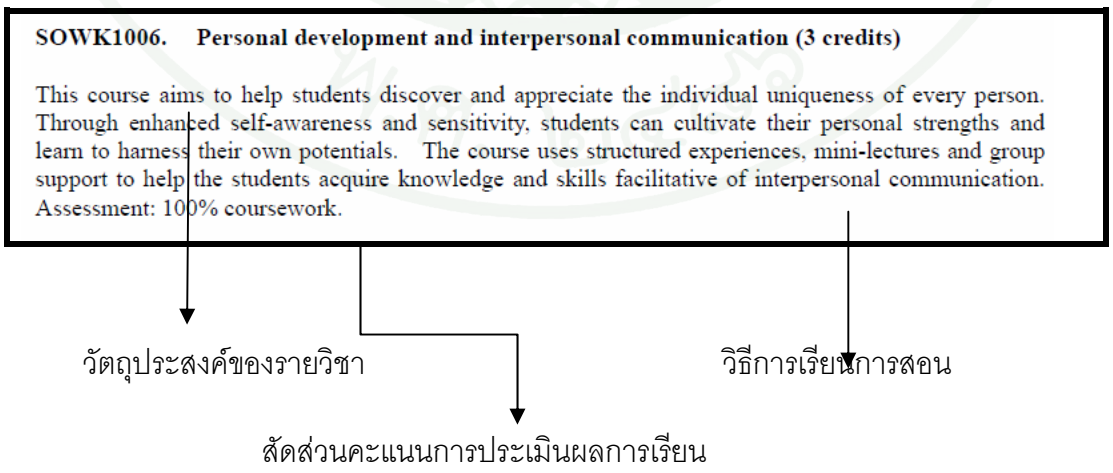

ภาพที่ 8 รายวิชา Personal Development and Interpersonal Communication

ที่มา: The Hong Kong University of Science and Technology (2011)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รายวิชา History of Chinese Literature : A General Survey

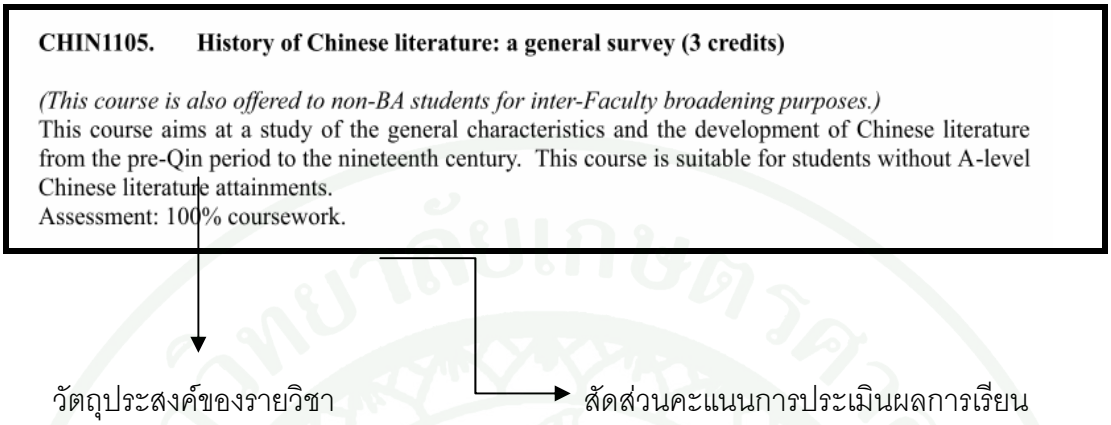

ภาพที่ 9 รายวิชา History of Chinese Literature : A General Survey

ที่มา: The Hong Kong University of Science and Technology (2011)

รายวิชา Discovering Society

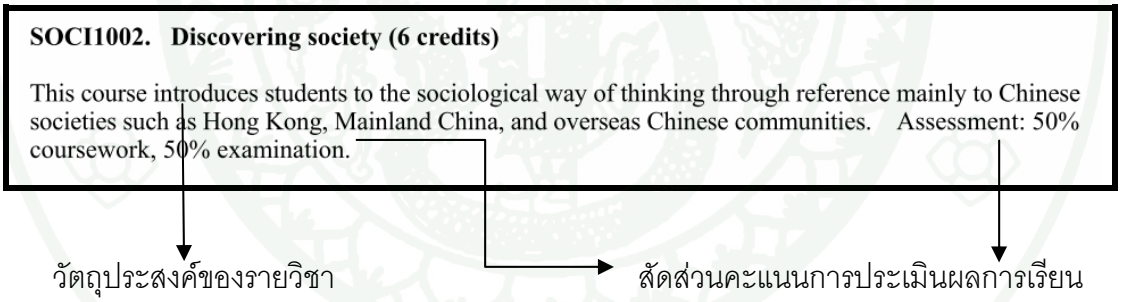

ภาพที่ 10 รายวิชา Discovering Society

ที่มา: The Hong Kong University of Science and Technology (2011)

5. การเขียนคำอธิบายรายวิชาโดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 ประกอบด้วยการอธิบายความสำคัญและจุดเน้นของรายวิชา ส่วนที่ 2 เป็นการอธิบายความเป็นมาของรายวิชา วิธีการเรียนการสอนและผู้สอน ทั้งนี้ในส่วนของการอธิบายขอบข่ายรายวิชา อาจอยู่ในส่วนที่ 1 หรือส่วนที่ 2 ก็ได้ ดังตัวอย่างรายวิชาต่อไปนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รายวิชา Asian Heritages: Symbolism and Values

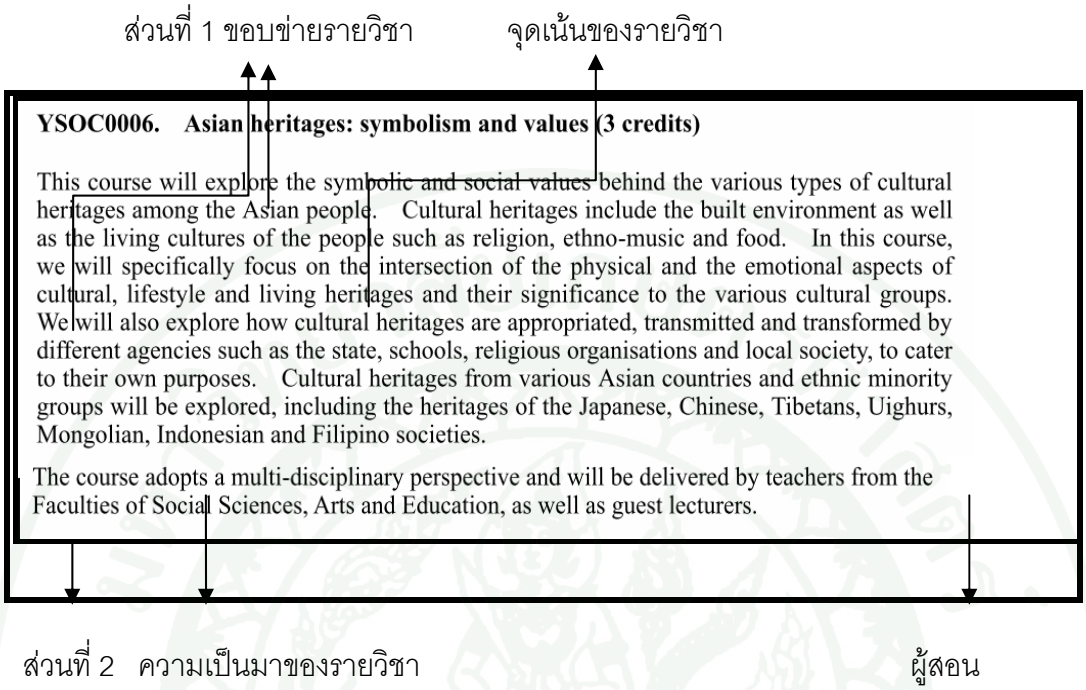

ภาพที่ 11 รายวิชา Asian Heritages: Symbolism and Values

ที่มา: The Hong Kong University of Science and Technology (2011)

รายวิชา A Taste of Chinese Opera

ภาพที่ 12 รายวิชา A Taste of Chinese Opera

ที่มา: The Hong Kong University of Science and Technology (2011)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รายวิชา Climate Change through Earth History

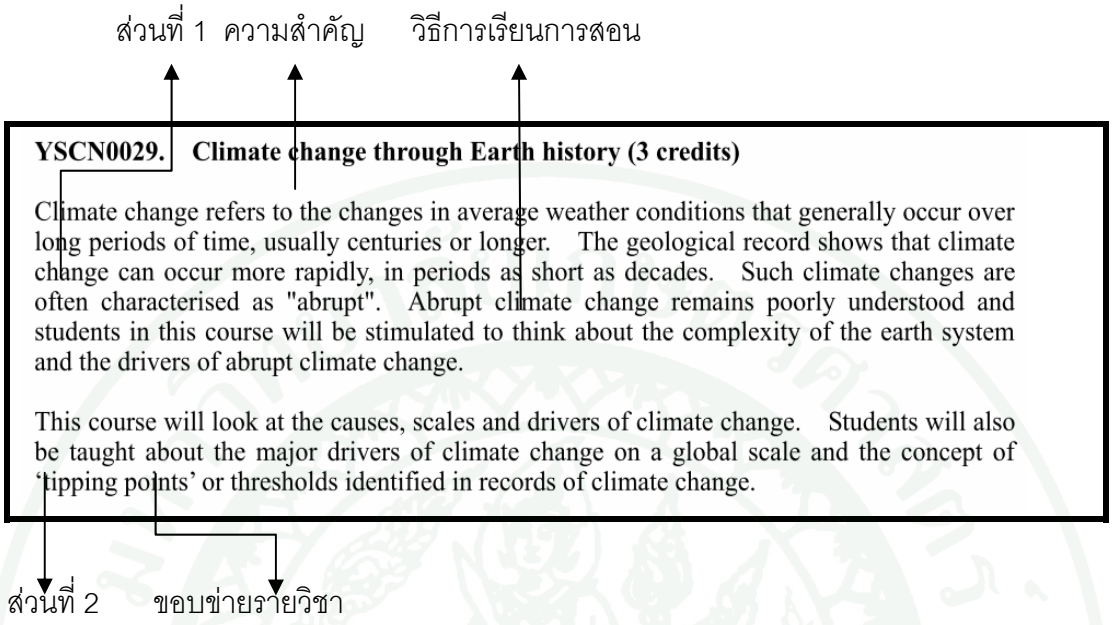

ภาพที่ 13 รายวิชา Climate Change through Earth History

ที่มา: The Hong Kong University of Science and Technology (2011)

6. การเขียนคำอธิบายรายวิชาโดยเขียนเป็นประโยคคำถามนำ คำสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบุคคล คำถามประกอบหรือยกตัวอย่างในส่วนของการอธิบายขอบข่ายรายวิชาก็ได้ ดังตัวอย่างรายวิชาต่อไปนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รายวิชา Culture and Society

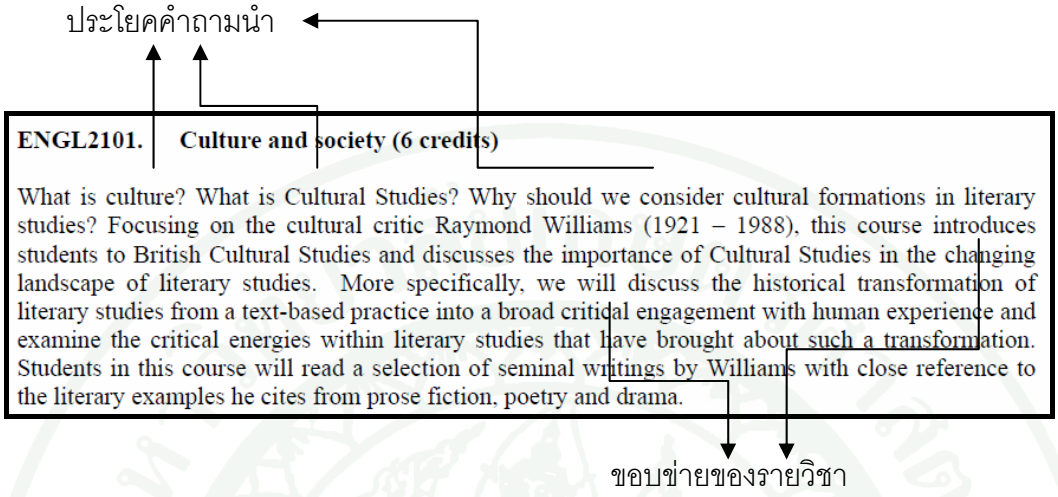

ภาพที่ 14 รายวิชา Culture and Society

ที่มา: The Hong Kong University of Science and Technology (2011)

รายวิชา Ethics and Society: An Introduction to Philosophy

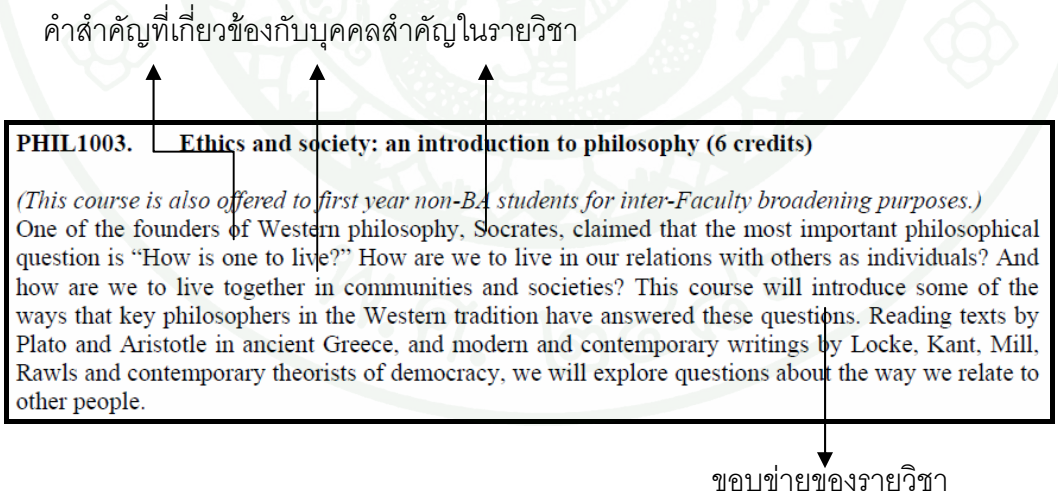

ภาพที่ 15 รายวิชา Ethics and Society: An Introduction to Philosophy

ที่มา: The Hong Kong University of Science and Technology (2011)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รายวิชา Food, Sex and Human Nature

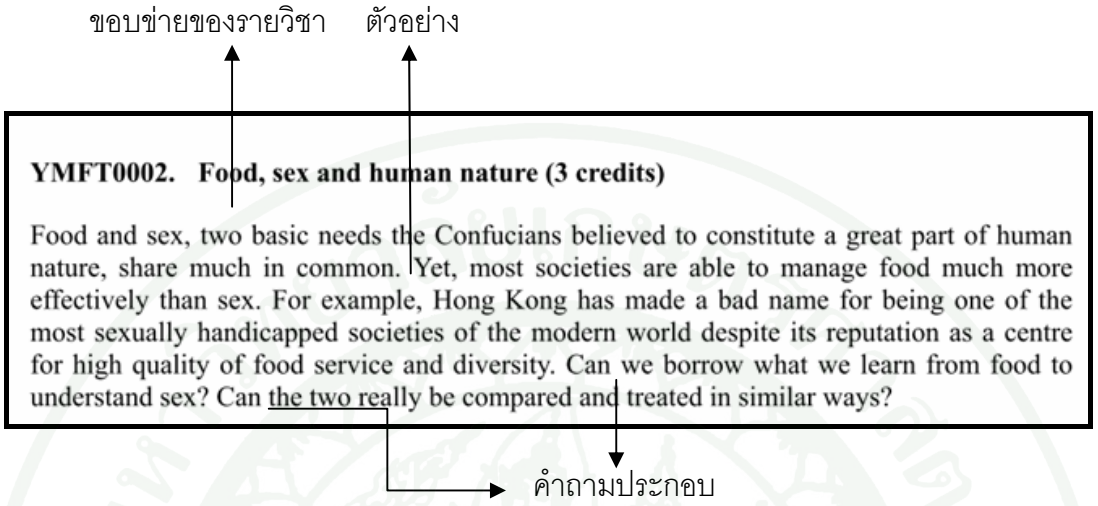

ภาพที่ 16 รายวิชา Food, Sex and Human Nature

ที่มา: The Hong Kong University of Science and Technology (2011)

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่าการเขียนคำอธิบายรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีอย่างน้อย 6 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบที่ 1 การอธิบายขอบข่ายของรายวิชา จุดเน้นของรายวิชา วิธีการเรียนการสอนและเป้าหมายของการเรียนการสอน รูปแบบที่ 2 การอธิบายขอบข่ายรายวิชาและระบุหัวข้อสำคัญ (Topic) ของเนื้อหาในรายวิชา แต่เป็นการเขียนบรรยายสั้น ๆ พร้อมทั้งระบุชื่อผู้สอนไว้ด้วย รูปแบบที่ 3 เริ่มต้นด้วยการเขียนวัตถุประสงค์ของรายวิชาก่อน แล้วอธิบายขอบข่ายรายวิชาหรือหัวข้อสำคัญของเนื้อหาในรายวิชา รูปแบบที่ 4 เริ่มต้นด้วยการเขียนวัตถุประสงค์ของรายวิชาก่อน แล้วอธิบายวิธีการเรียนการสอนและสัดส่วนคะแนนการประเมินผลการเรียนของรายวิชา รูปแบบที่ 5 การเขียนคำอธิบายรายวิชาโดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วน โดยส่วนที่ 1 ประกอบด้วยการอธิบายความสำคัญและจุดเน้นของรายวิชา ส่วนที่ 2 เป็นการอธิบายความเป็นมาของรายวิชา วิธีการเรียนการสอนและผู้สอน ทั้งนี้ในส่วนของการอธิบายขอบข่ายรายวิชา อาจอยู่ในส่วนที่ 1 หรือส่วนที่ 2 ก็ได้ รูปแบบที่ 6 เขียนเป็นประโยคคำถามนำ คำสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบุคคล คำถามประกอบหรือยกตัวอย่างในส่วนของการอธิบายขอบข่ายรายวิชาก็ได้ ทั้งนี้พบว่ามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีการเขียนโดยใช้รูปแบบเดียวกันตลอด ทำให้เกิดความเป็นเอกภาพของหลักสูตร แต่มีบางมหาวิทยาลัยเขียนคำอธิบายรายวิชามากกว่าหนึ่งรูปแบบ ซึ่งแตกต่างกันเนื่องจากการบริหารจัดการหลักสูตรมีรูปแบบแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ค. การบริหารจัดการหลักสูตร

ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏผลดังนี้

1. มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University) การบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด กำหนดให้มีคณะที่รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอน (President and Fellow of Harvard College, 2011) มีหน่วยงานสนับสนุนและมีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรเป็นผู้บริหารจัดการหลักสูตร

คณะที่รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปคือคณะศิลปะและวิทยาศาสตร์ (Faculty of Arts and Sciences) โดยมีหน่วยงานสนับสนุน เรียกว่า หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (Program in General Education) ซึ่งมีบุคลากรปฏิบัติงานประจำหน่วยงาน จำนวน 10 คน ส่วนการบริหารจัดการหลักสูตร ได้กำหนดให้อยู่ภายใต้การกำกับของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (Standing Committee on General Education) เหตุผลสำคัญในการกำหนดรูปแบบในการบริหารจัดการแบบนี้เพื่อลดเงื่อนไขการบริหารจัดการของภาควิชาในแบบดั้งเดิมและลดข้อจำกัดของสายงานบริหารภายในมหาวิทยาลัยซึ่งไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณลักษณะผู้เรียนที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากหลายสาขา ได้แก่ ยิวศึกษา (Jewish Studies) ประวัติศาสตร์จีนและเอเชีย (Chinese and Inner Asian History) ชีววิทยาโมเลกุลและเซลล์ (Molecular and Cellular Biology) สังคมศาสตร์ (Social Sciences) แอฟริกันและแอฟริกัน-อเมริกันศึกษา (African and African American Studies) ปรัชญา (Philosophy) วิทยาศาสตร์ (Science) เศรษฐศาสตร์ (Economics) ภาครัฐบาล (Government) วิทยาการคอมพิวเตอร์ (Computer Science) ภาษาอังกฤษ (English) วรรณกรรมจีน (Chinese Literature) วรรณกรรมและภาษาสลาฟ (Slavic Languages & Literatures)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คณะกรรมการบริหารหลักสูตร มีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังนี้

1. พัฒนารายวิชาศึกษาทั่วไปที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกและบริบททางสังคมของประเทศสหรัฐอเมริกา

2. พิจารณาความเหมาะสมของรายวิชาและให้ความเห็นชอบในการปรับปรุงรายวิชา

3. ให้คำแนะนำแก่ผู้สอน เพื่อใช้นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของรายวิชา

4. ให้คำแนะนำแก่คณบดี เพื่อให้มีการกระจายทรัพยากรต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนารายวิชาและการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน

5. ติดตาม กำกับให้มีการปรับปรุงหลักสูตรทุกรอบระยะเวลา 5 ปี โดยจะต้องพิจารณาความเหมาะสมของกลุ่มวิชาและรายวิชาทั้งหมดในกลุ่ม

เงื่อนไขในการลงทะเบียนเรียน

1. นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนให้ครบทุกกลุ่มวิชา อย่างน้อยกลุ่มวิชาละ 1 รายวิชา

2. นักศึกษาควรวางแผนการเรียนให้เหมาะสม ทั้งนี้การเรียนในชั้นปีที่ 1 ควรเป็นรายวิชาที่ช่วยในการค้นหาศักยภาพแห่งตนหรือการเพิ่มเติมความหลากหลายในการเรียน

3. นักศึกษาสามารถลงทะเบียนได้ภาคเรียนละ 1 รายวิชา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4. นักศึกษาสามารถลงทะเบียนเรียนภาคเรียนฤดูร้อนจากรายวิชาที่มหาวิทยาลัยประกาศหรือลงทะเบียนเรียนภาคฤดูร้อนในต่างประเทศ แต่การพิจารณาเทียบโอนผลการเรียนขึ้นอยู่กับการพิจารณาของคณะกรรมการหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

5. นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนไม่ต่ำกว่า 4 รายวิชาในทุกกรณี ส่วนการเทียบโอนผลการเรียน จะต้องลงทะเบียนเรียนในกลุ่มวิชาที่มีลักษณะใกล้เคียงกันอย่างน้อย 1 กลุ่มวิชาจากรายวิชาในกลุ่มวิชาที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน ได้แก่

- สุนทรียภาพและความเข้าใจในการตีความ (Aesthetic and Interpretive Understanding) หรือ วัฒนธรรมและความเชื่อ (Culture and Belief)

- เหตุผลเชิงประจักษ์และคณิตศาสตร์ (Empirical and Mathematical Reasoning) หรือ เหตุผลทางจริยธรรม (Ethical Reasoning)

- วิทยาศาสตร์ของระบบชีวิต (Science of Living Systems) หรือ วิทยาศาสตร์ของจักรวาล (Science of the Physical Universe)

- สังคมโลก (Societies of the World) หรือสหรัฐอเมริกาในสังคมโลก (United States in the World)

2. มหาวิทยาลัยเยล (Yale University) การบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยเยล กำหนดให้อยู่ในความรับผิดชอบของภาควิชาต่าง ๆ ในแต่ละคณะ (Yale College, 2011) ทั้งนี้มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปที่สังกัดภาควิชาต่าง ๆ ในคณะทั้ง 12 คณะ ที่มหาวิทยาลัยเปิดสอน ซึ่งผู้เรียนจะต้องเรียนให้ครบถ้วนตามโครงสร้างของหลักสูตร โดยมหาวิทยาลัยได้จัดทำคู่มือการศึกษาสำหรับนักศึกษาในแต่ละปีการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการลงทะเบียน ดังภาพที่ 1

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

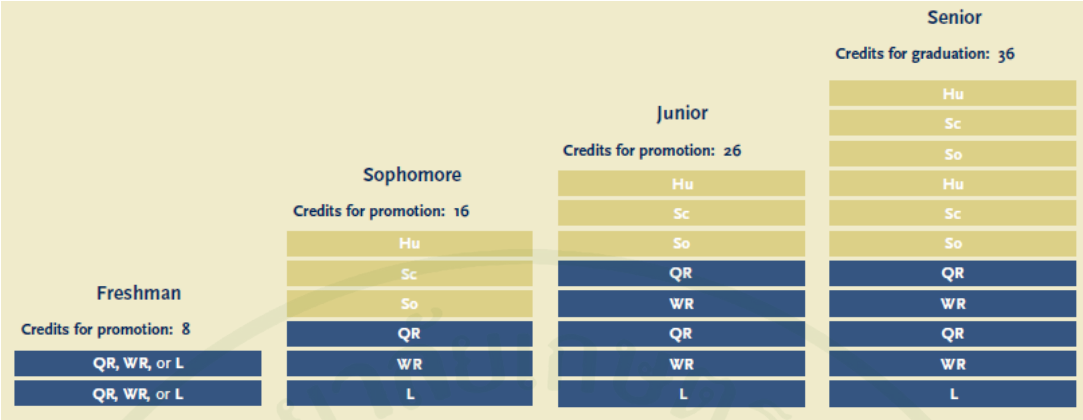

ภาพที่ 17 โครงสร้างรายวิชาและจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยเยล
ที่มา: Yale College (2011)

การลงทะเบียนเรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยเยล กำหนดให้ลงทะเบียนในแต่ละชั้นปี ดังนี้

ชั้นปีที่ 1 ลงทะเบียนเรียนรายวิชาทักษะ ได้แก่ ทักษะการให้เหตุผลเชิงปริมาณ ทักษะการเขียนหรือทักษะภาษาต่างประเทศ จำนวน 8 หน่วยกิต

ชั้นปีที่ 2 ลงทะเบียนเรียนรายวิชาในกลุ่มวิชาความรู้ ได้แก่ กลุ่มวิชามนุษย์และศิลปะ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ จำนวน 8 หน่วยกิต

ชั้นปีที่ 3 ลงทะเบียนเรียนรายวิชาทักษะ ได้แก่ ทักษะการให้เหตุผลเชิงปริมาณทักษะการเขียนหรือทักษะภาษาต่างประเทศ จำนวน 10 หน่วยกิต

ชั้นปีที่ 4 ลงทะเบียนเรียนรายวิชาในกลุ่มวิชาความรู้ ได้แก่ กลุ่มวิชามนุษย์และศิลปะ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ จำนวน 10 หน่วยกิต

การเลือกรายวิชาดังกล่าว มหาวิทยาลัยได้กำหนดจำนวนรายวิชาขั้นต่ำที่นักศึกษาจะต้องเรียนในแต่ละกลุ่มวิชาและทักษะดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. มนุษยศาสตร์และศิลปะ 2 รายวิชา

2. วิทยาศาสตร์ 2 รายวิชา

3. สังคมศาสตร์ 2 รายวิชา

4. ทักษะการให้เหตุผลเชิงปริมาณ 2 รายวิชา

5. ทักษะการเขียน 2 รายวิชา

6. ภาษาต่างประเทศ อย่างน้อย 1 รายวิชา เพื่อเติมเต็มความสามารถในการใช้ภาษาระดับสูงและเตรียมผู้เรียนสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้กำหนดให้เรียนภาษาต่างประเทศได้ไม่เกิน 3 รายวิชา

การลงทะเบียนเรียน มหาวิทยาลัยกำหนดเงื่อนไขในการลงทะเบียนเรียนดังนี้

1. นักศึกษาสามารถเลือกลงทะเบียนเรียนจากรายวิชาในภาควิชาเดียวกันไม่เกิน 4 รายวิชา ยกเว้นในกรณีวิชาปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งสามารถเลือกเรียนได้ไม่เกิน 7 รายวิชา

2. นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาในกลุ่มวิชาทักษะทั้ง 3 ทักษะ อย่างน้อยทักษะละ 1 รายวิชาและกลุ่มวิชาความรู้ทั้ง 3 กลุ่มวิชา อย่างน้อยกลุ่มวิชาละ 1 รายวิชา ภายในภาคเรียนที่ 4 ของการลงทะเบียน

3. นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาในกลุ่มทักษะให้ครบถ้วนภายในภาคเรียนที่ 6 ของการลงทะเบียน เพื่อเตรียมพร้อมในการพัฒนาศักยภาพอื่นเพิ่มเติมก่อนสำเร็จการศึกษา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts Institute of Technology: MIT) การบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของ MIT กำหนดให้อยู่ในความรับผิดชอบของคณะมนุษยศาสตร์ ศิลปะและสังคมศาสตร์ (School of Humanities, Arts and Social Science: HASS)

เนื่องจาก MIT เป็นสถาบันที่เน้นด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดังนั้นจึงได้ออกแบบหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปให้เป็นรายวิชาที่ประกอบไปด้วยความรู้และมุ่งพัฒนาทักษะของผู้เรียนในรายวิชาเดียวกัน (Massachusetts Institute of Technology, 2011) ทั้งนี้นักศึกษาสามารถเลือกเรียนวิชาต่าง ๆ ตามความสนใจและความสามารถ รายวิชาที่คณะมีให้เลือกเรียน ไม่มีวิชาใดเป็นวิชาพื้นฐานหรือเป็นวิชาที่ต้องเรียนก่อนเรียนวิชาอื่น

การลงทะเบียนเรียน มหาวิทยาลัยกำหนดเงื่อนไขในการลงทะเบียนเรียนดังนี้

1. นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 รายวิชา

2. นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนให้ครบถ้วนทุกกลุ่มวิชา รวมแล้วไม่น้อยกว่า 8 รายวิชา

3. นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนเรียบร้อยแล้ว คณะจะใช้ระบบการสุ่มผู้เรียน (HASS-D Lottery) ให้ได้กลุ่มเรียนละไม่เกิน 25 คน เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นอย่างมีคุณภาพ ทั้งนี้หากนักศึกษาไม่มีโอกาสเรียนในภาคเรียนนี้ จะได้รับโอกาสเรียนในเข้าเรียนในภาคเรียนต่อไปก่อนนักศึกษาคนอื่น

4. มหาวิทยาลัยชิคาโก้ (University of Chicago) การบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยชิคาโก้ (University of Chicago, 2011) กำหนดให้อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของคณะวิชาต่าง ๆ การเลือกเรียนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยได้กำหนดให้นักศึกษาสามารถเลือกเรียนรายวิชาตามความสนใจ โดยกำหนดจำนวนรายวิชาขั้นต่ำที่นักศึกษาจะต้องเรียนในแต่ละกลุ่มวิชา ดังนี้

1. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ อารยธรรมและศิลปะ 6 รายวิชา
2. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติและคณิตศาสตร์ 6 รายวิชา
3. กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 3 รายวิชา

การลงทะเบียนเรียน มหาวิทยาลัยกำหนดเงื่อนไขในการลงทะเบียนเรียนดังนี้

1. นักศึกษาควรลงทะเบียนเรียนวิชาศึกษาทั่วไปให้ครบถ้วนภายในปีที่สองของการเรียน เพื่อให้สามารถเลือกเรียนวิชาเอกที่สอง (second major) หรือวิชาโท (minor) ได้อย่างเหมาะสมตามเงื่อนไขของสาขาวิชา

2. นักศึกษาควรวางแผนในการลงทะเบียนเรียนอย่างรอบคอบ หลีกเลี่ยงการลงทะเบียนเรียนรายวิชาที่มีเวลาเรียนตรงกัน ซึ่งอาจทำให้ต้องยกเลิกรายวิชาและต้องเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปในชั้นปีที่สามหรือปีที่สี่

3. รายวิชาบางวิชาอาจมีเงื่อนไขเฉพาะสำหรับนักศึกษาบางวิชาเอก จึงต้องศึกษาเงื่อนไขของรายวิชาตามที่กำหนดก่อนเลือกวิชาเรียน

5. สถาบันเทคโนโลยีแคลิฟอร์เนีย (California Institute of Technology) การบริหารจัดการหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของสถาบันอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของคณะและภาควิชา (California Institute of Technology, 2011) การเลือกเรียนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป สถาบันได้เปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถเลือกเรียนรายวิชาตามความสนใจที่เปิดสอนในคณะต่างๆ โดยมีการกำหนดหน่วยกิตขั้นต่ำที่นักศึกษาทุกคนจะต้องเรียน จำนวน 117 หน่วยกิต ดังนี้

1. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต

3. เลือกเรียนเพิ่มเติมจากทั้งกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต

4. กลุ่มวิชาพลศึกษา ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต

ทั้งนี้ระบบหน่วยกิตของสถาบันเทคโนโลยีแคลิฟอร์เนียคิดจากจำนวนชั่วโมงเรียนต่อสัปดาห์รวมกับจำนวนชั่วโมงที่มีการมอบหมายงานนอกชั้นเรียนด้วย เช่น รายวิชาที่มี 9 หน่วยกิต ประกอบด้วยการเรียนในชั้นเรียน จำนวน 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และการมอบหมายงานนอกชั้นเรียน (work outside of class) จำนวน 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ในการลงทะเบียนเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป นักศึกษาสามารถเลือกรายวิชาเรียนจากแคตาลอกรายวิชา โดยมีเงื่อนไขดังนี้

1. การเลือกเรียนในกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ จะต้องเลือกเรียนรายวิชาในสาขา Art, English, Film, History, History and Philosophy of Science, Humanities, Music, Philosophy และ Languages

2. การเลือกเรียนในกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ จะต้องเลือกเรียนรายวิชาในสาขา Anthropology, Business Economics and Management, Economics, Law, Political Science, Psychology, Social Science

3. การเลือกเรียนในกลุ่มวิชาพลศึกษา นักศึกษาสามารถเลือกลงทะเบียนเรียนจากรายวิชาที่กำหนดหรือเทียบโอนจากความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย

6. มหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน (Princeton University) การบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน (Princeton University, 2011)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กำหนดให้อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของคณะต่าง ๆ โดยได้กำหนดให้เลือกเรียนรายวิชาที่ได้มีการประกาศไว้ล่วงหน้า ซึ่งมีการกำหนดเงื่อนไขในการลงทะเบียนแตกต่างกันตามประเภทของหลักสูตรที่ศึกษา

ผู้ที่ศึกษาในสาขาที่ได้รับปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (B.A.) จะต้องศึกษารายวิชาจาก 9 กลุ่มวิชา ดังนี้

1. การเขียน นักศึกษาทุกคนจะต้องเรียนวิชา Writing Seminar ในปีแรกที่เข้าศึกษา

2. ภาษาต่างประเทศ จำนวน 1-4 ภาคเรียน ขึ้นอยู่กับภาษาและระดับรายวิชาที่เริ่มต้น

3. ความรู้และการคิด จำนวน 1 รายวิชา

4. จริยธรรมและศีลธรรม จำนวน 1 รายวิชา

5. การวิเคราะห์ประวัติศาสตร์ จำนวน 1 รายวิชา

6. วรรณกรรมและศิลปะ จำนวน 2 รายวิชา

7. การให้เหตุผลเชิงปริมาณ จำนวน 1 รายวิชา

8. การวิเคราะห์สังคม จำนวน 2 รายวิชา

9. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 2 รายวิชา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผู้ที่ศึกษาในสาขาที่ได้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (B.S.E.) จะต้องศึกษารายวิชาศึกษาทั่วไปไม่น้อยกว่า 7 รายวิชา โดยมีเงื่อนไขดังนี้

1. การเขียน นักศึกษาทุกคนจะต้องเรียนวิชา Writing Seminar ในปีแรกที่เข้าศึกษา

2. เลือกเรียนรายวิชาต่าง ๆ กลุ่มวิชาละ 1 รายวิชา จำนวน 4 กลุ่มวิชา จากกลุ่มวิชาทั้งหมด 6 กลุ่ม ทั้งนี้นักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมเคมีและวิศวกรรมชีวภาพ จะต้องเลือกเรียนรายวิชาจากกลุ่มวิชาจริยธรรมและศีลธรรม

7. มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย (Columbia University) การบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัย (Columbia University, 2011) กำหนดให้อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของคณะวิชาศึกษาทั่วไป (School of General Studies)เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนวิชาของภาควิชาต่างๆ โดยมีเงื่อนไขทั่วไปและเงื่อนไขเฉพาะกลุ่มวิชา ดังนี้

เงื่อนไขทั่วไป มีดังนี้

1. รายวิชาที่สามารถนับเป็นวิชาศึกษาทั่วไปได้ จะต้องมีจำนวนหน่วยกิตอย่างน้อย 3 หน่วยกิต ต่อรายวิชา

2. รายวิชาที่จะนับเป็นผลการเรียนได้ จะต้องมีผลการเรียนไม่ต่ำกว่า D รายวิชาที่มีผลการเรียน “ผ่าน” (Pass) ไม่สามารถนำมาใช้ทดแทนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปได้

3. รายวิชาการศึกษาค้นคว้าอิสระ (Independent study) ไม่สามารถนำมาใช้ทดแทนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปได้

4. รายวิชาที่เรียนล่วงหน้า (AP credit) ไม่สามารถนำมาใช้เป็นวิชาศึกษาทั่วไปได้ ยกเว้นรายวิชาภาษาต่างประเทศ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

5. อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาศึกษาทั่วไป (GS advisors) จะต้องพิจารณาการเทียบโอนรายวิชา ตรวจสอบการลงทะเบียนเรียน รวมถึงการเรียนในภาคเรียนฤดูร้อน ให้เป็นไปตามเงื่อนไขของหลักสูตร

6. ไม่สามารถนำรายวิชาหนึ่งไปใช้นับวิชาเรียนในกลุ่มวิชาอื่นเกินกว่าหนึ่งกลุ่มรายวิชา ยกเว้นรายวิชาในกลุ่มความหลากหลายทางวัฒนธรรม รายวิชา Frontiers of Science และ Symbolic Logic ส่วนรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับ Computer Science, Mathematics และ Statistics อาจนับทั้งกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และการให้เหตุผลเชิงปริมาณ

7. ไม่สามารถนับรายวิชาจากภาควิชาเดียวกันเกินกว่าสองรายวิชา

8. นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนรายวิชาศึกษาทั่วไปอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 รายวิชา

เงื่อนไขเฉพาะกลุ่มวิชา มีดังนี้

1. นักศึกษาทุกคนจะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชา University Writing ในภาคเรียนที่หนึ่งที่เข้าศึกษา

2. การลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาต่างประเทศหรือการเทียบโอนผลการเรียนในกลุ่มวิชานี้ จะต้องลงทะเบียนเรียนหรือเทียบโอนให้เรียบร้อยภายในปีที่สองของการเรียน

3. นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนในกลุ่มวิชาวรรณคดีอย่างน้อยสองรายวิชา รายวิชาแรกจะต้องมีความเกี่ยวข้องกับบทกวี นวนิยายหรือบทละคร รายวิชาที่สองจะต้องมีความเกี่ยวข้องกับทฤษฎีวรรณกรรม ดนตรี ภาพยนตร์และการเขียนเชิงสร้างสรรค์

4. ในกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนไม่น้อยกว่าสองรายวิชา โดยอาจจะเป็นรายวิชา Masterpieces of European Literature and Philosophy ซึ่ง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เป็นรายวิชาเป็นประโยชน์และนักศึกษาสนใจเรียนเป็นจำนวนมาก หรือเลือกเรียนในรายวิชาอื่นตามความสนใจ

5. นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนกลุ่มวิชาศิลปะ 1 รายวิชา โดยสามารถเลือกเรียนจากรายวิชาตามความสนใจและความถนัด

6. นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนกลุ่มวิชาดนตรี 1 รายวิชา โดยสามารถเลือกเรียนจากรายวิชาตามความสนใจและความถนัด

7. ในกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ ให้นักศึกษาเลือกเรียน จำนวน 2 รายวิชา จากรายวิชาในสังกัดภาควิชา Anthropology, Economics, History, Political Science, Psychology หรือ Sociology

8. ในกลุ่มวิชาการให้เหตุผลเชิงปริมาณ นักศึกษาสามารถเลือกเรียนจากรายวิชาที่กำหนดหรือผ่านการทดสอบของรายวิชาหรือได้คะแนน Math SAT ไม่น้อยกว่า 600 คะแนน

9. ในกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ ให้นักศึกษาเลือกเรียน จำนวน 3 รายวิชา จากรายวิชาที่กำหนด

10. นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนในกลุ่มวิชาความหลากหลายทางวัฒนธรรม 1 รายวิชา ซึ่งจะต้องเป็นรายวิชาที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเทศสหรัฐอเมริกา แคนาดาและประเทศในทวีปยุโรป

8. มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย (University of Pennsylvania) การบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (University of Pennsylvania, 2011) ของมหาวิทยาลัยกำหนดให้คณะศิลปะและวิทยาศาสตร์(The College of Arts & Sciences) เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก โดยสามารถเลือกเรียนรายวิชาตามที่คณะได้ประกาศไว้ ซึ่งมีเงื่อนไขการเรียนในแต่ละกลุ่มวิชาดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลุ่มวิชาทักษะพื้นฐาน (Foundational Approaches) กำหนดให้ผู้เรียนลงทะเบียนทุกกลุ่มวิชา อย่างน้อยกลุ่มวิชาละ 1 รายวิชา โดยมีเงื่อนไขในการเรียน ดังนี้

1. การเขียน มหาวิทยาลัยกำหนดให้นักศึกษาทุกคนเรียนวิชา Critical Writing Seminar ในปีแรกที่เข้าศึกษา โดยจะต้องได้รับผลการเรียนไม่ต่ำกว่าระดับ C-

2. ภาษาต่างประเทศ นักศึกษาสามารถเลือกเรียนวิชาภาษาต่างประเทศตามรายวิชาที่กำหนด ทั้งนี้จะต้องลงทะเบียนเรียนให้ครบถ้วนตามลำดับของรายวิชา โดยรายวิชาที่เรียนเป็นลำดับสุดท้ายจะต้องได้รับผลการเรียนไม่ต่ำกว่าระดับ C-

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ สามารถเลือกลงทะเบียนเรียนหรือเทียบความรู้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

4. เหตุผลและการวิเคราะห์ การวิเคราะห์ข้ามวัฒนธรรมและความหลากหลายทางวัฒนธรรมในสหรัฐอเมริกา นักศึกษาสามารถเลือกเรียนรายวิชาตามที่ประกาศ โดยจะต้องได้รับผลการเรียนในระดับ A+ ถึง D

กลุ่มวิชาความรู้ในสาขาต่าง ๆ (Sector Requirements) กำหนดให้ผู้เรียนลงทะเบียนทุกกลุ่มวิชา อย่างน้อยกลุ่มวิชาละ 1 รายวิชา โดยจะต้องได้รับผลการเรียนในระดับ A+ ถึง D

ทั้งนี้นักศึกษาสามารถนำผลการเรียนจากการลงทะเบียนเรียนล่วงหน้าหรือเทียบโอนรายวิชาต่าง ๆ ตามประกาศการลงทะเบียนเรียนเพื่อยกเว้นการเรียนในรายวิชาศึกษาทั่วไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด (University of Pennsylvania, 2011)

9. มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (Stanford University) การบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัย (Stanford University, 2011) กำหนดให้อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของคณะต่าง ๆ โดยได้กำหนดให้เลือกเรียนรายวิชาที่ได้มีการประกาศไว้ล่วงหน้า ซึ่งมีคำแนะนำและเงื่อนไขในการลงทะเบียนดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. นักศึกษาจะต้องระมัดระวังในการเลือกวิชาที่จะลงทะเบียนเรียน เนื่องจากเป้าหมายในการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อการพัฒนาผู้เรียนตามความต้องการพัฒนาตนเองของแต่ละบุคคล

2. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กำหนดให้เลือกเรียนในรายวิชาที่เป็นวิชาเบื้องต้น (Introductory) จำนวน 1 วิชา และตามมาด้วยรายวิชาที่เป็นแนวคิดตามลำดับ (Thematic sequences) จำนวน 2 วิชา

3. กลุ่มวิชาความลุ่มลึกของศาสตร์ กำหนดให้เลือกเรียนจำนวน 5 รายวิชา จากกลุ่มวิชาย่อย 5 กลุ่มวิชาคือวิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ สังคมศาสตร์ กลุ่มวิชาย่อยละ 1 รายวิชา

4. กลุ่มวิชาการศึกษาเพื่อความเป็นพลเมืองดี กำหนดให้เลือกเรียน จำนวน 2 รายวิชา จากกลุ่มวิชาย่อย 4 กลุ่มคือเหตุผลทางจริยธรรม ชุมชนโลก วัฒนธรรมอเมริกันเพศศึกษา ทั้งนี้ไม่สามารถเลือกรายวิชาจากกลุ่มวิชาย่อยเดียวกันได้

5. การเทียบโอนผลการเรียน นักศึกษาสามารถเทียบโอนผลการเรียนได้ ทั้งนี้จะต้องเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและสำนักทะเบียน (Office of the University Registrar) เพื่อพิจารณาความเหมาะสม โดยรายวิชาที่สามารถขอเทียบโอนผลการเรียนได้ จะต้องมีหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต และได้รับผลคะแนนที่เป็นตัวอักษร (letter grade)

6. นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปให้ครบถ้วน ก่อนสำเร็จการศึกษาไม่น้อยกว่าสองภาคเรียน

10. มหาวิทยาลัยดุ๊ก (Duke University) การบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยดุ๊ก (Duke University, 2011) อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของคณะศิลปะและวิทยาศาสตร์ (Trinity College of Arts & Sciences) โดยกำหนดเงื่อนไขในการเรียน ดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. กลุ่มวิชาความรู้ กำหนดให้เลือกเรียนทุกกลุ่มวิชาย่อย 5 กลุ่ม กลุ่มละ 2 รายวิชา

2. กลุ่มวิชาการแสวงหาความรู้ (Modes of Inquiry) กำหนดให้เลือกเรียนทุกกลุ่มวิชา โดยมีเงื่อนไขแตกต่างกันตามกลุ่มวิชาย่อย 6 กลุ่ม ดังนี้

2.1 การเขียน กำหนดให้เรียน 3 รายวิชา ซึ่งจะต้องเรียนในภาคเรียนแรกที่ศึกษา 1 วิชา และเป็นรายวิชาเข้มข้น(Intensive courses) อีก 2 วิชา

2.2 ภาษาต่างประเทศ กำหนดให้เรียน 1 – 3 วิชา ขึ้นอยู่กับลำดับของรายวิชา

2.3 กลุ่มวิชาย่อย 4 กลุ่มวิชา ได้แก่ ข้ามวัฒนธรรม จริยธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสังคม วิจัย ให้เลือกลงทะเบียนกลุ่มวิชาย่อยละ 2 รายวิชา

ทั้งนี้คณะได้กำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับระดับของผลการเรียนรายวิชาที่เลือกเรียน โดยกำหนดให้ผู้เรียนได้ผลการเรียนระดับ D ไม่เกิน 2 รายวิชา จึงจะผ่านหลักเกณฑ์การเรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาทั้ง 10 มหาวิทยาลัย มีหน่วยงานรับผิดชอบ การบริหารจัดการหลักสูตรและเงื่อนไขในการลงทะเบียนแตกต่างกัน ดังนี้

1. หน่วยงานรับผิดชอบ มหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกากำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป 2 รูปแบบคือรูปแบบที่ 1 มีคณะวิชารับผิดชอบ และรูปแบบที่ 2 มีหน่วยงานกลางรับผิดชอบ

มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีคณะวิชาต่าง ๆ เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักสูตร ได้แก่ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย และมหาวิทยาลัยดุ๊กอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ของคณะศิลปะและวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของคณะมนุษยศาสตร์ ศิลปะและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเยล มหาวิทยาลัยชิคาโก้ สถาบันเทคโนโลยีแคลิฟอร์เนีย มหาวิทยาลัยพรินซ์ตันและมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดกระจายความรับผิดชอบไปที่คณะต่าง ๆ ที่เปิดสอน ทั้งนี้ในส่วนของมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย กำหนดให้มีหน่วยงานกลางเป็นผู้รับผิดชอบหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปคือคณะวิชาศึกษาทั่วไป (School of General Studies)

2. การบริหารจัดการหลักสูตร มหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีการบริหารจัดการโดยมีคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากหลายสาขาและมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ ขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจน โครงสร้างของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรประกอบด้วย คณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี (Dean of Undergraduate Education) คณบดีของคณะต่าง ๆ ที่รับผิดชอบรายวิชาศึกษาทั่วไปและผู้ทรงคุณวุฒิของแต่ละกลุ่มวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ทั้งนี้ไม่ว่าจะหน่วยงานที่รับผิดชอบเป็นคณะต่าง ๆ หรือมีหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบเป็นการเฉพาะ ต่างก็มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรเช่นเดียวกัน

3. เงื่อนไขการลงทะเบียนเรียน ประเด็นการกำหนดเงื่อนไขในการลงทะเบียนเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป พบว่ามหาวิทยาลัยกำหนดเงื่อนไขในการลงทะเบียนเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปแตกต่างกัน ดังนี้

3.1 การกำหนดโครงสร้างแผนการเรียนตลอดหลักสูตร มหาวิทยาลัยเยลมีการกำหนดแผนการเรียนในแต่ละปีการศึกษาอย่างชัดเจนตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 จนถึงชั้นปีที่ 4 ส่วนมหาวิทยาลัยชิคาโก้ กำหนดให้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปให้ครบถ้วนภายในปีที่สองของการเรียน เพื่อเตรียมเข้าเรียนในวิชาเอกที่สองหรือวิชาโท ส่วนมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดกำหนดให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปให้ครบถ้วน ก่อนสำเร็จการศึกษาไม่น้อยกว่าสองภาคเรียน ในขณะที่มหาวิทยาลัยอื่นๆ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนวางแผนการเรียนด้วยตนเองอย่างอิสระ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3.2 การกำหนดให้เรียนรายวิชาการเขียน (Writing)ในปีแรกที่เข้าศึกษา โดยมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนียและมหาวิทยาลัยดุ๊กกำหนดให้เรียนตั้งแต่ปีแรกที่เข้าศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนวิชาอื่นต่อไป

3.3 การออกแบบหลักสูตรที่แตกต่างกัน มหาวิทยาลัยพรินซ์ตันมีการออกแบบหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปสำหรับผู้ที่ศึกษาในสาขาที่ได้รับปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (B.A.) จำนวน 9 กลุ่มวิชา ในขณะที่ผู้ที่ศึกษาในสาขาที่ได้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (B.S.E.) ออกแบบหลักสูตร จำนวน 7 กลุ่มวิชา ส่วนกรณีของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ออกแบบหลักสูตรโดยมีโครงสร้างกลุ่มวิชาเหมือนกันสำหรับนักศึกษาทุกสาขา

3.4 การเทียบโอนผลการเรียน มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด สถาบันเทคโนโลยีแคลิฟอร์เนีย มหาวิทยาลัยโคลัมเบียและมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดมีการเปิดโอกาสให้เทียบโอนผลการเรียนหลายลักษณะ เช่น มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดเปิดโอกาสให้เทียบโอนจากรายวิชาที่ไปศึกษาจากมหาวิทยาลัยอื่นในช่วงภาคเรียนฤดูร้อน สถาบันเทคโนโลยีแคลิฟอร์เนีย เปิดโอกาสให้เทียบโอนผลการเรียนจากความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา เพื่อใช้ยกเว้นการเรียนกลุ่มวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยโคลัมเบียกำหนดให้ใช้คะแนน Math SAT ไม่น้อยกว่า 600 คะแนน เพื่อยกเว้นการเรียนกลุ่มวิชาการให้เหตุผลเชิงปริมาณ

3.5 การกำหนดจำนวนผู้เรียน จากการศึกษากระบวนการลงทะเบียนเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ พบว่าสถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์กำหนดเงื่อนไขจำนวนผู้เรียนไว้อย่างชัดเจน โดยกำหนดให้มีจำนวนนักศึกษาในชั้นเรียนไม่เกินกลุ่มละ 25 คน

ในส่วนของรูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยในทวีปเอเชียที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏผลดังนี้

1. มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีฮ่องกง (The Hong Kong University of Science and Technology) การบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีฮ่องกง (The Hong Kong University of Science and Technology, 2011) อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของสำนักงานการศึกษาระดับปริญญาตรี (Undergraduate

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Core Education Office) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการวางแผน พัฒนาและดำเนินการตามกระบวนการประกันคุณภาพการจัดการศึกษาของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป รวมทั้งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนและส่งเสริมให้เกิดความคิดใหม่ ๆ ในการเรียนการสอน

ในส่วนของการบริหารจัดการหลักสูตร มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตร (Committee on Undergraduate Core Education : CUCE) ทำหน้าที่ตรวจสอบให้คำแนะนำในการสร้างรายวิชาใหม่ กำหนดเกณฑ์การประเมินและผลการเรียนรู้ที่เหมาะสม รวมทั้งพิจารณาการเทียบโอนผลการเรียน ทั้งนี้สภามหาวิทยาลัยได้กำหนดโครงสร้างและการได้มาซึ่งคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ดังนี้

1) ประธานคณะกรรมการ ได้มาจากการแต่งตั้งของสภามหาวิทยาลัย

2) เลขานุการกำหนดให้เป็นผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษาระดับปริญญาตรี

3) คณะกรรมการ จำนวน 9 คน ประกอบด้วยผู้แทนจากคณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ คณะละ 1 คน มาจากคำแนะนำของคณบดี ผู้แทนจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 2 คน เป็นผู้แทนจากภาควิชามนุษยศาสตร์ 1 คน ภาควิชาสังคมศาสตร์ 1 คน มาจากคำแนะนำของคณบดี ผู้แทนจากศูนย์ภาษา 1 คน มาจากคำแนะนำของผู้อำนวยการศูนย์ภาษา ผู้แทนนักศึกษาที่ไม่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 1 คน โดยคำแนะนำขององค์การนักศึกษา ผู้แทนคณะกรรมการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี 1 คน โดยคำแนะนำของคณะกรรมการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี และคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา(Dean of Students)

ทั้งนี้ในส่วนการกำหนดโครงสร้างและหน่วยกิตที่กำหนดให้นักศึกษาลงทะเบียน มีรายละเอียดดังภาพที่ 2

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาพที่ 18 โครงสร้างและจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีฮ่องกง

ที่มา: The Hong Kong University of Science and Technology (2011)

ในการลงทะเบียนเรียน มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนรายวิชาจากคณะต่าง ๆ โดยกำหนดให้เรียนในแต่ละกลุ่มวิชา ดังนี้

1. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ (Humanities: H) จำนวน 6 หน่วยกิต
2. กลุ่มวิชาวิเคราะห์สังคม (Social Analysis: SA) จำนวน 6 หน่วยกิต
3. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science&Technology: S&T) จำนวน 6 หน่วยกิต
4. กลุ่มวิชาการให้เหตุผล (Quantitative Reasoning: QR) จำนวน 3 หน่วยกิต
5. กลุ่มวิชาการสื่อสารภาษาอังกฤษ (English Communication) จำนวน 6 หน่วยกิต
6. กลุ่มวิชาการสื่อสารภาษาจีน (Chinese Communication) จำนวน 3 หน่วยกิต

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

7. วิชาเลือก ผู้เรียนเลือกเรียนรายวิชาตามความสนใจในกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ วิเคราะห์สังคม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การให้เหตุผลและศิลปะ จำนวน 6 หน่วยกิต

การลงทะเบียนเรียน มหาวิทยาลัยกำหนดเงื่อนไขในการลงทะเบียนเรียนดังนี้

1. นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาต่าง ๆ ให้ครบถ้วนภายในชั้นปีที่ 2

2. การลงทะเบียนเรียนในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 6 หน่วยกิต ภายในปีที่ 1

3. นักศึกษาสามารถขอเทียบโอนผลการเรียนได้ โดยจะต้องผ่านการพิจารณาจากคณะที่เป็นเจ้าของรายวิชาเป็นเบื้องต้นก่อนที่จะนำเสนอคณะกรรมการบริหารหลักสูตรเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

2. มหาวิทยาลัยฮ่องกง (University of Hong Kong) หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยฮ่องกง (University of Hong Kong , 2011) อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของหน่วยวิชาศึกษาทั่วไป (General Education Unit: GEU) ซึ่งเป็นหน่วยงานกลางที่ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 1995 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนานักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกคน ให้มีความสมบูรณ์ในตนเอง ได้รับประสบการณ์และการเรียนรู้ที่ตอบสนองวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นการให้ความรู้ พัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน ประสานงานกับหน่วยงานอื่นภายในมหาวิทยาลัยเพื่อนำไปสู่การพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืนต่อไปในอนาคต

การบริหารจัดการหลักสูตร มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญภายนอกที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปทั้ง 6 กลุ่มและผู้แทนของคณะต่าง ๆ โดยมีบทบาทและหน้าที่ดังนี้

1) พิจารณาออกแบบรายวิชาที่เหมาะสมกับผู้เรียนและความต้องการของมหาวิทยาลัย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2) พิจารณาเลือกรายวิชาเรียน จำนวนประมาณปีละ 40 รายวิชา ให้ครอบคลุมทุกกลุ่มวิชา

3) ให้คำแนะนำเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและคุณภาพบัณฑิตให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย

4) ออกแบบหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาและความต้องการของสาธารณชน

นอกจากนั้นแล้วหน่วยงานได้จัดให้มีพื้นที่ในการเรียนรู้ เรียกว่า Gatherland of the General Education Unit (University of Hong Kong, 2011) ซึ่งประกอบด้วยห้องอ่านหนังสือ พื้นที่จัดกิจกรรม คอมพิวเตอร์ มุมพักผ่อน มุมกาแฟ เพื่อให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาตามความต้องการ

การลงทะเบียนเรียน มหาวิทยาลัยกำหนดเงื่อนไขในการลงทะเบียนเรียนดังนี้

1. นักศึกษาเลือกลงทะเบียนเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มนุษยศาสตร์ ประเด็นปัญหาโลก วัฒนธรรม รัฐและสังคมของจีน ทุกกลุ่มวิชาไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

2. ลงทะเบียนเรียนในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 6 หน่วยกิต กลุ่มวิชาภาษาจีน จำนวน 3 หน่วยกิต

3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนในรายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิต ตามที่ตนเองสนใจ โดยไม่มีการประเมินผลและการให้ระดับผลการเรียนในรายวิชานั้น ซึ่งสามารถกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นและความปรารถนาในความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

3. มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore) หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore, 2011) มีการบริหารจัดการหลักสูตรโดยมีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (General Education Committee : GEC) ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากทุกคณะและผู้เชี่ยวชาญจาก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภายในมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนทั้งสองกลุ่มวิชา ทั้งนี้คณะกรรมการมีบทบาทและหน้าที่ในการออกแบบหลักสูตร พิจารณาเลือกรายวิชาจากรายวิชาของคณะและภาควิชา รวมทั้งพิจารณาการเทียบโอนผลการเรียนของนักศึกษา

การลงทะเบียนเรียน มหาวิทยาลัยกำหนดนักศึกษาเลือกลงทะเบียนเรียนรายวิชาต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยประกาศ โดยมีเงื่อนไขในการลงทะเบียนเรียนดังนี้

1) นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะคอมพิวเตอร์ กำหนดให้ลงทะเบียนกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ไม่น้อยกว่า 8 หน่วยกิตโมดูล

2) นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์และสังคมศาสตร์และคณะบริหารธุรกิจ กำหนดให้ลงทะเบียนกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไม่น้อยกว่า 8 หน่วยกิตโมดูล

3) นักศึกษาคณะออกแบบและสิ่งแวดล้อม (School of Design and Environment) กำหนดให้ลงทะเบียนกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิตโมดูลและกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิตโมดูล

4) การนับจำนวนหน่วยกิต 1 หน่วยกิตโมดูล (Modular Credits: MCs)หมายถึงรายวิชาที่มีจำนวนชั่วโมงเรียน 2 ชั่วโมง 30 นาทีต่อสัปดาห์ ดังนั้นรายวิชาที่มี 4 MCs หมายถึงรายวิชาที่มีเวลาเรียน 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รวมถึงชั่วโมงปฏิบัติการ การมอบหมายงาน การค้นคว้าอิสระหรือการทำงานกลุ่ม

5) รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปบางรายวิชา จะเป็นวิชาโทในบางสาขาด้วย นักศึกษาอาจลงทะเบียนเรียนได้ แต่สามารถนับหน่วยกิตได้เพียงหมวดวิชาเดียว

4. มหาวิทยาลัยโตเกียว (University of Tokyo) การบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัย (University of Tokyo, 2011) กำหนดให้อยู่ในความรับผิดชอบของคณะศิลปะและวิทยาศาสตร์(College of Arts and Sciences) โดยมหาวิทยาลัยประกาศโครงสร้างรายวิชาและให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียน กำหนดเงื่อนไขในการเรียน ดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1) นักศึกษาเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน ในกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จำนวนไม่น้อยกว่า 14 หน่วยกิต จากรายวิชาที่กำหนดให้เลือกเรียน 9 วิชา

2) กำหนดให้เรียนระเบียบวิธีวิจัย 1 รายวิชาคือ Introduction to Japanese Studies จำนวน 2 หน่วยกิต ในภาคเรียนที่ 4 ของการศึกษา

3) นักศึกษาจะต้องเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในกลุ่มวิชาบูรณาการทั้ง 6 กลุ่มรายวิชา ไม่น้อยกว่า 16 หน่วยกิต

4) นักศึกษาจะต้องเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปให้ครบถ้วนตามโครงสร้างภายในชั้นปีที่สอง

5. มหาวิทยาลัยจีนแห่งฮ่องกง (The Chinese University of Hong Kong) การบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยจีนแห่งฮ่องกงรับผิดชอบโดยคณะต่างๆ (The Chinese University of Hong Kong, 2011) และมีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรโดยมีโครงสร้างของคณะกรรมการดังภาพที่ 3

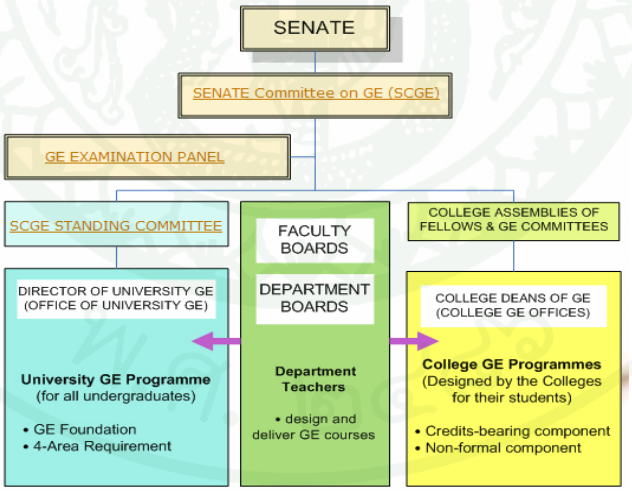

ภาพที่ 19 โครงสร้างของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยจีนแห่งฮ่องกง

ที่มา: The Chinese University of Hong Kong (2011)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากภาพที่ 19 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยจีนแห่งฮ่องกงมี 3 ชุด ดังนี้

1. คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (Senate Committee on General Education: SCGE) แต่งตั้งโดยสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยรองอธิการบดีเป็นประธาน กรรมการมาจากผู้แทนจากทุกคณะ วิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนักวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยและหัวหน้างานทะเบียน โดยมีผู้ช่วยฝ่ายทะเบียน สำนักวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยเป็นเลขานุการ คณะกรรมการชุดนี้ทำหน้าที่กำหนดทิศทางและวิธีการในการจัดการเรียนการสอนด้านศิลปศาสตร์ รวมทั้งกำหนดนโยบายการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. คณะกรรมการบริหารหมวดวิชาศึกษาทั่วไประดับมหาวิทยาลัย(SCGE Standing Committee) ประกอบด้วยประธานคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป เป็นประธานของคณะกรรมการชุดนี้ด้วย รองประธานคือผู้อำนวยการศูนย์วิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัย (Director of UGE) กรรมการประกอบด้วยผู้ช่วยผู้อำนวยการศูนย์วิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยและผู้แทนจากกลุ่มวิชาต่าง ๆ กลุ่มวิชาละ 1 คน โดยมีผู้ช่วยฝ่ายทะเบียนศูนย์วิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยเป็นเลขานุการ คณะกรรมการชุดนี้มีหน้าที่รับผิดชอบรายวิชาศึกษาทั่วไปพื้นฐาน รายวิชาที่ตอบสนองต่อวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย พิจารณาคัดเลือกผู้มีความเหมาะสมในการสอนรายวิชาศึกษาทั่วไปพื้นฐานและรายวิชาของมหาวิทยาลัย

3. คณะกรรมการบริหารหมวดวิชาศึกษาทั่วไประดับคณะ (College GE Committee) ประกอบด้วยคณบดีเป็นประธานและมีหัวหน้าภาควิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปเป็นกรรมการ มีหน้าที่รับผิดชอบรายวิชาศึกษาทั่วไปของแต่ละคณะที่ตอบสนองต่อวิสัยทัศน์และพันธกิจของคณะ

ในการลงทะเบียนเรียน มหาวิทยาลัยบังคับเรียนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนรายวิชาในแต่ละกลุ่มวิชา ดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปพื้นฐาน บังคับให้นักศึกษาเรียน 2 วิชา จำนวน 6 หน่วยกิต

2. กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปของคณะ ให้นักศึกษาเลือกเรียนจากรายวิชาศึกษาทั่วไปของคณะที่ศึกษา จำนวนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

3. กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัย ให้นักศึกษาเลือกเรียนจากรายวิชาต่าง ๆ ให้ครบถ้วนทั้ง 4 กลุ่ม จำนวนไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต

6. มหาวิทยาลัยเกียวโต (Kyoto University) การบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยเกียวโต อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของสถาบันส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการระดับอุดมศึกษา (The Institute for the Promotion of Excellence in Higher Education : IPEHE) ซึ่งก่อตั้งเมื่อปี 2003 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนด้านศิลปศาสตร์(Liberal Arts)และหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัย (Kyoto University, 2011) ให้เป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตรทั้งสามประการ

ในส่วนของการบริหารหลักสูตร สถาบันส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการระดับอุดมศึกษามีคณะกรรมการที่เรียกว่า คณะกรรมการระบบวิชาศิลปศาสตร์และหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (Liberal Arts and General Education Systems Committee) ประกอบด้วยผู้แทนจากคณะต่าง ๆ ทั้ง 10 คณะและผู้รับผิดชอบหลักในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป ทั้ง 4 กลุ่มวิชา โดยมีบทบาทและหน้าที่ดังนี้

1) ปรับปรุงคุณภาพรายวิชาศึกษาทั่วไป

2) พัฒนาด้านระบบการศึกษาและระบบสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพ

3) พัฒนาและส่งเสริมคุณภาพการศึกษาในวิทยาเขต

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4) ออกแบบระบบการพัฒนาอาจารย์ กระบวนการวัดและประเมินผลและระบบแนะแนวการศึกษาให้ประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา

5) สนับสนุนข้อมูลและการเรียนการสอนรายวิชาศึกษาทั่วไป

6) สนับสนุนกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษาเพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถตามคุณลักษณะบัณฑิตที่มหาวิทยาลัยกำหนด

7. มหาวิทยาลัยโอซาก้า (Osaka University) การบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยโอซาก้ากำหนดให้อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของสถาบันวิจัยอุดมศึกษา (Osaka University, 2011) ซึ่งได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 2004 เพื่อรองรับการจัดการเรียนการสอนด้านศิลปศาสตร์ของมหาวิทยาลัยต่อมาในปี 2009 ได้มีการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานภายในเพื่อให้ตอบสนองต่อนโยบายของมหาวิทยาลัยได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยจัดให้มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ประกอบด้วยผู้อำนวยการสถาบันเป็นประธานและมีหัวหน้าภาควิชาทุกภาควิชาเป็นกรรมการ ทำหน้าที่จัดระบบหลักสูตร วางแผนออกแบบรายวิชา ประสานงาน พิจารณาคุณสมบัติของผู้สอนและออกแบบกิจกรรมนอกหลักสูตรเพื่อพัฒนานักศึกษา

การเลือกเรียนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยได้กำหนดให้นักศึกษาสามารถเลือกเรียนรายวิชาของคณะต่าง ๆ ตามความสนใจ โดยกำหนดจำนวนรายวิชาขั้นต่ำที่นักศึกษาจะต้องเรียนในแต่ละกลุ่มวิชา ดังนี้

1) กลุ่มวิชาศิลปศาสตร์ จำนวน 12 หน่วยกิต

2) กลุ่มวิชาภาษาและข้อมูล จำนวน 11 หน่วยกิต โดยกำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษ 6 หน่วยกิต เลือกเรียนภาษาเยอรมัน ฝรั่งเศส รัสเซียหรือจีน 3 หน่วยกิตและวิชาที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล(Basic information)หรือคณิตศาสตร์ 2 หน่วยกิต

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3) กลุ่มวิชาสัมมนา 2 หน่วยกิต ซึ่งประเด็นสัมมนาจะต้องมีความสอดคล้องกับปรัชญาของมหาวิทยาลัยคือ Live Locally, Grow Globally

4) กลุ่มวิชากีฬาและสุขภาพ จำนวน 2 หน่วยกิต

ทั้งนี้มหาวิทยาลัยกำหนดให้นักศึกษาเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปให้ครบถ้วนภายในปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 เพื่อเตรียมพร้อมก่อนเริ่มเข้าเรียนวิชาเอกต่าง ๆ ในชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2

8. สถาบันเทคโนโลยีโตเกียว (Tokyo Institute of Technology) การบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของสถาบันเทคโนโลยีโตเกียวรับผิดชอบโดยคณะต่าง ๆ (Tokyo Institute of Technology, 2011) และมีคณะกรรมการสภาการศึกษาและการวิจัย (Educational and Research Council) เป็นผู้กำกับนโยบายการศึกษา ทั้งนี้สถาบันกำหนดเงื่อนไขการลงทะเบียนเรียนในแต่ละกลุ่มวิชา ดังนี้

1) กลุ่มวิชาศิลปศาสตร์ กำหนดให้ลงทะเบียนเรียนไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต

2) กลุ่มวิชาการสื่อสารนานาชาติ เปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกเรียนรายวิชาต่างๆ ของศูนย์วิจัยและการสอนภาษาต่างประเทศ (Foreign Language Research and Teaching Center) จำนวนไม่น้อยกว่า 4 รายวิชา

3) กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา กำหนดให้เรียนวิชา Health Sciences ในภาคเรียนที่ 1 และวิชา Sports Practice ในภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 รวม 3 หน่วยกิต

4) กลุ่มวิชาเครือข่ายข้อมูล กำหนดให้เรียน 2 วิชาคือ Computer Literacy และวิชา Introduction to Computer Science รวม 4 หน่วยกิต

9. มหาวิทยาลัยโตโฮกุ (Tohoku University) การบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยโตโฮกุ (Tohoku University, 2011) กำหนดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบคือสถาบันศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ (Institute of Liberal Arts and Sciences)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยโตโฮกุได้จัดตั้งหน่วยงานนี้ขึ้นในปี 2008 เพื่อสร้างความเชี่ยวชาญของบัณฑิตและเพื่อความก้าวหน้าในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยมีคณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตร จำนวน 5 คน คัดเลือกมาจากศาสตราจารย์ที่เกษียณอายุราชการในสาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับความสามารถในการสอนเพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีความเป็นผู้นำ มีความสามารถทางสติปัญญาและมีทักษะในการแก้ปัญหา คณะกรรมการมีหน้าที่รับฟังความคิดเห็น ปรับปรุงและพัฒนารายวิชา เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาและพันธกิจของมหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นให้เป็นมหาวิทยาลัยที่ส่งเสริมความสมบูรณ์ในด้านศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยในทวีปเอเชียทั้ง 9 มหาวิทยาลัย มีหน่วยงานรับผิดชอบ การบริหารจัดการหลักสูตรและเงื่อนไขในการเรียนแตกต่างกัน ดังนี้

1) หน่วยงานรับผิดชอบ มหาวิทยาลัยในทวีปเอเชียกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป 2 รูปแบบคือรูปแบบที่ 1 มีคณะวิชารับผิดชอบ และรูปแบบที่ 2 มีหน่วยงานกลางรับผิดชอบ

มหาวิทยาลัยที่มีคณะวิชาต่าง ๆ เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักสูตร ได้แก่ มหาวิทยาลัยโตเกียวและมหาวิทยาลัยโตโฮกุ ซึ่งอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของคณะศิลปะและวิทยาศาสตร์ ในขณะที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ มหาวิทยาลัยจีนแห่งฮ่องกงและสถาบันเทคโนโลยีโตเกียวกระจายความรับผิดชอบไปที่คณะต่าง ๆ ที่แต่ละสถาบันเปิดสอน ในส่วนของมหาวิทยาลัยที่มีหน่วยงานกลางเป็นผู้รับผิดชอบหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ได้แก่ มหาวิทยาลัยฮ่องกงอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของหน่วยวิชาศึกษาทั่วไป (General Education Unit) มหาวิทยาลัยเกียวโต อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของสถาบันส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการระดับอุดมศึกษา (Institute for the Promotion of Excellence in Higher Education) และมหาวิทยาลัยโอซาก้ากำหนดให้อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของสถาบันวิจัยอุดมศึกษา (Institute for Higher Education Research and Practice)

2) การบริหารจัดการหลักสูตร มหาวิทยาลัยมีการบริหารจัดการในรูปแบบคณะกรรมการบริหารหลักสูตร โดยมีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ประธานคณะกรรมการที่ได้มาจาก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การแต่งตั้งของสภามหาวิทยาลัย คณะกรรมการจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่เกี่ยวข้องกับหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในแต่ละกลุ่ม ผู้แทนของคณะและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนในแต่ละกลุ่มวิชาจากภายในมหาวิทยาลัยและผู้แทนนักศึกษา ทั้งนี้มหาวิทยาลัยจีนแห่งฮ่องกงได้จัดให้มีคณะกรรมการ 3 ชุด ตามโครงสร้างการออกแบบหลักสูตร ได้แก่ คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป คณะกรรมการบริหารหมวดวิชาศึกษาทั่วไประดับมหาวิทยาลัยและคณะกรรมการบริหารหมวดวิชาศึกษาทั่วไประดับคณะ

ข้อสังเกตในด้านการบริหารจัดการที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือมหาวิทยาลัยโตโฮกุมีศาสตราจารย์ที่เกษียณอายุราชการมาปฏิบัติงานเป็นคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและเป็นผู้สอนด้วย ซึ่งแสดงถึงการให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปโดยการสรรหาบุคคลที่มีความรู้ความสามารถสูงและได้รับการยอมรับจากสังคม เพื่อนำไปสู่การบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนที่ดี ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายของหลักสูตร

3) การวางแผนการเรียนและเงื่อนไขการลงทะเบียนเรียน ในประเด็นนี้พบว่ามหาวิทยาลัยจัดแผนการเรียนและกำหนดเงื่อนไขในการลงทะเบียนเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปแตกต่างกัน ดังนี้

3.1 การวางแผนการเรียน มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีฮ่องกง มหาวิทยาลัยโตเกียว มหาวิทยาลัยโอซาก้า กำหนดให้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปให้ครบถ้วนภายในปีที่สองของการเรียน เพื่อเตรียมเข้าเรียนในวิชาเอกที่สนใจศึกษา ในขณะที่มหาวิทยาลัยอื่น ๆ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนวางแผนการเรียนด้วยตนเองอย่างอิสระ

3.2 มหาวิทยาลัยฮ่องกง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนในรายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิตตามที่สนใจ โดยไม่มีการประเมินผลหรือการให้ระดับผลการเรียนในรายวิชานั้น ซึ่งช่วยส่งเสริมความอยากรู้อยากเห็น ความปรารถนาในความรู้และการสร้างประสบการณ์ของผู้เรียน

3.3 การกำหนดให้นักศึกษาเรียนกลุ่มวิชาที่แตกต่างกัน มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์กำหนดให้นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คอมพิวเตอร์ลงทะเบียนเฉพาะกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ไม่น้อยกว่า 8 หน่วยกิต โมดูล ในขณะเดียวกันได้กำหนดให้นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์และสังคมศาสตร์และคณะบริหารธุรกิจ ลงทะเบียนเฉพาะกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไม่น้อยกว่า 8 หน่วยกิต โมดูล เพื่อเติมเต็มและพัฒนาความรู้ ความสามารถในศาสตร์สาขาที่นักศึกษาไม่ได้เรียนเป็นวิชาเอก ซึ่งจะนำไปสู่การมีความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์สาขาอื่นและมีความสามารถทางสติปัญญาที่หลากหลาย

เมื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาและมหาวิทยาลัยในทวีปเอเชีย สรุปสาระสำคัญดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบการบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาและมหาวิทยาลัยในทวีปเอเชีย

ประเด็น	มหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกา	มหาวิทยาลัยในทวีปเอเชีย
หน่วยงานรับผิดชอบ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปมี 2 รูปแบบคือ รูปแบบที่ 1 มีคณะรับผิดชอบหรือกระจายความรับผิดชอบไปที่คณะต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยเปิดสอน และรูปแบบที่ 2 มีคณะที่เป็นหน่วยงานกลางรับผิดชอบ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปมี 2 รูปแบบ เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยรูปแบบที่ 2 คือมีหน่วยงานกลางรับผิดชอบโดยตั้งเป็นหน่วยวิชาศึกษาทั่วไปและสถาบันวิจัยหรือสถาบันส่งเสริมความเป็นเลิศ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ประเด็น	มหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกา	มหาวิทยาลัยในทวีปเอเชีย
การบริหารหลักสูตร	การบริหารหลักสูตรในรูปคณะกรรมการ โดยมีองค์ประกอบแตกต่างกันไป แต่มักจะมีบุคคลต่อไปนี้เป็นองค์ประกอบ ● รองอธิการบดีหรือคณบดีคณะที่รับผิดชอบหลักเป็นประธาน ● คณะกรรมการ ประกอบด้วยคณบดีหรือผู้แทนของคณะต่าง ๆ ที่รับผิดชอบรายวิชาศึกษาทั่วไป ผู้แทนมหาวิทยาลัยของแต่ละกลุ่มวิชา โดยมีหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นเลขานุการ	การบริหารหลักสูตรในรูปคณะกรรมการเช่นเดียวกันกับมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมีองค์ประกอบแตกต่างกัน แต่มักจะมีบุคคลต่อไปนี้เป็นองค์ประกอบ ● รองอธิการบดีที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง เป็นประธาน คณะกรรมการ ประกอบด้วยจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ผู้แทนของคณะและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนในแต่ละกลุ่มวิชาจากภายในมหาวิทยาลัยและผู้แทนนักศึกษา
บทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการ	คณะกรรมการมีบทบาทหน้าที่แตกต่างกันในแต่ละมหาวิทยาลัย โดยสรุปสาระสำคัญดังนี้ ● พัฒนารายวิชา ● ให้คำแนะนำในการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลการเรียน ● พิจารณาการเทียบโอนรายวิชา	คณะกรรมการมีบทบาทหน้าที่แตกต่างกันในแต่ละมหาวิทยาลัย แต่มีลักษณะเช่นเดียวกันกับมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกา นอกจากนั้นแล้วมีบางมหาวิทยาลัยกำหนดให้คณะกรรมการมีหน้าที่ในการคัดเลือกผู้สอน
แผนการเรียน	มหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกากำหนดแผนการเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปแตกต่างกัน 3 ลักษณะ ได้แก่	มหาวิทยาลัยในทวีปเอเชียกำหนดแผนการเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปแตกต่างกัน 2 ลักษณะ ได้แก่

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ประเด็น	มหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกา	มหาวิทยาลัยในทวีปเอเชีย
	• การกำหนดแผนการเรียนในแต่ละภาคเรียนอย่างชัดเจน • การกำหนดให้เรียนทุกวิชาภายในปีที่สองของการเรียน การเปิดโอกาสให้เลือกเรียนอย่างอิสระ แต่กำหนดเงื่อนไขการสำเร็จการศึกษา	• การกำหนดให้เรียนทุกวิชาภายในปีที่สองของการเรียน การเปิดโอกาสให้เลือกเรียนอย่างอิสระ แต่กำหนดเงื่อนไขการสำเร็จการศึกษา
การออกแบบหลักสูตร	มหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาส่วนใหญ่ออกแบบหลักสูตรให้นักศึกษาเรียนเหมือนกัน แต่มีบางมหาวิทยาลัยมีการกำหนดกลุ่มวิชาเรียนแตกต่างกันไปตามหลักสูตรที่ศึกษา	มหาวิทยาลัยในทวีปเอเชียส่วนใหญ่ออกแบบหลักสูตรให้นักศึกษาเรียนเหมือนกัน แต่มีบางมหาวิทยาลัยมีการกำหนดกลุ่มวิชาเรียนแตกต่างกันไปตามหลักสูตรที่ศึกษาเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกา
การเทียบโอนผลการเรียน	มหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาเปิดโอกาสให้เทียบโอนผลการเรียนหลายลักษณะ เช่น การศึกษาจากมหาวิทยาลัยอื่น การใช้ผลการสอบ การนำความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา	มหาวิทยาลัยในทวีปเอเชียเปิดโอกาสให้มีการเทียบโอนผลการเรียนเฉพาะกรณีที่ได้ศึกษามาจากมหาวิทยาลัยอื่น ยังสืบค้นไม่พบในกรณีอื่น

จากการเปรียบเทียบการบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาและมหาวิทยาลัยในทวีปเอเชียในประเด็นหน่วยงานรับผิดชอบ การบริหารหลักสูตร บทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการ แผนการเรียน การออกแบบหลักสูตรและการลงทะเบียนเรียน พบว่ามีแนวคิดที่ใกล้เคียงกัน เนื่องจากมหาวิทยาลัยในเอเชียนำแนวคิดมาจาก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การศึกษาศิลปศาสตร์ (Liberal Arts) ของประเทศสหรัฐอเมริกามาใช้และปรับปรุงให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรและการบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาและในทวีปเอเชียเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงได้เชิญคณะทำงานประชุมเพื่อพิจารณาออกแบบกลุ่มวิชาและรูปแบบการบริหารหลักสูตรที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2555 ที่ประชุมได้พิจารณาบริบท ปรัชญา วิสัยทัศน์และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ดังนี้

1. บริบทของมหาวิทยาลัยมี 4 มิติที่สำคัญ ได้แก่ บริบทด้านความเป็นพื้นที่ชายแดนติดกับประเทศมาเลเซีย บริบทด้านศาสนา ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่นับถือศาสนาอิสลาม บริบทด้านสังคมวัฒนธรรม มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและบริบทด้านการศึกษาซึ่งประชาชนต้องมีความรู้ทางศาสนาอิสลามควบคู่กับความรู้ที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ

2. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาได้กำหนดปรัชญาเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้นด้วยกระบวนการพัฒนาองค์ความรู้บนพื้นฐานการบูรณาการศาสตร์สากลและภูมิปัญญาท้องถิ่น

3. มหาวิทยาลัยกำหนดวิสัยทัศน์ “มุ่งสู่องค์กรคุณภาพ เสริมสร้างสังคมสมานฉันท์ สืบสานภูมิปัญญาไทย วิจัยและพัฒนาท้องถิ่น”

4. มหาวิทยาลัยได้กำหนดอัตลักษณ์บัณฑิต “เก่งไอที มีจิตอาสา สู้งานและสื่อสารภาษามลายูกลางได้”

จากการพิจารณาบริบทดังกล่าว คณะทำงานได้พิจารณากลุ่มวิชาและรูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรที่เหมาะสม ดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลุ่มวิชา

1. การแสวงหาความรู้
2. การพัฒนาที่ยั่งยืน
3. สุนทรียภาพ
4. ความเป็นพลเมือง
5. การสื่อสาร

รูปแบบการบริหารจัดการ

คณะทำงานพิจารณารูปแบบการบริหารของมหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแล้ว เสนอให้มหาวิทยาลัยกำหนดรูปแบบที่มีหน่วยงานกลางรับผิดชอบ ทั้งนี้ควรมีองค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร บทบาทและหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

องค์ประกอบ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ควรมีจำนวน 7 คน ประกอบด้วย

1. ผู้อำนวยการศูนย์วิชาศึกษาทั่วไป เป็นประธาน
2. ผู้แทนกลุ่มวิชาต่าง ๆ ทั้ง 5 กลุ่มวิชา เป็นกรรมการ
3. รองผู้อำนวยการศูนย์วิชาศึกษาทั่วไป เป็นกรรมการและเลขานุการ

บทบาทและหน้าที่รับผิดชอบ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรควรมีบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

1. พัฒนารายวิชาที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกและบริบทของมหาวิทยาลัย
2. พิจารณาความเหมาะสมของรายวิชาเดิมและให้ความเห็นชอบในการปรับปรุงรายวิชา
3. กำหนดหลักเกณฑ์ในการเสนอรายวิชาใหม่และพิจารณาความเหมาะสมของรายวิชา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4. สรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถสูงเพื่อเป็นผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ

5. ให้คำแนะนำเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับบริบทของมหาวิทยาลัยและสอดคล้องกับแนวคิดของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

6. พิจารณาการขอเทียบโอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

7. ติดตาม กำกับให้มีการปรับปรุงหลักสูตรตามมาตรฐานการศึกษา

เมื่อคณะทำงานพิจารณากลุ่มวิชา รูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตร องค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้มีการนำข้อสรุปไปจัดทำแบบสอบถามความคิดของอาจารย์ เพื่อต้องการให้มีการมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นประกอบการนำไปใช้ในการออกแบบหลักสูตร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 คิดเป็นจำนวน 141 คน และสุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) จำแนกตามคณะ 4 คณะและภาควิชา จำนวน 10 ภาควิชา แล้วเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกลุ่มวิชาและรูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 17 ข้อ ในระหว่างวันที่ 3 – 24 มีนาคม 2555 ได้รับแบบสอบถามกลับมา จำนวน 127 ชุด คิดเป็นร้อยละ 90.07

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อชื่อกลุ่มวิชาในหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปรากฏผลดังตารางที่ 3

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อชื่อกลุ่มวิชาในหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

กลุ่มวิชาที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัย	เหมาะสมมากที่สุด		เหมาะ สมมาก		เหมาะสมปานกลาง		เหมาะสมน้อย		เหมาะสมน้อยที่สุด		ไม่เหมาะสม		$\bar{x}$	ระดับความเหมาะสม
	ความถี่/	ร้อยละ	ความถี่/	ร้อยละ	ความถี่/	ร้อยละ	ความถี่/	ร้อยละ	ความถี่/	ร้อยละ	ความถี่/	ร้อยละ		
1. การแสวงหาความรู้	70	(55.21)	46	(36.22)	8	(6.30)	2	(1.57)	1	(0.79)	0		4.43	มาก
2. การพัฒนาที่ยั่งยืน	67	(52.76)	48	(37.80)	11	(8.66)	0		1	(0.79)	0		4.42	มาก
3. สุนทรียภาพ	16	(12.60)	90	(70.87)	18	(14.17)	2	(1.57)	1	(0.79)	0		3.93	มาก
4. ความเป็นพลเมือง	65	(51.18)	54	(42.52)	6	(4.72)	1	(0.79)	1	(0.79)	0		4.43	มาก
5. การสื่อสาร	60	(47.24)	54	(42.52)	9	(7.09)	1	(0.79)	3	(2.36)	0		4.31	มาก

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลามีความคิดเห็นว่าชื่อกลุ่มวิชาทั้ง 5 กลุ่ม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้กลุ่มวิชาที่มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมมากที่สุดคือกลุ่มวิชาการแสวงหาความรู้และกลุ่มวิชาความเป็นพลเมือง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.43 รองลงมาได้แก่ กลุ่มวิชาการพัฒนาที่ยั่งยืน (4.42) กลุ่มวิชาการสื่อสาร (4.31) ตามลำดับ ทั้งนี้กลุ่มวิชาที่มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมน้อยที่สุดใน 5 กลุ่มวิชาคือกลุ่มวิชาสุนทรียภาพ (3.93) และเมื่อนำค่าเฉลี่ยไปเขียนแผนภูมิ ปรากฏดังภาพที่ 4

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

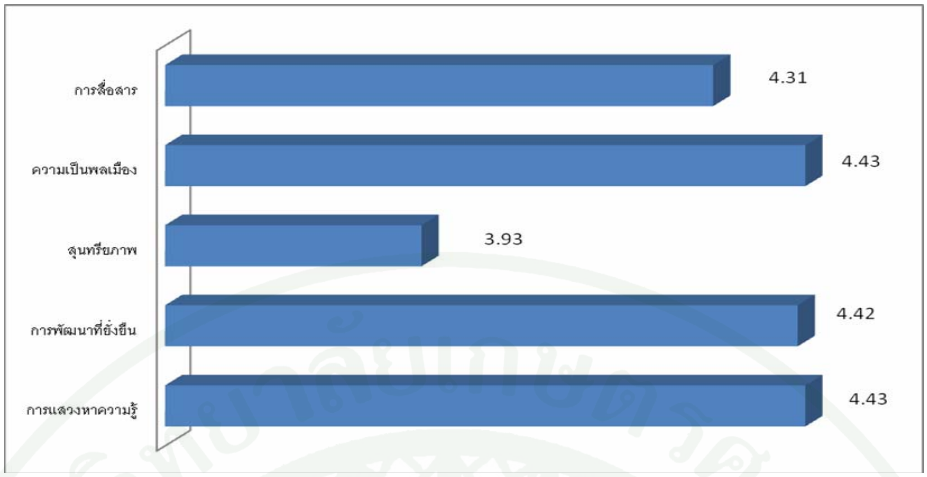

ภาพที่ 20 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นที่มีต่อชื่อกลุ่มวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสม

ในประเด็นความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปรากฏผลดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

รูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัย	เหมาะสมมากที่สุด		เหมาะสมมาก		เหมาะสมปานกลาง		เหมาะสมน้อย		เหมาะสมน้อยที่สุด		ไม่เหมาะสม		$\bar{x}$	ความเหมาะสมโดยรวม
	ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ			
1. หน่วยงานกลางรับผิดชอบทุกรายวิชา	59	(46.46)	40	(31.50)	15	(11.81)	6	(4.72)	5	(3.94)	2	(1.57)	4.07	มาก
2. ผสมผสาน โดยมีทั้งหน่วยงานกลางและคณะรับผิดชอบ	30	(23.62)	35	(27.56)	13	(10.24)	17	(13.39)	30	(23.62)	2	(1.57)	3.09	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 แสดงความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อรูปแบบการบริหารหลักสูตร ทั้งนี้อาจารย์มีความคิดเห็นว่าควรให้หน่วยงานกลางรับผิดชอบทุกรายวิชาอยู่ในระดับมาก โดยมี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ค่าเฉลี่ย 4.07 ส่วนอาจารย์ที่มีความคิดเห็นว่าควรบริหารจัดการหลักสูตรโดยมีรูปแบบผสมผสานทั้งหน่วยงานกลางและคณะรับผิดชอบตามลักษณะรายวิชาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.09 และเมื่อนำค่าเฉลี่ยไปเขียนแผนภูมิ ปรากฏดังภาพที่ 5

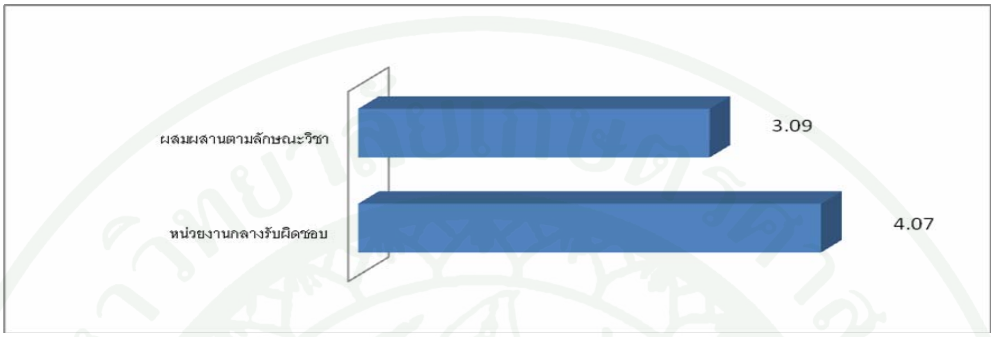

ภาพที่ 21 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชา ศึกษาทั่วไปที่เหมาะสม

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อองค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปรากฏผลดังตารางที่ 5

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อองค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

องค์ประกอบของคณะกรรมการ	เหมาะสมมากที่สุด		เหมาะสมมาก		เหมาะสมปานกลาง		เหมาะสมน้อย		เหมาะสมน้อยที่สุด		ไม่เหมาะสม		$\bar{x}$	ระดับความเหมาะสม
	ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ			
1. ผู้อำนวยการหน่วยงานกลาง เป็นประธาน	71	(55.91)	39	(30.71)	14	(11.02)	1	(0.79)	1	(0.79)	1	(0.79)	4.38	มาก
2. ผู้แทนกลุ่มวิชาทั้ง 5 กลุ่ม (ในข้อ 1) เป็นกรรมการ	42	(33.07)	77	(60.63)	4	(3.15)	1	(0.79)	1	(0.79)	2	(1.57)	4.20	มาก
3. รองผู้อำนวยการหน่วยงานกลาง เป็นกรรมการและเลขานุการ	23	(18.11)	82	(64.57)	18	(14.17)	3	(2.36)	0		1	(0.79)	3.96	มาก

จากตารางที่ 5 ในประเด็นของการจัดให้มีหน่วยงานกลางรับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์มีความคิดเห็นว่าองค์ประกอบของคณะกรรมการมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบ โดยการให้ผู้อำนวยการหน่วยงานกลางเป็นประธาน มีค่าเฉลี่ย 4.38 การให้ผู้แทนกลุ่มวิชาทั้ง 5 กลุ่ม เป็นกรรมการ มีค่าเฉลี่ย 4.20 และการให้รองผู้อำนวยการหน่วยงานกลาง เป็นกรรมการและเลขานุการ มีค่าเฉลี่ย 3.96 และเมื่อนำค่าเฉลี่ยไปเขียนแผนภูมิ ปรากฏดังภาพที่ 6

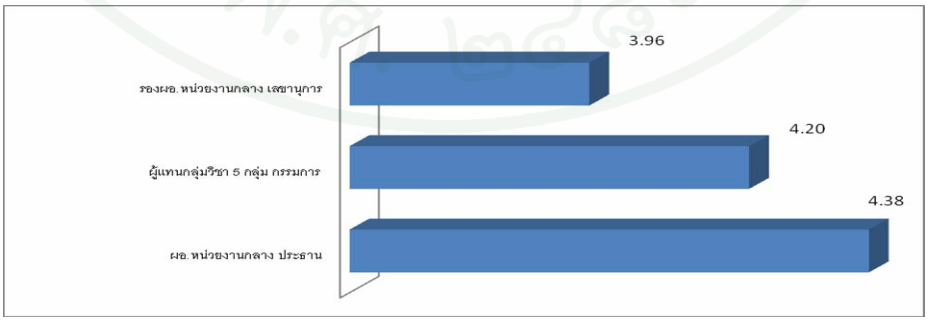

ภาพที่ 22 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นที่มีต่อองค์ประกอบของคณะกรรมการ บริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปรากฏผลดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

บทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการ	เหมาะสมมากที่สุด		เหมาะสมมาก		เหมาะสมปานกลาง		เหมาะสมน้อย		เหมาะสมน้อยที่สุด		ไม่เหมาะสม		$\bar{x}$	ระดับความเหมาะสม
	ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ			
1. กำหนดหลักเกณฑ์ในการเสนอรายวิชาใหม่และพิจารณาความเหมาะสมของรายวิชา	73	(57.48)	41	(32.28)	13	(10.24)	0		0		0		4.47	มาก
2. พัฒนารายวิชาที่สอดคล้องกับกลุ่มวิชาข้างต้น	64	(50.39)	49	(38.58)	10	(7.87)	3	(2.36)	1	(0.79)	0		4.35	มาก
3. พิจารณาความเหมาะสมและปรับปรุงรายวิชาเดิมที่มีอยู่ให้สอดคล้องกับกลุ่มวิชาข้างต้น	60	(47.24)	50	(39.37)	13	(10.24)	4	(3.15)	0		0		4.31	มาก
4. สรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถสูง เพื่อเป็นผู้สอนในรายวิชาต่าง ๆ	79	(62.20)	32	(25.20)	14	(11.02)	0		2	(1.57)	0		4.46	มาก
5. ให้คำแนะนำเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับบริบทและหลักสูตร	51	(40.16)	66	(51.97)	8	(6.30)	2	(1.57)	0		0		4.31	มาก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 6 (ต่อ)

บทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการ	เหมาะสมมากที่สุด		เหมาะสมมาก		เหมาะสมปานกลาง		เหมาะสมน้อย		เหมาะสมน้อยที่สุด		ไม่เหมาะสม		$\bar{x}$	ระดับความเหมาะสม
	ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ			
6. พิจารณาการขอเทียบโอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	33	(25.98)	73	(57.48)	20	(15.75)	0		1	(0.79)	0		4.08	มาก
7. ติดตาม กำกับให้มีการปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปตามมาตรฐาน	49	(38.58)	68	(54.53)	9	(7.09)	0		1	(0.79)	0		4.29	มาก

ในประเด็นของบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร อาจารย์มีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยบทบาทและหน้าที่ที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือการกำหนดหลักเกณฑ์ในการเสนอรายวิชาใหม่และพิจารณาความเหมาะสมของรายวิชา (4.47) รองลงมาได้แก่ การสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถสูงเพื่อเป็นผู้สอนในรายวิชาต่าง ๆ (4.46) พัฒนารายวิชาที่สอดคล้องกับกลุ่มวิชาข้างต้น (4.35) พิจารณาความเหมาะสมและปรับปรุงรายวิชาเดิมที่มีอยู่ให้สอดคล้องกับกลุ่มวิชาข้างต้นและให้คำแนะนำเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (4.31) การติดตามกำกับให้มีการปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปตามมาตรฐานการศึกษา (4.29) และการพิจารณาการขอเทียบโอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (4.08) และเมื่อนำค่าเฉลี่ยไปเขียนแผนภูมิ ปรากฏดังภาพที่ 7

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

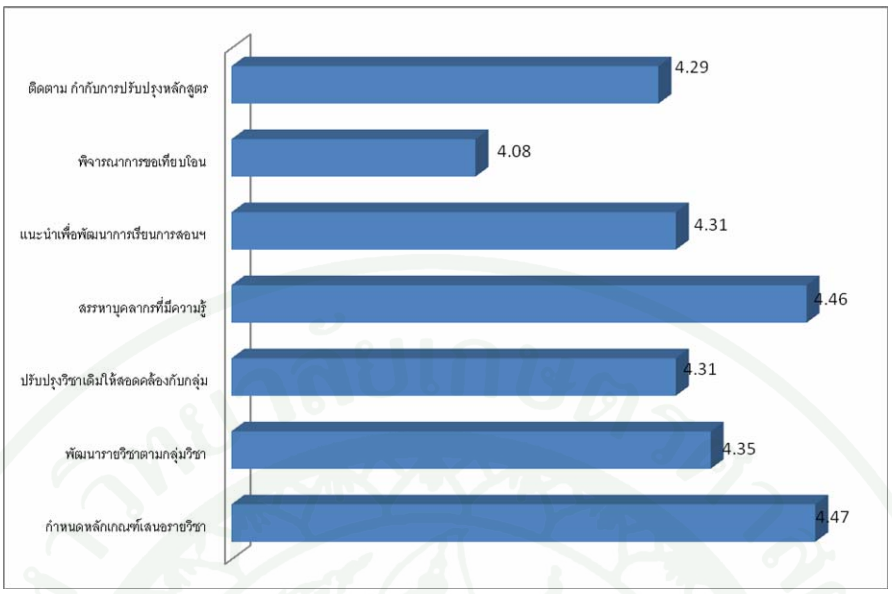

ภาพที่ 23 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการ บริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ข้อเสนอแนะ

จากการสังเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับกลุ่มวิชาที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัย มีผู้เสนอแนะเพิ่มเติมในประเด็นชื่อกลุ่มวิชา รูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตร องค์ประกอบของคณะกรรมการและบทบาท หน้าที่ของคณะกรรมการ สรุปได้ดังนี้

ชื่อกลุ่มวิชา มีผู้เสนอแนะความคิดเห็นเพิ่มเติม 7 ประเด็น ดังนี้

1. กลุ่มวิชาที่เสนอทั้งหมดมีความเหมาะสม มีทิศทางในการพัฒนานักศึกษาที่ชัดเจน สร้างความพร้อมที่จะออกไปเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าของประเทศชาติ สอดคล้องกับบริบทของมหาวิทยาลัยและความก้าวหน้าของโลกในอนาคต ข้อสำคัญผู้รับผิดชอบหลักสูตร ผู้สอนและนักศึกษา ต้องเข้าใจและปฏิบัติตามกรอบและทิศทางดังกล่าวได้อย่างเป็นรูปธรรม

2. กลุ่มวิชาการแสวงหาความรู้ ควรมีรายวิชาที่เน้นทักษะการสืบค้น การใช้เทคโนโลยีในการสืบค้น ทักษะการเขียน การสรุปความ การเขียนและย่อความ การเขียนรายงานทางวิชาการและทักษะการนำเสนอ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. ควรออกแบบหลักสูตรให้เรียนกลุ่มวิชาการสื่อสารให้มากขึ้น โดยมีรายวิชาที่พัฒนาทักษะการสื่อสารทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษและภาษามลายู รวมทั้งควรมีรายวิชาภาษาจีนให้นักศึกษาได้เลือกเรียน

4. กลุ่มวิชาความเป็นพลเมืองมีความสำคัญมาก แต่หลักสูตรของมหาวิทยาลัยในปัจจุบันไม่มีรายวิชานี้ ควรจัดให้มีเพื่อสอนให้นักศึกษารู้หน้าที่ เข้าใจหน้าที่ของตนเองที่มีต่อประเทศในฐานะพลเมืองของประเทศ ควรเน้นการมีจิตอาสา จิตสาธารณะ เสียสละ มีวินัย มีความพอเพียง ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและเสริมสร้างความสมานฉันท์ในพื้นที่

5. ควรเพิ่มรายวิชาใหม่ที่มีความเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบันและยกเลิกรายวิชาเดิมบางวิชา

6. ควรมีเนื้อหาที่เป็นความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ การคิดการตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลเชิงปริมาณ

7. การจัดรายวิชาเรียน ควรจัดให้เนื้อหาครบถ้วนในรายวิชา ไม่มีวิชาที่ต้องเรียนต่อเนื่องกันเป็นลำดับ

รูปแบบการบริหารหลักสูตร มีผู้เสนอแนะความคิดเห็นเพิ่มเติม 5 ประเด็น ดังนี้

1. ถ้าจะจัดให้มีการบริหารโดยหน่วยงานกลาง ควรจัดเป็นสำนักวิชาที่รับผิดชอบโดยเฉพาะและมีบุคลากรรับผิดชอบ

2. ควรมีหน่วยงานกลางรับผิดชอบ เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและความคล่องตัวในการบริหารจัดการ

3. ควรมีหน่วยงานกลางรับผิดชอบและให้อาจารย์ผู้สอนที่แยกมาจากการสังกัดภาควิชาเพื่อให้มีมาตรฐานเดียวกันในการจัดการเรียนการสอน

4. ควรมีหน่วยงานกลางรับผิดชอบ เพื่อให้มีการติดตาม ประเมินผลการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

5. รายวิชาที่มีลักษณะของการบูรณาการ ควรมีหน่วยงานกลางรับผิดชอบ แต่รายวิชาที่มีลักษณะเฉพาะสาขา ควรให้คณะหรือสาขาวิชาเป็นผู้รับผิดชอบ

องค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร มีผู้เสนอแนะความคิดเห็นเพิ่มเติม 3 ประเด็น ดังนี้

1. กรรมการในแต่ละกลุ่มวิชา ควรมีมากกว่า 1 คน

2. กรรมการผู้แทนจากกลุ่มวิชาควรมีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหรืออดีตอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในกลุ่มวิชานั้น เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลายมากขึ้น

3. ควรมีการแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการเพื่อช่วยปฏิบัติงาน 1-2 คน

บทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการ มีผู้เสนอแนะความคิดเห็นเพิ่มเติม 8 ประเด็น ดังนี้

1. ควรมีการสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถสูงและสอนเป็นทีม เพื่อความเป็นมาตรฐานทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีสอน

2. บทบาทและหน้าที่ที่กำหนด มีความชัดเจนดี

3. คณะกรรมการควรดูแลเกี่ยวกับการสอบระหว่างภาคและการสอบปลายภาคเพื่อให้มีมาตรฐานการวัดและประเมินผล

4. ควรสรรหาผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถทั้งทักษะด้านวิชาการและทักษะชีวิตเพื่อให้มีการสอนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในรายวิชาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ควรมีเอกสาร ตำราประกอบการเรียนการสอน ข้อสอบและการประเมินผลให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

6. การจัดอาจารย์ผู้สอน ไม่ควรให้อาจารย์พิเศษหรืออาจารย์บรรจุใหม่เป็นผู้สอน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

7. เนื้อหารายวิชา ควรส่งเสริมให้ผู้สอนและผู้เรียนมีกิจกรรมร่วมกับชุมชน

8. ควรมีการอบรมและพัฒนาผู้สอน ให้มีความเข้าใจวัตถุประสงค์ของหมวดวิชาที่เน้นการนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตและอยู่ในสังคมได้

จากการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับชื่อกลุ่มวิชา รูปแบบการบริหารหลักสูตร องค์ประกอบของคณะกรรมการ บทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการ พบว่าอาจารย์มีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกรายการ ยกเว้นการบริหารหลักสูตรโดยใช้รูปแบบผสมผสานทั้งหน่วยงานกลางและคณะรับผิดชอบตามลักษณะรายวิชา ซึ่งอาจารย์มีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนั้นแล้วอาจารย์ได้มีข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการบริหารจัดการจำนวน 23 รายการ ซึ่งผู้วิจัยจะนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรในขั้นตอนต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มาใช้เพื่อพัฒนาหลักสูตร เนื่องจากข้อมูลที่พบในขั้นตอนดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าควรสร้างรายวิชาบูรณาการระหว่างคณะที่เปิดสอนทั้ง 4 คณะและมีหน่วยงานกลางเพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการหลักสูตร ผู้วิจัยจึงเสนอมหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะทำงานพัฒนาหลักสูตร กระจายไปตามคณะต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยเปิดสอนทั้ง 4 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร คณะละ 1 คน รวมคณะทำงานพัฒนารายวิชาทั้ง 5 กลุ่มวิชา จำนวน 20 คน

การพัฒนาหลักสูตรในขั้นตอนนี้ คณะทำงานได้ดำเนินการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมและการเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งนี้เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยนำร่อง (Pilot Study) คณะทำงานไม่สามารถสร้างรายวิชาได้ทั้งหมด จึงกำหนดให้มีการสร้างรายวิชาบูรณาการในแต่ละกลุ่มวิชา จำนวน 3-6 วิชา

เมื่อกำหนดกรอบการดำเนินงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว คณะทำงานร่วมกันพัฒนารายวิชาแต่ละกลุ่มวิชา ในระหว่างวันที่ 24 เมษายน ถึงวันที่ 29 พฤษภาคม 2555 โดยกำหนดชื่อรายวิชาที่เหมาะสมและการบูรณาการระหว่างคณะ

การกำหนดชื่อรายวิชาในกลุ่มวิชาการแสวงหาความรู้และการบูรณาการระหว่างคณะรายละเอียดดังตารางที่ 7

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 7 รายวิชากลุ่มวิชาการแสวงหาความรู้และการบูรณาการระหว่างคณะ

รายวิชา	บูรณาการระหว่างคณะ
1. สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตรกับครุศาสตร์
2. การคิดคำนวณสำหรับผู้บริโภค	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตรกับวิทยาการจัดการ
3. การเขียนกับเทคโนโลยีร่วมสมัย	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กับวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร
4. วิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์เพื่อการสร้างสรรค์	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตรกับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะทำงานกลุ่มวิชาการแสวงหาความรู้ มีข้อเสนอแนะในการพัฒนารายวิชา ดังนี้

1. แนวคิดหลักของกลุ่มวิชาแสวงหาความรู้คือการใช้ความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลเพื่อให้เข้าใจสิ่งต่างๆ มีความสามารถในการคิด ตรวจสอบ บันทึกสิ่งที่ได้ค้นพบ แบ่งปันความคิดและสร้างนิสัยเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้ตลอดชีวิต

2. รายวิชาสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ควรกำหนดขอบข่ายให้ครอบคลุมทักษะการรู้สารสนเทศ เทคนิคการสืบค้นสารสนเทศ วิธีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและการนำเสนอสารสนเทศ

3. รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการคิดคำนวณ ควรกำหนดขอบข่ายที่เกี่ยวข้องกับการคิดและการคำนวณของผู้บริโภค ได้แก่ การคิดกำไร ขาดทุน การออม การวางแผนใช้จ่ายเงิน การคิดดอกเบี้ย การตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าและบริการของผู้บริโภค รวมทั้งการจัดการทางการเงิน

4. รายวิชาการเขียนกับเทคโนโลยีร่วมสมัย ควรให้ความสำคัญกับหลักการใช้ภาษาในการเขียนและการเขียนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เป็นที่นิยมในปัจจุบัน ไม่ควรมุ่งเน้นเฉพาะหลักการเขียนเชิงวิชาการเพียงอย่างเดียว

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

5. รายวิชาวิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์เพื่อการสร้างสรรค์ ควรเน้นหลักคิดทางวิทยาศาสตร์ ศิลปะ มนุษยศาสตร์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์

การกำหนดชื่อรายวิชาในกลุ่มวิชาการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบูรณาการระหว่างคณะรายละเอียดดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 รายวิชากลุ่มวิชาการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบูรณาการระหว่างคณะ

รายวิชา	บูรณาการระหว่างคณะ
1. ชีวิตที่ยั่งยืน	ครุศาสตร์ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาการจัดการ
2. สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตรกับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
3. การจัดการทรัพยากรมนุษย์และสังคม	วิทยาการจัดการกับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะทำงานกลุ่มวิชาการพัฒนาที่ยั่งยืน กำหนดแนวคิดหลักและมีข้อเสนอแนะในการพัฒนารายวิชา ดังนี้

1. แนวคิดหลักของกลุ่มวิชาการพัฒนาที่ยั่งยืนคือการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้นและสอดคล้องกับความต้องการของปัจจุบัน โดยไม่ทำให้คนในรุ่นอนาคตต้องสูญเสียโอกาสการพัฒนา การพัฒนาที่ยั่งยืนประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบทางสังคม องค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อมและองค์ประกอบทางเศรษฐกิจ

2. เนื้อหาในคำอธิบายรายวิชาการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ควรให้ครอบคลุมประเด็นความหลากหลายทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาพื้นบ้าน การแก้ปัญหาความยากจน ความเสมอภาคทางเพศ การส่งเสริมสุขภาพ การเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ การจัดการทรัพยากร

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. ควรเชื่อมโยงเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

4. ควรออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติ โดยอาจจะพัฒนามหาวิทยาลัยหรือบริเวณชุมชนในมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นตัวอย่างของการพัฒนาที่ยั่งยืน

การกำหนดชื่อรายวิชาในกลุ่มวิชาสุนทรียภาพและการบูรณาการระหว่างคณะรายละเอียดดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 รายวิชากลุ่มวิชาสุนทรียภาพและการบูรณาการระหว่างคณะ

รายวิชา	**บูรณาการระหว่างคณะ**
1. ดนตรีเพื่อสุขภาพ	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กับวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร
2. ศิลปะเพื่อชีวิตที่ดี	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กับวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร
3. วรรณกรรมและภาพยนตร์	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กับวิทยาการจัดการ

คณะทำงานกลุ่มวิชาสุนทรียภาพ กำหนดแนวคิดหลักและมีข้อเสนอแนะในการพัฒนารายวิชา ดังนี้

1. แนวคิดหลักของกลุ่มวิชาสุนทรียภาพคือการรับรู้ความงามจากธรรมชาติและศิลปะทั้งในส่วนความงามของสิ่งที่มองเห็น ลีลาการเคลื่อนไหว เสียงและการใช้ภาษา

2. รายวิชาดนตรีเพื่อสุขภาพ ควรให้ครอบคลุมบทบาทของดนตรีในส่วนที่ลดความตึงเครียดทางอารมณ์หรือจากสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ เมื่อเขียนคำอธิบายรายวิชาควรให้ครอบคลุมประเด็นดนตรีบำบัด (Music Therapy) ด้วย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. รายวิชาศิลปะเพื่อชีวิตที่ดี ควรให้ผู้เรียนมีการรับรู้แนวคิดและคุณค่าของศิลปะ นอกจากนั้นแล้วในการจัดการเรียนการสอนควรให้มีการแสดงนิทรรศการผลงานศิลปะประเภทต่าง ๆ

4. รายวิชาวรรณกรรมและภาพยนตร์ ควรเชื่อมโยงจากวรรณกรรมเอกของโลก เช่น โรมิโอแอนด์จูเลียต ไปสู่การถ่ายทอดเป็นบทภาพยนตร์ หรืออาจเป็นวรรณกรรมปัจจุบันที่ได้รับความนิยม เช่น แฮรี่ พอตเตอร์ นอกจากนั้นแล้วควรมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ด้วย เช่น การผจญภัยของกัลลิเวอร์ (Gulliver's Travel) โดยเน้นการเรียนเพื่อสุนทรีย์ ไม่เป็นการเรียนทำบทภาพยนตร์ในสาขานิเทศศาสตร์

การกำหนดชื่อรายวิชาในกลุ่มวิชาความเป็นพลเมืองและการบูรณาการระหว่างคณะรายละเอียดดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 รายวิชากลุ่มวิชาความเป็นพลเมืองและการบูรณาการระหว่างคณะ

รายวิชา	บูรณาการระหว่างคณะ
1. ทักษะชีวิต	ครุศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาการจัดการ
2. ความเป็นพลเมืองโลก	ครุศาสตร์ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาการจัดการ
3. สันติศึกษาและความหลากหลายทางวัฒนธรรม	ครุศาสตร์ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะทำงานกลุ่มวิชาความเป็นพลเมือง กำหนดแนวคิดหลักและมีข้อเสนอแนะในการพัฒนารายวิชา ดังนี้

1. แนวคิดหลักของกลุ่มวิชาความเป็นพลเมืองคือการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ยอมรับค่านิยมพื้นฐานของสังคม เข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรม หลักการและกระบวนการประชาธิปไตย และการมีส่วนร่วมในกิจการสาธารณะ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. ขอบข่ายของความเป็นพลเมืองมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ด้าน คือ 1) การมีความรับผิดชอบทางสังคม มีคุณธรรมและจริยธรรม 2) การมีส่วนร่วมกับชุมชนและการรับใช้สังคม และ 3) การมีความรู้ทางการเมือง (Political Literacy) เศรษฐกิจและสังคม

3. รายวิชาความเป็นพลเมืองโลก นอกจากเน้นในประเด็นการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม เข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรม หลักการและกระบวนการประชาธิปไตย ควรเน้นประเด็นการมีจิตสาธารณะ ซึ่งจะสอดคล้องกับการกำหนดเอกลักษณ์บัณฑิตของมหาวิทยาลัย รวมทั้งควรมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมและจริยธรรมด้วย

4. รายวิชาทักษะชีวิต จะต้องกำหนดประเด็นให้ครอบคลุมทักษะการคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking Skills) ทักษะการตัดสินใจแก้ปัญหา (Decision Making Skills) ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal Communication Skills) และทักษะการเผชิญปัญหาและการจัดการตนเอง (Coping and Self-Management Skills)

5. รายวิชาสันติศึกษาและความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีความสอดคล้องกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย ควรกำหนดเนื้อหาและออกแบบกระบวนการเรียนการสอนให้ครอบคลุมประเด็นการมีส่วนร่วมในการสร้างสันติภาพและการเคารพอัตลักษณ์ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ ทัศนคติและค่านิยมที่จำเป็น เพื่อป้องกันความขัดแย้ง ความรุนแรงและเพื่อแก้ไขความขัดแย้งอย่างสันติ รวมทั้งสร้างเงื่อนไขที่เอื้อต่อการสร้างสันติภาพ ทั้งในระดับบุคคล ระหว่างกลุ่ม ระดับชาติและนานาชาติ

การกำหนดชื่อรายวิชาในกลุ่มวิชาการสื่อสารและการบูรณาการระหว่างคณะรายละเอียดดังตารางที่ 11

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 11 รายวิชากลุ่มวิชาการสื่อสารและการบูรณาการระหว่างคณะ

รายวิชา	บูรณาการระหว่างคณะ
1. การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม	วิทยาการจัดการกับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
2. ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการจัดการความขัดแย้ง	วิทยาการจัดการกับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
3. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ครุศาสตร์ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาการจัดการ
4. การฟังและพูดภาษาอังกฤษ	ครุศาสตร์ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาการจัดการ
5. การอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ	ครุศาสตร์ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาการจัดการ
6. ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารธุรกิจ	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กับวิทยาการจัดการ

คณะทำงานกลุ่มวิชาการสื่อสาร กำหนดแนวคิดหลักและมีข้อเสนอแนะในการพัฒนารายวิชา ดังนี้

1. แนวคิดหลักของกลุ่มวิชาการสื่อสารคือกระบวนการถ่ายทอดข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ ความคิดเห็น ประสบการณ์จากผู้ส่งสารผ่านสื่อต่าง ๆ โดยอาจเป็นการพูด การเขียน การใช้สัญลักษณ์ การแสดงหรือการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ไปยังผู้รับสาร โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดการรับรู้ร่วมกันและมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อกัน

2. รายวิชาการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ควรมุ่งเน้นแนวคิดพื้นฐานและหลักการสื่อสารระหว่างบุคคลที่มีความแตกต่างกันด้านเชื้อชาติ ภูมิหลังทางวัฒนธรรม ไม่ควรเน้นเฉพาะทฤษฎีเท่านั้น แต่ควรมีการประยุกต์ความรู้เพื่อการสร้างความเข้าใจและการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ การสร้างความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในด้านสังคม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ รวมทั้งการสร้างทักษะในการสื่อสารเพื่อการจัดการความหลากหลายทางวัฒนธรรมในสังคม

3. รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร อาจจะบูรณาการกับการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่และอาจเป็นปัญหาสำคัญของโลกในอนาคต นอกจากนั้นแล้วในการจัดการเรียนการสอน ควรส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือและการแก้ไขความขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์

4. รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้ ควรเขียนคำอธิบายรายวิชาให้มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ การสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ รวมทั้งให้ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้สามารถเรียนรู้เพิ่มเติมได้ตลอดชีวิต นอกจากนั้นแล้วรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาที่เป็นข้อกำหนดของ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาด้วย จึงควรเพิ่มเติมรายวิชาเพื่อช่วยในการเตรียมผู้เรียนให้มีทักษะภาษาอังกฤษสำหรับการเรียนรู้ในอนาคต

5. รายวิชาภาษามลายูเพื่อการสื่อสารธุรกิจ มีความสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่กำหนดให้บัณฑิตมีความสามารถด้านภาษามลายู ทั้งนี้นักศึกษาร้อยละ 92 เป็นนักศึกษาไทยมุสลิม มีพื้นฐานด้านภาษามลายูอยู่แล้ว จึงควรบูรณาการกับศาสตร์ด้านธุรกิจเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานเชื่อมโยงกับการทำธุรกิจและมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยมุ่งเน้นเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารและทักษะทางธุรกิจด้วย

ผลจากการสร้างรายวิชาที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและการบูรณาการรายวิชาในกลุ่มวิชาต่าง ๆ สามารถสรุปรายวิชาศึกษาทั่วไปในแต่ละกลุ่มวิชา ดังรายละเอียดในตารางที่ 12

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 12 ชื่อรายวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ชื่อกลุ่มวิชา/ชื่อรายวิชา	
กลุ่มวิชาการแสวงหาความรู้	
1	สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
2	การคิดคำนวณสำหรับผู้บริโภค
3	การเขียนกับเทคโนโลยีร่วมสมัย
4	วิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์เพื่อการสร้างสรรค์
กลุ่มวิชาการพัฒนาที่ยั่งยืน	
5	ชีวิตที่ยั่งยืน
6	สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน
7	การจัดการทรัพยากรมนุษย์และสังคม
8	ดนตรีเพื่อสุขภาพ
9	ศิลปะเพื่อชีวิตที่ดี
10	วรรณกรรมและภาพยนตร์
กลุ่มวิชาความเป็นพลเมือง	
11	ทักษะชีวิต
12	ความเป็นพลเมืองโลก
13	สันติศึกษาและความหลากหลายทางวัฒนธรรม
กลุ่มวิชาการสื่อสาร	
14	การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม
15	ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการจัดการความขัดแย้ง
16	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
17	การฟังและพูดภาษาอังกฤษ
18	การอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ
19	ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารธุรกิจ

เมื่อผู้วิจัยได้รายวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาเรียบร้อยแล้ว จึงได้ศึกษารูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชาจากมหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนที่ 1 เพื่อนำเสนอคณะทำงานพิจารณากำหนดรูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชา โดย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คณะทำงานและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า เพื่อเป็นการเรียนรู้การเขียนคำอธิบายรายวิชาและเสนอรูปแบบใหม่ ๆ ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ได้ในอนาคต จึงเสนอให้เขียนเป็นลักษณะความเรียงและมีคำเชื่อมประโยค โดยกำหนดรูปแบบการเขียน 3 รูปแบบ ได้แก่

1. รูปแบบที่ 1 เริ่มจากขอบข่ายรายวิชา วิธีการเรียนการสอนและเป้าหมายในการเรียน
2. รูปแบบที่ 2 เริ่มจากวัตถุประสงค์รายวิชาและหัวข้อสำคัญ
3. รูปแบบที่ 3 เริ่มจากความสำคัญของรายวิชา ขอบข่ายรายวิชาและวิธีการเรียนการสอน

ทั้งนี้คณะทำงานได้กำหนดรูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชาในแต่ละกลุ่มวิชา ดังนี้

1. กลุ่มวิชาการแสวงหาความรู้ รูปแบบที่ 1
2. กลุ่มวิชาการพัฒนาที่ยั่งยืน รูปแบบที่ 2
3. กลุ่มวิชาสุนทรียภาพ รูปแบบที่ 1
4. กลุ่มวิชาความเป็นพลเมือง รูปแบบที่ 3
5. กลุ่มวิชาการสื่อสาร รูปแบบที่ 2

เมื่อกำหนดรูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชาเสร็จเรียบร้อยแล้ว คณะทำงานร่วมกันพัฒนาคำอธิบายรายวิชาแต่ละกลุ่มวิชา ในระหว่างวันที่ 9 มิถุนายน ถึงวันที่ 2 กรกฎาคม 2555 แล้วนำหลักสูตรที่พัฒนาเสร็จเรียบร้อยไปประเมินหลักสูตรในขั้นตอนต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินหลักสูตรและปรับปรุงหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่คณะทำงานได้พัฒนาขึ้น เป็นการตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตร ผู้วิจัยได้จัดทำแบบประเมินหลักสูตรเพื่อสอบถามความคิดเห็นจากอาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาทั้ง 4 คณะ โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ระดับความคลาดเคลื่อนจากการสุ่ม .05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 141 คน เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้แล้ว ผู้วิจัยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ดังตารางที่ 13

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 13 กลุ่มตัวอย่างและจำนวนแบบประเมินที่เก็บรวบรวมได้

คณะ	กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนที่เก็บได้	ร้อยละ
ครุศาสตร์	27	24	88.89
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	41	38	92.68
วิทยาการจัดการ	27	23	85.19
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร	46	42	91.30
รวม	**141**	**127**	**90.07**

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างวันที่ 5 กรกฎาคม – 12 กันยายน 2555 โดยได้รับแบบประเมินหลักสูตรกลับมาจำนวน 113 ชุด และใช้วิธีการสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม จำนวน 14 คน รวมแบบประเมินที่ได้รับทั้งสิ้น 127 ชุด คิดเป็นร้อยละ 90.07 โดยมีผลการประเมินรูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชาและการประเมินหลักสูตร ดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 14 แสดงผลการประเมินรูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชา

รูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชา	เหมาะสมมากที่สุด		เหมาะสมมาก		เหมาะสมปานกลาง		เหมาะสมน้อย		เหมาะสมน้อยที่สุด		ไม่เหมาะสม		$\bar{x}$	ระดับความเหมาะสม
	ความถี่/	ร้อยละ	ความถี่/	ร้อยละ	ความถี่/	ร้อยละ	ความถี่/	ร้อยละ	ความถี่/	ร้อยละ	ความถี่/	ร้อยละ		
รูปแบบที่ 1 เริ่มจากขอบข่ายรายวิชา วิธีการเรียนการสอนและเป้าหมายในการเรียน	75	(29.53)	150	(59.06)	29	(11.42)	0		0		0		4.18	มาก
รูปแบบที่ 2 เริ่มจากวัตถุประสงค์รายวิชาและหัวข้อสำคัญ	26	(10.24)	179	(70.47)	49	(19.29)	0		0		0		3.91	มาก
รูปแบบที่ 3 เริ่มจากความสำคัญของรายวิชา ขอบข่ายรายวิชาและวิธีการเรียนการสอน	43	(33.86)	73	(57.48)	11	(8.66)	0		0		0		4.23	มาก

จากข้อมูลในตารางที่ 14 คณะทำงานใช้รูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชาแบบที่ 1 ในกลุ่มวิชาการแสวงหาความรู้และกลุ่มวิชาสุนทรียภาพ แบบที่ 2 ในกลุ่มวิชาการพัฒนาที่ยั่งยืนและกลุ่มวิชาการสื่อสาร แบบที่ 3 ในกลุ่มวิชาความเป็นพลเมือง ผลการประเมินพบว่าทุกรูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่าแบบที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด (4.23) รองลงมาได้แก่ แบบที่ 1 (4.18) และแบบที่ 2 (3.98) ตามลำดับ ส่วนผลการประเมินหลักสูตรในแต่ละกลุ่มวิชา ปรากฏดังตารางที่ 15-19

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 15 แสดงผลการประเมินหลักสูตรกลุ่มวิชาการแสวงหาความรู้

รายวิชา	เหมาะสมมากที่สุด	เหมาะสมมาก	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	เหมาะสมน้อยที่สุด	ไม่เหมาะสม	$\bar{x}$	ระดับความเหมาะสม
	ความถี่/ร้อยละ	ความถี่/ร้อยละ	ความถี่/ร้อยละ	ความถี่/ร้อยละ	ความถี่/ร้อยละ	ความถี่/ร้อยละ		
สารสนเทศกับการเรียนรู้ตลอดชีวิต	38 (29.92)	69 (54.33)	20 (15.75)	0	0	0	4.14	มาก
การคิดคำนวณสำหรับผู้บริโภค	28 (22.05)	81 (63.78)	18 (14.17)	0	0	0	4.08	มาก
การเขียนกับเทคโนโลยีร่วมสมัย	21 (16.54)	79 (62.20)	25 (19.69)	2 (1.57)	0	0	3.94	มาก
วิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์เพื่อการสร้างสรรค์	12 (9.45)	54 (42.52)	58 (45.67)	3 (2.36)	0	0	3.59	มาก

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่าคำอธิบายรายวิชากลุ่มวิชาการแสวงหาความรู้ทุกวิชามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยรายวิชาสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด (4.14) รองลงมา ได้แก่ รายวิชาการคิดคำนวณสำหรับผู้บริโภค (4.08) การเขียนกับเทคโนโลยีร่วมสมัย (3.94) รายวิชาวิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์เพื่อการสร้างสรรค์ (3.59) โดยมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชาและแหล่งเรียนรู้ในรายวิชาดังนี้

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชาสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีข้อเสนอแนะ 7 รายการดังนี้

1. ควรใช้คำว่า"ประเด็นการเรียนรู้" แทน "หัวข้อสำคัญ" และเพิ่มเติมประเด็นการเรียนรู้เรื่อง จริยธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

2. ควรเพิ่มเติมหัวข้อ ความหมายและองค์ประกอบของสารสนเทศ ระบบสารสนเทศ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. ในคำอธิบายรายวิชา ส่วนที่เกี่ยวข้องกับลำดับการนำสารสนเทศมาใช้ ควรเริ่มจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ การประยุกต์ใช้และการประเมินค่า ตามลำดับขั้นการเรียนรู้

4. เป้าหมายการเรียนรู้แคบกว่าชื่อรายวิชา ควรเพิ่มเติมข้อความให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตหรืออาจปรับปรุงเป้าหมายการเรียนรู้เป็น"เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ เจตคติและทักษะการใช้สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต"

5. วิธีการเรียนรู้ ควรเพิ่มเติมวิธี E-learning

6. กิจกรรมการเรียนการสอนควรเน้นการนำสารสนเทศไปใช้ในการปฏิบัติ

7. ควรอธิบายความหมายของ"ทักษะการรู้สารสนเทศ"ให้ชัดเจน เพื่อความเข้าใจตรงกัน

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชาการคิดคำนวณสำหรับผู้บริโภค มีข้อเสนอแนะ 5 รายการดังนี้

1. ควรเพิ่มเติมหัวข้อสำคัญประเด็นการจัดการทางการเงินส่วนบุคคล โดยเพิ่ม"และครอบครัว"

2. ควรเพิ่มเติมประเด็นสำคัญอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับผู้บริโภค เช่น ในแง่มุมของคุณค่าคุณภาพ มาตรฐานสินค้า ความเสี่ยง การรู้เท่าทันโฆษณา

3. ควรเพิ่มเติมเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการคำนวณดอกเบี้ย เงินต้น สินเชื่อเพื่อผู้บริโภค

4. วิธีการสอนควรเปิดกว้าง เช่น การส่งเสริมความคิดเชิงระบบและการแก้ปัญหา

5. วิธีการสอนควรมีการประยุกต์ใช้ ICT-based Learning เช่น การใช้ซอฟท์แวร์คำนวณ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชาการเขียนกับเทคโนโลยีร่วมสมัย มีข้อเสนอแนะ 6 รายการดังนี้

1. ชื่อรายวิชาภาษาไทยกับภาษาอังกฤษคือการเขียนกับเทคโนโลยีร่วมสมัย(Writing with Contemporary Technology) ระหว่างคำว่า “with” กับ คำว่า”กับ” มีความเหมาะสมหรือไม่

2. รายวิชานี้ไม่เหมาะกับวิชาศึกษาทั่วไป เพราะเป็นวิชาที่ต้องใช้ทักษะการเรียนรู้ การฝึกฝนบ่มเพาะ เหมาะที่จะเป็นรายวิชาเฉพาะด้านในหลักสูตรสาขาวิชานิเทศศาสตร์หรือภาษาไทย

3. ควรใช้คำว่า “หลักการเขียน” แทน “หลักการใช้ภาษาในการเขียน”

4. วิธีการสอน ควรเพิ่มทักษะการอ่าน การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินคุณค่าเพื่อเป็นพื้นฐานของการเขียน

5. วิธีการสอน ควรเพิ่มการเรียนโดยใช้ Web-based Learning เครือข่ายสังคมและ Web 2.0

6. ควรฝึกให้ผู้เรียนเขียนบทความทั่วไป บทความวิชาการและการเขียนทางวิชาการอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชาวิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์เพื่อการสร้างสรรค์ มีข้อเสนอแนะ 5 รายการดังนี้

1. วิทยาศาสตร์กับมนุษยศาสตร์เป็นศาสตร์ที่มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน อย่างหนึ่งเป็นกฎข้อเท็จจริง อีกอย่างหนึ่งเป็นสุนทรียะหรือสิ่งหนึ่งเป็นรูปธรรม อีกสิ่งหนึ่งเป็นนามธรรม เป็นการยากที่จะสอนให้นักศึกษาเข้าถึงการบูรณาการระหว่างทั้งสองศาสตร์ แล้วนำไปต่อยอดเพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ผลงานได้จริง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. หากจะนำมาใช้ในการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อาจต้องปรับชื่อรายวิชาเป็น การสร้างสรรค์ผลงานเพื่อสังคม และน่าจะอยู่ในกลุ่มวิชาสุนทรียภาพ

3. ควรเพิ่มเติม"แนวคิดทางมนุษยศาสตร์" หลังคำว่า "เทคโนโลยี" เพื่อให้มีความรู้ครอบคลุมเนื้อหาวิชา

4. ในหัวข้อสำคัญ ควรเพิ่มเติมสิ่งที่เกี่ยวกับภูมิปัญญาด้านอาหาร ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรคและเครื่องนุ่งห่ม ซึ่งแสดงถึงความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้นจากการผสมผสานกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

5. วิธีการเรียนรู้ ควรเพิ่มการปฏิบัติเพื่อสร้างผลงานศิลปะโดยใช้คอมพิวเตอร์

แหล่งเรียนรู้ในรายวิชาสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีข้อเสนอแนะ 3 รายการดังนี้

1. หนังสือ สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ โดย รศ.จุมพจน์ วนิชกุล เนื้อหาสำคัญเกี่ยวกับสื่อสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ การจัดหมวดหมู่สารสนเทศ การค้นข้อมูลในสังคมสารสนเทศ การศึกษาค้นคว้าและการเขียนรายงาน

2. ควรใช้แหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการใช้เครือข่ายสังคม เช่น youtube , facebook , weblog

3. ควรใช้ระบบ E-learning เพื่อรวบรวมแหล่งเรียนรู้และการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย

แหล่งเรียนรู้ในรายวิชาการคิดคำนวณสำหรับผู้บริโภคสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีข้อเสนอแนะ 1 รายการคือ http://www.bot.or.th/Thai/Pages/BOTDefault.aspx เว็บไซต์ธนาคารแห่งประเทศไทย ประกอบด้วยเอกสารเผยแพร่ บทความ งานวิจัย วีดิทัศน์ ความรู้เกี่ยวกับสินเชื่อประเภทต่าง ๆ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แหล่งเรียนรู้ในรายวิชาการเขียนกับเทคโนโลยีร่วมสมัย มีข้อเสนอแนะ 1 รายการคือ http://www.etda.or.th/main/ เว็บไซต์ของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วย กฎหมาย พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

แหล่งเรียนรู้ในรายวิชาวิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์เพื่อการสร้างสรรค์ มีข้อเสนอแนะ 3 รายการดังนี้

1. http://www.nstda.or.th/vdo-nstda/smart-research เว็บไซต์ของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ประกอบด้วยความรู้ คลังวีดิทัศน์ฉลาดล้ำกับงานวิจัย

2. ภาพยนตร์เรื่อง 2001 : A Space Odyssey ภาพยนตร์วิทยาศาสตร์

3. ภาพยนตร์เรื่อง The Time Machine เกี่ยวกับการเดินทางกับเครื่องข้ามเวลา

ตารางที่ 16 ผลการประเมินหลักสูตรกลุ่มวิชาการพัฒนาที่ยั่งยืน

รายวิชา	เหมาะสมมากที่สุด		เหมาะสมมาก		เหมาะสมปานกลาง		เหมาะสมน้อย		เหมาะสมน้อยที่สุด		ไม่เหมาะสม		$\bar{x}$	ความเหมาะสม/ระดับ
	ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ			
ชีวิตที่ยั่งยืน	33	(25.98)	75	(59.06)	13	(10.24)	6	(4.72)	0		0		4.06	มาก
สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน	26	(20.47)	90	(70.87)	10	(7.87)	1	(0.79)	0		0		4.11	มาก
การจัดการทรัพยากรมนุษย์และสังคม	13	(10.24)	94	(74.02)	19	(14.96)	1	(0.79)	0		0		3.94	มาก

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่าคำอธิบายรายวิชากลุ่มวิชาการพัฒนาที่ยั่งยืนทุกวิชามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยรายวิชาสิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาที่ยั่งยืนมีคะแนนเฉลี่ยสูง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ที่สุด (4.11) รองลงมา ได้แก่ รายวิชาชีวิตที่ยั่งยืน (4.06) การจัดการทรัพยากรมนุษย์กับสังคม (3.94) โดยมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชาและแหล่งเรียนรู้ในรายวิชาดังนี้

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชาชีวิตที่ยั่งยืน มีข้อเสนอแนะ 4 รายการดังนี้

1. ควรปรับชื่อรายวิชาให้สอดคล้องกับประเด็นการเรียนรู้ หากพิจารณาจากวัตถุประสงค์และประเด็นการเรียนรู้แล้ว น่าจะเป็นเรื่องของการเข้าใจชีวิตหรือการบริหารชีวิต

2. ควรมุ่งเน้นวิถีชีวิตที่ยั่งยืนบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง

3. ควรใช้คำว่า การดำเนินชีวิตบนพื้นฐานของความสมดุล แทนคำว่า เศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้มีความกว้างขึ้นและอาจจะใช้ไม่ได้เมื่อกาลเวลาผ่านไป

4. ในการจัดการเรียนการสอนควรกำหนดหัวข้อสำคัญของการบูรณาการร่วมกับคณะวิทยาศาสตร์ฯให้ชัดเจน

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชาสิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน มีข้อเสนอแนะ 2 รายการดังนี้

1. คำอธิบายรายวิชาเน้นในด้านวิทยาศาสตร์เกือบทั้งหมด ยังไม่มีการบูรณาการกับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่ชัดเจน นอกจากมีคำว่า"การพัฒนาที่ยั่งยืน" ซึ่งเป็นแนวคิดที่อยู่คู่กับทุกศาสตร์ในตัวเอง จึงควรเพิ่มน้ำหนักการบูรณาการให้ชัดเจนมากขึ้น

2. ควรเพิ่มหัวข้อสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวกับความเข้าใจชีวิตให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์กับสังคม มีข้อเสนอแนะ 2 รายการดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. ควรปรับแก้วัตถุประสงค์ โดยการเพิ่มเติม"มีส่วนร่วมในการ" แก้ปัญหาในสังคมได้อย่างเหมาะสม

2. เนื้อหาในหัวข้อสำคัญ ควรมีความครอบคลุมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ คุณธรรม ใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน โดยพิจารณาปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

แหล่งเรียนรู้ในรายวิชาชีวิตที่ยั่งยืน มีข้อเสนอแนะ 1 รายการคือหนังสือ ตามรอยพ่อ ชีวิตพอเพียง สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดย ดร.จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา และ ดร.ปรียานุช พิบูลสราวุธ เนื้อหาสำคัญเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หลักพอเพียง ชีวิตที่พอเพียงและการพัฒนาคุณภาพคนให้มีคุณธรรมกำกับความรู้

แหล่งเรียนรู้ในรายวิชาสิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน มีข้อเสนอแนะ 3 รายการ ได้แก่

1. แหล่งชุมชนตำบลยะหา อำเภอยะหา จังหวัดยะลา ซึ่งได้ดำเนินการโครงการยะหาน่าอยู่ ลดขยะ ลดขัดแย้ง ผู้รับผิดชอบโครงการคือนางเพาซียะห์ อับดุลเลาะ มีครอบครัวต้นแบบ 30 ครัวเรือน และมีแกนนำชุมชน ดำเนินกิจกรรมการจัดการขยะในชุมชน

2. ศูนย์สิ่งแวดล้อมศึกษาจังหวัดยะลา โรงเรียนธารโตวัฒนวิทย์ อำเภอธารโต จังหวัดยะลา เป็นโรงเรียนในโครงการโรงเรียนสิ่งแวดล้อมศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน(Eco School)

3. แหล่งเรียนรู้ศูนย์พัฒนาพิกุลทองอันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ซึ่งเป็นหน่วยงานสนองพระราชดำริในเรื่องต่างๆ โดยมีเป้าหมายของการพัฒนาคือการพัฒนาคนให้สามารถดำรงชีวิตแบบพอเพียงและพึ่งตนเองได้เป็นหลัก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 17 ผลการประเมินหลักสูตรกลุ่มวิชาสุนทรียภาพ

รายวิชา	เหมาะสมมากที่สุด		เหมาะสมมาก		เหมาะสมปานกลาง		เหมาะสมน้อย		เหมาะสมน้อยที่สุด		ไม่เหมาะสม		$\bar{x}$	ระดับความเหมาะสม
	ความถี่/	ร้อยละ	ความถี่/	ร้อยละ	ความถี่/	ร้อยละ	ความถี่/	ร้อยละ	ความถี่/	ร้อยละ	ความถี่/	ร้อยละ		
ศิลปะเพื่อชีวิตที่ดี	31	(24.41)	82	(64.57)	13	(10.24)	1	(0.79)	0		0		4.13	มาก
ดนตรีเพื่อสุขภาพ	33	(25.98)	86	(67.72)	7	(5.51)	1	(0.79)	0		0		4.19	มาก
วรรณกรรมและภาพยนตร์	41	(32.28)	57	(44.88)	25	(19.69)	4	(3.15)	0		0		4.06	มาก

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่าคำอธิบายรายวิชากลุ่มวิชาการสุนทรียภาพทุกวิชามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยรายวิชาดนตรีและสุขภาพมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด (4.19) รองลงมา ได้แก่ รายวิชาศิลปะเพื่อชีวิตที่ดี (4.13) วรรณกรรมและภาพยนตร์ (4.06) โดยมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชาและแหล่งเรียนรู้ในรายวิชาดังนี้

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชาศิลปะเพื่อชีวิตที่ดี มีข้อเสนอแนะ 3 รายการดังนี้

1. ประเด็นการเรียนรู้เป็นศาสตร์ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ทั้งหมด ควรเพิ่มเติมเนื้อหาหรือการบูรณาการในส่วนที่เป็นคณะวิทยาศาสตร์ฯ ให้ชัดเจน ทั้งนี้เมื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน ควรจัดทำประมวลการสอนที่มีการบูรณาการระหว่างทั้งสองคณะให้ชัดเจน

2. วิธีการเรียนการสอน ควรเน้นการปฏิบัติด้วย เพื่อแสดงออกถึงพฤติกรรมที่สังเกตได้

3. เป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีสุนทรียภาพ เป็นสิ่งที่วัดยาก เพราะเป็นนามธรรมสูง ในการจัดการเรียนการสอนควรมีการแนะนำรูปแบบการประเมินที่หลากหลายเพื่อวัดศักยภาพของผู้เรียนตามเป้าหมายการเรียนรู้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชาดนตรีเพื่อสุขภาพ มีข้อเสนอแนะ 1 รายการคือ หัวข้อสำคัญ ควรระบุเป็น"หลักการใช้ดนตรีเพื่อการบำบัด" เพื่อให้มีความชัดเจนในส่วนของการบูรณาการกับคณะวิทยาศาสตร์ฯ

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชาวรรณกรรมและภาพยนตร์ มีข้อเสนอแนะ 2 รายการดังนี้

1. เมื่อพิจารณาชื่อรายวิชา ควรเป็นรายวิชาเฉพาะของหลักสูตรศิลปศาสตร์

2. หัวข้อ"หลักการและแนวคิดในการดัดแปลงวรรณกรรมเป็นภาพยนตร์" เป็นความรู้ที่ค่อนข้างแคบ ไม่เหมาะสมที่จะเป็นวิชาศึกษาทั่วไป

ในส่วนของข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ มีผู้เสนอแหล่งเรียนรู้ในรายวิชา ศิลปะเพื่อชีวิตที่ดี 1 รายการคือสถาบันทักษิณคดีศึกษา ซึ่งเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรมภาคใต้และเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สำคัญของภาคใต้

ตารางที่ 18 แสดงผลการประเมินหลักสูตรกลุ่มวิชาความเป็นพลเมือง

รายวิชา	เหมาะสมมากที่สุด		เหมาะสมมาก		เหมาะสมปานกลาง		เหมาะสมน้อย		เหมาะสมน้อยที่สุด		ไม่เหมาะสม		$\bar{x}$	ระดับความเหมาะสม
	ความถี่/เหมาะสม	ร้อยละ	ความถี่/เหมาะสม	ร้อยละ	ความถี่/เหมาะสม	ร้อยละ	ความถี่/เหมาะสม	ร้อยละ	ความถี่/เหมาะสม	ร้อยละ	ความถี่/เหมาะสม	ร้อยละ		
ทักษะชีวิต	65	(51.18)	46	(36.22)	14	(11.02)	2	(1.57)	0		0		4.37	มาก
ความเป็นพลเมืองโลก	44	(34.65)	77	(60.63)	4	(3.15)	2	(1.57)	0		0		4.28	มาก
สันติศึกษาและความหลากหลายทางวัฒนธรรม	78	(61.42)	41	(32.28)	8	(6.30)	0		0		0		4.55	มากที่สุด

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่าคำอธิบายรายวิชากลุ่มวิชาความเป็นพลเมืองมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก โดยรายวิชาสันติศึกษาและความหลากหลายทางวัฒนธรรมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด (4.55) รายวิชาที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและมีคะแนนเฉลี่ยรองลงมา ได้แก่ รายวิชาทักษะชีวิต (4.37) รายวิชาความเป็นพลเมืองโลก (4.28) โดยมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชาและแหล่งเรียนรู้ในรายวิชาดังนี้

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชาความเป็นพลเมืองโลก มีข้อเสนอแนะ 2 รายการ คือ

1. ควรเพิ่มเติมประเด็นการเรียนรู้เรื่อง การเปลี่ยนแปลงของโลก ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับคณะวิทยาศาสตร์ฯ ด้วย

2. การเรียนการสอนโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน อาจเป็นมุมมองเล็ก ๆ ยังไม่ครอบคลุมคำว่า Global Citizenship อาจใช้การเรียนรู้โดยผ่านเครือข่ายสังคมเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้อีกทางหนึ่งด้วย

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชาสันติศึกษาและความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีข้อเสนอแนะ 3 รายการดังนี้

1. เมื่อพิจารณาความสำคัญและการจัดลำดับประเด็นการเรียนรู้ ควรปรับชื่อรายวิชาเป็น “ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและสันติศึกษา”

2. การระบุไว้ในคำอธิบายรายวิชาว่า วิธีการเรียนการสอนเน้นการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน เป็นการบีบผู้สอนอย่างมาก ในบางกรณีอาจใช้ชุมชนเป็นฐานไม่ได้ แต่สามารถใช้วิธีสอนอื่นเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้หัวข้อสำคัญได้ครบถ้วน

3. ในการจัดการเรียนการสอน สามารถใช้กรณีศึกษา (Case-based Learning) เช่น กรณีการแก้ไขความขัดแย้งโดยสันติวิธี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ในส่วนของข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ มีผู้เสนอแหล่งเรียนรู้ในรายวิชา ความเป็นพลเมืองโลก 1 รายการคือ http://www.thaiteachers.tv/vdo2.php?id=174 วีดิทัศน์เรื่องหน้าที่พลเมืองโลก หลังวินาศกรรม 9/11 ตอน Global Citizenship Post 9/11-How Do They Do It In USA สาระสำคัญเกี่ยวกับมุมมองของคนในประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีต่อโลกและ มุมมองของตนเอง การเตรียมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทางความคิด การเชื่อมโยงประเทศสู่โลกในทุกด้าน

ตารางที่ 19 ผลการประเมินหลักสูตรกลุ่มวิชาการสื่อสาร

รายวิชา	เหมาะสมมากที่สุด		เหมาะสมมาก		เหมาะสมปานกลาง		เหมาะสมน้อย		เหมาะสมน้อยที่สุด		ไม่เหมาะสม		$\bar{x}$	ระดับความเหมาะสม
	ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ		ความถี่/ร้อยละ			
การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม	26	(20.47)	83	(65.35)	18	(14.17)	0		0		0		4.06	มาก
ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการจัดการความขัดแย้ง	32	(25.20)	65	(51.18)	28	(22.05)	2	(1.57)	0		0		4.00	มาก
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	42	(33.07)	74	(58.27)	10	(7.87)	1	(0.79)	0		0		4.24	มาก
การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ	26	(20.47)	85	(66.93)	14	(11.02)	2	(1.57)	0		0		4.06	มาก
การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ	6	(4.72)	97	(76.38)	22	(17.32)	2	(1.57)	0		0		3.84	มาก
ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารธุรกิจ	10	(7.87)	81	(63.78)	36	(28.35)	0		0		0		3.80	มาก

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่าคำอธิบายรายวิชากลุ่มวิชาการสื่อสารทุกวิชามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด (4.24) รองลงมา ได้แก่ รายวิชาการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมและรายวิชาการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ (4.06) รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการจัดการความขัดแย้ง (4.00)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รายวิชาการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ (3.84) รายวิชาภาษามลายูกลางเพื่อการสื่อสารธุรกิจ (3.80) โดยมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชาและแหล่งเรียนรู้ในรายวิชาดังนี้

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชาการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม มีข้อเสนอแนะ 2 รายการดังนี้

1. ควรเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ให้มีความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติที่ดีต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมในสังคมโลก

2. รายวิชาอื่นในกลุ่มนี้ ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษหรือภาษามลายู จึงไม่แน่ใจว่าจะใช้ภาษาใดในการเรียนรู้และการฝึกทักษะ หรือจะเป็นการเรียนรู้แนวคิดในภาพกว้างของการสื่อสาร

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการจัดการความขัดแย้ง มีข้อเสนอแนะ 2 รายการดังนี้

1. ควรแก้ไขชื่อรายวิชาเป็น ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เช่นเดียวกับวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้ประเด็นการจัดการความขัดแย้ง มีปรากฏอยู่ในคำอธิบายรายวิชาเรียบร้อยแล้ว

2. หากต้องการคงคำอธิบายรายวิชาไว้เช่นเดิม ควรปรับชื่อรายวิชาเป็น ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสังคม เพราะชื่อวิชาเดิมมีลักษณะเชิง negative ให้ความรู้สึกไม่ผ่อนคลาย

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชาการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีข้อเสนอแนะ 2 รายการดังนี้

1. ประเด็น “หลักการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการฟังและการพูด” ไม่มี ในการพูดภาษาอังกฤษ จะมีหลักการฟัง หลักการพูดภาษาอังกฤษที่แยกตามจุดประสงค์ของการฟังและการพูด

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. คำอธิบายรายวิชาไม่ควรรวมทั้งอาชีพครู อาชีพทางสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เนื่องจากระบบการลงทะเบียนของมหาวิทยาลัยในปัจจุบันเป็นการเลือกวิชาเรียนและกลุ่มเรียนเอง นักศึกษาส่วนหนึ่งในชั้นเรียนไม่จำเป็นต้องศึกษาภาษาอังกฤษสำหรับสายอาชีพอื่น

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชา การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ มีข้อเสนอแนะ 3 รายการดังนี้

1. ประเด็น"หลักการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการอ่านและการเขียน" ไม่มี แต่จะเป็นหลักการอ่าน หลักการเขียนภาษาอังกฤษที่แยกตามจุดประสงค์ของการอ่านและการเขียน

2. รายวิชาการอ่านและการเขียน ไม่ควรอยู่ร่วมกันในรายวิชาเดียว เพราะต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างเข้มข้น โดยเฉพาะทักษะการเขียน

3. คำอธิบายรายวิชาไม่ควรรวมทั้งอาชีพครู อาชีพทางสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เนื่องจากระบบการลงทะเบียนของมหาวิทยาลัยในปัจจุบันเป็นการเลือกวิชาเรียนและกลุ่มเรียนเอง นักศึกษาส่วนหนึ่งในชั้นเรียนไม่จำเป็นต้องศึกษาภาษาอังกฤษสำหรับสายอาชีพอื่น

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชาภาษามลายูเพื่อการสื่อสารธุรกิจ มีข้อเสนอแนะ 1 รายการคือควรตัดคำว่า “ธุรกิจ” ออกจากชื่อรายวิชา เพื่อเน้นการสื่อสารทั่วไปและมีธุรกิจเพียงเล็กน้อย

ในส่วนของข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ มีผู้เสนอแหล่งเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 รายการคือการใช้เว็บไซต์ youtube ซึ่งเป็นแหล่งรวมวีดิทัศน์สามารถใช้ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

การปรับปรุงหลักสูตร

จากผลการวิจัยและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงหลักสูตร ดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลุ่มวิชาการแสวงหาความรู้

1. รายวิชาสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีข้อเสนอแนะ 7 รายการ ผู้วิจัยได้แก้ไขตามข้อเสนอแนะ 3 รายการคือ 1)เพิ่มเติมหัวข้อสำคัญ"ความหมายและองค์ประกอบของสารสนเทศ" จะนำไปผนวกกับหัวข้อสำคัญเดิม เป็น "ความหมาย องค์ประกอบและความสำคัญของสารสนเทศ" 2) เพิ่มเติมเป้าหมายการเรียนรู้ เป็น "...ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต" 3) เพิ่มเติมวิธีการเรียนการสอนอีก 1 วิธีคือวิธี E-learning ส่วนประเด็นที่ไม่ได้แก้ไขตามข้อเสนอแนะ 4 รายการ ได้แก่ 1) การใช้ "ประเด็นการเรียนรู้" แทน "หัวข้อสำคัญ" เนื่องจากการใช้คำว่า "หัวข้อสำคัญ(Topic)" แสดงถึงความคิดรวบยอดของเนื้อหา มีความชัดเจนและสื่อความหมายได้ดีกว่า ส่วนการเพิ่มเติมหัวข้อ "จริยธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสารสนเทศ" นั้น เป็นหัวข้อสำคัญในรายวิชาการเขียนกับเทคโนโลยีร่วมสมัยแล้ว 2) การปรับลำดับของการนำสารสนเทศมาใช้ จะนำไปเตรียมแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ไว้ในหัวข้อวิธีการแสวงหา การเก็บรวบรวม ประเมินและสังเคราะห์สารสนเทศ 3) การเรียนการสอนเน้นการนำไปใช้ในการปฏิบัตินั้น มีเขียนไว้ในคำอธิบายรายวิชาแล้ว 4) ควรอธิบายความหมายของทักษะการรู้สารสนเทศ (Information Literacy Skill) ให้ชัดเจนนั้น เนื่องจากการรู้ความหมายของคำสำคัญในรายวิชา เป็นสิ่งที่ผู้เรียนควรรู้ก่อนที่จะเริ่มเรียนในรายละเอียด ผู้วิจัยจะนำไปใช้ในการเตรียมแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ไว้ในหัวข้อ"ความหมาย องค์ประกอบและความสำคัญของสารสนเทศ"

2. รายวิชาการคิดคำนวณสำหรับผู้บริโภค มีข้อเสนอแนะ 5 รายการ ผู้วิจัยไม่ได้แก้ไขตามข้อเสนอแนะ 3 รายการ ส่วนอีก 2 รายการ มีรายละเอียดอยู่ในหัวข้อสำคัญเรียบร้อยแล้ว ดังนี้ 1) ควรเพิ่มเติมหัวข้อสำคัญเป็น"การจัดการทางการเงินส่วนบุคคลและครอบครัว" ผู้วิจัยไม่ได้แก้ไขเนื่องจากหัวข้อ "การจัดการทางการเงินส่วนบุคคล" (Personal Financial) เป็นหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบการเงินของบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในการจัดหาเงินเข้ามาและใช้จ่ายอย่างเหมาะสมเพื่อบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในครอบครัวได้ 2) ควรเพิ่มเติมประเด็นอื่น ๆ เช่น คุณค่า คุณภาพ มาตรฐานสินค้า การรู้เท่าทันโฆษณา ผู้วิจัยไม่ได้แก้ไขเนื่องจากเป้าหมายหลักของรายวิชานี้คือการพัฒนาทักษะการคิดคำนวณ (Computational Thinking) แต่จะนำข้อเสนอแนะไปเพิ่มเติมในการจัดทำแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ของรายวิชานี้ 4) วิธีสอนควรเปิดกว้าง เช่น การส่งเสริมการคิดเชิงระบบและการแก้ไขปัญหา ผู้วิจัยไม่ได้แก้ไข แต่จะนำไปเป็นข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนของรายวิชา เนื่องจากในการจัดการเรียนการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สอนในสภาพจริงนั้น ถึงแม้ว่าคณะทำงานพัฒนาหลักสูตรจะระบุให้มุ่งเน้นการแก้ปัญหาและการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน แต่ผู้สอนสามารถใช้วิธีการอื่น ๆ ที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ส่วนข้อเสนอแนะ 3) ควรเพิ่มเติมเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการคิดคำนวณ และ 5) ควรมีการประยุกต์ใช้ซอฟท์แวร์คำนวณ นั้น มีปรากฏอยู่ในหัวข้อสำคัญคือ"การวิเคราะห์ข้อมูลและการสร้างแบบจำลองในการคิด" เรียบร้อยแล้ว

3. รายวิชาการเขียนกับเทคโนโลยีร่วมสมัย มีข้อเสนอแนะ 6 รายการ ผู้วิจัยได้แก้ไขตามข้อเสนอแนะ 1 รายการคือการแก้ไขคำอธิบายรายวิชา โดยใช้คำว่า"หลักการเขียน" แทน "หลักการใช้ภาษาในการเขียน" ส่วนประเด็นที่ไม่ได้แก้ไขตามข้อเสนอแนะ 5 รายการ ได้แก่ 1) ชื่อรายวิชา มีการใช้คำว่า "กับ (with)" มีความเหมาะสมหรือไม่ ผู้วิจัยตรวจสอบความหมายของคำแล้วเห็นว่ามีความเหมาะสม เนื่องจากหลักการใช้คำบุพบท "กับ" ใช้บอกความสัมพันธ์ ในที่นี้ใช้เพื่อขยายคำว่า "การเขียน" เพื่อบอกความสัมพันธ์ว่าเป็นการเขียนที่มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมสมัย ซึ่งสอดคล้องกับหลักการใช้ "with" 2) รายวิชานี้ไม่เหมาะกับวิชาศึกษาทั่วไป แต่เหมาะที่จะเป็นรายวิชาเฉพาะด้านในสาขานิเทศศาสตร์หรือภาษาไทย นั้น ผู้วิจัยและคณะทำงานได้ออกแบบรายวิชานี้โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะในการเขียนโดยบูรณาการกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมสมัย ซึ่งสอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปเพื่อให้ผู้เรียนมีความรอบรู้อย่างกว้างขวางและมีโลกทัศน์ที่กว้างไกลและผลจากการประเมินรายวิชาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าวิชานี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (3.94) จึงไม่ได้แก้ไขตามข้อเสนอแนะ 3) วิธีการสอน ควรเพิ่มทักษะการอ่าน การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่า และ 4) ควรเพิ่มวิธีการสอนโดยใช้ Web-based Learning นั้น ผู้วิจัยไม่ได้แก้ไข แต่จะนำไปเป็นข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนของรายวิชานี้ 5) ควรฝึกให้ผู้เรียนได้เขียนบทความทั่วไป บทความทางวิชาการและการเขียนทางวิชาการอื่น ๆ นั้น ผู้วิจัยไม่ได้แก้ไขเนื่องจากเป้าหมายของรายวิชานี้เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะในการเขียนโดยบูรณาการกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมสมัย

4. รายวิชาวิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์เพื่อการสร้างสรรค์ มีข้อเสนอแนะ 6 รายการ ผู้วิจัยพิจารณาแล้วไม่ได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ โดยมีเหตุผลดังนี้ 1) วิทยาศาสตร์กับมนุษยศาสตร์เป็นศาสตร์ที่มีความแตกต่างกัน เป็นการยากที่จะสอนให้นักศึกษาเข้าถึงการ บูรณา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การระหว่างทั้งสองศาสตร์ และ 2) ควรปรับชื่อรายวิชาเป็น การสร้างสรรค์ผลงานเพื่อสังคมและอยู่ในกลุ่มสุนทรียภาพ ผู้วิจัยไม่ได้แก้ไขเนื่องจากการพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการบูรณาการที่ผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมกลุ่มวิชาทั้ง 4 กลุ่ม บนฐานของทุกคณะ รวมทั้งรายวิชานี้จัดอยู่ในกลุ่มวิชาการแสวงหาความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรอบรู้อย่างกว้างขวางและสามารถคิดอย่างมีเหตุผล พิจารณาแล้วเห็นว่ามีความเหมาะสมแล้ว แต่จะนำไปเป็นข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนของรายวิชา 3) ควรเพิ่มเติม “แนวคิดทางมนุษยศาสตร์”ในคำอธิบายรายวิชาเพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาวิชา ผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อสำคัญ “ศิลปะ วรรณกรรม ตำนานและสัญลักษณ์ที่สะท้อนความคิดสร้างสรรค์” ไว้เรียบร้อยแล้ว 4) ควรเพิ่มหัวข้อสำคัญเกี่ยวกับภูมิปัญญาในด้านต่าง ๆ นั้น ผู้วิจัยไม่ได้แก้ไข เนื่องจากหัวข้อสำคัญดังกล่าวได้ปรากฏอยู่ในคำอธิบายรายวิชา ชีวิตที่ยั่งยืน เรียบร้อยแล้ว 5) วิธีการเรียนรู้ ควรเพิ่มเติมการปฏิบัติเพื่อสร้างผลงานศิลปะ ซึ่งประเด็นนี้ได้กำหนดไว้ในวิธีสอนที่เน้นการเรียนรู้แบบโครงงานแล้ว ทั้งนี้จะนำไปเป็นข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนของรายวิชานี้ต่อไป

กลุ่มวิชาการพัฒนาที่ยั่งยืน

5. รายวิชาชีวิตที่ยั่งยืน มีข้อเสนอแนะ 4 รายการ โดยมีข้อเสนอแนะที่สอดคล้องกับการออกแบบรายวิชาแล้ว 1 รายการคือควรมุ่งเน้นวิถีชีวิตที่ยั่งยืนบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมีปรากฏในคำอธิบายรายวิชาเรียบร้อยแล้ว ส่วนข้อเสนออีก 3 รายการ ได้แก่ 1)ควรปรับชื่อรายวิชาให้สอดคล้องกับประเด็นการเรียนรู้นั้น ผู้วิจัยและคณะทำงานพิจารณาแล้วเห็นว่าชื่อวิชา”ชีวิตที่ยั่งยืน” มีความเหมาะสมดีแล้ว สามารถเชื่อมโยงกับรายวิชาอื่นในกลุ่มวิชาและเป็นจุดเริ่มต้นที่นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนตามแนวคิดหลักของกลุ่มวิชา 2)ควรใช้คำว่า “การดำเนินชีวิตบนพื้นฐานของความสมดุล” แทน “เศรษฐกิจพอเพียง” ผู้วิจัยไม่ได้แก้ไขตามข้อเสนอแนะ เนื่องจากพิจารณาแล้วเห็นว่า “เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นแนวคิดที่ตั้งอยู่บนรากฐานของวัฒนธรรมไทย มีพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาท คำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวเอง ตลอดจนใช้ความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต จึงไม่ได้แก้ไขในประเด็นดังกล่าว 3) ในการจัดการเรียนการสอนควรกำหนดหัวข้อในการบูรณาการร่วมกับคณะวิทยาศาสตร์ฯ ให้ชัดเจนนั้น ผู้วิจัยจะนำไปเป็นข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนของรายวิชานี้ต่อไป

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

6. รายวิชาสิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน มีข้อเสนอแนะ 2 รายการ ได้แก่ 1) คำอธิบายรายวิชายังขาดการบูรณาการกับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่ชัดเจนนั้น เนื่องจากในการออกแบบกลุ่มวิชานี้ คณะทำงานได้พิจารณาส่วนที่จะบูรณาการกับคณะมนุษยศาสตร์ฯ ไว้ในหัวข้อ"การพัฒนาที่ยั่งยืน" ซึ่งสามารถบูรณาการได้ในองค์ประกอบของการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านสังคม นอกเหนือจากด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม 2) ควรเพิ่มหัวข้อเกี่ยวกับความเข้าใจชีวิตให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชานั้น มีอยู่ในหัวข้อสำคัญ " แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม" และ"แนวคิดพื้นฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน" แล้ว

7. รายวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์สังคม มีข้อเสนอแนะ 2 รายการ ได้แก่ 1) ควรเพิ่มเติม"มีส่วนร่วมในการ" ก่อนถึงข้อความ"แก้ปัญหาในสังคม" ผู้วิจัยไม่ได้แก้ไขในประเด็นนี้ เนื่องจากการเขียนวัตถุประสงค์ไว้ในการเขียนคำอธิบายรายวิชารูปแบบที่ 2 นั้น ควรเขียนโดยใช้ถ้อยคำสั้น กระชับและครอบคลุมประเด็นสำคัญให้ครบถ้วน จึงใช้คำเดิมที่สั้น กระชับและครอบคลุมอยู่แล้ว 2) เนื้อหาในหัวข้อสำคัญ ควรให้ครอบคลุมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ คุณธรรม การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยพิจารณาจากปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมในประเด็นนี้อยู่ในหัวข้อ"ปัญหาสังคมและแนวทางการแก้ไข" และหัวข้อ "การสร้างวัฒนธรรมองค์การเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน" แล้ว

กลุ่มวิชาสุนทรียภาพ

8. รายวิชาศิลปะเพื่อชีวิตที่ดี มีข้อเสนอแนะ 3 รายการดังนี้ 1) ควรเพิ่มเติมเนื้อหาหรือการบูรณาการในส่วนที่เป็นคณะวิทยาศาสตร์ฯ ให้ชัดเจน ในประเด็นนี้ผู้วิจัยจะนำไปเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ที่บูรณาการกับคณะวิทยาศาสตร์ฯ ในหัวข้อ "การนำศิลปะมาใช้ในการพัฒนาชีวิต" ส่วนข้อเสนอแนะเมื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน ควรจัดทำประมวลการสอนที่มีการบูรณาการระหว่างทั้งสองคณะให้ชัดเจนนั้น ผู้วิจัยจะนำไปเป็นข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนของรายวิชานี้ต่อไป 2) วิธีการเรียนการสอน ควรเน้นการปฏิบัติด้วย และ 3) เป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีสุนทรียภาพ เป็นสิ่งที่วัดยาก เพราะเป็นนามธรรมสูง จึงควรแนะนำรูปแบบการประเมินที่หลากหลายเพื่อวัดศักยภาพของผู้เรียนตามเป้าหมายการเรียนรู้นั้น ในประเด็นนี้ผู้วิจัยจะนำไปเป็นข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนของรายวิชานี้ต่อไป

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

9. รายวิชาดนตรีเพื่อสุขภาพ มีข้อเสนอแนะ 1 รายการคือหัวข้อสำคัญ ควรระบุเป็น" หลักการใช้ดนตรีเพื่อการบำบัด" เพื่อให้มีความชัดเจนในส่วนของการบูรณาการกับคณะวิทยาศาสตร์ฯ นั้น ผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อสำคัญคือ "การจัดการความเครียดด้วยดนตรี" ซึ่งครอบคลุมการใช้ดนตรีเพื่อการบำบัด เรียบร้อยแล้ว

10. รายวิชาวรรณกรรมและภาพยนตร์ มีข้อเสนอแนะ 2 รายการดังนี้ 1) เมื่อพิจารณาชื่อรายวิชา ควรเป็นรายวิชาเฉพาะของหลักสูตรศิลปศาสตร์ เนื่องจากผู้วิจัยและคณะทำงานได้พัฒนาหลักสูตรนี้โดยเน้นการบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ และบูรณาการระหว่างคณะที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัย รวมทั้งแนวคิดหลักของกลุ่มวิชาสุนทรียภาพคือการรับรู้ความงามจากธรรมชาติและศิลปะ ทั้งในส่วนความงามของสิ่งที่มองเห็น ลีลาการเคลื่อนไหว เสียงและการใช้ภาษา ดังนั้นจึงออกแบบรายวิชานี้เพื่อให้นักศึกษามีความซาบซึ้งจากการอ่านและสร้างความสุขจากการดูภาพยนตร์ที่มีคุณค่า ซึ่งสอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปเพื่อให้ผู้เรียนมีความรอบรู้อย่างกว้างขวางและมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล นอกจากนั้นแล้วผลจากการประเมินรายวิชาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าวิชานี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (4.06) จึงยังคงรายวิชานี้อยู่ 2) หัวข้อ"หลักการและแนวคิดในการดัดแปลงวรรณกรรมเป็นภาพยนตร์" เป็นความรู้ที่ค่อนข้างแคบ ไม่เหมาะสมที่จะเป็นวิชาศึกษาทั่วไป ในหัวข้อนี้จะแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมและภาพยนตร์และเชื่อมโยงไปสู่หัวข้อตัวอย่างวรรณกรรมเอกที่สร้างเป็นภาพยนตร์และหัวข้อตัวอย่างภาพยนตร์เด่นที่สร้างจากวรรณกรรม เป็นการเรียนรู้ในแนวกว้างเพื่อให้มีความเข้าใจและความเชื่อมโยงทั้งสองเรื่อง ไม่ได้เรียนในลักษณะของการจัดทำภาพยนตร์ ซึ่งเป็นศาสตร์ในสาขานิเทศศาสตร์ ผู้วิจัยจึงไม่ได้แก้ไขในประเด็นนี้

กลุ่มวิชาความเป็นพลเมืองโลก

11. รายวิชาทักษะชีวิต ไม่มีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงรายวิชา

12. รายวิชาความเป็นพลเมืองโลก มีข้อเสนอแนะ 2 รายการดังนี้ 1)ควรเพิ่มเติมประเด็นการเรียนรู้เรื่อง การเปลี่ยนแปลงของโลก ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับคณะวิทยาศาสตร์ฯ ในประเด็นนี้ผู้วิจัยจะนำไปใช้ในการเตรียมแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ไว้ในหัวข้อ"โลกาภิวัตน์" 2) การเรียนการสอนโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน อาจเป็นมุมมองเล็ก ๆ ยังไม่ครอบคลุมคำว่า Global Citizenship อาจใช้การ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เรียนรู้โดยผ่านเครือข่ายสังคมเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้อีกทางหนึ่งด้วย ในข้อเสนอแนะนี้ ผู้วิจัยและคณะทำงานได้พิจารณาประกอบการเขียนคำอธิบายรายวิชา โดยกำหนดให้การเรียนการสอนโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน ใช้ในบริบทความหมายของชุมชนโลก ไม่ได้หมายความเฉพาะชุมชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เท่านั้นและผู้วิจัยจะนำประเด็นนี้ไปอภิปรายผลในส่วนต่อไป

13. รายวิชาสันติศึกษาและความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีข้อเสนอแนะ 3 รายการ ได้แก่ 1) เมื่อพิจารณาความสำคัญและการจัดลำดับประเด็นการเรียนรู้ ควรปรับชื่อรายวิชาเป็น “ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและสันติศึกษา” ในประเด็นนี้ผู้วิจัยและคณะทำงานได้กำหนดลำดับการเรียนรู้โดยเริ่มจากความขัดแย้งซึ่งเป็นสภาพปัจจุบันที่เกิดขึ้นในสังคม ในลำดับถัดไปคือแนวคิดเกี่ยวกับสันติภาพโดยคำนึงถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมในพื้นที่ จึงยังคงชื่อรายวิชาเหมือนเดิม 2) การระบุไว้ในคำอธิบายรายวิชาว่า วิธีการเรียนการสอนเน้นการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน เป็นการบีบผู้สอนอย่างมาก ในบางกรณีอาจใช้ชุมชนเป็นฐานไม่ได้ แต่สามารถใช้วิธีสอนอื่นเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้หัวข้อสำคัญได้ครบถ้วน และ 3)ในการจัดการเรียนการสอน สามารถใช้กรณีศึกษา (Case-based Learning) เช่น กรณีการแก้ไขความขัดแย้งโดยสันติวิธี ซึ่งในประเด็นนี้ได้ผู้วิจัยและคณะทำงานให้ความสำคัญกับวิธีสอนที่เน้นการอภิปรายและการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน แต่ในขณะเดียวกันผู้สอนสามารถใช้วิธีสอนแบบอื่น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของรายวิชาได้ ทั้งนี้จะนำไปเป็นข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนของรายวิชานี้ต่อไป

กลุ่มวิชาการสื่อสาร

14. รายวิชาการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม มีข้อเสนอแนะ 2 รายการดังนี้ 1) ควรเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ให้มีความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติที่ดีต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมในสังคมโลก ในประเด็นนี้เป็นวัตถุประสงค์ของรายวิชา สันติศึกษาและความหลากหลายทางวัฒนธรรม ส่วนรายวิชาในกลุ่มวิชาการสื่อสารมีวัตถุประสงค์หลักในการใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสารได้ดี จึงไม่ได้เพิ่มเติมประเด็นดังกล่าวในกลุ่มวิชานี้ 2) รายวิชาอื่นในกลุ่มนี้ ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษหรือภาษามลายู จึงไม่แน่ใจว่าในรายวิชานี้จะใช้ภาษาใดในการเรียนรู้และการฝึกทักษะ หรือจะเป็นการเรียนรู้แนวคิดในภาพกว้างของการสื่อสาร ในประเด็นนี้คณะทำงานได้ออกแบบรายวิชาโดยใช้ภาษาไทย มุ่งเน้นแนวคิดพื้นฐานและหลักการสื่อสารระหว่างบุคคลที่มีความแตกต่างกันด้านเชื้อชาติ ภูมิหลังทางวัฒนธรรม การประยุกต์ความรู้เพื่อ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การสร้างความเข้าใจและการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ การสร้างความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในด้านสังคม วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ รวมทั้งการสร้างทักษะในการสื่อสารเพื่อการจัดการความหลากหลายทางวัฒนธรรมในสังคม

15. รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการจัดการความขัดแย้ง มีข้อเสนอแนะ 2 รายการดังนี้ 1) ควรแก้ไขชื่อรายวิชาเป็น ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เช่นเดียวกับวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้ประเด็นการจัดการความขัดแย้ง มีปรากฏอยู่ในคำอธิบายรายวิชาเรียบร้อยแล้ว และ 2) หากต้องการคงคำอธิบายรายวิชาไว้เช่นเดิม ควรปรับชื่อรายวิชาเป็น ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสังคม เพราะชื่อวิชาเดิมมีลักษณะเชิง negative ให้ความรู้สึกไม่ผ่อนคลาย ทั้งนี้ก่อนการพัฒนาหลักสูตร คณะทำงานได้เสนอให้มีสร้างรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยบูรณาการกับการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่และอาจเป็นปัญหาสำคัญของโลกในอนาคต นอกจากนั้นแล้วเมื่อพิจารณาผลการประเมินรายวิชาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าวิชานี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (4.00) จึงยังคงใช้ชื่อรายวิชาเดิม

16. รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไม่มีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงรายวิชานี้

17. รายวิชาการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีข้อเสนอแนะ 2 รายการดังนี้ 1) ประเด็น “หลักการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการฟังและการพูด” ไม่มี ในการพูดภาษาอังกฤษ จะมีหลักการฟังหลักการพูดภาษาอังกฤษที่แยกตามจุดประสงค์ของการฟังและการพูด ผู้วิจัยได้แก้ไขเป็น “หลักการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ” 2) คำอธิบายรายวิชาไม่ควรรวมทั้งอาชีพครู อาชีพทางสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เนื่องจากระบบการลงทะเบียนของมหาวิทยาลัยในปัจจุบันเป็นการเลือกวิชาเรียนและกลุ่มเรียนเอง นักศึกษาส่วนหนึ่งในชั้นเรียนไม่จำเป็นต้องศึกษาภาษาอังกฤษสำหรับสายอาชีพอื่น ในประเด็นนี้ผู้วิจัยและคณะทำงานออกแบบรายวิชาเพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ดีในโลกอาชีพต่าง ๆ ที่หลากหลายในอนาคต จึงกำหนดขอบข่ายรายวิชาให้ครอบคลุมประเด็นดังกล่าว

18. รายวิชา การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ มีข้อเสนอแนะ 3 รายการดังนี้ 1) ประเด็น “หลักการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการอ่านและการเขียน” ไม่มี แต่จะเป็นหลักการอ่านหลักการเขียนภาษาอังกฤษที่แยกตามจุดประสงค์ของการอ่านและการเขียน ในประเด็นนี้ผู้วิจัย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แก้ไขเป็น “หลักการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ” 2) รายวิชาการอ่านและการเขียน ไม่ควรอยู่ร่วมกันในรายวิชาเดียว เพราะต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างเข้มข้น โดยเฉพาะทักษะการเขียน ในประเด็นนี้ผู้วิจัยและคณะทำงานกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งทักษะการอ่านและทักษะการเขียน เพื่อให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวางและใช้ภาษาในการติดต่อสื่อความหมายได้ดี ทั้งนี้จะนำไปเป็นข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนของรายวิชานี้ต่อไป 3) คำอธิบายรายวิชา ไม่ควรรวมทั้งอาชีพครู อาชีพทางสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เนื่องจากระบบการลงทะเบียนของมหาวิทยาลัยในปัจจุบันเป็นการเลือกวิชาเรียนและกลุ่มเรียนเอง นักศึกษาส่วนหนึ่งในชั้นเรียนไม่จำเป็นต้องศึกษาภาษาอังกฤษสำหรับสายอาชีพอื่น ในประเด็นนี้ผู้วิจัยและคณะทำงานออกแบบรายวิชาโดยมีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกับรายวิชาที่ 17 จึงยังคงคำอธิบายรายวิชาในส่วนนี้ไว้เหมือนเดิม

19. รายวิชาภาษามลายูเพื่อการสื่อสารธุรกิจ มีข้อเสนอแนะ 1 รายการคือควรตัดคำว่า “ธุรกิจ” ออกจากชื่อรายวิชา เพื่อเน้นการสื่อสารทั่วไปและมีธุรกิจเพียงเล็กน้อย ในประเด็นนี้คณะทำงานได้ออกแบบรายวิชาเพื่อให้มีความสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่กำหนดให้บัณฑิตมีความสามารถด้านภาษามลายู ทั้งนี้นักศึกษาร้อยละ 92 เป็นนักศึกษาไทยมุสลิม มีพื้นฐานด้านภาษามลายูอยู่แล้ว จึงควรบูรณาการกับศาสตร์ด้านธุรกิจ เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานเชื่อมโยงกับการทำธุรกิจและมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยมุ่งเน้นเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารและทักษะทางธุรกิจด้วย ผู้วิจัยจึงยังคงรายวิชานี้ไว้

จากผลการวิจัยและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตรดังกล่าว ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ฉบับสมบูรณ์ โดยแต่ละกลุ่ม จะแสดงรูปแบบและวิธีการเขียนคำอธิบายรายวิชาที่ต่าง ๆ กัน ดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

กลุ่มวิชา จำนวน 5 กลุ่ม ประกอบด้วย

1. กลุ่มวิชาการแสวงหาความรู้
2. กลุ่มวิชาการพัฒนาที่ยั่งยืน
3. กลุ่มวิชาสุนทรียภาพ
4. กลุ่มวิชาความเป็นพลเมืองโลก
5. กลุ่มวิชาการสื่อสาร

ชื่อวิชาและคำอธิบายรายวิชา

กลุ่มวิชาการแสวงหาความรู้

ชื่อวิชา สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
(Information for Lifelong Learning)
บูรณาการระหว่างคณะ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร ครุศาสตร์

รายวิชานี้มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วยความหมาย องค์ประกอบและความสำคัญของสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต วิธีการแสวงหา การเก็บรวบรวม ประเมินและสังเคราะห์สารสนเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เทคนิคและวิธีการนำเสนอสารสนเทศอย่างมีประสิทธิผล วิธีการเรียนการสอนเน้นการบรรยาย การใช้อีเลิร์นนิ่งและการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษามีทักษะการรู้สารสนเทศเพื่อการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ชื่อวิชา การคิดคำนวณสำหรับผู้บริโภค
(Computational Thinking for Consumers)
บูรณาการระหว่างคณะ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร วิทยาการจัดการ

รายวิชานี้มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วยการคิดคำนวณพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับผู้บริโภค การจัดการทางการเงินส่วนบุคคล การวิเคราะห์ข้อมูลและสร้างแบบจำลองในการคิด วิธีการเรียนการสอนเน้นการแก้ปัญหาและการเรียนรู้โดยการใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษามีทักษะในการคิดเชิงระบบและนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

ชื่อวิชา การเขียนกับเทคโนโลยีร่วมสมัย
(Writing with Contemporary Technology)
บูรณาการระหว่างคณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

รายวิชานี้มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วยความสำคัญของการเขียน พฤติกรรมการเขียนในปัจจุบัน หลักการเขียน ช่องทางการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์และเครือข่ายสังคม การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ จริยธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ วิธีการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะในการเขียนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมสมัย

ชื่อวิชา วิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์เพื่อการสร้างสรรค์
(Science and Humanity for Creativity)
บูรณาการระหว่างคณะ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

รายวิชานี้มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วยแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ แนวคิดทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ศิลปะ วรรณกรรม ความเชื่อในตำนาน สัญลักษณ์และบริบททางวัฒนธรรม การผสมผสานแนวคิดเพื่อการสร้างสรรค์ผลงาน วิธีการเรียนการสอนเน้นการอภิปรายและการเรียนรู้แบบโครงงาน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษามีความสามารถในการคิดเชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้างสรรค์ผลงานรูปแบบต่างๆ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลุ่มวิชาการพัฒนาที่ยั่งยืน

ชื่อวิชา	ชีวิตที่ยั่งยืน (Sustainable Life)	
บูรณาการระหว่างคณะ	ครุศาสตร์	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
	วิทยาการจัดการ	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจและมีประสบการณ์ในการดำรงชีวิต หัวข้อสำคัญประกอบด้วยแนวคิดการดำเนินชีวิตบนพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียง ความสัมพันธ์ของการพัฒนากับสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม ปัญหาความยากจน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาค ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญา

ชื่อวิชา	สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน (Environment and Sustainable Development)	
บูรณาการระหว่างคณะ	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตและสิ่งแวดล้อม หัวข้อสำคัญประกอบด้วยแนวคิดพื้นฐานทางสิ่งแวดล้อม การพัฒนาที่ยั่งยืน การเปลี่ยนแปลงของโลกในบริบทของการพัฒนา ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์ที่ยั่งยืนและศึกษากรณีตัวอย่างการพัฒนาที่ยั่งยืน

ชื่อวิชา	การจัดการทรัพยากรมนุษย์และสังคม (Human Resource Management and Society)	
บูรณาการระหว่างคณะ	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	วิทยาการจัดการ

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ สามารถป้องกันและแก้ปัญหาในสังคมได้อย่างเหมาะสม หัวข้อสำคัญประกอบด้วยธรรมชาติและพฤติกรรมมนุษย์ ความสัมพันธ์ของมนุษย์และสังคม การจัดระเบียบและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ปัญหาสังคมและแนวทางการแก้ไข การสร้างวัฒนธรรมองค์การเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลุ่มวิชาสุนทรียภาพ

ชื่อวิชา ศิลปะเพื่อชีวิตที่ดี
(Art for Better Life)
บูรณาการระหว่างคณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

รายวิชานี้มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วยความหมาย ความสำคัญของศิลปะ การรับรู้เกี่ยวกับความงามทางศิลปะประเภทต่างๆ หลักการสร้างสรรค์งานศิลปะ การนำศิลปะแต่ละประเภทมาใช้ในการพัฒนาชีวิต วิธีการเรียนการสอนเน้นการอภิปราย การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์และการทัศนศึกษา โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษามีสุนทรียภาพทางศิลปะและใช้ศิลปะเพื่อสร้างคุณค่าในชีวิต

ชื่อวิชา ดนตรีเพื่อสุขภาพ
(Music for Health)
บูรณาการระหว่างคณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

รายวิชานี้มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วยบทบาทและความสำคัญของดนตรี ทฤษฎีดนตรีที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ วิธีการใช้ดนตรีเพื่อผ่อนคลายตนเองและการจัดการความเครียด วิธีการเรียนการสอนเน้นการสาธิตและการปฏิบัติ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษามีสุนทรียภาพทางดนตรีและใช้ดนตรีให้เป็นประโยชน์ต่อชีวิตและสังคม

ชื่อวิชา วรรณกรรมและภาพยนตร์
(Literature and Film)
บูรณาการระหว่างคณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาการจัดการ

รายวิชานี้มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วยคุณค่าของวรรณกรรม ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมและภาพยนตร์ หลักการและแนวคิดในการดัดแปลงวรรณกรรมเป็นภาพยนตร์ การอ่านวรรณกรรมชิ้นเอกที่นำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ ศึกษาภาพยนตร์เด่นที่สร้างจากวรรณกรรมร่วมสมัย วิธีการเรียนการสอนเน้นการอภิปรายและการเรียนรู้โดยการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยมีเป้าหมาย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เพื่อให้นักศึกษามีความซาบซึ้งจากการอ่านวรรณกรรมและสามารถสร้างความสุขจากการดูภาพยนตร์ที่มีคุณค่าทางจิตใจ

กลุ่มวิชาความเป็นพลเมือง

ชื่อวิชา	ทักษะชีวิต (Life Skills)	
บูรณาการระหว่างคณะ	ครุศาสตร์	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
	วิทยาการจัดการ	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

รายวิชานี้มีความสำคัญต่อการจัดการปัญหาในสภาพสังคมปัจจุบันและเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคต หัวข้อสำคัญประกอบด้วยความหมายและองค์ประกอบของทักษะชีวิต การพัฒนาทักษะการคิด ทักษะการตัดสินใจแก้ปัญหา ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล ทักษะการเผชิญปัญหาและการจัดการตนเอง วิธีการเรียนการสอนเน้นการอภิปรายและการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ

ชื่อวิชา	ความเป็นพลเมืองโลก (Global Citizenship)	
บูรณาการระหว่างคณะ	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	วิทยาการจัดการ

รายวิชานี้มีความสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมโลก หัวข้อสำคัญประกอบด้วย ความหมาย ความสำคัญและองค์ประกอบของความเป็นพลเมืองโลก ความรู้เกี่ยวกับโลกา- ภิวัตน์ บทบาทและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองโลก การมีส่วนร่วมกับชุมชนและการรับใช้สังคม วิธีการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติและการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

ชื่อวิชา	สันติศึกษาและความหลากหลายทางวัฒนธรรม (Peace Studies and Cultural Diversity)	
บูรณาการระหว่างคณะ	ครุศาสตร์	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร	

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รายวิชานี้มีความสำคัญในการสร้างความเข้าใจระหว่างกันและนำไปสู่สังคมที่มีความสงบสุข หัวข้อสำคัญประกอบด้วยแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความขัดแย้ง อิทธิพลของสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ที่ทำให้เกิดความขัดแย้ง แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสันติภาพ รูปแบบวัฒนธรรมในระบบสังคม ความหลากหลายทางวัฒนธรรมกับวิถีชีวิต การสร้างทักษะเพื่อป้องกันและแก้ไขความขัดแย้งอย่างสันติ การสร้างสันติภาพและความปรองดอง วิธีการเรียนการสอนเน้นการอภิปรายและการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

กลุ่มวิชาการสื่อสาร

ชื่อวิชา	การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural Communication)
บูรณาการระหว่างคณะ	วิทยาการจัดการ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ สามารถคิดวิเคราะห์และมีทักษะในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม หัวข้อสำคัญประกอบด้วยความหมาย แนวคิดและหลักการสื่อสารระหว่างบุคคลที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม การสร้างทักษะในการสื่อสารเพื่อรองรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม การประยุกต์ความรู้เพื่อการสร้างความเข้าใจและการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในบริบทของวัฒนธรรมโลก

ชื่อวิชา	ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการจัดการความขัดแย้ง (Thai for Communication and Conflict Management)
บูรณาการระหว่างคณะ	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาการจัดการ

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสาร สามารถป้องกันและแก้ไขความขัดแย้งที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม หัวข้อสำคัญประกอบด้วยภาษากับความคิด ทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การสื่อสารในบริบทของความขัดแย้ง บทบาทของการสื่อสารในการแก้ไขความขัดแย้ง วิธีการสื่อสารเพื่อจัดการความขัดแย้งที่มีประสิทธิผล

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ชื่อวิชา	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication)	
บูรณาการระหว่างคณะ	ครุศาสตร์	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
	วิทยาการจัดการ	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะภาษาอังกฤษในการเข้าสังคมได้อย่างเหมาะสม หัวข้อสำคัญประกอบด้วยความรู้เบื้องต้นในการสื่อสาร การพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ชื่อวิชา	การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ (Listening and Speaking English)	
บูรณาการระหว่างคณะ	ครุศาสตร์	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
	วิทยาการจัดการ	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน หัวข้อสำคัญประกอบด้วยหลักการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ การฟังเพื่อจุดมุ่งหมายต่าง ๆ การฝึกทักษะการฟัง ทักษะการพูดโดยใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู โลกอาชีพทางสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์

ชื่อวิชา	การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ (Reading and Writing English)	
บูรณาการระหว่างคณะ	ครุศาสตร์	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
	วิทยาการจัดการ	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน หัวข้อสำคัญประกอบด้วยหลักการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ ทักษะการเขียนสรุปความและการย่อความ ทักษะการอ่านและการเขียนในสถานการณ์ของการทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู โลกอาชีพทางสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ชื่อวิชา	ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารธุรกิจ (Malay for Business Communication)	
บูรณาการระหว่างคณะ	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	วิทยาการจัดการ

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ หัวข้อสำคัญประกอบด้วยความรู้เบื้องต้นในการสื่อสาร หลักการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ การบูรณาการภาษามลายูให้เข้ากับโครงสร้างภาษาที่ใช้ในการติดต่อธุรกิจ การนัดหมาย การเจรจาและต่อรองทางธุรกิจ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และบริการ การเสนอรายงานทางธุรกิจ

ส่วนข้อเสนอแนะในการจัดทำแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชาทุกรายการ รวมทั้งสิ้น 15 รายการ ผู้วิจัยจะนำไปจัดทำเป็นส่วนหนึ่งของแหล่งการเรียนรู้ในขั้นตอนที่ 4 ต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ประกอบการเรียนการสอน

ผู้วิจัยและคณะทำงานได้จัดทำแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้เพื่อเตรียมแหล่งเรียนรู้ประกอบการเรียนการสอนหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยมีกระบวนการจัดทำแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ ดังนี้

1. ศึกษาคำอธิบายรายวิชา เพื่อเป็นการเตรียมกำหนดขอบข่ายของความรู้ แนวคิด ทักษะและเนื้อหาสาระความรู้ใหม่ ๆ ในแต่ละรายวิชา

2. จัดทำหัวข้อสำคัญในแต่ละรายวิชา โดยการวิเคราะห์เป้าหมายของรายวิชาและตีความคำอธิบายรายวิชาเพื่อกำหนดสิ่งที่ควรจัดให้ผู้เรียน

3. ค้นคว้าแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้จากอินเตอร์เน็ต

4. สรุปและเรียบเรียงสาระสำคัญของแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้

5. จัดประเภทของแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รายละเอียดแหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาต่าง ๆ ปรากฏดังเอกสารในภาคผนวกที่ 2

ข้อวิจารณ์

ผลการพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ผู้วิจัยขอวิจารณ์ตามลำดับขั้นตอนการวิจัยเพื่อนำไปสู่ข้อสรุปและข้อเสนอแนะของการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการพัฒนาหลักสูตร

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปและรูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตร แล้วประชุมคณะทำงานเพื่อพิจารณาประเด็น (Theme) รูปแบบหลักสูตรและการบริหารจัดการหลักสูตร โดยเริ่มต้นจากการศึกษาของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า

1. การกำหนดชื่อกลุ่มวิชา มหาวิทยาลัยที่ได้ศึกษา มีการจัดกลุ่มวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป 2 ลักษณะคือใช้ศาสตร์ สาขาวิชาและใช้ประเด็น (Theme) เป็นหลักในการจัดกลุ่ม

2. การเขียนคำอธิบายรายวิชาศึกษาทั่วไปมีหลายรูปแบบ ทั้งนี้ส่วนใหญ่มีการเขียนโดยใช้รูปแบบเดียวกันเพื่อความเป็นเอกภาพของหลักสูตร แต่มีบางมหาวิทยาลัยมีหลายรูปแบบเนื่องจากการบริหารจัดการหลักสูตรมีความแตกต่างกัน

3. การบริหารจัดการหลักสูตร หน่วยงานที่รับผิดชอบหลักสูตรมี 2 รูปแบบคือรูปแบบมีคณะวิชารับผิดชอบหรือกระจายความรับผิดชอบไปที่คณะต่าง ๆ ที่เปิดสอนและรูปแบบมีหน่วยงานกลางรับผิดชอบ

เมื่อพิจารณาในประเด็นของการกำหนดชื่อกลุ่มวิชา มหาวิทยาลัยที่ได้ศึกษาจำนวน 19 มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่ได้รับการจัดอันดับโลกเป็นอันดับ 1-10 ในประเทศสหรัฐอเมริกาและในทวีปเอเชีย พบว่ามหาวิทยาลัยที่มีการจัดกลุ่มวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปโดยใช้ประเด็นเป็นหลักในการจัดกลุ่มมีถึง 15 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ มหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย มหาวิทยาลัยเพนซิลเวนเนีย มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด มหาวิทยาลัยดุ๊ก มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีฮ่องกง มหาวิทยาลัยฮ่องกง มหาวิทยาลัยโตเกียว มหาวิทยาลัยจีนแห่งฮ่องกง มหาวิทยาลัยโอซาก้า

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

และสถาบันเทคโนโลยีโตเกียว ในขณะที่มหาวิทยาลัยเยลและมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ได้ใช้ประเด็นเป็นหลักและใช้ศาสตร์ สาขาวิชาเป็นหลักในการจัดกลุ่มด้วย ส่วนมหาวิทยาลัยที่ใช้ศาสตร์ สาขาวิชาเพียงอย่างเดียวเป็นหลักในการจัดกลุ่มวิชามีเพียง 4 มหาวิทยาลัย แสดงให้เห็นว่าการใช้ประเด็นหลักในการจัดกลุ่มวิชามีความเหมาะสมกับการจัดหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในปัจจุบัน เนื่องจากการกำหนดประเด็นหลักเอื้อต่อการหลอมรวมเนื้อหาสาระในศาสตร์สาขาต่าง ๆ ที่มีอยู่อย่างมากมายเข้าด้วยกันเป็นรายวิชาบูรณาการ ซึ่งการออกแบบหลักสูตรดังกล่าวมีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน นั่นคือปัญหาที่พบในปัจจุบันมีความสลับซับซ้อนและมีหลายปัจจัยเข้ามาเกี่ยวข้อง ไม่สามารถใช้ความรู้ในศาสตร์ใดศาสตร์หนึ่งเพื่อแก้ไขปัญหาได้ แต่จะต้องนำความรู้และทักษะจากศาสตร์หลายสาขามาสังเคราะห์เพื่อรวมกันแก้ไขปัญหาได้อย่างครอบคลุม ดังนั้นหลักสูตรที่มีการออกแบบโดยใช้ประเด็นเป็นหลักจะมีความสอดคล้องกับชีวิตจริงและการแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ธรรมชาติของหมวดศึกษาทั่วไปด้วยที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนมีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล เข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่นและสังคม สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553: 14)

ในส่วนของการเขียนคำอธิบายรายวิชาพบว่า มหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีการเขียนคำอธิบายรายวิชาแตกต่างกันหลายรูปแบบ ซึ่งประเด็นหลักที่พบในคำอธิบายรายวิชา มักจะประกอบด้วยขอบข่ายของรายวิชา หัวข้อสำคัญ ความสำคัญ วัตถุประสงค์ของรายวิชาและวิธีการเรียนการสอนเพียงแต่อาจไม่ครบทุกประเด็นเพื่อไม่ให้คำอธิบายรายวิชายาวมากเกินไปและมีการเรียงลำดับแตกต่างกัน ทั้งนี้มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดรูปแบบการเขียนโดยใช้รูปแบบเดียวกันเพื่อความเป็นเอกภาพของหลักสูตรหรืออาจเขียนหลายรูปแบบตามลักษณะการบริหารจัดการหลักสูตรหรืออาจจะให้อิสระในการเขียนหลากหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับนโยบายทางวิชาการของมหาวิทยาลัย แต่ทั้งนี้การเขียนคำอธิบายรายวิชา ควรกล่าวถึงหัวข้อสำคัญที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนและสื่อสารให้เห็นความสำคัญของรายวิชานั้น (นาตยา ปิลันธนานนท์, 2545: 38)

ในด้านการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีประเด็นพิจารณา 3 ประเด็น ได้แก่ หน่วยงานที่รับผิดชอบ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร การวางแผนการเรียนและเงื่อนไขการลงทะเบียนเรียน

1. หน่วยงานที่รับผิดชอบหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปมี 2 รูปแบบคือรูปแบบที่ มีคณะวิชารับผิดชอบและรูปแบบที่มีหน่วยงานกลางรับผิดชอบ ผลการศึกษาพบว่ามหาวิทยาลัยส่วน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ใหญ่มีคณะวิชาต่าง ๆ เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักสูตร ได้แก่ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย มหาวิทยาลัยดุ๊ก มหาวิทยาลัยโตเกียว มหาวิทยาลัยโตโฮกุ อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของคณะศิลปะและวิทยาศาสตร์ (Faculty of Arts and Science) สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของคณะมนุษยศาสตร์ ศิลปะและสังคมศาสตร์(School of Humanities, Arts and Social Science) มหาวิทยาลัยเยล มหาวิทยาลัยชิคาโก้ สถาบันเทคโนโลยีแคลิฟอร์เนีย มหาวิทยาลัยพรินซ์ตันมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ มหาวิทยาลัยจีนแห่งฮ่องกงและสถาบันเทคโนโลยีโตเกียวกระจายความรับผิดชอบไปที่คณะต่าง ๆ ที่แต่ละสถาบันเปิดสอน ส่วนของมหาวิทยาลัยโคลัมเบียกำหนดให้คณะวิชาศึกษาทั่วไป (School of General Studies) ซึ่งเป็นหน่วยงานกลางรับผิดชอบหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยฮ่องกงอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของหน่วยวิชาศึกษาทั่วไป (General Education Unit) มหาวิทยาลัยเกียวโต อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของสถาบันส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการระดับอุดมศึกษา (Institute for the Promotion of Excellence in Higher Education) และมหาวิทยาลัยโอซาก้ากำหนดให้อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของสถาบันวิจัยอุดมศึกษา(Institute for Higher Education Research and Practice)

ทั้งนี้เป็นที่น่าสังเกตว่ามหาวิทยาลัยในทวีปเอเชียที่มีหน่วยงานกลางรับผิดชอบ ได้มีการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการโดยกำหนดให้มีหน่วยงานกลางรับผิดชอบหลักสูตร เพื่อบริหารจัดการหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร เช่น มหาวิทยาลัยฮ่องกง ได้จัดตั้งหน่วยงานกลางรับผิดชอบเมื่อ ค.ศ. 1995 มหาวิทยาลัยเกียวโต เมื่อ ค.ศ. 2003 และมหาวิทยาลัยโอซาก้า เมื่อ ค.ศ. 2004

ในส่วนของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนได้มีการปรับปรุงการบริหารจัดการหลักสูตรโดยตั้งเป็นสำนักวิชาศึกษาทั่วไป เช่น มหาวิทยาลัยขอนแก่นจัดตั้งเมื่อ พ.ศ. 2547 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พ.ศ. 2552 มหาวิทยาลัยศรีปทุม พ.ศ. 2546 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต พ.ศ. 2550 ในขณะที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้จัดตั้งศูนย์วิชาบูรณาการ หมวดวิชาศึกษาทั่วไปเพื่อรับผิดชอบรายวิชาบูรณาการ ตั้งแต่ พ.ศ. 2547 นอกจากนั้นแล้วมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ได้จัดตั้งสำนักวิชาการศึกษาทั่วไปและนวัตกรรมการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เมื่อปี พ.ศ. 2552 เพื่อรับผิดชอบหลักสูตร ซึ่งจะเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้มีความพยายามในการปรับปรุงการบริหารจัดการหลักสูตรเพื่อให้การเรียน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การสอนในหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการบริหารจัดการหลักสูตรทั้งสองรูปแบบนี้ มีข้อดีและข้อจำกัดแตกต่างกัน การบริหารหลักสูตรโดยกระจายความรับผิดชอบมีข้อดีในด้านความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ สามารถดำเนินการต่าง ๆ ได้อย่างคล่องตัวมากกว่า แต่มีข้อจำกัดในการบูรณาการรายวิชากับศาสตร์สาขาอื่นที่อยู่นอกคณะ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับความสามารถของอาจารย์ผู้สอนเป็นหลัก ส่วนการบริหารหลักสูตรโดยมีหน่วยงานกลางรับผิดชอบมีข้อดีในด้านบริหารจัดการที่เป็นเอกภาพ เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนในลักษณะของการบูรณาการ สามารถออกแบบการเรียนการสอนในแต่ละวิชาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในองค์รวม สามารถติดตาม กำกับ เสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล รวมทั้งสะดวกในการปรับปรุงหลักสูตรในกรณีที่มีการประเมินผลแล้วพบว่าต้องมีการปรับปรุงหลักสูตร ทั้งนี้การบริหารโดยมีหน่วยงานกลางรับผิดชอบอาจมีข้อจำกัดในด้านบริหารจัดการในภาพรวม ต้องใช้ขั้นตอนและระยะเวลาในการตัดสินใจ จึงต้องมีกระบวนการบริหารจัดการที่สั้น กะทัดรัด ไม่มีขั้นตอนที่ยุ่งยากเกินความจำเป็น ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นด้วยกับการบริหารจัดการโดยมีหน่วยงานกลางรับผิดชอบ ซึ่งสามารถรองรับการออกแบบหลักสูตรที่มีการ บูรณาการระหว่างคณะต่าง ๆ และสอดคล้องกับผลการประเมินที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการบริหารหลักสูตรโดยมีหน่วยงานกลางรับผิดชอบในระดับมาก (4.07)

2. คณะกรรมการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ผลการศึกษาพบว่าการบริหารจัดการหลักสูตรทั้งรูปแบบที่มีคณะวิชารับผิดชอบและรูปแบบที่มีหน่วยงานกลางรับผิดชอบต่างก็มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรเช่นเดียวกัน ทั้งนี้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรส่วนใหญ่จะประกอบด้วยรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายเป็นประธาน โดยมีคณะกรรมการประกอบด้วยคณบดีหรือผู้แทนคณะต่าง ๆ และผู้แทนในแต่ละกลุ่มวิชา โดยมีหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นเลขานุการ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าคณะกรรมการบริหารหลักสูตรตามโครงสร้างนี้มีความเหมาะสมในด้านการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ เนื่องจากมีผู้แทนมาจากทุกคณะ แต่อาจมีข้อจำกัดในกรณีที่มหาวิทยาลัยมีจำนวนคณะที่เปิดสอนมากเกินไป ซึ่งจะทำให้มีคณะกรรมการจำนวนมากและเกิดความไม่สะดวกในการบริหารจัดการ

จากการสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พบว่าองค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาควรประกอบด้วยผู้อำนวยการหน่วยงานกลางเป็นประธาน ผู้แทนกลุ่มวิชาทั้ง 5 กลุ่ม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เป็นกรรมการและให้รองผู้อำนวยการหน่วยงานกลางเป็นกรรมการและเลขานุการ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาโครงสร้างส่วนราชการและระบบการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยในปัจจุบันแล้ว ผู้วิจัยมีความเห็นว่าในช่วงแรกของการปรับระบบการบริหารจัดการหลักสูตร ควรพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตรประกอบด้วยรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการเป็นประธาน เพื่อให้เป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการหลักสูตรใหม่ มีคณะกรรมการประกอบด้วยคณบดีหรือผู้แทนทั้ง 4 คณะ เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมและเข้าใจการบริหารจัดการหลักสูตรรูปแบบใหม่นี้และประธานกลุ่มวิชาทั้ง 5 กลุ่มวิชาเป็นกรรมการ โดยมีผู้อำนวยการหน่วยงานกลางเป็นเลขานุการ หลังจากนั้นเมื่อดำเนินการไประยะเวลาหนึ่ง ควรมีการประเมินผลการดำเนินงานและปรับปรุงรูปแบบการบริหารจัดการตามผลการสำรวจความคิดเห็นอีกครั้งหนึ่ง

3. การวางแผนการเรียน ผลการศึกษาพบว่ามหาวิทยาลัยที่นำมาศึกษามีการกำหนดแผนการเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปแตกต่างกัน 3 ลักษณะ ได้แก่ 1) การกำหนดแผนการเรียนในแต่ละภาคเรียนอย่างชัดเจน 2)การกำหนดระยะเวลาเรียนให้ครบถ้วนตามเงื่อนไขของหลักสูตรเมื่อสิ้นสุดปีที่สองของการเรียน และ 3) การเปิดโอกาสให้เลือกเรียนอย่างอิสระ แต่กำหนดเงื่อนไขการสำเร็จการศึกษา จะต้องผ่านรายวิชาหมวดศึกษาทั่วไปด้วย ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการกำหนดแผนการเรียนและระยะเวลาเรียนมีข้อดีในการวางแผนบริหารจัดการหลักสูตร การสรรหาอาจารย์ผู้สอน รวมทั้งสะดวกต่อมหาวิทยาลัยในการเตรียมพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาในด้านอื่น ๆ ตามคุณลักษณะบัณฑิตที่มหาวิทยาลัยพึงประสงค์เพิ่มเติมก่อนสำเร็จการศึกษา ส่วนการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนอย่างอิสระมีข้อดีในการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถวางแผนพัฒนาศักยภาพของตนเองและมีความหลากหลายในการเรียน แต่มีข้อจำกัดในด้านความรับผิดชอบของผู้เรียน โดยผู้เรียนจะต้องมีความรับผิดชอบในตนเองสูง

เมื่อพิจารณาในบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาแล้ว ในระยะแรกควรมีการกำหนดแผนการเรียนในแต่ละภาคเรียนอย่างชัดเจนก่อน แล้วมีการเตรียมความพร้อมของระบบการลงทะเบียน การจัดทำคู่มือการเลือกรายวิชาเรียน เตรียมบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจรูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่นี้ รวมทั้งเตรียมการเพื่อสร้างความพร้อมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองด้วย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตรโดยเสนอมหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะทำงานกระจายไปตามคณะต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยเปิดสอนทั้ง 4 คณะ รวม 20 คน ซึ่งคณะทำงานได้ดำเนินการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมและการเรียนรู้ร่วมกัน ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชาที่เหมาะสมในการเรียนรู้วิธีการเขียนและเป็นรูปแบบใหม่ ๆ ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ได้ในอนาคต ได้กำหนด 3 รูปแบบ ได้แก่ 1) เริ่มจากขอบข่ายรายวิชา วิธีการเรียนการสอนและเป้าหมายในการเรียน 2) เริ่มจากวัตถุประสงค์รายวิชาและหัวข้อสำคัญ 3) เริ่มจากความสำคัญของรายวิชา ขอบข่ายรายวิชาและวิธีการเรียนการสอน

2. รายวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีจำนวน 19 รายวิชา ได้แก่ 1) สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต 2) การคิดคำนวณสำหรับผู้บริโภค 3) การเขียนกับเทคโนโลยีร่วมสมัย 4) วิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์เพื่อการสร้างสรรค์ 5)ชีวิตที่ยั่งยืน 6) สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน 7) การจัดการทรัพยากรมนุษย์และสังคม 8) ดนตรีเพื่อสุขภาพ 9) ศิลปะเพื่อชีวิตที่ดี 10) วรรณกรรมและภาพยนตร์ 11) ทักษะชีวิต 12) ความเป็นพลเมืองโลก 13) สันติศึกษาและความหลากหลายทางวัฒนธรรม 14) การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม 15) ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการจัดการความขัดแย้ง 16) ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 17) การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 18) การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ 19) ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารธุรกิจ

เมื่อพิจารณาในประเด็นรูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชาพบว่า คณะทำงานเสนอให้เขียนเป็นลักษณะความเรียงและมีคำเชื่อมประโยค โดยมีหัวข้อสำคัญเป็นแกนของคำอธิบายรายวิชาในทุกรูปแบบ แต่มีองค์ประกอบอื่นแตกต่างกันไป ได้แก่ ความสำคัญของรายวิชา วัตถุประสงค์ วิธีการเรียนการสอนและเป้าหมายในการเรียน ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการเขียนคำอธิบายรายวิชาควรประกอบด้วยส่วนประกอบอย่างน้อยสองส่วนคือความสำคัญและหัวข้อสำคัญของรายวิชา เนื่องจากการบอกความสำคัญของรายวิชาจะช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจความสำคัญของรายวิชาที่เรียน ส่วนหัวข้อสำคัญของรายวิชานั้น จะเป็นแนวทางในการจัดทำประมวลการสอน การจัดการเรียนการสอนและเป็นประโยชน์ในการเทียบโอนรายวิชาตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากบริบทการพัฒนาหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาในปัจจุบัน พบว่ายังไม่มีการกำหนดรูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชาไว้อย่างชัดเจน ส่วนใหญ่นิยมเขียนเป็นวลี โดยไม่มีคำเชื่อมให้เป็นประโยคที่สละสลวย การพิจารณาความเหมาะสมของการเขียนคำอธิบายรายวิชาขึ้นอยู่กับคณะกรรมการวิพากษ์หลักสูตรในแต่ละสาขาวิชาและคณะกรรมการสภาวิชาการของมหาวิทยาลัย ดังนั้นควรมีการทำความเข้าใจกับรูปแบบและลักษณะการเขียนคำอธิบายรายวิชาที่มีหลายรูปแบบแล้วคณะกรรมการวิชาการพิจารณาเลือกรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งที่บุคลากรส่วนใหญ่มีความเห็นพ้องต้องกันเพื่อความเป็นเอกภาพของหลักสูตร เมื่อบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้นและถึงรอบระยะเวลาของการปรับปรุงหลักสูตรในครั้งต่อไปควรพิจารณาอนุญาตให้ใช้รูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชาที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

การเขียนคำอธิบายรายวิชาในกลุ่มวิชาต่าง ๆ จำนวน 5 กลุ่มวิชา รวม 19 รายวิชานั้น คณะทำงานได้นำผลจากการสังเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับการเขียนคำอธิบายรายวิชาที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัย จำนวน 23 รายการ มาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการเขียนคำอธิบายรายวิชาแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณา พบว่าคณะทำงานเขียนคำอธิบายรายวิชาตามรูปแบบการเขียนที่กำหนดและเขียนได้ครอบคลุมการบูรณาการระหว่างคณะต่าง ๆ จำนวน 15 รายวิชา มีรายวิชาจำนวน 4 วิชาที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้แนะนำให้มีการปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้บูรณาการระหว่างคณะต่าง ๆ ให้มีความชัดเจนขึ้น ได้แก่ 1)รายวิชาวรรณกรรมและภาพยนตร์ โดยให้เพิ่มเติมหัวข้อสำคัญที่แสดงถึงการบูรณาการกับคณะวิทยาการจัดการให้ชัดเจน 2) รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยให้เพิ่มเติมประเด็นที่สามารถบูรณาการกับชีวิตประจำวันของนักศึกษาทุกคณะ 3) รายวิชาการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และ 4) รายวิชาการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งทั้งสองวิชานี้ให้มีการขยายความให้ครอบคลุมสถานการณ์ในโลกอาชีพที่เกี่ยวข้องกับทั้ง 4 คณะ จากข้อเสนอแนะดังกล่าวผู้วิจัยได้นำเสนอคณะทำงานเพื่อปรับปรุงการเขียนคำอธิบายรายวิชาให้สมบูรณ์ก่อนที่จะนำไปประเมินหลักสูตรในขั้นตอนต่อไป

การเขียนคำอธิบายรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่คณะทำงานได้ร่วมกันพัฒนานี้ ผู้วิจัยและคณะทำงานได้ประชุมพิจารณาแล้วมีความเห็นว่าสอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ซึ่งกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดวิชาศึกษาทั่วไปในลักษณะบูรณาการ โดยการผสมผสานเนื้อหาวิชาให้ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษา วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา , 2553 หน้า 14) รวมทั้งจะเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญในการพัฒนารายวิชาบูรณาการในหลักสูตรอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อไปในอนาคต

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินหลักสูตรและปรับปรุงหลักสูตร

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่คณะทำงานได้พัฒนาขึ้นโดยการสอบถามความคิดเห็นจากอาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาทั้ง 4 คณะ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตรและนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชาทั้งสามแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยรูปแบบที่ 3 เริ่มจากความสำคัญของรายวิชา ขอบข่ายรายวิชาและวิธีการเรียนการสอน มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ รูปแบบที่ 1 เริ่มจากขอบข่ายรายวิชา วิธีการเรียนการสอนและเป้าหมายในการเรียน และรูปแบบที่ 2 เริ่มจากวัตถุประสงค์รายวิชาและหัวข้อสำคัญตามลำดับ

2. รายวิชาที่คณะทำงานได้พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 1 วิชาคือรายวิชาสันติศึกษาและความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 18 วิชา โดยมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงรายวิชา รวมทั้งสิ้น 52 รายการ ส่วนใหญ่เป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเพิ่มเติมหัวข้อสำคัญ แนะนำวิธีการเรียนการสอนเพิ่มเติมในแต่ละรายวิชาและการปรับปรุงการใช้คำให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

เมื่อพิจารณาในประเด็นรูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชาพบว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลามีความคิดเห็นว่าการเขียนคำอธิบายรายวิชารูปแบบที่ 3 เริ่มจากความสำคัญของรายวิชา ขอบข่ายรายวิชาและวิธีการเรียนการสอนมีความเหมาะสมสูงที่สุด สอดคล้องกับแนวคิดของนาตยา ปิลันธนานนท์ (2545) ซึ่งกล่าวว่าการเขียนคำอธิบายรายวิชา ควรกล่าวถึงหัวข้อสำคัญที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนและสื่อสารให้เห็นความสำคัญของรายวิชา นอกจากนั้นแล้วผู้วิจัยมีความเห็นว่าการที่ผู้เรียนได้รับรู้ความสำคัญของรายวิชาที่จะศึกษา จะเป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาและเพิ่มความตั้งใจศึกษาเพื่อนำความรู้ไปใช้ให้สอดคล้องกับเป้าหมายของชีวิต

จากบริบทการพัฒนาหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาในปัจจุบัน พบว่าส่วนใหญ่นิยมเขียนเป็นวลี โดยไม่มีคำเชื่อมให้เป็นประโยคที่สละสลวย ดังนั้นหากมีการเพิ่มเติมในส่วนของ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ความสำคัญของรายวิชาที่ศึกษา จะช่วยให้คำอธิบายรายวิชาน่าสนใจและมีชีวิตชีวามากกว่าการเขียนในรูปแบบเดิม

เมื่อพิจารณาในประเด็นความเหมาะสมของรายวิชาในหลักสูตรที่คณะทำงานได้พัฒนา พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 1 วิชาและมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 18 วิชา โดยรายวิชาสันติศึกษาและความหลากหลายทางวัฒนธรรมมีความเหมาะสมมากที่สุด ซึ่งมีความสอดคล้องกับบริบทด้านสังคมวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย โดยในปัจจุบันในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมอันเป็นผลสืบเนื่องจากบริบททางภาษาและศาสนา นอกจากนั้นแล้วคณะทำงานได้พัฒนารายวิชาทุกวิชา ตามข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนที่ 2 ทุกประการ จึงทำให้ผลการประเมินหลักสูตรอยู่ในระดับมากและมากที่สุด

ในส่วนของข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงรายวิชา พบว่าส่วนใหญ่เป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเพิ่มเติมหัวข้อสำคัญในรายวิชา จำนวน 13 รายการ การแนะนำวิธีการเรียนการสอนเพิ่มเติมในแต่ละรายวิชา จำนวน 12 รายการ การปรับปรุงการใช้คำให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น จำนวน 7 รายการและข้อเสนอแนะทั่วไป เช่น ควรเพิ่มเติมการอธิบายความหมายของคำสำคัญ แนะนำกิจกรรมการสอน เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่แล้วผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงหลักสูตรให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ส่วนประเด็นที่ผู้วิจัยไม่ได้ปรับปรุงแก้ไขก็ได้ชี้แจงเหตุผลประกอบการพิจารณา เป็นที่น่าสังเกตว่าอาจารย์บางท่านได้เสนอแนะว่ารายวิชาในหลักสูตรบางวิชาไม่เหมาะกับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป แต่เหมาะที่จะเป็นรายวิชาเฉพาะด้านในบางสาขานั้น เนื่องจากผู้วิจัยและคณะทำงานได้ออกแบบรายวิชาในหลักสูตรนี้โดยมีเป้าหมายเพื่อบูรณาการโดยการผสมผสานเนื้อหาวิชาให้ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาตามมาตรฐานหลักสูตร รวมทั้งได้ประเมินหลักสูตรโดยใช้กลุ่มตัวอย่างของมหาวิทยาลัย ได้ผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก จึงยังคงรายวิชาไว้ในหลักสูตรนี้

จากบริบทการพัฒนาหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาในปัจจุบัน ส่วนใหญ่จะพบว่าการสร้างรายวิชาจะให้ความสำคัญกับศาสตร์ สาขาวิชาต่าง ๆ ยังขาดการบูรณาการความรู้กับศาสตร์อื่น เมื่อพิจารณาจากสภาพการณ์ในสังคมโลกปัจจุบันที่มีความรู้อยู่มากมายจนไม่สามารถเรียนรู้ได้ทุกอย่าง รวมทั้งความรู้มีอยู่อย่างกระจัดกระจาย ทำให้ไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตได้อย่างเต็มที่ การศึกษาในปัจจุบันจึงให้ความสำคัญกับการบูรณาการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มากขึ้น (นาตยา ปิลันธนานนท์, 2546) นอกจากนั้นแล้วจากการศึกษารูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมในระดับอุดมศึกษาของ UNESCO (2012) ได้เสนอว่าการศึกษาในระดับอุดมศึกษาควรให้ความสำคัญกับการศึกษาองค์รวมและบูรณาการ (A holistic and integrated approach) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปพัฒนาตนเอง สร้างความเข้าใจระหว่างกันและสามารถแก้ปัญหาที่มีความสลับซับซ้อนอันเนื่องมาจากความหลากหลายทางสังคมและโลกาภิวัตน์ ดังนั้นในปัจจุบันจึงควรมีการเรียนรู้แบบบูรณาการให้มากขึ้น เนื่องจากชีวิตจริงจะมีความเกี่ยวข้องกับศาสตร์สาขาต่าง ๆ มากมาย การแก้ไขปัญหาต้องใช้ความรู้ในลักษณะองค์รวมและการเชื่อมโยงศาสตร์ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน หากมีการนำความรู้ในการพัฒนาหลักสูตรที่มีลักษณะบูรณาการนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรของมหาวิทยาลัย จะช่วยให้หลักสูตรมีความน่าสนใจและมีความหมายในชีวิตของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

ขั้นตอนที่ 4 แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ประกอบการเรียนการสอน

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยและคณะทำงานได้จัดทำแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้เพื่อเตรียมแหล่งเรียนรู้ประกอบการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา โดยนำข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนที่ 3 และจัดทำแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้เพิ่มเติมในแต่ละรายวิชา ผลการวิจัยทำให้ได้แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ประกอบการเรียนการสอนรายวิชาต่าง ๆ ทั้ง 19 รายวิชา รวมทั้งสิ้น จำนวน 888 รายการ

จากการวิจัยพบว่า การจัดทำแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ที่ดีมีกระบวนการที่สำคัญประกอบด้วย 1) การศึกษาคำอธิบายรายวิชา 2) การจัดทำหัวข้อสำคัญในแต่ละรายวิชา 3) การค้นคว้าแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้จากอินเตอร์เน็ต 4) การสรุปและเรียบเรียงสาระสำคัญของแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ และ 5) การจัดประเภทของแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ สิ่งสำคัญในกระบวนการนี้คือการศึกษาคำอธิบายรายวิชาเพื่อจัดทำหัวข้อสำคัญในแต่ละรายวิชา หากกำหนดหัวข้อสำคัญจากคำอธิบายรายวิชาไม่เหมาะสม จะส่งผลให้ไม่สามารถเชื่อมโยงทรัพยากรการเรียนรู้ไปสู่การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาได้ จึงควรกำหนดหรือปรับขยายคำสำคัญให้มีความชัดเจนและครอบคลุม ไม่ควรกำหนดหัวข้อสำคัญโดยการตัดคำอธิบายรายวิชาเป็นส่วน ๆ ซึ่งจะทำให้ขาดการบูรณาการภายในรายวิชา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เมื่อพิจารณาในบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาพบว่าการพัฒนาหลักสูตรของมหาวิทยาลัยในปัจจุบันยังไม่เคยมีการดำเนินการเพื่อจัดทำแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ประกอบการเรียนการสอนมาก่อน ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเมื่อมีการพัฒนาหลักสูตรเสร็จเรียบร้อยแล้ว หากผู้พัฒนาสามารถจัดทำแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ในแต่ละวิชาได้ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับครูผู้สอนในด้านการเตรียมเอกสารประกอบการสอน การวางแผนการจัดการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของรายวิชา รวมทั้งเป็นแนวทางให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าในหัวข้อที่ตนสนใจเพิ่มเติมได้ ซึ่งสอดคล้องกับ นพเรศวร์ ธรรมศรัณยกุล (2552) ที่ได้สรุปว่าทรัพยากรการเรียนรู้มีความสำคัญต่อผู้เรียนในการช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกันและเกิดประสบการณ์ร่วมกันในวิชาที่เรียน ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น รวมทั้งช่วยสร้างเสริมลักษณะที่ดีในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ นอกจากนั้นแล้วยังเป็นประโยชน์กับผู้สอนในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจยิ่งขึ้น ช่วยแบ่งเบาภาระของผู้สอนในด้านการเตรียมเนื้อหาเพราะสามารถให้ผู้เรียนเรียนจากแหล่งทรัพยากรที่เตรียมไว้ได้เอง สามารถช่วยกระตุ้นให้ผู้สอนตื่นตัวในการเตรียมการเรียนการสอน ตลอดจนคิดค้นเทคนิคกระบวนการเรียนการสอนต่างๆ เพื่อให้การเรียนรู้น่าสนใจและมีความหมายต่อผู้เรียนมากยิ่งขึ้น ดังนั้นหากมีการนำความรู้ในการจัดทำแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ไปเผยแพร่และมีการจัดทำแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ประกอบการเรียนการสอนรายวิชาต่าง ๆ ทุกรายวิชา แล้วมีการปรับปรุงให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ จะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนและช่วยพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาให้สอดคล้องกับบริบทของการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลกและบริบทของมหาวิทยาลัยและเพื่อศึกษารูปแบบ วิธีการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักการและเป้าหมายของหลักสูตร

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา โดยมีขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การเตรียมการพัฒนาหลักสูตร เริ่มต้นจากมหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการพัฒนาหลักสูตร แล้วผู้วิจัยได้เริ่มศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปและรูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตร ต่อจากนั้นได้ประชุมคณะกรรมการอำนวยการเพื่อออกแบบ Theme และพิจารณา Theme รูปแบบหลักสูตรและวิธีการบริหารจัดการหลักสูตรที่เหมาะสม 2) การพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะทำงานประกอบด้วยอาจารย์จากทุกคณะ จำนวน 20 คน เพื่อพัฒนาหลักสูตรตาม Theme ที่ได้กำหนดไว้ ผู้วิจัยและคณะทำงานได้ร่วมกันสร้างรายวิชาต่าง ๆ แล้วนำเสนอคณะทำงานเพื่อพิจารณาชื่อรายวิชา เขียนคำอธิบายรายวิชา ออกแบบการบริหารจัดการหลักสูตร เมื่อคณะทำงานได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วได้นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ 3) การประเมินหลักสูตรและปรับปรุงหลักสูตร ผู้วิจัยนำหลักสูตรที่พัฒนาเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนอให้กลุ่มตัวอย่างประเมินหลักสูตรและให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะและให้คณะทำงานร่วมพิจารณา แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ 4) การจัดทำคู่มือแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชา โดยสรุปข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชาจากการเสนอของกลุ่มตัวอย่างและจัดทำแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติมในแต่ละรายวิชา แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. การเตรียมการพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยที่ได้ศึกษามีหลักการจัดกลุ่มวิชา 2 ลักษณะคือใช้ศาสตร์ สาขาวิชาเป็นหลักและใช้ประเด็น (Theme) เป็นหลักในการจัดกลุ่ม ส่วนการเขียนคำอธิบายรายวิชามีหลายรูปแบบ ส่วนใหญ่เขียนโดยใช้รูปแบบเดียวกันเพื่อความเป็นเอกภาพของหลักสูตร แต่บางมหาวิทยาลัยรูปแบบการเขียนมีหลายรูปแบบเนื่องจากการบริหารจัดการหลักสูตรแตกต่างกัน ในด้านการบริหารจัดการหลักสูตร มีหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักสูตร 2 รูปแบบคือรูปแบบมีคณะวิชารับผิดชอบหรือกระจายความรับผิดชอบไปที่คณะต่าง ๆ ที่เปิดสอน และรูปแบบมีหน่วยงานกลางรับผิดชอบ

2. การพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลากำหนดให้ใช้ประเด็น (Theme) เป็นหลักในการจัดกลุ่ม โดยมีหน่วยงานกลางรับผิดชอบหลักสูตร ในส่วนของรูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชาที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยมี 3 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบที่เริ่มจากขอบข่ายรายวิชา วิธีการเรียนการสอนและเป้าหมายในการเรียน รูปแบบที่เริ่มจากวัตถุประสงค์รายวิชาและหัวข้อสำคัญ และรูปแบบที่เริ่มจากความสำคัญของรายวิชา ขอบข่ายรายวิชาและวิธีการเรียนการสอน โดยมีรายวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัย จำนวน 19 รายวิชา ได้แก่ 1) สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต 2) การคิดคำนวณสำหรับผู้บริโภค 3) การเขียนกับเทคโนโลยีร่วมสมัย 4) วิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์เพื่อการสร้างสรรค์ 5)ชีวิตที่ยั่งยืน 6) สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน 7) การจัดการทรัพยากรมนุษย์และสังคม 8) ดนตรีเพื่อสุขภาพ 9) ศิลปะเพื่อชีวิตที่ดี 10) วรรณกรรมและภาพยนตร์ 11) ทักษะชีวิต 12) ความเป็นพลเมืองโลก 13) สันติศึกษาและความหลากหลายทางวัฒนธรรม 14) การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม 15) ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการจัดการความขัดแย้ง 16) ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 17) การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 18) การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ 19) ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารธุรกิจ

3. รูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชาทั้งสามรูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยรูปแบบที่ 3 เริ่มจากความสำคัญของรายวิชา ขอบข่ายรายวิชาและวิธีการเรียนการสอน มี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ รูปแบบที่ 1 เริ่มจากขอบข่ายรายวิชา วิธีการเรียนการสอนและเป้าหมายในการเรียน และรูปแบบที่ 2 เริ่มจากวัตถุประสงค์รายวิชาและหัวข้อสำคัญตามลำดับ ส่วนรายวิชาที่คณะทำงานได้พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 1 วิชาคือ รายวิชาสันติศึกษาและความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 18 วิชา โดยข้อเสนอแนะในการปรับปรุงรายวิชาส่วนใหญ่เกี่ยวกับการเพิ่มเติมหัวข้อสำคัญ แนะนำวิธีการเรียนการสอนเพิ่มเติมและการปรับปรุงการใช้คำให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

4. แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ประกอบการเรียนการสอนในหลักสูตร จำนวน 19 รายวิชา รวมทั้งสิ้น จำนวน 888 รายการ ส่วนใหญ่เป็นแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือ บทความ รายงาน รายงานวิจัยและคู่มือ รองลงมาเป็นประเภทสื่อวีดิทัศน์ เว็บไซต์ ฐานข้อมูลแหล่งเรียนรู้และโปรแกรมนำเสนอข้อมูล (PowerPoint) ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยและข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. การพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปมีหลายรูปแบบ แต่ละรูปแบบมีข้อดีและข้อจำกัดแตกต่างกันไป จากการพัฒนาหลักสูตรแบบบูรณาการโดยใช้ประเด็นเป็นหลัก พบว่ามีความสอดคล้องกับชีวิตจริง ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้แก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวัน ดังนั้น นักพัฒนาหลักสูตรควรศึกษารูปแบบของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตรและการออกแบบรายวิชาเพื่อเป็นทางเลือกในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนา

2. ในการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ควรมีการทำความเข้าใจรูปแบบและลักษณะการเขียนคำอธิบายรายวิชาหลายรูปแบบ แล้วพิจารณาเลือกรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งที่บุคลากรส่วนใหญ่มีความเห็นพ้องต้องกันเพื่อความเป็นเอกภาพของหลักสูตร เมื่อบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้นและถึงรอบระยะเวลาของการปรับปรุงหลักสูตรในครั้งต่อไป ควรพิจารณาอนุญาตให้ใช้รูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชาที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. การบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปโดยมีหน่วยงานกลางรับผิดชอบสามารถรองรับการออกแบบหลักสูตรที่มีการบูรณาการระหว่างคณะต่าง ๆ ในช่วงแรกของการปรับระบบการบริหารจัดการหลักสูตร ควรแต่งตั้งรองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานวิชาการเป็นประธาน โดยมีคณะกรรมการประกอบด้วยคณบดีหรือผู้แทนทุกคณะและประธานกลุ่มวิชาต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วม มีความเข้าใจการบริหารจัดการและช่วยแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตรรูปแบบใหม่นี้

4. ในระยะแรกมหาวิทยาลัยควรมีการกำหนดแผนการเรียนในแต่ละภาคเรียนอย่างชัดเจนก่อน แล้วมีการพัฒนาระบบการลงทะเบียน การจัดทำคู่มือการเลือกรายวิชาเรียน เตรียมบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจรูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปตามหลักสูตรใหม่นี้ รวมทั้งเตรียมการเพื่อสร้างความพร้อมให้นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อตนเองด้วย

5. มหาวิทยาลัยควรมีการเผยแพร่ความรู้ในการจัดทำแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้และส่งเสริมให้มีการจัดทำแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ประกอบการเรียนการสอนรายวิชาต่าง ๆ ทุกรายวิชา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนและช่วยพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี

6. ในการนำหลักสูตรใหม่หมวดวิชาศึกษาทั่วไปนี้ไปใช้ ควรมีการทำความเข้าใจกับบุคลากรเกี่ยวกับฐานความคิดในการพัฒนาหลักสูตร การเตรียมระบบการบริหารจัดการหลักสูตร รวมทั้งควรจะต้องประกาศใช้หลักสูตรล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 2 ปี เพื่อเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ และเปิดโอกาสให้นักศึกษาที่เข้าเรียนในหลักสูตรเดิมได้ลงทะเบียนรายวิชาต่าง ๆ ให้ครบถ้วนตามเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาของมหาวิทยาลัย

7. ในการพัฒนาหลักสูตรควรมีการกำหนดนโยบายและเป้าหมายของการพัฒนาที่ชัดเจน รวมทั้งจะต้องมีการสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน ซึ่งจะส่งผลต่อการเกิดความร่วมมือของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เมื่อมีการนำหลักสูตรใหม่ไปจัดการเรียนการสอนในระยะเวลาหนึ่ง ควรมีการวิจัยเพื่อประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้ในสภาพจริงและปรับปรุงรูปแบบการบริหารจัดการให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษารูปแบบการกำหนดแผนการเรียนและระยะเวลาเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมว่าควรจะศึกษารายวิชาต่าง ๆ ให้ครบถ้วนภายในชั้นปีใดหรือควรเปิดโอกาสให้ศึกษาได้ตลอดหลักสูตรทั้ง 4 ปี หรือ 5 ปี เพราะจากการวิจัยพบว่าการบริหารหลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่นำมาศึกษามีการกำหนดระยะเวลาเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปแตกต่างกัน โดยมีทั้งการกำหนดระยะเวลาเรียนให้ครบถ้วนตามเงื่อนไขของหลักสูตรเมื่อสิ้นสุดปีที่สองของการเรียนและการเปิดโอกาสให้เลือกเรียนอย่างอิสระ แต่กำหนดเงื่อนไขการสำเร็จการศึกษาซึ่งจะต้องผ่านรายวิชาหมวดศึกษาทั่วไปด้วย

3. เนื่องจากหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปนี้เป็นหลักสูตรที่พัฒนาสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาโดยเฉพาะ จึงอาจไม่เหมาะสมกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มีบริบทต่างกัน แต่สิ่งที่สามารถนำไปใช้ได้คือนำกระบวนการพัฒนาหลักสูตรไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสมกับบริบทของตนเองและศึกษาผลการนำหลักสูตรไปใช้ในสถาบันอุดมศึกษาของตนเองต่อไป

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. 2548. **ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548**. 21 กุมภาพันธ์ 2548.

กฤษฎา กุณฑล. 2553. **รายงานวิจัย เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา**. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

จุมพจน์ วนิชกุล. 2550. **การพัฒนารูปแบบหลักสูตรและการเรียนการสอนแบบบูรณาการสำหรับวิชาศึกษาทั่วไปในมหาวิทยาลัยราชภัฏ**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการอุดมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชฎาวัลย์ รุณเลิศ. 2541. **รายงานวิจัย เรื่อง การประเมินผลหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไปของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษก**. วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษก.

นพเรศวร์ ธรรมศรัณยกุล. 2552. **การพัฒนาคลังหน่วยการเรียนรู้คณิตศาสตร์เพื่อชีวิตกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 2**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นันทิพา สันทัดการ. 2551. **รายงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่อการสอนและกระบวนการจัดการเรียนรู้รายวิชาศึกษาทั่วไปวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์โดยการวิจัยปฏิบัติการ**. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

นาตยา ปิลันธนานนท์. 2545. **จากมาตรฐานสู่ชั้นเรียน**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

_____. 2546. **จากหลักสูตรสู่หน่วยการเรียน**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

บุญชม ศรีสะอาด. 2555. **การแปลผลเมื่อใช้เครื่องมือรวบรวมข้อมูลแบบมาตราส่วนประมาณค่า**. (ออนไลน์) http://www.kroobannok.com/news_file/p11530351030.pdf, 15 มีนาคม 2555.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปริศนา ชัยดวงและคณะ. 2551. “การประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี”. **วารสารสงขลานครินทร์**. ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. 14(2): 289 – 306.

พัชราภา ตันติชูเวช. 2553. **รายงานการวิจัย เรื่อง การศึกษารูปแบบและลักษณะการจัดการศึกษาในรายวิชาการศึกษาทั่วไปของสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย**. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

ไพฑูรย์ สินลารัตน์. 2550. **หลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป หลักการและวิธีดำเนินการ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ยุวดี กวาดตระกูล. 2545. **รายงานการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างวิชาศึกษาทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล**. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2551. **กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 – 2565)**.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2553. **มาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.

สุทธนู ศรีไสย์. 2538. **รายงานการวิจัย เรื่อง การประเมินผลการเรียนรายวิชาที่บริหารการสอนโดยโครงการการศึกษาทั่วไป ฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาคปลาย ปีการศึกษา 2537 – 2538**. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สนอง แก้วเกิด. 2543. **รายงานการวิจัย เรื่อง การประเมินหลักสูตรหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป สถาบันราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. 2554. **แผนปฏิบัติราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554**.

เอกชัย พุมดวง และยุสนีย์ โสมทัศน์. 2549. **รายงานการวิจัย เรื่อง การประเมินผลวิชาชีวิตกับสิ่งแวดล้อม ตามหลักสูตรหมวดการศึกษาทั่วไป ของสถาบันราชภัฏโดยใช้รูปแบบ CIPP**. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Bower, P. and G. Wilber. 2008. **General Education Assessment with Institutional Portfolios.** (Online). http://www.ncahlc.org/download/annualmeeting/08Handouts/ bowers_GSUN0300f.pdf, July 29, 2011.

California Institute of Technology. 2011. **Core Curriculum**. (Online). http://www.admissions.caltech.edu/learning/core, December 19, 2011.

Centre for Educational Research and Innovation. 2009. **Higher Education to 2030 Vol.2 Globalization.** (Online). http://cyber.law.harvard.edu/communia2010/sites/communia2010/images/OECD_2009_Higher_Education_to_2030_Volume_2_Globalisation.pdf, July 21, 2011.

Columbia University. 2011. **The School of General Studies**. (Online). http://www.gs.columbia.edu, December 20, 2011.

Cuevas, N., Matveev, A and K. O' Miller. 2010. **Mapping General Education Outcomes in the Major: Intentionality and Transparency.** (Online). http://findarticles.com/p/articles/mi_qa4115/is_201001/ai_n53927987/?tag=mantle_skin;content , July 19, 2011.

Duke University. 2011. **Trinity College Education**. (Online). http://trinity.duke.edu/curriculum/trinity-college-curriculum, December 21, 2011.

European University Association. 2007. **Creative in Higher Education.** (Online). http://www.eua.be/typo3conf/ext/bzb_securelink/pushFile.php?cuid=400&file=fileadmin/user_upload/files/Publications/Creativity_in_higher_education.pdf, March 3, 2011.

General Education Visioning Committee. 2009. **Re-Envisioning General Education.** (Online). http://vpue.wsu.edu/GEVC/GEVCfinalreport12-09.pdf, March 9, 2011.

Heiglo P. 2007. **Higher Education Institutions' Responses to Europeanization, Internationalization and Globalization. Developing International Activities in a Multi-Level Policy Context.** (Online). http://cordis.europa.eu/documents/documentlibrary/100124101EN6.pdf, July 9, 2011.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Hoareau, C. 2011. **Globalization and Modes of Higher Education on Policy-Making in France**. (Online). http://cecilehoareau.org/uploads/2/8/7/1/2871002/choareau_v2_pubre300311.pdf, June 19, 2011.

Hoggatt, G. 2005. **General Education in California –Trends Over The Last Thirty Years**. (Online). http://www.csus.edu/ppa/theses_projects/thesis_bank/2005/Hoggatt.pdf, June 11, 2011.

Illinois State University Committee. 2006. **Revised General Education Outcomes**. (Online). http://gened.illinoisstate.edu/downloads/GenEdGoals.pdf, May 18, 2011.

Inglis, C. 2008. **Multiculturalism: New Policy Responses to Diversity**. (Online). http://www.unesco.org/most/pp4.htm, April 28, 2011.

Karakas, S and D.Harrison. 2009. **General Education Program Review Report 2009** (Online). http://www.fgcu.edu/General_Education/files/GenEdProgram ReviewReport2009.pdf, May 2, 2011.

Kyoto University. 2011. **Undergraduate Programs**. (Online). http://www.t.kyoto-u.ac.jp/en/undergrad/study/curriculum, December 24, 2011.

Massachusetts Institute of Technology. 2011. **General Institute Requirements**. (Online). http://web.mit.edu/catalog/overv.chap3-gir.html, December 19, 2011.

Milem, J., Chang, M. and A. Antonio. 2005. **Making Diversity Work on Campus: A Research - Based Perspective**. (Online). http://www.wesleyan.edu/partnerships/mei/files/makingdiiversityworkoncampus.pdf, May 27, 2011.

National University of Singapore. 2011. **General Education Module**. (Online). http://www.nus.edu.sg/gem/, December 22, 2011.

Osaka University. 2011. **Center for Education in Liberal Arts and Sciences**. (Online). http://www.osaka-u.ac.jp/en/guide/about/feature/01.html, December 24, 2011.

President and Fellows of Harvard College. 2011. **Program in General Education**. (Online). http://www.generaleducation.fas.harvard.edu/icb/icb.do, December 18, 2011.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Princeton University. 2011. **General Education Requirements**. (Online). http://www.princeton.edu/ua/sections/11/#dept, December 19, 2011.

Schanker,J. 2011. **CAO Perspectives: The Role Of General Education Objectives In Carreer And Technical Programs In The United States And Europe**. (Online). http://digitalcommons.nl.edu/diss/40, May 22, 2011.

Stanford University. 2011. **Undergraduate Education**. (Online). http://www.stanford.edu/dept/registrar/bulletin/4877.htm, December 21, 2011.

The Association of American Colleges and Universities. 2005. **Special Track on Assessing General Education Programs and Outcomes**. (Online). http://www.ncat.edu/~univstud/aacuapplication.pdf, April 12, 2011.

The Chinese University of Hong Kong. 2011. **New Undergraduate Curriculum**. (Online). http://www.cuhk.edu.hk/english/study/ general-education.html, December 23, 2011.

The Hong Kong University of Science and Technology. 2011. **University Common Core Program**. (Online). http://uce.ust.hk/general_education/index.html, December 21, 2011.

The University of California Commission on General Education in the 21st Century. 2007. **General Education In The 21st Century** (Online). http://cshe.berkeley.edu/ research/gec/, June 20, 2011.

Tohoku University. 2011. **Institute Liberal Arts and Sciences**. (Online). http://www.las.tohoku.ac.jp/English/english/index.html, December 26, 2011.

Tokyo Institute of Technology. 2011. **Undergraduate Education**. (Online). http://www.titech.ac.jp/english/about/introduction/outline2010-2011/pdf/1011outline_all.pdf, December 25, 2011.

UNESCO. 2009. **Higher Education and Global Challenges**. (Online). http://www.unesco.org/en/the-2009-world-conference-on-higher-education/higher-education-and-global-challenges/, April 21, 2011.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

UNESCO. 2012. **A Holistic and Integrated Approach to Values Education for Human Development.** (Online). http://unesdoc.unesco.org/images/0012/001279/127914e.pdf ,October 2,2012.

University of Washington Council. 2010. **General Education Requirements of UW's Schools & Colleges.** (Online). http://www.washington.edu/uaa/advising/degreeplanning/gebsrofuwsc.php, May 22, 2011.

University of Chicago. 2011. **The Curriculum Catalog.** (Online). http://collegecatalog.uchicago.edu/thecollege/thecurriculum/#generaleducation, December 19, 2011.

University of Hong Kong. 2011. **General Education Unit.** (Online). http://beta.gened.hku.hk , December 22, 2011.

University of Pennsylvania. 2011. **The College Curriculum.** (Online). http://www.college.upenn.edu/curriculum/index.php# general, December 20, 2011.

University of Tokyo. 2011. **Undergraduate Programs.** (Online). http://www.c.u-tokyo.ac.jp/eng_site/undergraduate, December 23, 2011.

Varghese, N. 2009. **Higher Education Reforms: Institutional Restructuring in Asia.** (Online). http://www.rihed.seameo.org/uploadfiles/bali/ir_reform.pdf, April 25, 2011.

_____. 2011. **Globalization and cross border education: Challenges for the development of higher education in Commonwealth countries.** (Online). http://unesdoc.unesco.org/images/0019/001915/191584E.pdf, May 2, 2011.

Virginia Tech Diversity Strategic Plan. 2010. **Growing and Sustaining a Diverse and Inclusive Environment: The 2010-2013 Virginia Tech Diversity Strategic Plan** (Online). http://www.diversity.vt.edu/announcements/documents/dsp-2010.pdf, January 25, 2011.

Yale College. 2011. **Distributional Requirements Chart for the class of 2009 and subsequent classes.** (Online). http://yalecollege.yale.edu/content/distributional-requirements-1, December 18, 2011.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก ก

คำสั่งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ที่ ๓๘๓๗ / ๒๕๕๔

เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานวิจัยสถาบัน

.....

ตามที่มหาวิทยาลัยอนุญาตให้ผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤษฎา กุณฑล ทำวิจัยสถาบัน เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลานั้น เพื่อให้สามารถดำเนินงานตามขั้นตอนการวิจัย มหาวิทยาลัยจึงแต่งตั้งคณะทำงานวิจัยสถาบัน ดังนี้

๑. ผศ.จารุณี เชี่ยงเห็น	ประธานคณะทำงาน
๒. ผศ.สุภา วัชรสุขุม	รองประธานคณะทำงาน
๓. ผศ.อุไรรัตน์ ยามาเร็ง	คณะทำงาน
๔. ผศ.ดร.อับดุลนาเซร์ ฮายีสาเมาะ	คณะทำงาน
๕. นายมานพ ทองไทย	คณะทำงาน
๖. ผศ.กฤษฎา กุณฑล	คณะทำงานและเลขานุการ

<u>หน้าที่ของคณะทำงาน</u>

๑. ออกแบบ Theme รูปแบบหลักสูตรและวิธีการบริหารจัดการหลักสูตร

๒. สร้างรายวิชาและเขียนคำอธิบายรายวิชาในหลักสูตร

๓. จัดทำคู่มือ Course Resources ในแต่ละรายวิชา

ให้คณะทำงานที่ได้รับการแต่งตั้ง ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความรอบคอบและเต็มความสามารถ เพื่อให้การทำวิจัยสถาบันเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปจนกว่าจะเสร็จสิ้นตามกระบวนการพัฒนาหลักสูตร

สั่ง ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไกรสร ศรีไตรรัตน์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ที่ ๙๑๒ / ๒๕๕๕

เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

.....

เพื่อให้การพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับผลการศึกษาเบื้องต้นที่มีการเสนอให้ใช้แนวคิดของการกำหนดประเด็น(Theme)ในแต่ละกลุ่มวิชา และการพัฒนาหลักสูตรแบบบูรณาการระหว่างคณะต่าง ๆ ทั้งสี่คณะ จึงแต่งตั้งคณะทำงานพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

กลุ่มวิชาการแสวงหาความรู้

๑. ผศ.เกสรี ลัดเลีย	คณะครุศาสตร์
๒. ผศ.ดร.สุกินา อาแล	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๓. ผศ.นิชาวดี ตานีเห็ง	คณะวิทยาการจัดการ
๔. อ.แพรวศรี เดิมราช	คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

กลุ่มวิชาการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑. ผศ.จิรภรณ์ มั่นเศรษฐวิทย์	คณะครุศาสตร์
๒. ผศ.ภิญโญ เวชโช	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๓. ผศ.สันติ อารักษ์คุณากร	คณะวิทยาการจัดการ
๔. ผศ.จริยา สุขจันทรา	คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

กลุ่มวิชาสุนทรียภาพ

๑. อ.สกล สมจิตต์	คณะครุศาสตร์
๒. รศ.นันทา โรจนอุดมศาสตร์	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๓. ผศ.นราพร มณีเชวง	คณะวิทยาการจัดการ
๔. อ.ฉันทนา รุ่งพิทักษ์ไชย	คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลุ่มวิชาความเป็นพลเมือง

๑. ผศ.รัชนี รัตนา	คณะครุศาสตร์
๒. อ.เวคิน วุฒิวงศ์	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๓. อ.พยอม ตอบประโคน	คณะวิทยาการจัดการ
๔. ผศ.อรุณี ม่วงแก้วงาม	คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

กลุ่มวิชาการสื่อสาร

๑. รศ.ดุษฎี มัชฌิมาภิโร	คณะครุศาสตร์
๒. อ.จรัญ พิทักษ์ธรรม	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๓. อ.แวอาซีซะห์ ดาหะยี	คณะวิทยาการจัดการ
๔. อ.อุบล ตันสม	คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

หน้าที่ของคณะทำงาน

๑. กำหนดชื่อรายวิชาในแต่ละกลุ่มวิชาที่ครอบคลุมแนวคิดของกลุ่มวิชาและเป็นรายวิชาแบบบูรณาการระหว่างคณะ กลุ่มวิชาละ ๓ รายวิชา

๒. เขียนคำอธิบายรายวิชาตามชื่อรายวิชา โดยใช้รูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชาตามมติของคณะทำงานพัฒนาหลักสูตร

๓. จัดทำ Course Resources ในแต่ละรายวิชา เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลในแต่ละรายวิชา

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๕

สั่ง ณ วันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไกรสร ศรีไตรรัตน์)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แบบสอบถาม
กลุ่มวิชาและรูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

<u>คำชี้แจง</u> ขอให้คณะกรรมการพิจารณา กำหนดกลุ่มวิชาและเลือกรูปแบบการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบท อัตลักษณ์ วิสัยทัศน์ พันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

การกำหนดหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่ใช้ประเด็น (theme) แทนการใช้กลุ่มวิชา (discipline) กำลังเป็นที่นิยมในต่างประเทศ มีการกำหนดที่หลากหลายดังตัวอย่างต่อไปนี้

1.สุนทรียภาพและความเข้าใจ	2.ภาษา ความคิดและคุณค่า	3.ความรู้และการคิด
4.วรรณกรรมและการตีความ	5.ทัศนศิลป์และการแสดง	6.การแสดง ดนตรีและทัศนศิลป์
7.เหตุผลเชิงประจักษ์	8.เหตุผลทางจริยธรรม	9.วิทยาศาสตร์ของระบบชีวิต
10.วิทยาศาสตร์ของจักรวาล	11.สังคมโลก	12.ปัญหาโลก
13.การวิเคราะห์สังคม	14.ความหลากหลายทางวัฒนธรรม	15.การวิเคราะห์ข้ามวัฒนธรรม
16.ชุมชนโลก	17.วัฒนธรรมและสังคมศึกษา	18.สังคมและวัฒนธรรม
19.วัฒนธรรมและความเชื่อ	20.ความเป็นพลเมืองดี	21.ตัวตนและมนุษยชาติ
22.อารยธรรมศึกษา	23.การตีความประวัติศาสตร์	24.การวิเคราะห์ประวัติศาสตร์
25.การเขียน	26.การสื่อสาร	27.การดำรงชีวิต
28.เพศศึกษา		

ประเด็น(Theme) ที่ควรจะนำมาใช้เป็นกลุ่มวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ที่เหมาะสมและครอบคลุมบริบท อัตลักษณ์ วิสัยทัศน์มหาวิทยาลัย ควรประกอบด้วยประเด็นอะไรบ้าง กรุณากำหนดไม่เกิน 5 กลุ่มวิชา

1……	2……	3……..
4……	5……	6……..

<u>รูปแบบการบริหารจัดการ</u> โปรดพิจารณาเลือกรูปแบบการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัย

☐ หน่วยงานกลางรับผิดชอบ ☐ คณะรับผิดชอบ

☐ ผสมผสาน หน่วยงานกลางและคณะรับผิดชอบตามลักษณะรายวิชา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แบบสอบถาม
กลุ่มวิชาและรูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

คำชี้แจง

หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่นและสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในลักษณะจำแนกเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการใด ๆ ก็ได้ โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษา และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ ในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของวิชาศึกษาทั่วไป โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

ทั้งนี้คณะผู้วิจัยได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นแล้ว คณะผู้วิจัยได้ออกแบบกลุ่มวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป โดยใช้ประเด็น (theme) แทนการใช้กลุ่มวิชา(discipline) ซึ่งเป็นรูปแบบที่มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ในประเทศสหรัฐอเมริกาและทวีปเอเชียได้มีการปรับปรุงหลักสูตรใช้อยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งเสนอรูปแบบการบริหารจัดการที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัย

เพื่อประโยชน์ในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย ขอให้ท่านโปรดพิจารณาประเมินความเหมาะสมของกลุ่มวิชาและการบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่คณะทำงานได้ออกแบบ โดยการกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น ให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านและหากมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม กรุณาเขียนลงในช่อง “ความเห็นและข้อเสนอแนะ”

ผศ.กฤษฎา กุณฑล และคณะผู้วิจัย

3 มีนาคม 2555

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ที่	รายการ	เหมาะสมมากที่สุด	เหมาะสมมาก	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	เหมาะสมน้อยที่สุด	ไม่เหมาะสม
		5	4	3	2	1	0
1.กลุ่มวิชา กลุ่มวิชาที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย 5 กลุ่มวิชา ได้แก่							
	1.1 การแสวงหาความรู้						
	1.2 การพัฒนาที่ยั่งยืน						
	1.3 สุนทรียภาพ						
	1.4 ความเป็นพลเมือง						
	1.5 การสื่อสาร						
ความเห็นและข้อเสนอแนะ							
2.การบริหารจัดการ รูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยคือ							
	2.1 หน่วยงานกลางรับผิดชอบทุกรายวิชา						
	2.2 ผสมผสาน โดยมีทั้งหน่วยงานกลางและคณะรับผิดชอบตามลักษณะรายวิชา						
ความเห็นและข้อเสนอแนะ							

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ที่	รายการ	เหมาะสมมากที่สุด	เหมาะสมมาก	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	เหมาะสมน้อยที่สุด	ไม่เหมาะสม
		5	4	3	2	1	0
3.การจัดให้มีหน่วยงานกลางรับผิดชอบหลักสูตร ควรกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการ บทบาทและหน้าที่ดังนี้							
3.1 องค์ประกอบของคณะกรรมการ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ประกอบด้วย							
	1.ผู้อำนวยการหน่วยงานกลาง เป็นประธาน						
	2.ผู้แทนกลุ่มวิชาทั้ง 5 กลุ่ม (ในข้อ 1) เป็นกรรมการ						
	3.รองผู้อำนวยการหน่วยงานกลาง เป็นกรรมการและเลขานุการ						
<u>ความเห็นและข้อเสนอแนะ</u>							
3.2 บทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการ มีดังนี้							
	1. กำหนดหลักเกณฑ์ในการเสนอรายวิชาใหม่และพิจารณาความเหมาะสมของรายวิชา						
	2. พัฒนารายวิชาที่สอดคล้องกับกลุ่มวิชาข้างต้น						
	3. พิจารณาความเหมาะสมและปรับปรุงรายวิชาเดิมที่มีอยู่ให้สอดคล้องกับกลุ่มวิชาข้างต้น						

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ที่	รายการ	เหมาะสมมากที่สุด	เหมาะสมมาก	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	เหมาะสมน้อยที่สุด	ไม่เหมาะสม
		5	4	3	2	1	0
	4. สรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถสูง เพื่อเป็นผู้สอนในรายวิชาต่าง ๆ						
	5. ให้คำแนะนำเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล หมวดวิชาศึกษาทั่วไป						
	6. พิจารณาการขอเทียบโอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป						
	7. ติดตาม กำกับให้มีการปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปตามมาตรฐานการศึกษา						

<u>ความเห็นและข้อเสนอแนะ</u>

……

……

……

……

……

……

……

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก ค

แบบประเมินหลักสูตร

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แบบประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
ที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

<u>คำชี้แจง</u>

หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่นและสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในลักษณะจำแนกเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการใด ๆ ก็ได้ โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษาและกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ ในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของวิชาศึกษาทั่วไป โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

ทั้งนี้คณะผู้วิจัยได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. การออกแบบกลุ่มวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ควรใช้ประเด็น (theme) แทนการใช้ศาสตร์เป็นกลุ่มวิชา(discipline) ซึ่งเป็นรูปแบบที่มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ในประเทศสหรัฐอเมริกาและทวีปเอเชียได้มีการปรับปรุงหลักสูตรใช้อยู่ในปัจจุบัน

2. การออกแบบรายวิชา ใช้แนวคิดการบูรณาการระหว่างคณะทั้ง 4 คณะที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัย

3. การเขียนคำอธิบายรายวิชา กำหนดรูปแบบการเขียน 3 รูปแบบ เพื่อการเรียนรู้และการกำหนดรูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชาของมหาวิทยาลัยในอนาคต

เพื่อประโยชน์ในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย ขอให้ท่านโปรดพิจารณาประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชา คำอธิบายรายวิชาและแหล่งเรียนรู้ในแต่ละวิชา โดยการกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น ให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน หากมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม กรุณาเขียนลงในหัวข้อ “ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชา” รวมทั้งเสนอแหล่งเรียนรู้ประกอบการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา

ผศ.กฤษฎา กุณฑล และคณะผู้วิจัย

5 กรกฎาคม 2555

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลุ่มที่ 1 กลุ่มวิชาการแสวงหาความรู้

รูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชา

รูปแบบที่ 1 เริ่มจากขอบข่ายรายวิชา วิธีการเรียนการสอนและเป้าหมายในการเรียน

ความเหมาะสมของรูปแบบการเขียน ☐ เหมาะสมมากที่สุด ☐ เหมาะสมมาก
☐ เหมาะสมปานกลาง ☐ เหมาะสมน้อย ☐ เหมาะสมน้อยที่สุด

คำอธิบายรายวิชาที่ 1 สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Information for Lifelong Learning)

บูรณาการระหว่างคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตรกับคณะครุศาสตร์

รายวิชานี้มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วยความสำคัญของสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต วิธีการแสวงหา การเก็บรวบรวม ประเมินและสังเคราะห์สารสนเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เทคนิคและวิธีการนำเสนอสารสนเทศอย่างมีประสิทธิผล วิธีการเรียนการสอนเน้นการบรรยายและการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษามีทักษะการรู้สารสนเทศเพื่อการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

ความเหมาะสมของคำอธิบายรายวิชา ☐ เหมาะสมมากที่สุด ☐ เหมาะสมมาก
☐ เหมาะสมปานกลาง ☐ เหมาะสมน้อย ☐ เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชา

.....

.....

.....

แหล่งเรียนรู้ในรายวิชา กรุณาระบุประเภทแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนรายวิชานี้ เช่น หนังสือ บทความ งานวิจัย วิดีโอ บุคคลสำคัญ สถานที่และแหล่งชุมชน เป็นต้น ที่สามารถใช้ในการเรียนการสอนรายวิชานี้

ตัวอย่าง บทความเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการนำเสนอสารสนเทศ วิดีโอเกี่ยวกับความสำคัญของสารสนเทศ

.....

.....

.....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำอธิบายรายวิชาที่ 2 การคิดคำนวณสำหรับผู้บริโภค (Computational Thinking for Consumers)

บูรณาการระหว่างคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตรกับคณะวิทยาการจัดการ

รายวิชานี้มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วยการคิดคำนวณพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับผู้บริโภค การจัดการทางการเงินส่วนบุคคล การวิเคราะห์ข้อมูลและสร้างแบบจำลองในการคิด วิธีการเรียนการสอนเน้นการแก้ปัญหาและการเรียนรู้โดยการใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษามีทักษะในการคิดเชิงระบบและนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

ความเหมาะสมของคำอธิบายรายวิชา ☐ เหมาะสมมากที่สุด ☐ เหมาะสมมาก
☐ เหมาะสมปานกลาง ☐ เหมาะสมน้อย ☐ เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชา

.....
.....
.....
.....
.....

แหล่งเรียนรู้ในรายวิชา กรุณาระบุประเภทแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนรายวิชานี้ เช่น หนังสือ บทความ งานวิจัย วิดีโอ บุคคลสำคัญ สถานที่และแหล่งชุมชน เป็นต้น ที่สามารถใช้ในการเรียนการสอนรายวิชานี้

.....
.....
.....
.....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำอธิบายรายวิชาที่ 3 การเขียนกับเทคโนโลยีร่วมสมัย (Writing with Contemporary Technology)

บูรณาการระหว่างคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กับคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

รายวิชานี้มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วยความสำคัญของการเขียน พฤติกรรมการเขียนในปัจจุบัน หลักการใช้ภาษาในการเขียน ช่องทางการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์และเครือข่ายสังคม การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ จริยธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ วิธีการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะในการเขียนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมสมัย

ความเหมาะสมของคำอธิบายรายวิชา ☐ เหมาะสมมากที่สุด ☐ เหมาะสมมาก
☐ เหมาะสมปานกลาง ☐ เหมาะสมน้อย ☐ เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชา

.....
.....
.....
.....

แหล่งเรียนรู้ในรายวิชา กรุณาระบุประเภทแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนรายวิชานี้ เช่น หนังสือ บทความ งานวิจัย วิดีโอ บุคคลสำคัญ สถานที่และแหล่งชุมชน เป็นต้น ที่สามารถใช้ในการเรียนการสอนรายวิชานี้

.....
.....
.....
.....
.....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำอธิบายรายวิชาที่ 4 วิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์เพื่อการสร้างสรรค์ (Science and Humanity for Creativity)

บูรณาการระหว่างคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตรกับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

รายวิชานี้มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วยแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ แนวคิดทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ศิลปะ วรรณกรรม ความเชื่อในตำนาน สัญลักษณ์และบริบททางวัฒนธรรม การผสมผสานแนวคิดเพื่อการสร้างสรรค์ผลงาน วิธีการเรียนการสอนเน้นการอภิปรายและการเรียนรู้แบบโครงงาน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษามีความสามารถในการคิดเชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้างสรรค์ผลงานรูปแบบต่างๆ

ความเหมาะสมของคำอธิบายรายวิชา ☐ เหมาะสมมากที่สุด ☐ เหมาะสมมาก
☐ เหมาะสมปานกลาง ☐ เหมาะสมน้อย ☐ เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชา

.....
.....
.....
.....
.....
.....

แหล่งเรียนรู้ในรายวิชา กรุณาระบุประเภทแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนรายวิชานี้ เช่น หนังสือ บทความ งานวิจัย วิดีโอ บุคคลสำคัญ สถานที่และแหล่งชุมชน เป็นต้น ที่สามารถใช้ในการเรียนการสอนรายวิชานี้

.....
.....
.....
.....
.....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลุ่มที่ 2 กลุ่มวิชาการพัฒนาที่ยั่งยืน

รูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชา

รูปแบบที่ 2 เริ่มจากวัตถุประสงค์รายวิชาและหัวข้อสำคัญ

ความเหมาะสมของรูปแบบการเขียน ☐ เหมาะสมมากที่สุด ☐ เหมาะสมมาก ☐ เหมาะสมปานกลาง ☐ เหมาะสมน้อย ☐ เหมาะสมน้อยที่สุด

คำอธิบายรายวิชาที่ 5 ชีวิตที่ยั่งยืน (Sustainable Life)

บูรณาการระหว่างคณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการและคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจและมีประสบการณ์ในการดำรงชีวิต หัวข้อสำคัญประกอบด้วยแนวคิดการดำเนินชีวิตบนพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียง ความสัมพันธ์ของการพัฒนากับสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม ปัญหาความยากจน สิทธิ ความเสมอภาค ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญา

ความเหมาะสมของคำอธิบายรายวิชา ☐ เหมาะสมมากที่สุด ☐ เหมาะสมมาก ☐ เหมาะสมปานกลาง ☐ เหมาะสมน้อย ☐ เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชา

.....

.....

.....

.....

แหล่งเรียนรู้ในรายวิชา กรุณาระบุประเภทแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนรายวิชานี้ เช่น หนังสือ บทความ งานวิจัย วิดีโอ บุคคลสำคัญ สถานที่และแหล่งชุมชน เป็นต้น ที่สามารถใช้ในการเรียนการสอนรายวิชานี้

.....

.....

.....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำอธิบายรายวิชาที่ 6 สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน (Environment and Sustainable Development)

บูรณาการระหว่างคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตรกับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตและสิ่งแวดล้อม หัวข้อสำคัญประกอบด้วยแนวคิดพื้นฐานทางสิ่งแวดล้อม การพัฒนาที่ยั่งยืน การเปลี่ยนแปลงของโลกในบริบทของการพัฒนา ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์ที่ยั่งยืนและศึกษากรณีตัวอย่างการพัฒนาที่ยั่งยืน

ความเหมาะสมของคำอธิบายรายวิชา ☐ เหมาะสมมากที่สุด ☐ เหมาะสมมาก
☐ เหมาะสมปานกลาง ☐ เหมาะสมน้อย ☐ เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชา

.....
.....
.....
.....
.....

แหล่งเรียนรู้ในรายวิชา กรุณาระบุประเภทแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนรายวิชานี้ เช่น หนังสือ บทความ งานวิจัย วิดีโอ บุคคลสำคัญ สถานที่และแหล่งชุมชน เป็นต้น ที่สามารถใช้ในการเรียนการสอนรายวิชานี้

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำอธิบายรายวิชาที่ 7 การจัดการทรัพยากรมนุษย์และสังคม (Human Resource Management and Society)

บูรณาการระหว่างคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กับคณะวิทยาการจัดการ

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ สามารถป้องกันและแก้ปัญหาในสังคมได้อย่างเหมาะสม หัวข้อสำคัญประกอบด้วยธรรมชาติและพฤติกรรมมนุษย์ ความสัมพันธ์ของมนุษย์และสังคม การจัดระเบียบและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ปัญหาสังคมและแนวทางการแก้ไข การสร้างวัฒนธรรมองค์การเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ความเหมาะสมของคำอธิบายรายวิชา ☐ เหมาะสมมากที่สุด ☐ เหมาะสมมาก
☐ เหมาะสมปานกลาง ☐ เหมาะสมน้อย ☐ เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชา

.....
.....
.....
.....

แหล่งเรียนรู้ในรายวิชา กรุณาระบุประเภทแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนรายวิชานี้ เช่น หนังสือ บทความ งานวิจัย วิดีโอ บุคคลสำคัญ สถานที่และแหล่งชุมชน เป็นต้น ที่สามารถใช้ในการเรียนการสอนรายวิชานี้

.....
.....
.....
.....
.....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลุ่มที่ 3 กลุ่มวิชาสุนทรียภาพ

รูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชา

รูปแบบที่ 1 เริ่มจากขอบข่ายรายวิชา วิธีการเรียนการสอนและเป้าหมายในการเรียน

ความเหมาะสมของรูปแบบการเขียน ☐ เหมาะสมมากที่สุด ☐ เหมาะสมมาก

☐ เหมาะสมปานกลาง ☐ เหมาะสมน้อย ☐ เหมาะสมน้อยที่สุด

คำอธิบายรายวิชาที่ 8 ศิลปะเพื่อชีวิตที่ดี (Art for Better Life)

บูรณาการระหว่างคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กับคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

รายวิชานี้มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วยความหมาย ความสำคัญของศิลปะ การรับรู้เกี่ยวกับความงามทางศิลปะประเภทต่างๆ หลักการสร้างสรรค์งานศิลปะ การนำศิลปะแต่ละประเภทมาใช้ในการพัฒนาชีวิต วิธีการเรียนการสอนเน้นการอภิปราย การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์และการทัศนศึกษา โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษามีสุนทรียภาพทางศิลปะและใช้ศิลปะเพื่อสร้างคุณค่าในชีวิต

ความเหมาะสมของคำอธิบายรายวิชา ☐ เหมาะสมมากที่สุด ☐ เหมาะสมมาก

☐ เหมาะสมปานกลาง ☐ เหมาะสมน้อย ☐ เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชา

.....

.....

.....

แหล่งเรียนรู้ในรายวิชา กรุณาระบุประเภทแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนรายวิชานี้ เช่น หนังสือ บทความ งานวิจัย วิดีโอ บุคคลสำคัญ สถานที่และแหล่งชุมชน เป็นต้น ที่สามารถใช้ในการเรียนการสอนรายวิชานี้

.....

.....

.....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำอธิบายรายวิชาที่ 9 ดนตรีเพื่อสุขภาพ (Music for Health)

บูรณาการระหว่างคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กับคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

รายวิชานี้มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วยบทบาทและความสำคัญของดนตรี ทฤษฎีดนตรีที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ วิธีการใช้ดนตรีเพื่อผ่อนคลายตนเองและการจัดการความเครียด วิธีการเรียนการสอนเน้นการสาธิตและการปฏิบัติ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษามีสุนทรียภาพทางดนตรีและใช้ดนตรีให้เป็นประโยชน์ต่อชีวิตและสังคม

ความเหมาะสมของคำอธิบายรายวิชา ☐ เหมาะสมมากที่สุด ☐ เหมาะสมมาก ☐ เหมาะสมปานกลาง ☐ เหมาะสมน้อย ☐ เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชา

.....

.....

.....

.....

.....

แหล่งเรียนรู้ในรายวิชา กรุณาระบุประเภทแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนรายวิชานี้ เช่น หนังสือ บทความ งานวิจัย วิดีโอ บุคคลสำคัญ สถานที่และแหล่งชุมชน เป็นต้น ที่สามารถใช้ในการเรียนการสอนรายวิชานี้

.....

.....

.....

.....

.....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำอธิบายรายวิชาที่ 10 วรรณกรรมและภาพยนตร์ (Literature and Film)

บูรณาการระหว่างคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กับคณะวิทยาการจัดการ

รายวิชานี้มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วยคุณค่าของวรรณกรรม ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมและภาพยนตร์ หลักการและแนวคิดในการดัดแปลงวรรณกรรมเป็นภาพยนตร์ การอ่านวรรณกรรมชิ้นเอกที่นำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ ศึกษาภาพยนตร์เด่นที่สร้างจากวรรณกรรมร่วมสมัย วิธีการเรียนการสอนเน้นการอภิปรายและการเรียนรู้โดยการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษามีความซาบซึ้งจากการอ่านวรรณกรรมและสามารถสร้างความสุขจากการดูภาพยนตร์ที่มีคุณค่าทางจิตใจ

ความเหมาะสมของคำอธิบายรายวิชา ☐ เหมาะสมมากที่สุด ☐ เหมาะสมมาก
☐ เหมาะสมปานกลาง ☐ เหมาะสมน้อย ☐ เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชา

.....
.....
.....
.....

แหล่งเรียนรู้ในรายวิชา กรุณาระบุประเภทแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนรายวิชานี้ เช่น หนังสือ บทความ งานวิจัย วิดีโอ บุคคลสำคัญ สถานที่และแหล่งชุมชน เป็นต้น ที่สามารถใช้ในการเรียนการสอนรายวิชานี้

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลุ่มที่ 4 กลุ่มวิชาความเป็นพลเมือง

รูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชา

รูปแบบที่ 3 เริ่มจากความสำคัญของรายวิชา ขอบข่ายรายวิชาและวิธีการเรียนการสอน

ความเหมาะสมของรูปแบบการเขียน ☐ เหมาะสมมากที่สุด ☐ เหมาะสมมาก ☐ เหมาะสมปานกลาง ☐ เหมาะสมน้อย ☐ เหมาะสมน้อยที่สุด

คำอธิบายรายวิชาที่ 11 ทักษะชีวิต (Life Skills)

บูรณาการระหว่างคณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการและคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

รายวิชานี้มีความสำคัญต่อการจัดการปัญหาในสภาพสังคมปัจจุบันและเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคต หัวข้อสำคัญประกอบด้วยความหมายและองค์ประกอบของทักษะชีวิต การพัฒนาทักษะการคิด ทักษะการตัดสินใจแก้ปัญหา ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล ทักษะการเผชิญปัญหาและการจัดการตนเอง วิธีการเรียนการสอนเน้นการอภิปรายและการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ

ความเหมาะสมของคำอธิบายรายวิชา ☐ เหมาะสมมากที่สุด ☐ เหมาะสมมาก ☐ เหมาะสมปานกลาง ☐ เหมาะสมน้อย ☐ เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชา

.....

.....

.....

แหล่งเรียนรู้ในรายวิชา กรุณาระบุประเภทแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนรายวิชานี้ เช่น หนังสือ บทความ งานวิจัย วิดีโอ บุคคลสำคัญ สถานที่และแหล่งชุมชน เป็นต้น ที่สามารถใช้ในการเรียนการสอนรายวิชานี้

.....

.....

.....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำอธิบายรายวิชาที่ 12 ความเป็นพลเมืองโลก (Global Citizenship)

บูรณาการระหว่างคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กับคณะวิทยาการจัดการ

รายวิชานี้มีความสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมโลก หัวข้อสำคัญประกอบด้วยความหมาย ความสำคัญและองค์ประกอบของความเป็นพลเมืองโลก ความรู้เกี่ยวกับโลกาภิวัตน์ บทบาทและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองโลก การมีส่วนร่วมกับชุมชนและการรับใช้สังคม วิธีการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติและการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

ความเหมาะสมของคำอธิบายรายวิชา ☐ เหมาะสมมากที่สุด ☐ เหมาะสมมาก
☐ เหมาะสมปานกลาง ☐ เหมาะสมน้อย ☐ เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชา

.....
.....
.....

แหล่งเรียนรู้ในรายวิชา กรุณาระบุประเภทแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนรายวิชานี้ เช่น หนังสือ บทความ งานวิจัย วิดีโอ บุคคลสำคัญ สถานที่และแหล่งชุมชน เป็นต้น ที่สามารถใช้ในการเรียนการสอนรายวิชานี้

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำอธิบายรายวิชาที่ 13 สันติศึกษาและความหลากหลายทางวัฒนธรรม (Peace Studies and Cultural Diversity)

บูรณาการระหว่างคณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

รายวิชานี้มีความสำคัญในการสร้างความเข้าใจระหว่างกันและนำไปสู่สังคมที่มีความสงบสุข หัวข้อสำคัญประกอบด้วยแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความขัดแย้ง อิทธิพลของสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ที่ทำให้เกิดความขัดแย้ง แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสันติภาพ รูปแบบวัฒนธรรมในระบบสังคม ความหลากหลายทางวัฒนธรรมกับวิถีชีวิต การสร้างทักษะเพื่อป้องกันและแก้ไขความขัดแย้งอย่างสันติ การสร้างสันติภาพและความปรองดอง วิธีการเรียนการสอนเน้นการอภิปรายและการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

ความเหมาะสมของคำอธิบายรายวิชา ☐ เหมาะสมมากที่สุด ☐ เหมาะสมมาก
☐ เหมาะสมปานกลาง ☐ เหมาะสมน้อย ☐ เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชา

.....
.....
.....
.....

แหล่งเรียนรู้ในรายวิชา กรุณาระบุประเภทแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนรายวิชานี้ เช่น หนังสือ บทความ งานวิจัย วิดีโอ บุคคลสำคัญ สถานที่และแหล่งชุมชน เป็นต้น ที่สามารถใช้ในการเรียนการสอนรายวิชานี้

.....
.....
.....
.....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลุ่มที่ 5 กลุ่มวิชาการสื่อสาร

รูปแบบการเขียนคำอธิบายรายวิชา

รูปแบบที่ 2 เริ่มจากวัตถุประสงค์รายวิชาและหัวข้อสำคัญ

ความเหมาะสมของรูปแบบการเขียน ☐ เหมาะสมมากที่สุด ☐ เหมาะสมมาก ☐ เหมาะสมปานกลาง ☐ เหมาะสมน้อย ☐ เหมาะสมน้อยที่สุด

คำอธิบายรายวิชาที่ 14 การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural Communication)

บูรณาการระหว่างคณะวิทยาการจัดการกับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ สามารถคิดวิเคราะห์และมีทักษะในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม หัวข้อสำคัญประกอบด้วยความหมาย แนวคิดและหลักการสื่อสารระหว่างบุคคลที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม การสร้างทักษะในการสื่อสารเพื่อรองรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม การประยุกต์ความรู้เพื่อการสร้างความเข้าใจและการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในบริบทของวัฒนธรรมโลก

ความเหมาะสมของคำอธิบายรายวิชา ☐ เหมาะสมมากที่สุด ☐ เหมาะสมมาก ☐ เหมาะสมปานกลาง ☐ เหมาะสมน้อย ☐ เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชา

.....

.....

.....

แหล่งเรียนรู้ในรายวิชา กรุณาระบุประเภทแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนรายวิชานี้ เช่น หนังสือ บทความ งานวิจัย วิดีโอ บุคคลสำคัญ สถานที่และแหล่งชุมชน เป็นต้น ที่สามารถใช้ในการเรียนการสอนรายวิชานี้

.....

.....

.....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำอธิบายรายวิชาที่ 15 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการจัดการความขัดแย้ง (Thai for Communication and Conflict Management)

บูรณาการระหว่างคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กับคณะวิทยาการจัดการ

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสาร สามารถป้องกันและแก้ไขความขัดแย้งที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม หัวข้อสำคัญประกอบด้วยภาษากับความคิด ทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การสื่อสารในบริบทของความขัดแย้ง บทบาทของการสื่อสารในการแก้ไขความขัดแย้ง วิธีการสื่อสารเพื่อจัดการความขัดแย้งที่มีประสิทธิผล

ความเหมาะสมของคำอธิบายรายวิชา ☐ เหมาะสมมากที่สุด ☐ เหมาะสมมาก
☐ เหมาะสมปานกลาง ☐ เหมาะสมน้อย ☐ เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชา

.....
.....
.....
.....
.....

แหล่งเรียนรู้ในรายวิชา กรุณาระบุประเภทแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนรายวิชานี้ เช่น หนังสือ บทความ งานวิจัย วิดีโอ บุคคลสำคัญ สถานที่และแหล่งชุมชน เป็นต้น ที่สามารถใช้ในการเรียนการสอนรายวิชานี้

.....
.....
.....
.....
.....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำอธิบายรายวิชาที่ 16 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication)

บูรณาการระหว่างคณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะภาษาอังกฤษในการเข้าสังคมได้อย่างเหมาะสม หัวข้อสำคัญประกอบด้วยความรู้เบื้องต้นในการสื่อสาร การพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ความเหมาะสมของคำอธิบายรายวิชา ☐ เหมาะสมมากที่สุด ☐ เหมาะสมมาก ☐ เหมาะสมปานกลาง ☐ เหมาะสมน้อย ☐ เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แหล่งเรียนรู้ในรายวิชา กรุณาระบุประเภทแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนรายวิชานี้ เช่น หนังสือ บทความ งานวิจัย วิดีโอ บุคคลสำคัญ สถานที่และแหล่งชุมชน เป็นต้น ที่สามารถใช้ในการเรียนการสอนรายวิชานี้

.....

.....

.....

.....

.....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำอธิบายรายวิชาที่ 17 การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ (Listening and Speaking English)

บูรณาการระหว่างคณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการและคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน หัวข้อสำคัญประกอบด้วยหลักการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการฟังและการพูด การฟังเพื่อจุดมุ่งหมายต่าง ๆ การฝึกทักษะการฟัง ทักษะการพูดโดยใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู โลกอาชีพทางสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์

ความเหมาะสมของคำอธิบายรายวิชา ☐ เหมาะสมมากที่สุด ☐ เหมาะสมมาก
☐ เหมาะสมปานกลาง ☐ เหมาะสมน้อย ☐ เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชา

.....
.....
.....
.....
.....
.....

แหล่งเรียนรู้ในรายวิชา กรุณาระบุประเภทแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนรายวิชานี้ เช่น หนังสือ บทความ งานวิจัย วิดีโอ บุคคลสำคัญ สถานที่และแหล่งชุมชน เป็นต้น ที่สามารถใช้ในการเรียนการสอนรายวิชานี้

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำอธิบายรายวิชาที่ 18 การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ (Reading and Writing English)

บูรณาการระหว่างคณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน หัวข้อสำคัญประกอบด้วยหลักการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการอ่านและการเขียน ทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ ทักษะการเขียนสรุปความและการย่อความ ทักษะการอ่านและการเขียนในสถานการณ์ของการทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู โลกอาชีพทางสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์

ความเหมาะสมของคำอธิบายรายวิชา ☐ เหมาะสมมากที่สุด ☐ เหมาะสมมาก ☐ เหมาะสมปานกลาง ☐ เหมาะสมน้อย ☐ เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชา

.....

.....

.....

.....

.....

แหล่งเรียนรู้ในรายวิชา กรุณาระบุประเภทแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนรายวิชานี้ เช่น หนังสือ บทความ งานวิจัย วิดีโอ บุคคลสำคัญ สถานที่และแหล่งชุมชน เป็นต้น ที่สามารถใช้ในการเรียนการสอนรายวิชานี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำอธิบายรายวิชาที่ 19 ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารธุรกิจ (Malay for Business Communication)

บูรณาการระหว่างคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กับคณะวิทยาการจัดการ

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ หัวข้อสำคัญประกอบด้วยความรู้เบื้องต้นในการสื่อสาร หลักการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ การบูรณาการภาษามลายูให้เข้ากับโครงสร้างภาษาที่ใช้ในการติดต่อธุรกิจ การนัดหมาย การเจรจาและต่อรองทางธุรกิจ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และบริการ การเสนอรายงานทางธุรกิจ

ความเหมาะสมของคำอธิบายรายวิชา ☐ เหมาะสมมากที่สุด ☐ เหมาะสมมาก
☐ เหมาะสมปานกลาง ☐ เหมาะสมน้อย ☐ เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชา

.....
.....
.....
.....
.....

แหล่งเรียนรู้ในรายวิชา กรุณาระบุประเภทแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนรายวิชานี้ เช่น หนังสือ บทความ งานวิจัย วิดีโอ บุคคลสำคัญ สถานที่และแหล่งชุมชน เป็นต้น ที่สามารถใช้ในการเรียนการสอนรายวิชานี้

.....
.....
.....
.....
.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความกรุณาประเมินหลักสูตรเพื่อนำไปปรับปรุงให้เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก ง

หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
พ.ศ. 2556

กลุ่มวิชาการแสวงหาความรู้

ชื่อวิชา สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
(Information for Lifelong Learning)

บูรณาการระหว่างคณะ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร ครุศาสตร์

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชานี้มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วยความหมาย องค์ประกอบและความสำคัญของสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต วิธีการแสวงหา การเก็บรวบรวม ประเมินและสังเคราะห์สารสนเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เทคนิคและวิธีการนำเสนอสารสนเทศอย่างมีประสิทธิผล วิธีการเรียนการสอนเน้นการบรรยาย การใช้อีเลิร์นนิ่งและการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษามีทักษะการรู้สารสนเทศเพื่อการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต

The course topics include the importance of information for lifelong learning, search methodologies, collection, evaluation and synthesize of information for independent study, effective techniques and method of presentation. The learning method focuses on lecture and practices. Its aim is to provide students with information literacy skills for self- directed learning.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ชื่อวิชา การคิดคำนวณสำหรับผู้บริโภค
(Computational Thinking for Consumers)
บูรณาการระหว่างคณะ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร วิทยาการจัดการ

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชานี้มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วยการคิดคำนวณพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับผู้บริโภค การจัดการทางการเงินส่วนบุคคล การวิเคราะห์ข้อมูลและสร้างแบบจำลองในการคิด วิธีการเรียนการสอนเน้นการแก้ปัญหาและการเรียนรู้โดยการใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษามีทักษะในการคิดเชิงระบบและนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

The course topics include an essential basic of computation thinking for consumers, personal financial management, data analysis, and thinking modeling. The learning method focuses on problem solving and the problem-based learning. Its aims is to provide students with the skill of thinking systematically and being able to apply knowledge learned to daily lives properly.

ชื่อวิชา การเขียนกับเทคโนโลยีร่วมสมัย
(Writing with Contemporary Technology)
บูรณาการระหว่างคณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชานี้มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วยความสำคัญของการเขียน พฤติกรรมการเขียนในปัจจุบัน หลักการเขียน ช่องทางการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์และเครือข่ายสังคม การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ จริยธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ วิธีการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะในการเขียนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมสมัย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

The course topics include the importance of writing, the writing behavior in present time, the principles of writing, channels of communication via electronics and social networking, the creation of learning society , ethics and laws related to information technology. The learning method focuses on practice. Its aim is to develop students' skills in writing with using contemporary information and communication technology.

ชื่อวิชา วิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์เพื่อการสร้างสรรค์
(Science and Humanity for Creativity)
บูรณาการระหว่างคณะ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชานี้มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วยแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ แนวคิดทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ศิลปะ วรรณกรรม ความเชื่อในตำนาน สัญลักษณ์ บริบททางวัฒนธรรมและการผสมผสานแนวคิดเพื่อการสร้างสรรค์ผลงาน วิธีการเรียนการสอนเน้นการอภิปรายและการเรียนรู้แบบโครงงาน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษามีความสามารถในการคิดเชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้างสรรค์ผลงานรูปแบบต่างๆ

The course topics include the concepts and the theory of creativity, the concepts of science, technology, art, literature, the myth, symbols, cultural context and the combination for product creativity. The learning method focuses on discussion and projects- based learning. Its aims is to provide students with an ability to creative thinking in order to produce their works creatively in various way.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลุ่มวิชาการพัฒนาที่ยั่งยืน

ชื่อวิชา	ชีวิตที่ยั่งยืน (Sustainable Life)	
บูรณาการระหว่างคณะ	ครุศาสตร์	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
	วิทยาการจัดการ	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจและมีประสบการณ์ในการดำรงชีวิต หัวข้อสำคัญประกอบด้วยแนวคิดการดำเนินชีวิตบนพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียง ความสัมพันธ์ของการพัฒนากับสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม ปัญหาความยากจน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาค ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญา

The course aims to provide students with knowledge, understanding and experiences for their lives. The topics include the concept of how to live their lives by using the sufficiency economy, the relationship of the development with society, economy and environment. Problems of the poverty, the human rights, the equity, the cultural diversity and the wisdom.

ชื่อวิชา	สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน (Environment and Sustainable Development)	
บูรณาการระหว่างคณะ	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตและสิ่งแวดล้อม หัวข้อสำคัญประกอบด้วยแนวคิดพื้นฐานทางสิ่งแวดล้อม การพัฒนาที่ยั่งยืน การ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เปลี่ยนแปลงของโลกในบริบทของการพัฒนา ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์ที่ยั่งยืนและศึกษากรณีตัวอย่างการพัฒนาที่ยั่งยืน

The course aims to provide students with knowledge and the understanding of life and environment. The topics include the concepts of environment, sustainable development, the changing of the world in the context of development, the impact of environment changes, environmental management for sustainable use and the studies of sustainable development cases.

ชื่อวิชา การจัดการทรัพยากรมนุษย์และสังคม
(Human Resource Management and Society)
บูรณาการระหว่างคณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาการจัดการ

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ สามารถป้องกันและแก้ปัญหาในสังคมได้อย่างเหมาะสม หัวข้อสำคัญประกอบด้วยธรรมชาติและพฤติกรรมมนุษย์ ความสัมพันธ์ของมนุษย์และสังคม การจัดระเบียบและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ปัญหาสังคมและแนวทางการแก้ไข การสร้างวัฒนธรรมองค์การเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

The course aims to provide students with knowledge and understanding of preventing and problem solving in a social properly. The topics include human nature and human behavior, the relationship of human and society, the social organization and its change, the social problems and its solutions, the creation of organizational culture for sustainable development.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลุ่มวิชาสุนทรียภาพ

ชื่อวิชา ศิลปะเพื่อชีวิตที่ดี
(Art for Better Life)
บูรณาการระหว่างคณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชานี้มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วยความหมาย ความสำคัญของศิลปะ การรับรู้เกี่ยวกับความงามทางศิลปะประเภทต่างๆ หลักการสร้างสรรค์งานศิลปะและการนำศิลปะ แต่ละประเภทมาใช้ในการพัฒนาชีวิต วิธีการเรียนการสอนเน้นการอภิปราย การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์และการทัศนศึกษา โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษามีสุนทรียภาพทางศิลปะและใช้ศิลปะเพื่อสร้างคุณค่าในชีวิต

The course topics include the meaning and the importance of art, the aesthetics perception of art in difference types, the creative works of art and how to apply the art for life development. The learning method focuses on discussion, the use of electronic media and excursions. The aim is to provide students with aesthetics art appreciation and the use of art to create value of life.

ชื่อวิชา ดนตรีเพื่อสุขภาพ
(Music for Health)
บูรณาการระหว่างคณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชานี้มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วยบทบาทและความสำคัญของดนตรี ทฤษฎีดนตรีที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ วิธีการใช้ดนตรีเพื่อผ่อนคลายตนเองและการจัดการความเครียด วิธีการเรียน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การสอนเน้นการสาธิตและการปฏิบัติ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษามีสุนทรียภาพทางดนตรี และใช้ดนตรีให้เป็นประโยชน์ต่อชีวิตและสังคม

The course topics includes the role and the importance of music, music theory related to health, the use of music to help relax and stress management. The learning method focuses on demonstration and practice. Its aim is to provide students with the aesthetics of music and the use of music for life and society.

ชื่อวิชา วรรณกรรมและภาพยนตร์
(Literature and Film)
บูรณาการระหว่างคณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาการจัดการ

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชานี้มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วยคุณค่าของวรรณกรรม ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมและภาพยนตร์ หลักการและแนวคิดในการดัดแปลงวรรณกรรมเป็นภาพยนตร์ การอ่านวรรณกรรมชิ้นเอกที่นำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ ศึกษาภาพยนตร์เด่นที่สร้างจากวรรณกรรมร่วมสมัย วิธีการเรียนการสอนเน้นการอภิปรายและการเรียนรู้โดยการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษามีความซาบซึ้งจากการอ่านวรรณกรรมและสามารถสร้างความสุขจากการดูภาพยนตร์ที่มีคุณค่าทางจิตใจ

The course topics include the value of literature. The relationship between literature and film, principles and concepts of literary to be applies to a film, reading literary masterpiece to make a movie, study the movies that based on contemporary literature. The learning method focuses on discussion and electronic media. The aim is to provide students with an appreciation from reading literature and obtain pleasure from movies with mental values.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลุ่มวิชาความเป็นพลเมือง

ชื่อวิชา	ทักษะชีวิต (Life Skills)	
บูรณาการระหว่างคณะ	ครุศาสตร์	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
	วิทยาการจัดการ	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชานี้มีความสำคัญต่อการจัดการปัญหาในสภาพสังคมปัจจุบันและเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคต หัวข้อสำคัญประกอบด้วยความหมายและองค์ประกอบของทักษะชีวิต การพัฒนาทักษะการคิด ทักษะการตัดสินใจแก้ปัญหา ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล ทักษะการเผชิญปัญหาและการจัดการตนเอง วิธีการเรียนการสอนเน้นการอภิปรายและการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ

The course provides an important to help better and solve the current social problems and to prepare oneself for the future. The topics include the meaning and the importance of life skills, developing thinking skills, problem solving skills, interpersonal communication skills, coping skills and self-management. The learning method focuses on discussion and action learning.

ชื่อวิชา	ความเป็นพลเมืองโลก (Global Citizenship)	
บูรณาการระหว่างคณะ	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	วิทยาการจัดการ

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชานี้มีความสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมโลก หัวข้อสำคัญประกอบด้วยความหมาย ความสำคัญและองค์ประกอบของความเป็นพลเมืองโลก ความรู้เกี่ยวกับโลกาภิวัตน์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทบาทและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองโลก การมีส่วนร่วมกับชุมชนและการรับใช้สังคม วิธีการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติและการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

The course provides an important of how to live together in world society. The topics include definition, the importance and the elements of global citizenship, knowledge of globalization, roles and responsibility as global citizenship, an involvement with the community and serve the society. The learning method focuses on action learning and community - based learning.

ชื่อวิชา สันติศึกษาและความหลากหลายทางวัฒนธรรม
(Peace Studies and Cultural Diversity)

บูรณาการระหว่างคณะ ครุศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชานี้มีความสำคัญในการสร้างความเข้าใจระหว่างกันและนำไปสู่สังคมที่มีความสงบสุข หัวข้อสำคัญประกอบด้วยแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความขัดแย้ง อิทธิพลของสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ที่ทำให้เกิดความขัดแย้ง แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสันติภาพ รูปแบบวัฒนธรรมในระบบสังคม ความหลากหลายทางวัฒนธรรมกับวิถีชีวิต การสร้างทักษะเพื่อป้องกันและแก้ไขความขัดแย้งอย่างสันติ การสร้างสันติภาพและความปรองดอง วิธีการเรียนการสอนเน้นการอภิปรายและการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

The course provides an important of good understanding and will lead to a peaceful society. The topics include concepts and theories of conflict, the influence of social sciences and scientific causes of conflict, concepts and theories of peace, cultural patterns in society, cultural diversity life, skills to prevent and resolve conflicts peacefully , peacemaking and harmony. The learning method focuses on discussion and community - based learning.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลุ่มวิชาการสื่อสาร

ชื่อวิชา การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม
(Intercultural Communication)
บูรณาการระหว่างคณะ วิทยาการจัดการ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ สามารถคิดวิเคราะห์และมีทักษะในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม หัวข้อสำคัญประกอบด้วยความหมาย แนวคิดและหลักการสื่อสารระหว่างบุคคลที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม การสร้างทักษะในการสื่อสารเพื่อรองรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม การประยุกต์ความรู้เพื่อการสร้างความเข้าใจและการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในบริบทของวัฒนธรรมโลก

The course aims to provide students with understanding, critical thinking and skills in intercultural communication. The topics include definition, concepts and principles of communication between people with different cultures, the communication skills to support cultural diversity, application of knowledge to build understanding and interaction between people in the world cultural context.

ชื่อวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการจัดการความขัดแย้ง
(Thai for Communication and Conflict Management)
บูรณาการระหว่างคณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาการจัดการ

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสาร สามารถป้องกันและแก้ไขความขัดแย้งที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม หัวข้อสำคัญประกอบด้วยภาษากับความคิด ทักษะการใช้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การสื่อสารในบริบทของความขัดแย้ง บทบาทของการสื่อสารในการแก้ไขความขัดแย้ง วิธีการสื่อสารเพื่อจัดการความขัดแย้งที่มีประสิทธิผล

The course aims to provide students with communication skills, prevent and resolve conflicts occurred properly. The topics include the relationship between language and thought, skills to communicate effectively, communication in the context of the conflict, the role and the art of using communication in conflict resolution, art of communication to manage conflict effectively.

ชื่อวิชา	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication)	
บูรณาการระหว่างคณะ	ครุศาสตร์	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
	วิทยาการจัดการ	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะภาษาอังกฤษในการเข้าสังคมได้อย่างเหมาะสม หัวข้อสำคัญประกอบด้วยความรู้เบื้องต้นในการสื่อสาร การพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

The course aims to provide students with English language skills in a society appropriately. The topics include an introduction to communication, development of skills in listening, speaking, reading and writing English for communication. Communication in various situations related to the use of English in daily life.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ชื่อวิชา	การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ (Listening and Speaking English)	
บูรณาการระหว่างคณะ	ครุศาสตร์	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
	วิทยาการจัดการ	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน หัวข้อสำคัญประกอบด้วยหลักการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ การฟังเพื่อจุดมุ่งหมายต่าง ๆ การฝึกทักษะการฟัง ทักษะการพูดโดยใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู โลกอาชีพทางสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์

The course aims to develop learners in listening and speaking English language. The topics include the principles of English listening and speaking, the purpose of the various skills of listening and speaking in English to communicate in the working context related to the teaching profession, professional world of social sciences and sciences.

ชื่อวิชา	การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ (Reading and Writing English)	
บูรณาการระหว่างคณะ	ครุศาสตร์	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
	วิทยาการจัดการ	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน หัวข้อสำคัญประกอบด้วยหลักการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ ทักษะการเขียนสรุปความและการย่อความ ทักษะการอ่านและการเขียนในสถานการณ์ของการทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู โลกอาชีพทางสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

The course aims to develop the skills of reading and writing of English language. The topics include the principles of English reading and writing, reading skills from printed media, writing skills in summary and conclusion, reading and writing skills in the working context related to the teaching profession, professional world of social sciences and sciences.

ชื่อวิชา ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารธุรกิจ
(Malay for Business Communication)
บูรณาการระหว่างคณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาการจัดการ

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ หัวข้อสำคัญประกอบด้วยความรู้เบื้องต้นในการสื่อสาร หลักการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ การบูรณาการภาษามลายูให้เข้ากับโครงสร้างภาษาที่ใช้ในการติดต่อธุรกิจ การนัดหมายการเจรจาและต่อรองทางธุรกิจ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และบริการ การเสนอรายงานทางธุรกิจ

The course aims to provide students with the skills to use the Malay language for business communication. The topics include an introduction to communication, principles to use language for business communication, an integration of the Malay language and language structure in business, appointments and business negotiation, providing information about products and services and the presentation of business report.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก จ

แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ประกอบการเรียนการสอน
หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

แหล่งการเรียนรู้ประกอบการเรียนการสอนหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 19 รายวิชา ดังนี้

1. รายวิชา สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วย 1) ความสำคัญของสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต 2) วิธีการแสวงหา การเก็บรวบรวม ประเมินและสังเคราะห์สารสนเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง 3) เทคนิคและวิธีการนำเสนอสารสนเทศอย่างมีประสิทธิผล มีแหล่งการเรียนรู้ประกอบคำอธิบายรายวิชาดังตารางผนวกที่ 1

ตารางผนวกที่ 1 แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
ความสำคัญของสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต	http://europa.eu/legislation_summaries/education_training_youth/lifelong_learning/c11090_en.htm รายงาน – เอกสารของกลุ่มสหภาพยุโรป สาระสำคัญเกี่ยวกับสมรรถนะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต กรอบแนวคิดของกลุ่มประเทศยุโรปที่ใช้ในการกำหนดนโยบาย การจัดการศึกษาและการฝึกอบรม http://www.ifla.org/files/information-literacy/publications/ifla-guidelines-en.pdf รายงาน – เอกสารของ Jesús Lau สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของการรู้สารสนเทศ มาตรฐานนานาชาติของทักษะการรู้สารสนเทศ การกำหนดพันธะสัญญาเพื่อพัฒนาการรู้สารสนเทศในสถานศึกษา การจัดระบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการรู้สารสนเทศ http://radiographics.rsna.org/content/29/2/613.full รายงานวิจัย – เอกสารของ Jannette Collins สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของการเรียนรู้ตลอดชีวิต คุณลักษณะและทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน ปัญหาและอุปสรรคในการสร้างทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.newcastle.nsw.gov.au/__data/assets/pdf_file/0020/4961/comm_plan_lifelong_learning.pdf รายงาน – เอกสารของกลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสภาเมืองนิวคาสเซิล (Newcastle City Council information Communication technology reference group) สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของการเรียนรู้ตลอดชีวิต แนวโน้มในอนาคต การแสวงหาข้อมูล โอกาสในการเรียนรู้ของนักเรียน การวางแผนระบบสารสนเทศพื้นฐานเพื่อการเรียนรู้ในอนาคต ทักษะการรู้คอมพิวเตอร์ การเรียนรู้แบบไม่เป็นทางการ http://jcmc.indiana.edu/vol4/issue2/beller.html รายงานวิจัย – เอกสารของ Michal Beller สาระสำคัญเกี่ยวกับความสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต ข้อจำกัดของการเรียนการสอนในปัจจุบัน การบูรณาการเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ กลยุทธ์การสร้างการเรียนรู้ตลอดชีวิตในการเรียนระดับอุดมศึกษา http://www.uneca.org/codi/codi5/content/CODI-V-KLIS-Promoting_Information_Literacy_Lifelong_Learning-Lephoto-EN.pdf รายงานวิจัย – เอกสารของ H. Manthoto Lephoto สาระสำคัญเกี่ยวกับการศึกษากับการพัฒนามนุษย์ การศึกษาสำหรับผู้ใหญ่ การศึกษาตลอดชีวิต ทักษะการรู้สารสนเทศ รูปแบบการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ การเรียนแบบเปิดและทางไกล การใช้เทคโนโลยีในการสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ http://www.lifelonglearning.co.uk/iag/npfreport.pdf รายงาน – เอกสารของกองการศึกษาและทักษะของสหราชอาณาจักร (Department for Education and Skills ,UK) สาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต กรอบแผนปฏิบัติการพัฒนาทักษะการรู้สารสนเทศ การให้บริการคำแนะนำเพื่อการเรียนรู้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://bivir.uacj.mx/dhi/DoctosNacioInter/INFORMATIONLITERACYANDLIFELONGLEARNING.htm บทความ – เอกสารของ Patricia Senn Breivik สาระสำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการรู้สารสนเทศและการเรียนรู้ตลอดชีวิต แนวทางการพัฒนาการเรียนรู้ตลอดชีวิตในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา http://www.healthyageing.eu/sites/www.healthyageing.eu/files/resources/DocPart_Declar_LifelongLearning.pdf รายงาน – เอกสารของกลุ่มผู้สูงอายุแห่งยุโรป (AGE - the European Older People's Platform) สาระสำคัญเกี่ยวกับความสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับคนทุกช่วงวัย การส่งเสริมสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้สูงวัย http://www.bologna-berlin2003.de/pdf/MitteilungEng.pdf รายงาน – เอกสารของคณะกรรมาธิการแห่งยุโรป(European Commission)สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของการเรียนรู้ตลอดชีวิต กลยุทธ์การสร้างความเข้าใจและการสร้างพื้นที่การเรียนรู้ตลอดชีวิต การกำหนดนโยบาย กรอบแนวคิด ตัวชี้วัด การวางแผนการดำเนินการเพื่อสร้างเสริมทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต http://www.eua.be/fileadmin/user_upload/files/Publications/European_Universities__Charter_on_Lifelong_learning.pdf รายงาน – เอกสารของสมาคมมหาวิทยาลัยแห่งยุโรป (European University Association) สาระสำคัญเกี่ยวกับกฎบัตรของมหาวิทยาลัยในยุโรปเกี่ยวกับการเรียนรู้ตลอดชีวิต ประกาศความมุ่งมั่นของมหาวิทยาลัยและรัฐบาลในการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.elearningeuropa.info/files/media/media23706.pdf รายงาน – เอกสารของ María José Hernández-Serrano and Barbara Jones สาระสำคัญเกี่ยวกับนวัตกรรม ทักษะการรู้สารสนเทศและการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีต่อการวัฒนธรรมการเรียนรู้ใหม่ การนำข้อมูลไปใช้ในการสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต บทบาทของนักการศึกษาในการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต http://ccfil.pbworks.com/f/emma_report_final.pdf รายงาน – เอกสารของ Emma Coonan สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะการรู้สารสนเทศ นโยบายของสถาบันอุดมศึกษา การจัดห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้ การเตรียมผู้เรียน กระบวนการเรียนการสอนเพื่อสร้างการเรียนรู้ตลอดชีวิต http://www.youtube.com/watch?v=PvUdARItXI0 วีดิทัศน์ – โดยสภาการเรียนรู้แห่งแคนาดา(Canadian Council on Learning) สาระสำคัญเกี่ยวกับความสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต กระบวนการเรียนรู้ในช่วงชีวิตมนุษย์ การสร้างโอกาสในการเรียนรู้ http://www.youtube.com/watch?v=HWlx5OJll7g วีดิทัศน์ –โดย Angela Green สาระสำคัญเกี่ยวกับทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ประเภทของสื่อที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ http://www.youtube.com/watch?v=yfpa9uTWdJE&feature=related วีดิทัศน์ – โดย Anita Benton สาระสำคัญเกี่ยวกับวิธีการสอนผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การบูรณาการการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน http://www.youtube.com/watch?v=mzi2RIt8_nk&feature=related วีดิทัศน์ – โดยบริษัท Amplivox สาระสำคัญเกี่ยวกับความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีในการศึกษา ไอแพด แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.tkpark.or.th/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของสำนักงานอุทยานการเรียนรู้ สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี สาระสำคัญเกี่ยวกับการสร้างทัศนคติและนิสัยรักการอ่าน การคิด การแสวงหาความรู้ http://www.car.chula.ac.th/aboutus/8/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของศูนย์สารสนเทศนานาชาติ สาระสำคัญประกอบด้วยทรัพยากรสารสนเทศเพื่อการศึกษา ค้นคว้า วิจัย เกี่ยวกับท้องถิ่น ภูมิภาคศึกษา และโครงการพัฒนาในภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลก
วิธีการแสวงหา การเก็บรวบรวม ประเมินและสังเคราะห์สารสนเทศ	http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-policy/doc/policy/qualityreport_en.pdf รายงาน – เอกสารของคณะกรรมาธิการแห่งยุโรป(European Commission) สาระสำคัญเกี่ยวกับตัวชี้วัดคุณภาพของการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทักษะ สมรรถนะและทัศนคติ การเข้าถึงและการมีส่วนร่วมในข้อมูลแหล่งสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต http://projectinfolit.org/pdfs/PIL_Fall2009_Year1Report_12_2009.pdf รายงาน – เอกสารของ Alison J. Head and Michael B. Eisenberg สาระสำคัญเกี่ยวกับรูปแบบและเทคนิคการสืบค้นข้อมูลของนักศึกษา สถิติข้อมูลในการสืบค้นสารสนเทศรูปแบบต่าง ๆ http://www.asis.org/asist2010/proceedings/proceedings/ASIST_AM10/submissions/211_Final_Submission.pdf บทความวิจัย – เอกสารของ Chirag Shah and Roberto González-Ibáñez สาระสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการสืบค้นข้อมูล ระบบการค้นหาข้อมูล การจัดระบบการรวบรวมข้อมูล http://comminfo.rutgers.edu/~chirags/papers/Shah_AIL_2010.pdf บทความวิจัย – เอกสารของ Chirag Shah สาระสำคัญเกี่ยวกับการร่วมมือกันสืบค้นข้อมูล ความหมาย โมเดลการสนับสนุนข้อมูล หลักการ กระบวนการ ข้อจำกัด

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://lil.asap-advance.com/index.php?mod=Courses&op=lesson_show&uid=&cid=7&eid=&sid=&lid=33 หนังสือ – เอกสารของโฉมยงค์ บรรณาลัย สาระสำคัญเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินสารสนเทศ ขั้นตอนการวิเคราะห์สารสนเทศและการสังเคราะห์สารสนเทศ http://www.se-ed.com/eShop/Book/BookDetail.aspx?CategoryId=0&No=9789744432230 หนังสือ – เรื่อง สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ โดย รศ.จุมพจน์ วนิชกุล เนื้อหาสำคัญเกี่ยวกับสื่อสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ การจัดหมวดหมู่สารสนเทศ การค้นข้อมูลในสังคมสารสนเทศ การศึกษาค้นคว้าและการเขียนรายงาน http://61.7.230.236/ULIBM/web/_files//20110517230325_1105.pdf เอกสาร – โดยห้องสมุดเฉลิมพระเกียรติกาญจนาภิเษก สาระสำคัญเกี่ยวกับขั้นตอนการแก้ไขปัญหาโดยใช้สารสนเทศ ตัวอย่างภาระงานบันทึก http://home.kku.ac.th/penpan/412102/ppt_5_53.pdf powerpoint – โดยเพ็ญพรรณ ไชยสว่าง สาระสำคัญเกี่ยวกับการประเมินวิเคราะห์และสังเคราะห์สารสนเทศ การจดบันทึกข้อความที่ต้องการ การสรุปความคิดรวบยอด การถอดความ การคัดลอกข้อมูล http://course.eau.ac.th/course/Download/0000713/Chapter6-1.ppt powerpoint – โดยสพมล วัฒนานุกูล สาระสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการแสวงหาและนำเสนอสารสนเทศ ความสัมพันธ์ของข้อมูล สารสนเทศและสติปัญญา การพิจารณาแหล่งสารสนเทศ เทคนิคการสืบค้นสารสนเทศ http://www.slideshare.net/thai2104/1-4631735 powerpoint – โดย ศรีอร จันทร์ประภาพงศ์ สาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดเก็บและค้นคืนสารสนเทศ ความหมาย ความสำคัญ ขอบเขต พัฒนาการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
เทคนิคและวิธีการนำเสนอ	http://people.engr.ncsu.edu/txie/publications/oral_presentation_skills.pdf
สารสนเทศ	คู่มือ – เอกสารของ Carl Storz *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับการนำเสนอข้อมูลด้วยวาจา การเตรียมตัวและการวางแผน การกำหนดโครงสร้างการนำเสนอ การใช้สื่อ http://www.searo.who.int/LinkFiles/Training_Materials_voluntary-module6-5.pdf คู่มือ – เอกสารขององค์การอนามัยโลก(World Health Organization) สาระสำคัญเกี่ยวกับโมดูลการพัฒนาทักษะการนำเสนอ การสร้างความสนใจ การกำหนดรูปแบบ การสื่อสารที่ไม่ใช้ภาษา วิธีการเลือกภาพและเสียงประกอบการนำเสนอ http://academic.sfsu.edu/CMS_uploads/files/7faff-356.pdf คู่มือ – เอกสารของศูนย์สนับสนุนการเรียนการสอน (Center for Teaching and Faculty Development) มหาวิทยาลัยแห่งรัฐซานฟรานซิสโก สาระสำคัญเกี่ยวกับคู่มือสนับสนุนการเรียนรู้ การใช้ซอฟท์แวร์ในการช่วยนำเสนอ การใช้สื่อประกอบ การตรวจสอบก่อนนำเสนอ การใช้เสียงประกอบ http://www.microsoft.com/education/en-us/training/competencies/pages/presentation_skills.aspx แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของบริษัท Microsoft สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการนำเสนอ ระดับความสามารถในการนำเสนอ สิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำในการนำเสนอ ใบงานตัวอย่าง http://www.youtube.com/watch?v=PRt9IIvfXIU&feature=related วีดิทัศน์ – โดยภัทรพล สุขประเสริฐ สาระสำคัญเกี่ยวกับเทคนิคการนำเสนอ องค์ประกอบของการนำเสนอ ขั้นตอนการนำเสนอ ปัญหาในการนำเสนอ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.engr.colostate.edu/~dilumb/Documents/How_to_do_an_effective_presentation_view.pdf powerpoint – โดย Dilum Bandara สาระสำคัญเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอที่มีประสิทธิภาพ ความหมาย การวางแผน การออกแบบ การใช้สื่อประกอบการนำเสนอ http://www.cs.ox.ac.uk/files/2263/PresentationSkillsSeminar.pdf powerpoint – โดย Karen Petrie สาระสำคัญเกี่ยวกับทักษะการนำเสนอ การวางโครงร่างการนำเสนอ รูปแบบการนำเสนอ การฝึกปฏิบัติ http://www.ineer.org/Events/ICEE2001/Proceedings/papers/131.pdf รายงาน- เอกสารของ Ronald H. Rockland สาระสำคัญเกี่ยวกับการสอนทักษะการนำเสนอ การพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร การวางแผนการนำเสนอ การลดความวิตกกังวล

2. รายวิชา การคิดคำนวณสำหรับผู้บริโภค มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วย 1) การคิดคำนวณพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับผู้บริโภค 2) การจัดการทางการเงินส่วนบุคคล 3) การวิเคราะห์ข้อมูลและสร้างแบบจำลองในการคิด มีแหล่งการเรียนรู้ประกอบคำอธิบายรายวิชาดังตารางผนวกที่ 2

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 2 แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาการคิดคำนวณสำหรับผู้บริโภค

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
การคิดคำนวณพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับผู้บริโภค	http://www.heacademy.ac.uk/assets/documents/stem-conference/Computing2/Presentations/Tom_Crick.pdf powerpoint – โดย Tom Crick สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของทักษะการคิดคำนวณ http://www.sciencebusiness.net/pdfs/thinking.pdf รายงาน – เอกสารการประชุมของสำนักงานวิทยาศาสตร์และธุรกิจ (Science|Business Office) สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของทักษะการคิดคำนวณและการนำไปใช้ในการปฏิรูปการศึกษา http://cs.colby.edu/courses/F11/cs151/CS151-F11-Lectures.pdf Lecture Notes – โดย Bruce A. Maxwell Department of Computer Science , Colby College สมุดจดบันทึกการบรรยายวิชา ทักษะการคิดคำนวณ เนื้อหาสำคัญและแบบฝึกหัด http://compthink.cs.depaul.edu/Framework.pdf รายงาน – เอกสารของ DePaul University College of Computing and Digital Media สาระสำคัญเกี่ยวกับกรอบแนวคิดของการนำทักษะการคิดคำนวณบูรณาการสู่หลักสูตร ตัวอย่างการพัฒนาทักษะการคิดคำนวณ http://business.illinois.edu/loewenstein/papers/ThinkingInBusinessLoewensteinFin.pdf รายงาน – เอกสารของ Jeffrey Loewenstein สาระสำคัญเกี่ยวกับการคิดเชิงธุรกิจ การตัดสินใจ พฤติกรรมของผู้บริโภค การประยุกต์การคิดกับการวางแผนธุรกิจ http://mode.lanl.k12.nm.us/wiki/images/c/c8/P32-lee.pdf บทความ – เอกสารของ Irene Lee *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการคิดคำนวณ การสร้างแบบจำลองในการคิด การออกแบบและพัฒนาเกม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.sersci.com/ServiceScience/upload/12377496550.pdf บทความ – เอกสารของ Robin G. Qiu สาระสำคัญเกี่ยวกับโมเดลกระบวนการจัดการทางธุรกิจ โมเดลการคิดคำนวณรูปแบบต่าง ๆ http://www2.css.edu/mics/Submissions/submissions/Developing%20Computational%20Thinking%20Skills%20across%20the%20Undgfergraduate%20Curriculum.pdf บทความ – เอกสารของ Christopher Kuster *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการคิดคำนวณสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี การออกแบบรายวิชาเพื่อพัฒนาทักษะการคิดคำนวณ http://web.media.mit.edu/~kbrennan/files/Brennan_Resnick_AERA2012_CT.pdf บทความ – เอกสารของ Karen Brennan and Mitchel Resnick สาระสำคัญเกี่ยวกับกรอบแนวคิดของทักษะการคิดคำนวณ การจัดทำโครงงานเพื่อฝึกปฏิบัติ การประเมินผลการปฏิบัติ http://www.personal.soton.ac.uk/ccs106/Documents/BHERG_Comp_Thinking_07_11.pdf powerpoint – โดย Cynthia C. Selby สาระสำคัญเกี่ยวกับวิธีสอนให้นักเรียนคิดและกลยุทธ์ของการคิดคำนวณ การออกแบบโครงการวิจัย
การจัดการทางการเงินส่วนบุคคล	http://personalfinance.byu.edu/?q=node/1390 แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของคณะการจัดการ (Marriott School) มหาวิทยาลัย Brigham Young University ประกอบด้วยประมวลการสอนรายวิชา การเงินส่วนบุคคล powerpoint ของภาคเรียน Winter , 2012 สรุปการบรรยาย แบบทดสอบ ใบงาน คู่มือการเงินส่วนบุคคล

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.jumpstart.org/assets/files/standard_book-ALL.pdf เอกสาร – มาตรฐานชาติด้านการศึกษาการเงินส่วนบุคคล โดยองค์การเพื่อการรู้ทักษะการเงินส่วนบุคคล (Jump$tart Coalition for Personal Financial Literacy) สาระสำคัญเกี่ยวกับมาตรฐานการรู้ทักษะการเงินส่วนบุคคล ความรับผิดชอบและการตัดสินใจทางการเงิน รายได้และอาชีพ การวางแผนทางการเงิน การจัดการความเสี่ยง การออมและการลงทุน http://kadebg.com/wp-content/uploads/2010/07/personal-finance-for-dummies-eric-tyson.pdf หนังสือ – โดย Eric Tyson สาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน การออม การลดรายจ่าย ภาษีและการลงทุน การลงทุนทางการศึกษา การลงทุนอสังหาริมทรัพย์ การวางแผนการเกษียณ การประกันภัย ประกันสุขภาพ http://www.isfs.org/documents-pdfs/rep-finliteracy.pdf รายงาน – เอกสารสมรรถนะทางการเงินส่วนบุคคล โดยสถาบันเพื่อสังคมและการเงินศึกษา (Institute for Socio-Financial Studies) สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของทักษะการรู้เรื่องการเงินส่วนบุคคล การจัดการศึกษาเรื่องการเงินส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพ ขอบเขตการทำงานทางการเงิน http://tcainstitute.org/working_papers/wp62grable.pdf รายงาน – บทความวิจัยของ John E. Grable สาระสำคัญเกี่ยวกับการรวบรวมวารสารเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน การลงทุนส่วนบุคคลที่นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยควรอ่าน http://www.kiplinger.com/print_media/kit.html?file=Kiplinger_Sample_Issue.pdf วารสาร – เอกสารออนไลน์ KIPLINGER'S PERSONAL FINANCE สาระสำคัญเกี่ยวกับเทคนิค คำแนะนำในการลงทุน ตลาดหุ้น การวางแผนชีวิตทางการเงิน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.bot.or.th/Thai/Pages/BOTDefault.aspx แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ธนาคารแห่งประเทศไทย ประกอบด้วยเอกสารเผยแพร่ บทความ งานวิจัย วีดิทัศน์ ความรู้เกี่ยวกับสินเชื่อประเภทต่าง ๆ http://www.tsi-thailand.org/index.php แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของสถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน สาระสำคัญเกี่ยวกับการลงทุน บทเรียนออนไลน์ โครงการทางการเงิน เอกสารเผยแพร่ออนไลน์ http://www.northernadviser.com/cmru-fn/rationanalysis.pdf powerpoint – โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ สาระสำคัญเกี่ยวกับการวิเคราะห์งบการเงิน การวิเคราะห์การออม หนี้สิน แบบฝึกหัดการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินส่วนบุคคล http://department.utcc.ac.th/cte/images/stories/Download/ge/data/BG002/BG002%2013.pdf เอกสารประกอบการสอน – วิชา ธุรกิจสมัยใหม่ โดยเอื้อจิต ทัศนะภาคย์ และคณะ สาระสำคัญเกี่ยวกับการบริหารการเงินส่วนบุคคล การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล การวางแผนชีวิตของบุคคล ตัวอย่างการจัดทำงบดุล http://www.youtube.com/watch?v=X_qkprr7snE&feature=related วีดิทัศน์ – โดยศักดา สรรพปัญญาวงศ์ สาระสำคัญเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน ความหมาย ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับการลงทุน
การวิเคราะห์ข้อมูลและสร้างแบบจำลองในการคิด	http://modelpractice.wordpress.com/category/computational-thinking-2/ แหล่งเรียนรู้ – รวม Blog ที่เกี่ยวกับรูปแบบในการคิดคำนวณ วิธีการคิด ทฤษฎีโมเดล http://cse.spsu.edu/kqian/Computational%20Thinking/index.html แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของคณะวิศวกรรมคอมพิวเตอร์และซอฟท์แวร์ (School of Computing and Software Engineering) สาระสำคัญเกี่ยวกับโมดูลการเรียนรู้ต่าง ๆ การคิดแบบอัลกอริทึม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://conferences.inf.ed.ac.uk/cogsci2001/pdf-files/1078.pdf รายงาน – เอกสารวิจัยของ Clare R. Walsh และ Ruth M.J. Byrne สาระสำคัญเกี่ยวกับการคิดคำนวณ รูปแบบวิธีคิดทางการเงิน การคำนวณค่าสถิติและความน่าจะเป็นและการทดลองคิดรูปแบบต่าง ๆ http://media.wiley.com/product_data/excerpt/86/04712676/0471267686.pdf รายงาน – โดยบริษัท John Riley and Sons สาระสำคัญเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นของโมเดลทางการเงิน ขั้นตอนการสร้างโมเดล http://www.joeyoder.com/financial_framework/finmod.pdf รายงาน – เอกสารของ Joseph W. Yoder สาระสำคัญเกี่ยวกับการออกแบบโมเดลการคิด การวิเคราะห์โครงสร้างโมเดล รายละเอียดการออกแบบ http://www.gams.com/docs/contributed/financial/sn_slides2.pdf รายงาน – เอกสารบันทึกการประชุมของ Sixth Summer School on Optimization and Financial Modeling สาระสำคัญเกี่ยวกับการสร้างแบบจำลองทางการเงินและการเพิ่มประสิทธิภาพภายใต้สถานการณ์ความไม่แน่นอน http://www.wallstreetprep.com/extrafiles/sampledownloads/Finmodeling.pdf powerpoint – โดยบริษัท Wall Street Prep, Inc สาระสำคัญเกี่ยวกับตัวอย่างโมเดลการคิดคำนวณทางการเงิน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ http://www.pncpa.com/admin/files/resources/Financial_Modeling_and_Forecasting.pdf powerpoint – โดย Jason MacMoran สาระสำคัญเกี่ยวกับการออกแบบและการพยากรณ์ทางการเงิน พื้นฐานในการสร้างโมเดล การวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงิน การวิเคราะห์ภาพอนาคต http://www.ja.org/docload/2012-Teens-Personal-Finance.pdf รายงาน – บทความวิจัยของมูลนิธิ Junior Achievement USA®/Allstate สาระสำคัญเกี่ยวกับการสำรวจความคิดเห็นของวัยรุ่นกับการเงินส่วนบุคคล มุมมองของวัยรุ่นที่มีต่อการจัดการทางการเงิน สถิติผลการสำรวจข้อมูล

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. รายวิชา การเขียนกับเทคโนโลยีร่วมสมัย มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วย 1) ความสำคัญของการเขียนและพฤติกรรมการเขียนในปัจจุบัน 2) หลักการใช้ภาษาในการเขียน 3) ช่องทางการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ เครือข่ายสังคมและการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ 4)จริยธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ มีแหล่งการเรียนรู้ประกอบคำอธิบายรายวิชาดังตารางผนวกที่ 3

ตารางผนวกที่ 3 แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาการเขียนกับเทคโนโลยีร่วมสมัย

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
ความสำคัญของการเขียนและพฤติกรรมการเขียนในปัจจุบัน	http://www.vantagelearning.com/docs/myaccess/neglectedr.pdf รายงาน – โดยคณะกรรมการการเขียนแห่งชาติ(The National Commission on Writing) สาระสำคัญเกี่ยวกับความสำคัญของการเขียน ปัญหาด้านการเขียนของนักเรียน นักศึกษาในสหรัฐอเมริกา ตัวอย่างปัญหาการเขียนในระดับชั้นต่าง ๆ ทั้งในโรงเรียน วิทยาลัยและมหาวิทยาลัย http://www.ncte.org/library/NCTEFiles/Resources/PolicyResearch/WrtgResearchBrief.pdf บทความ – โดยสภาครูสอนภาษาอังกฤษแห่งชาติ (National Council of Teachers of English) สาระสำคัญเกี่ยวกับความสำคัญของทักษะการเขียนในโลกปัจจุบัน พื้นฐานในการเขียนที่ควรรู้ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนทักษะการเขียนให้ประสบความสำเร็จและแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม http://advocacy.collegeboard.org/sites/default/files/2010-cb-advocacy-teachers-are-center.pdf รายงาน – โดยศูนย์พัฒนานโยบายอุดมศึกษา (The College Board Advocacy & Policy Center) สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนและการเรียนรู้ในยุคดิจิตอล แนวปฏิบัติที่ดีในการสอนทักษะด้านการเขียนของครู 8 คน ในบริบทที่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.writing.ucsb.edu/wrconf08/Pdf_Articles/Kellogg_&_Raulerson_Article.pdf บทความ – โดย Ronald T. Kellogg and Bascom A. Raulerson สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษา กระบวนการพัฒนา การคิดเพื่อนำไปใช้ในการเขียน การฝึกปฏิบัติ ผลและปัญหาจากการปฏิบัติ http://edltv.thai.net/index.php?mod=Courses&file=showcontent&cid=671&sid=601 แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย ประเภทของการเขียน การเขียนย่อความ การเขียนบทความ เสนอในรูปแบบวีดิทัศน์ powerpoint ใบความรู้และแบบทดสอบในแต่ละหัวข้อการเรียน http://olearning.siam.edu/index.php?option=com_content&view=article&id=480:100-101-&catid=54:2011-12-09-06-04-38&Itemid=105 แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยสยาม สาระสำคัญเกี่ยวกับการเขียนเพื่อการสื่อสาร หลักการเขียน การวางโครงเรื่อง การเขียนประเภทต่าง ๆ เอกสารประกอบการสอน วีดิทัศน์และแบบฝึกหัดประจำบทเรียน http://department.utcc.ac.th/cte/images/stories/Download/ge/data/HG008/Wr.pdf เอกสารประกอบการสอน โดยศูนย์ความเป็นเลิศทางการสอน มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย องค์ประกอบ รูปแบบ จุดมุ่งหมายในการเขียน การเขียนย่อหน้า การเขียนลำดับความ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://gse.uci.edu/person/warschauer_m/docs/technology-writing.pdf รายงานวิจัย – โดย Mark Warschauer สาระสำคัญเกี่ยวกับความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การใช้อีเมล์ในการสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียน พฤติกรรมและรูปแบบการเขียนในสื่อออนไลน์ http://pewresearch.org/pubs/808/writing-technology-and-teens รายงานวิจัย – โดย Amanda Lenhart and Alexandra Rankin Macgill สาระสำคัญเกี่ยวกับพฤติกรรมการเขียนของวัยรุ่นในสังคมปัจจุบัน ผลกระทบของเทคโนโลยีที่มีผลต่อรูปแบบและวิธีการเขียน สถิติของพฤติกรรมในแต่ละรายการ http://news.cnet.com/8301-1023_3-57470487-93/teens-love-texting-and-social-networks-but-ignore-e-mail/ รายงานข่าว – โดย CNET News สาระสำคัญเกี่ยวกับพฤติกรรมการเขียนของวัยรุ่นที่เปลี่ยนแปลงไป ความนิยมในการส่งข้อความและการใช้สื่อเครือข่ายสังคม แนวโน้มของการใช้อีเมล์ สถิติการใช้สื่อเครือข่ายสังคม http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=clkqdrzizvY วีดิทัศน์ – โดย Lee Rainie and Barry Wellman สาระสำคัญเกี่ยวกับพฤติกรรมการเขียนในสังคมอเมริกันปัจจุบัน การใช้อีเมล์ ข้อความ ทวิตเตอร์ เฟซบุ๊ค สถิติการใช้สื่อเครือข่ายสังคม
หลักการใช้ภาษาในการเขียน	http://ec.europa.eu/translation/english/guidelines/documents/styleguide_english_dgt_en.pdf คู่มือ – เอกสารของคณะกรรมาธิการแห่งยุโรป (European Commission) สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการเขียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ การสะกดคำ การเขียนวรรคตอน ตัวเลข ตัวย่อ การเขียนคำทับศัพท์ การเขียนอ้างอิงและการเขียนที่เกี่ยวข้องกับสหภาพยุโรป

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.helsinki.fi/kksc/language.services/AcadWrit.pdf คู่มือ – เอกสารของ Carolyn Brimley Norris สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการเขียนภาษาอังกฤษทางวิชาการสมัยใหม่ กระบวนการเขียน การเขียนบทความ การเขียนบทคัดย่อ คำที่มักใช้สับสนและคำที่ใช้ผิด เทคนิคการตรวจสอบการเขียน แบบฝึกหัด http://www.nald.ca/library/learning/academic/english/writing/paragrph/module8.pdf คู่มือ – การเขียนภาษาอังกฤษวิชาการ โดย Leslie Childs สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการเขียน รูปแบบการเขียน การเขียนย่อหน้า การเขียนสรุป แบบฝึกหัดประกอบการฝึกทักษะการเขียน http://www.carmenlu.com/writing1_6.htm แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ Carmen Luiza สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนระดับพื้นฐานและระดับสูง ในแต่ละส่วนจะประกอบด้วยทฤษฎี แบบฝึกหัด และตัวอย่างงานเขียน ตั้งแต่ฉบับแรก ฉบับปรับปรุงและฉบับสมบูรณ์ http://www.cambridge.org/th/elt/catalogue/subject/custom/item2505714/?site_locale=th_TH แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ โดย Graham Palmer สาระสำคัญเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง 4 ระดับ ได้แก่ การเขียนชื่อตัวเอง สถานการณ์ในโรงแรมและอื่น ๆ รวม 16 สถานการณ์ ประกอบด้วยวิธีการเขียน ตัวอย่างและแบบฝึกหัด http://www.aces-tools.or.at/images/doku/writing_effectively.pdf ชุดฝึก – การเขียนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ โดย Karen Hurt สาระสำคัญเกี่ยวกับเทคนิคการเขียนในแต่ละขั้นตอน ได้แก่ การกำหนดเป้าหมาย การเริ่มต้น การค้นหาข้อมูลประกอบ การวิเคราะห์ผู้ฟัง กระบวนการเขียน การวางโครงเรื่อง การรับข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขงาน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.sec.gov/pdf/handbook.pdf คู่มือ – เอกสารของสำนักงานช่วยเหลือทางการศึกษา (Office of Investor Education and Assistance) สาระสำคัญเกี่ยวกับเทคนิคการเขียนภาษาอังกฤษอย่างง่าย การเขียนเอกสารรูปแบบต่าง ๆ ที่มีความชัดเจนตามความต้องการของผู้เขียน http://www.greta-olson.com/docs/Christ_and_Olson-Writing_Academic_Papers_in_English-A_Guide_for_German_BA_Students.pdf บทความ – โดย Birte Christ and Greta Olson สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการเขียนภาษาอังกฤษทางวิชาการ วิธีการเขียนรายงานการวิจัย โครงสร้างประโยค การสรุปใจความสำคัญ การอ้างอิงและตัวอย่างการเขียน http://atom.uni-mb.si/Stud/files/Writing_in_English.pdf คู่มือ – เอกสารของสหภาพยุโรป โดย Zuzana Svobodova *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการเขียนบทความ รายงานวิจัย โครงการวิจัย ส่วนประกอบในการเขียน รูปแบบการเขียน หลักไวยากรณ์และการใช้คำ http://www.royin.go.th/th/home/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของราชบัณฑิตยสถาน สาระสำคัญเกี่ยวกับคลังความรู้ภาษา หลักเกณฑ์การเขียน สิ่งพิมพ์ สื่อเสริมอิเล็กทรอนิกส์รายวิชา ทักษะการใช้ภาษา http://www.npu.ac.th/gad/pdf/m6.pdf เอกสารประกอบการสอน โดยนางสาวชนิดา ภูมิสถิตย์ สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะทางการเขียน การเขียนสรุปเรื่อง หลักการเขียนหนังสือราชการ หลักการใช้ภาษาในการเขียน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://library.md.chula.ac.th/guide/vancouver2011.pdf บทความ – เอกสารของจิราภรณ์ จันทร์จร สาระสำคัญเกี่ยวกับการเขียนรายการอ้างอิงทางวิชาการแบบแวนคูเวอร์ การเรียงรายการอ้างอิง http://lib.payap.ac.th/webin/own_research/Bliography.pdf บทความ – เอกสารของมหาวิทยาลัยพายัพ สาระสำคัญเกี่ยวกับการเขียนรายการอ้างอิงและการลงรายการบรรณานุกรม กฎ APA http://www.navy.mi.th/nrdo/jreport/mmaga/maga2_47/212p48.pdf บทความ – เรื่อง หลักและรูปแบบการเขียนบทคัดย่อ โดย ร.อ.หญิง ภัควดี บุณยะสุต สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย หลักเกณฑ์และแนวทางการเขียนบทคัดย่อ โครงสร้างและรุปแบบการเขียน http://www.royin.go.th/upload/246/FileUpload/1470_4851.pdf บทความ – โดยราชบัณฑิตยสถาน สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การเขียนทับศัพท์ภาษาอังกฤษ การเทียบเสียงพยัญชนะ การเทียบเสียงสระ http://www.club-edu.com/backoffice/exam_fck/file/PDF/aug15082009-8.pdf แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ Club-Edu .Com สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาในการเขียน ข้อสังเกตการณ์ใช้ภาษาไม่ถูกหลัก ตัวอย่างแบบทดสอบ
ช่องทางการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ เครือข่ายสังคม การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้	http://ftp.jrc.es/EURdoc/JRC56958.pdf รายงาน – โดย Christine Redecker, Kirsti Ala-Mutka and Yves Punie สาระสำคัญเกี่ยวกับเครือข่ายสังคมที่ใช้ในการเรียนรู้ในยุโรป วัตถุประสงค์ของการใช้เครือข่ายสังคม รูปแบบการเรียนรู้ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ การนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายการศึกษา http://www.slideshare.net/Downes/social-network-technologies-for-learning powerpoint – โดย Stephen Downes สาระสำคัญเกี่ยวกับเครือข่ายสังคมที่นิยมในปัจจุบัน การใช้เครือข่ายสังคมเพื่อการเรียนรู้ แนวคิดการประยุกต์ใช้ในการศึกษา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.ascilite.org.au/conferences/melbourne08/procs/conole.pdf บทความ – โดย Gráinne Conole *et al*. สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้เครือข่ายสังคมเพื่อการศึกษา กรอบการออกแบบเครือข่ายสังคมและการประยุกต์ web 2.0 มาใช้กับการศึกษา http://www.kmi.or.th/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของสถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม แหล่งสังคมแห่งการเรียนรู้ ประกอบด้วยรวมบทความ สื่อการเรียนรู้และข้อมูลทางวิชาการ http://www.jite.org/documents/Vol10/JITEv10IIPp073-103Brodahl948.pdf บทความการวิจัย – โดย Cornelia Brodahl *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับการเขียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บ 2.0 การบูรณาการไปใช้กับการศึกษา การสร้างชุมชนนักปฏิบัติในการเรียนแบบร่วมมือ ตัวแปรที่มีผลต่อการรับรู้ในด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษา http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.155.2444&rep=rep1&type=pdf บทความ – โดย Astrid Tomsic and Daniel Suthers สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้เครือข่ายสังคมกับการเรียนแบบร่วมมือ การสร้างความรู้ การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และการทดลองใช้ในการเรียนการสอน http://www.eife-l.org/publications/proceedings/ilf08/contributions/improving-quality-of-learning-with-technologies/Oradini_Saunders.pdf บทความ – โดย Federica Oradini and Gunter Saunders สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้เครือข่ายสังคมกับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา การเรียนรู้แบบออนไลน์ การสร้างบล็อกส่วนบุคคล การเก็บรวบรวมแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ของนักศึกษา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.slideshare.net/sparkbouy/universities-and-social-networking powerpoint – เอกสารของ Michael Wesch สาระสำคัญเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี การใช้เครือข่ายสังคมและเทคโนโลยีเว็บ 2.0 http://www.isriya.com/files/socialnetwork.pdf เอกสาร – เรื่อง บทบาทของ Social Network ในอินเทอร์เน็ตยุค 2.0 โดย อิสริยะ ไพรีพ่ายฤทธิ์ สาระสำคัญเกี่ยวกับการลดอุปสรรคในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต การลดความยุ่งยากทางกฎหมาย การสร้างแรงจูงใจในการเข้าถึงสังคมการเรียนรู้ http://www.socialmediaexaminer.com/SocialMediaMarketingIndustryReport2012.pdf รายงาน – โดย Michael A. Stelzner สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้สื่อเครือข่ายสังคม การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภค http://www.hpl.hp.com/research/scl/papers/socialmedia/socialmedia.pdf รายงาน – โดย Sitaram Asur and Bernardo A. Huberman สาระสำคัญเกี่ยวกับสื่อเครือข่ายสังคมประเภทต่าง ๆ ข้อมูลปริมารการใช้ การได้รับความนิยมและอนาคตของสื่อเครือข่ายสังคม http://www.rhetcomp.gsu.edu/~bgu/8121/Reading-Porter.pdf บทความการวิจัย – โดย Jim Porter สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อในการถ่ายทอดงานเขียน การพัฒนาจากการเขียนด้วยลายมือเครื่องพิมพ์ดีดไปสู่การเขียนผ่านโลกไซเบอร์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
จริยธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ	http://www.e-reading.org.ua/bookreader.php/141465/The_Handbook_of_Information_and_Computer_Ethics.pdf หนังสือ- คู่มือจริยธรรมข้อมูลและคอมพิวเตอร์ โดย Kenneth Einar Himma and Herman T. Tavani สาระสำคัญเกี่ยวกับความเป็นมาเกี่ยวกับจริยธรรมข้อมูลและคอมพิวเตอร์ ทฤษฎี ความรับผิดชอบทางข้อมูลข่าวสาร การประเมินความเสี่ยงด้านจริยธรรมคอมพิวเตอร์ http://www.ideals.illinois.edu/bitstream/handle/2142/12247/ecse909.pdf บทความ – โดย Michael C. Loui สาระสำคัญเกี่ยวกับจริยธรรมและความรับผิดชอบทางวิชาชีพจากการใช้คอมพิวเตอร์ บทบาทความรับผิดชอบความรับผิดชอบทางกฎหมาย http://cabrillo.edu/~shodges/cs1/notes/cis1.chapter15.pdf powerpoint – โดย Sara Baase สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้กฎหมายสารสนเทศ อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ จริยธรรมในการใช้คอมพิวเตอร์ http://www.cs.stevens.edu/~spock/pubs/dbd2009tr1.pdf บทความ – โดย David Dittrich *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับมาตรฐานทางจริยธรรมคอมพิวเตอร์ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้คอมพิวเตอร์ การประเมินกรณีปัญหาจริยธรรมในการใช้คอมพิวเตอร์ http://www.thaiall.com/blog/burin/4082/ หนังสือ -จริยธรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศ (Ethics in Information Technology) โดยพนิดา พานิชกุล สาระสำคัญเกี่ยวกับจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี สารสนเทศ การตัดสินใจทางจริยธรรม จริยธรรมในวิชาชีพด้านไอที อาชญากรรมคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ความเป็นส่วนตัว ทรัพย์สินทางปัญญา เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น คุณภาพของซอฟต์แวร์ คุณภาพชีวิต

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www2.unescobkk.org/elib/publications/ethic_in_asia_pacific/239_325ETHICS.PDF รายงาน – โดย UNESCO สาระสำคัญเกี่ยวกับจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปัญหาจริยธรรมและสถิติปัญหาอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ ข้อเสนอสำหรับรัฐบาล องค์กร ชุมชนต่อความท้าทายทางเทคโนโลยี http://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/download/article/article_20100429151024.pdf รายงาน – การประชุมของสมาคมสมาชิกรัฐสภาระหว่างประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ครั้งที่ 6 หัวข้อการประชุมคือเทคโนโลยีสารสนเทศและจริยธรรม (Information Technology and Ethics) ปัญหาจริยธรรมของสังคมข้อมูลข่าวสาร ข้อกฎหมายต่าง ๆ ตามกระบวนการนิติบัญญัติ http://elearning.su.ac.th/elearning-uploads/libs/document/LawandEthicinIT2_51_40d8.pdf powerpoint - กฎหมายและจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ การละเมิดลิขสิทธิ์โปรแกรมคอมพิวเตอร์ อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ การใช้คอมพิวเตอร์ในทางที่ผิดจริยธรรมในระบบสารสนเทศ http://www.gotoknow.org/nonplagiarism-writing-guideline แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวทางการเขียนอย่างไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ ประโยชน์ของการไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ ตัวอย่างการเขียนที่ละเมิดลิขสิทธิ์ http://www.etda.or.th/main/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วยกฎหมาย พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.gits.kmutnb.ac.th/ethesis/data/4720781121.pdf วิทยานิพนธ์ – เรื่อง การศึกษาความต้องการด้านคุณธรรมจริยธรรมสาหรับหลักสูตรด้านคอมพิวเตอร์ในระดับอุดมศึกษา โดยนายพิเชษฐ รุ้งลาวัลย์ สาระสำคัญเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนด้านคุณธรรมจริยธรรมในปัจจุบัน แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้านคุณธรรมจริยธรรมในหลักสูตรคอมพิวเตอร์ระดับอุดมศึกษาในอนาคต

4. รายวิชา วิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์เพื่อการสร้างสรรค์ มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วย 1) แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ 2) แนวคิดทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ 3) ศิลปะ วรรณกรรม ตำนานและสัญลักษณ์ที่สะท้อนความคิดสร้างสรรค์ 4) การผสมผสานแนวคิดเพื่อการสร้างสรรค์ผลงาน มีแหล่งการเรียนรู้ประกอบคำอธิบายรายวิชาดังตารางผนวกที่ 4

ตารางผนวกที่ 4 แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาวิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์	http://www.cala.fsu.edu/files/higher_order_thinking_skills.pdf หนังสือ – โดย F.J.King *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของทักษะการคิด คำสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง กลยุทธ์การสอนทักษะการคิด รูปแบบการประเมินความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ http://www.myideaguy.com/Downloads/CreativitySecrets.pdf หนังสือ – โดย Stu McLaren สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของความคิดสร้างสรรค์ คุณลักษณะของบุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์ การระดมสมอง เทคนิคการคิดสร้างสรรค์และแหล่งสืบค้นเพื่อศึกษาเพิ่มเติม http://www.nicurriculum.org.uk/docs/skills_and_capabilities/foundation/ThinkingSkillsintheEarlyYears_Report.pdf รายงาน – โดย Glenda Walsh *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการคิด การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการคิด ตัวอย่างการพัฒนาทักษะการคิด

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://people.uncw.edu/caropresoe/GiftedFoundations/SocialEmotional/Creativity-articles/Sternberg_Nature-of-creativity.pdf รายงานวิจัย – โดย Robert J. Sternberg สาระสำคัญเกี่ยวกับทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ การคิดเพื่อตัดสินใจ วิธีการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ http://www.hvlc.org.uk/ace/aifl/docs/highlandmodel/toolsforthinking.pdf หนังสือ – โดย Robert Fisher สาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องมือที่ช่วยในการคิดสร้างสรรค์ การวิเคราะห์เป้าหมายของการคิด การทดลองปฏิบัติการคิด http://www.innovativeteachertoolkit.com/documents/skills/creativity.pdf คู่มือ – การสอนความคิดสร้างสรรค์ โดยบริษัท Microsoft สาระสำคัญเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับทักษะการคิดสร้างสรรค์ ความสำคัญ เทคนิคการสอนการคิด ตัวอย่างการคิดสร้างสรรค์กรณีต่าง ๆ กิจกรรมการพัฒนาการคิดสร้างสรรค์ http://www.skillscommission.org/wp-content/uploads/2010/05/SourcesInnovationCreativity.pdf รายงาน - โดย Kalyn Adams สาระสำคัญเกี่ยวกับเทคนิคการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในที่ทำงาน บทบาทของวัฒนธรรม สังคมและเศรษฐกิจต่อการพัฒนาความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ ข้อเสนอแนะต่อนักการศึกษาเพื่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ http://www.unusualleading.com/wp-content/uploads/2009/12/HBR-on-Design-Thinking.pdf วารสาร - Harvard Business Review โดย Tim Brown สาระสำคัญเกี่ยวกับการคิดออกแบบ คุณลักษณะของบุคคลที่มีความสามารถในการคิดออกแบบ การะบวนการผสมผสานความคิดเพื่อการสร้างนวัตกรรม http://www.mindtools.com/pages/main/newMN_CT.htm แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ Essential Skills for an Excellent Career สาระสำคัญเกี่ยวกับการฝึกคิดที่แตกต่างและสร้างสรรค์ การสร้างความคิดใหม่ รูปแบบการคิด การเปลี่ยนมุมมองในการคิด

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
แนวคิดทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์	http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_225_report_en.pdf รายงาน – โดยฝ่ายวิจัยทั่วไปของคณะกรรมการธิการแห่งยุโรป (European Commission) สาระสำคัญเกี่ยวกับ อิทธิพลของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในสังคมปัจจุบัน ผลกระทบของเทคโนโลยีใหม่และการประยุกต์ใช้ทางวิทยาศาสตร์ http://www.bioscience.heacademy.ac.uk/ftp/resources/shortguides/creativity.pdf รายงาน – โดย University of Leeds สาระสำคัญเกี่ยวกับคำแนะนำในการคิดสร้างสรรค์สำหรับนักวิทยาศาสตร์ เทคนิคการคิดสร้างสรรค์ การนำเสนอความคิดสร้างสรรค์ต่อผู้อื่น แหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม http://www.unmillenniumproject.org/documents/Science-complete.pdf รายงาน – โดย Calestous Juma and Lee Yee Cheong สาระสำคัญเกี่ยวกับการนำแนวคิดทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อสร้างคุณภาพชีวิต การประยุกต์เทคโนโลยีและการส่งเสริมการนำเทคโนโลยีไปใช้ในทางธุรกิจ http://www.creative-science.org.uk/main.html แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ Jonathan Hare สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ การออกแบบสิ่งประดิษฐ์ ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติ การแสดงผลงานทางวิทยาศาสตร์ วีดิทัศน์และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ประกอบการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม http://www.maradme.com/6-innovation-product-design-1/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ Marketing Advertising and Media แสดงตัวอย่างสิ่งประดิษฐ์ที่สะท้อนความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ เช่น โคมไฟคั่นหนังสือ (Night light Bookmark) สามารถใช้เป็นที่คั่นหนังสือและเป็นโคมไฟสำหรับอ่านหนังสือได้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.42technology.com/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของบริษัท 42 Technology Limited แสดงผลิตภัณฑ์ทางเทคโนโลยีสำหรับผู้บริโภค การประหยัดพลังงานและเทคโนโลยีสะอาด การดูแลสุขภาพและผลิตภัณฑ์ทางอุตสาหกรรม แสดงผลิตภัณฑ์ชนิดต่าง ๆ พร้อมอธิบายที่มาของแนวคิดและการนำไปใช้ http://www.nstda.or.th/vdo-nstda/smart-research แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ประกอบด้วยความรู้ คลังวีดิทัศน์ฉลาดล้ำกับงานวิจัย http://links2leadership.com/uploads/the-innovation-catalysts.pdf วารสาร - Harvard Business Review สาระสำคัญเกี่ยวกับผลงานการคิดสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ในการปฏิบัติงานของบริษัท จุดเริ่มต้นของแนวคิด การเริ่มต้นนำเสนอความคิด การทดลองและการนำไปใช้ http://www.kopin.com/data/File/Golden-i/Motorola-white-paper.pdf รายงาน – โดย Nicole D. Tricoukes and Jeff Jacobsen สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวคิดการออกแบบเทคโนโลยีแฮนด์ฟรีสำหรับใช้ทางทหารและการสื่อสาร มีการผสมผสานเทคโนโลยีให้สามารถใช้ได้ประโยชน์ได้หลายรูปแบบ http://web.media.mit.edu/~mres/papers/Learning-Leading-final.pdf บทความ – โดย Mitchel Resnick สาระสำคัญเกี่ยวกับตัวอย่างการสร้างนาฬิกาปลุก (Cricket alarm clock) ซึ่งเกิดจากกระบวนการคิดเชื่อมโยงกับเทคโนโลยี การสร้างงาน การแลกเปลี่ยนความเห็นผ่านเครือข่ายอินเตอร์เน็ต http://www.youtube.com/watch?v=KQtTJOlo30o วีดิทัศน์ – โดย BBC สาระสำคัญเกี่ยวกับการผสมผสานแนวคิดใหม่ที่เปลี่ยนแปลงโลกใน 6 ด้าน ประกอบด้วยสถาปัตยกรรม อาหาร ยา การบิน เศรษฐกิจและการสื่อสาร

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.youtube.com/watch?v=g7_mOdi3O5E วีดิทัศน์ – โดย TAT's Open Innovation แสดงถึงความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับชีวิตประจำวันในอนาคต ภาพยนตร์วิทยาศาสตร์ เรื่อง 2001 : A Space Odyssey และเรื่อง The Time Machine เกี่ยวกับการเดินทางกับเครื่องข้ามเวลา
ศิลปะ วรรณกรรม ตำนานและ สัญลักษณ์ที่ สะท้อนความคิด สร้างสรรค์	http://mixtarhka.blogspot.com/2011/09/ultimate-creative-art.html แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ Mix Tarhka แสดงภาพศิลปะที่สะท้อนความคิดสร้างสรรค์จากการวาดภาพซ้อนกันของหลายสิ่งทำให้มีความกลมกลืนในการรับรู้ http://www.technolearn.com/20-creative-art-design-to-inspire-you แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ J. Dutta แสดงภาพศิลปะที่สะท้อนความคิดสร้างสรรค์จากการวาดภาพคนและเชื่อมโยงไปกับการเคลื่อนไหวของส่วนประกอบต่าง ๆ ในร่างกายและผลงานสร้างสรรค์ในรูปแบบอื่น เช่น งานปั้น งานจากวัสดุเหลือใช้ งานจากโลหะ เป็นต้น http://www.oknation.net/blog/nn1234/2012/02/22/entry-1 Weblog – โดย NN1234 (นามแฝง) สาระสำคัญเกี่ยวกับผลงานชิ้นเอกของWilliam Shakespeare เรื่อง Romeo and Juliet ซึ่งเป็นงานสร้างสรรค์ที่มีการใช้ภาษาอย่างงดงามและใช้โศกนาฏกรรมเป็นจุดจบของเรื่อง ทำให้ผู้อ่านประทับใจกับความรักที่มั่นคงของคู่หนุ่มสาวตัวเอกของเรื่อง http://www.oknation.net/blog/nn1234/2010/08/19/entry-1 Weblog – โดย NN1234 (นามแฝง) สาระสำคัญเกี่ยวกับผลงานของ Leo Nikolayevich Tolstoy เรื่อง Anna Karenina ซึ่งแสดงความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนที่แสดงถึงแนวคิดสันติวิธีในการสะท้อนปัญหาสังคมในยุคสมัยนั้นและเป็นงานเขียนที่มีอิทธิพลต่อนักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนในสมัยต่อมา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://catalogue.pearsoned.co.uk/assets/hip/gb/hip_gb_pearsonhighered/samplechapter/May%20Myth%20and%20Creative%20Writing_C01.pdf หนังสือ – โดย Alex Keegan สาระสำคัญเกี่ยวกับการถ่ายทอดบทกวีอย่างสร้างสรรค์โดยการใช้คำต่าง ๆ ที่มีความหมายเหมือนกัน เช่น ใช้คำที่เกี่ยวกับแสง(light)เพื่อแสดงถึงการเริ่มต้นชีวิตใหม่ นอกจากนั้นแล้วในบทกวีอื่นยังใช้คำเปรียบเทียบและคำขัดแย้งทำให้ผู้อ่านเกิดความคิดร่วมกับผู้เขียน http://digital.library.adelaide.edu.au/dspace/bitstream/2440/38000/1/02whole.pdf วิทยานิพนธ์ ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขา Creative Writing University of Adelaide – โดย Gwenneth Walton สาระสำคัญเกี่ยวกับการวิเคราะห์นิยายเรื่อง Children Of The Earth โดยใช้แนวคิดของจุง ซึ่งนิยายนี้แสดงถึงความคิดสร้างสรรค์จากการดัดแปลง ผสมผสานความเชื่อของกรีกโบราณ คัมภีร์พระคริสตธรรมและชาวอะบอริจิน http://www.hongkiat.com/blog/80-creative-and-well-designed-logos/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ Hongkiat Lim เกี่ยวกับสัญลักษณ์ 80 รูปแบบที่มีประสิทธิภาพในการสื่อสารและสร้างความประทับใจกับผู้ที่พบเห็น เนื่องจากเป็นสัญลักษณ์ที่มีการออกแบบอย่างง่ายและมีความงดงาม มี 3 ประเภท ได้แก่ เครื่องหมาย (Wordmark) สัญลักษณ์ (Symbolic) และภาพสัญลักษณ์ที่มีการผสมผสานระหว่างภาพและตัวอักษร (Combined mark) http://weburbanist.com/2010/06/28/hidden-logos-12-creative-designs-with-secret-symbols/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ Urbanist เกี่ยวกับสัญลักษณ์ 12 รูปแบบ ที่แสดงถึงการออกแบบที่มีความคิดสร้างสรรค์ เนื่องจากใช้ภาพและตัวอักษรแทนแนวคิดหรือคำสำคัญที่สื่อได้อย่างสัมพันธ์กัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.adidas-group.com/en/ourgroup/assets/History/pdfs/logohistory-e.pdf บทความ – โดย Adidas group สาระสำคัญเกี่ยวกับพัฒนาการของการออกแบบสัญลักษณ์โดยใช้เส้น 3 เส้น ซึ่งใช้มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1949 และได้มีการพัฒนารูปแบบจนเป็นที่รู้จักกันทั่วโลก
การผสมผสานแนวคิดเพื่อการสร้างสรรค์ผลงาน	http://creativityatwork.com/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ Linda Naiman ประกอบด้วยการผสมผสานแนวคิดทางศิลปะ วิทยาศาสตร์และธุรกิจ ทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนานวัตกรรมมาใช้ในชีวิตประจำวัน แนะนำแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะและวิทยาศาสตร์ http://www.davidparrish.com/dp/uploads/TShirtsAndSuits_AGuideToTheBusinessOfCreativity_DavidParrish.pdf หนังสือ – โดย David Parrish สาระสำคัญเกี่ยวกับการผสมผสานความคิดสร้างสรรค์กับการทำธุรกิจ การนำความคิดไปสู่การปฏิบัติจริง การรู้จุดเด่นจุดด้อยของผลิตภัณฑ์ การวิเคราะห์แนวโน้มและความนิยม ตัวอย่างการผสมผสานผลงานและใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อในการเผยแพร่ผลงาน http://eprints.lse.ac.uk/29334/1/Paradigms_in_the_study_of_creativity_%28LSERO_version%29.pdf บทความ – โดย Vlad Petre Glaveanu สาระสำคัญเกี่ยวกับวิธีคิดสร้างสรรค์และมุมมองทางด้านจิตวิทยาวัฒนธรรมที่ใช้ในการสร้างผลงาน การใช้จิตวิทยาสังคมเพื่อเป็นแนวคิดในการออกแบบสร้างผลงาน http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.159.3379&rep=rep1&type=pdf บทความ – โดย Salah Uddin Ahmed *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับการผสมผสานระหว่างเทคโนโลยีกับศิลปะ ตัวอย่างโครงงานบูรณาการ 5 โครงงาน การวิเคราะห์กระบวนการบูรณาการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.richartconcepts.co.uk/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ Richard Stevens แสดงการผสมผสานแนวคิดทางศิลปะในการออกแบบหมวกนิรภัยสำหรับรถแข่ง หมวกนิรภัยรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งมีการปรับปรุงแนวคิดตั้งแต่ปี 1999 http://www.wipo.int/sme/en/documents/pdf/marketing_crafts.pdf หนังสือ – โดย International Trade Center UNCTAD/WTO สาระสำคัญเกี่ยวกับผลงานหัตถกรรม การสร้างสรรค์งาน การวางแผนการตลาดสู่ระบบธุรกิจ การวิจัยทางการตลาด ลิขสิทธิ์ กรณีศึกษาในประเทศต่าง ๆ http://www.chinapdf.com/PDF-samples/ebook/0789207133.pdf หนังสือ – โดย Eliane Strosberg สาระสำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างศิลปะกับวิทยาศาสตร์ การออกแบบทางวิทยาศาสตร์โดยใช้พื้นฐานทางศิลปะ http://llk.media.mit.edu/courses/readings/HennesseyCrRev.pdf รายงานวิจัย – โดย Beth A. Hennessey and Teresa M. Amabile สาระสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการคิดสร้างสรรค์ การบูรณาการแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์และศิลปะเพื่อสร้างสรรค์งาน

5. รายวิชา ชีวิตที่ยั่งยืน มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วย 1) แนวคิดการดำเนินชีวิตของมนุษย์ 2) แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงและการประยุกต์ใช้ 3) ความหมายและองค์ประกอบของการพัฒนาที่ยั่งยืน 4) การพัฒนาสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการดำรงชีวิตที่ยั่งยืน 5) ปัญหาความยากจนและการแก้ไขเพื่อชีวิตที่ยั่งยืน 6) สิทธิมนุษยชนและความเสมอภาคที่มีผลต่อชีวิตที่ยั่งยืน 7) ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาที่มีผลต่อชีวิตที่ยั่งยืน มีแหล่งการเรียนรู้ประกอบคำอธิบายรายวิชาดังตารางผนวกที่ 5

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 5 แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาชีวิตที่ยั่งยืน

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
แนวคิดการดำเนินชีวิตของมนุษย์	http://www.sei-international.org/mediamanager/documents/Publications/Future/sei_sustainable_lifestyles_evidence_report.pdf รายงาน – โดย Kate Scott สาระสำคัญเกี่ยวกับการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตที่ยั่งยืน ความหมาย ความสำคัญ ผลกระทบจากการดำเนินชีวิตที่มีต่อสิ่งแวดล้อม กรอบมาตรฐานในการดำเนินชีวิตที่ช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการดำเนินชีวิตเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมและแนะนำหัวข้อที่ควรศึกษาวิจัยเพิ่มเติม http://xa.yimg.com/kq/groups/20750879/611665519/name/Psychology+of+Lifestyle.pdf หนังสือ – โดย Kathryn Thirlaway and Dominic Upton สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวคิดของจิตวิทยาการดำเนินชีวิต ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการกิน ดื่ม สูบบุหรี่ กิจกรรมการดูแลสุขภาพ การประเมินการดำเนินชีวิตและกลยุทธ์การใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 http://www.erudit.org/revue/ls/2001/v24/n2/000187ar.pdf บทความวิจัย – โดย Anthony J. Veal สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวคิดของการดำเนินชีวิต ความสัมพันธ์ของการพักผ่อน วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิต การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินชีวิตตั้งแต่ยุคอดีตจนถึงปัจจุบัน การวิเคราะห์โดยใช้ทฤษฎีสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาเป็นฐานคิด http://www.janetlorenzen.com/Lifestyle.pdf บทความวิจัย – โดย Janet A. Lorenzen สาระสำคัญเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม (Green lifestyles) แนวทางการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตเพื่อช่วยแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม การวิเคราะห์พฤติกรรมการดำเนินชีวิตโดยใช้ทฤษฎีสังคมวิทยาเป็นฐานคิด

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.bbc.co.uk/lifestyle/ แหล่งเรียนรู้ – โดยสถานีโทรทัศน์ BBC สาระสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของบุคคลในด้านอาหาร การดูแลสุขภาพ พฤติกรรมผู้บริโภค การใช้ชีวิตครอบครัวและการพักผ่อน ซึ่งมีการนำเสนอในรูปแบบของข่าวสาร บทความ วีดิทัศน์ บอร์ดเสนอความคิดเห็น https://remindermedia.com/account/home/get-current-magazine-pdf นิตยสาร – โดย Dan Shanner สาระสำคัญเกี่ยวกับตัวอย่างการดำเนินชีวิตของคนอเมริกัน บันทึกการใช้ชีวิตในการท่องเที่ยวระยะเวลา 12 วัน พฤติกรรมการกินทั้งในภัตตาคารหรูและริมทาง รูปแบบบ้านและการตกแต่ง http://www.mdpi.com/1424-8220/12/5/5363/pdf บทความวิจัย – โดย Yongkoo Han สาระสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตที่ไม่เหมาะสม ผลกระทบต่อสุขภาพตนเอง ใช้วิธีการติดตามระยะยาว 3 ขั้นตอน ประกอบด้วยการติดตามพฤติกรรมการดำเนินชีวิต การเก็บบันทึกข้อมูลและการพยากรณ์สุขภาพในอนาคต http://www.who.int/quantifying_ehimpacts/publications/preventingdisease.pdf รายงาน – โดย A. Prüss-Üstün and C. Corvalán สาระสำคัญเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการดำเนินชีวิตที่มีผลต่อปัญหาสุขภาพ ความเสี่ยงในการดำเนินชีวิต การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อปัญหาสุขภาพกายและสุขภาพจิต จำนวน 37 รายการ ตารางผลการวิเคราะห์ในแต่ละกลุ่มประเทศhttp://www.oecd.org/dataoecd/57/14/40324263.pdf รายงาน – โดย Franco Sassi and Jeremy Hurst สาระสำคัญเกี่ยวกับโรคที่เกิดจากพฤติกรรมการดำเนินชีวิต โดยใช้มุมมองทางเศรษฐกิจ ซึ่งตั้งสมมุติฐานว่าการเกิดโรคที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตมีความสัมพันธ์กับสวัสดิการทางสังคมที่ได้รับอย่างดี ทางเลือกของการจัดสวัสดิการทางสังคมในอนาคตที่เหมาะสมกับพฤติกรรมการดำเนินชีวิต

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงและการประยุกต์ใช้	http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=483 แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบด้วยหนังสือที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 10 รายการ เช่น ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง การ์ตูนเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น http://www.sufficiencyeconomy.org/infoSchoolAll.php แหล่งเรียนรู้ - โดยโครงการขับเคลื่อนการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ สาระสำคัญเกี่ยวกับสถานศึกษาที่นำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้จนประสบผลสำเร็จ แสดงข้อมูลโรงเรียน ผลการดำเนินกิจกรรมเด่นของแต่ละโรงเรียน http://www.sufficiencyeconomy.org/infoDataResearchList.php ฐานข้อมูล – โดยโครงการขับเคลื่อนการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ สาระสำคัญเกี่ยวกับการสำรวจองค์ความรู้จากการวิจัยเศรษฐกิจพอเพียง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 - 2552 http://www.sufficiencyeconomy.org/video.php วีดิทัศน์ – โดยโครงการขับเคลื่อนการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ สาระสำคัญเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง สารคดีชุดเศรษฐกิจพอเพียงกับโลกาภิวัตน์ พอเพียงตามแนวคิดพ่อ รวมสื่อทั้งสิ้นจำนวน 66 รายการ http://www.unescap.org/pdd/publications/apdj_17_1/5_Mongsawad.pdf บทความ – โดย Prasopchoke Mongsawad สาระสำคัญเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทุนมนุษย์ สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน นโยบายทางเศรษฐกิจที่เหมาะสมต่อการพัฒนาประเทศไทยเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้ดีขึ้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://sufficiencyeconomy.org/download_pdf-1.php?id=1 หนังสือ - ตามรอยพ่อ ชีวิตพอเพียง สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดย ดร.จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา และ ดร.ปรียานุช พิบูล สราวุธ เนื้อหาสำคัญเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หลักพอเพียง ชีวิตที่พอเพียงและการพัฒนาคุณภาพคนให้มีคุณธรรมกำกับความรู้
ความหมายและองค์ประกอบของการพัฒนาที่ยั่งยืน	http://www.iisd.org/sd/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของสถาบันระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (International Institute for Sustainable Development) สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน 15 ประเด็น การริเริ่มโครงการระหว่างประเทศ 6 โครงการ เครือข่ายและชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืนและการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งจากการพัฒนา รายงานผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960 ถึงปัจจุบัน สิ่งตีพิมพ์และวีดิทัศน์ที่เกี่ยวข้อง http://www.un.org/en/sustainablefuture/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของสหประชาชาติ (United Nation) สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน ปฏิญญาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Rio+20) ผลการประชุมในปี ค.ศ. 2012 ณ ประเทศบราซิล แหล่งรวมข่าวความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการพัฒนา วีดิทัศน์ ภาพถ่าย เพลง http://www.hks.harvard.edu/sustsci/ists/docs/whatisSD_env_kates_0504.pdf รายงาน – โดย Robert W. Kates *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายและตัวชี้วัดของการพัฒนา คุณค่าของการพัฒนาที่ยั่งยืน กรณีตัวอย่างการพัฒนาที่ยั่งยืนของกลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคมและความร่วมมือกับรัฐบาลเพื่อการพัฒนา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.freedomadvocates.org/images/pdf/SD%20A21%20pamphlet-2010.pdf รายงาน – โดยองค์กรอิสระ Freedom Advocates สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายและองค์ประกอบของการพัฒนาที่ยั่งยืน การนำแนวคิดไปใช้เพื่อสร้างความเสมอภาค การพัฒนาเศรษฐกิจ การรักษาสิ่งแวดล้อม http://www.worldbank.org/depweb/english/modules/index.html บทเรียนโมดูล – โดยธนาคารโลก (The World Bank Group) สาระสำคัญเกี่ยวกับบทเรียนโมดูลองค์ประกอบของการพัฒนาที่ยั่งยืน 3 ประการ ได้แก่ สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม มีการจัดแบ่งเมนูเป็นเนื้อหาบทเรียน ข้อมูลแผนที่ ภาพประกอบ กรณีศึกษาและตัวอย่างงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในแต่ละองค์ประกอบ นอกจากนั้นแล้วยังประกอบด้วยคู่มือครูในการจัดการเรียนการสอนและแหล่งค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม
การพัฒนาสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการดำรงชีวิตที่ยั่งยืน	http://www.twnside.org.sg/title/rio-cn.htm บทความ – โดย Martin Khor สาระสำคัญเกี่ยวกับประเด็นผลกระทบจากโลกาภิวัตน์ที่มีต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ การเปลี่ยนแปลงรูปแบบและวิถีชีวิตเมื่อได้รับความเจริญก้าวหน้าจากการพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยีในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาและข้อขัดแย้งเกี่ยวกับประเด็นการพัฒนา http://www.oecd.org/dataoecd/37/22/33703829.pdf รายงาน – โดย OECD สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืนในองค์ประกอบทางสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมของประเทศต่าง ๆ http://www.oecd.org/dataoecd/29/9/1890501.pdf รายงาน – โดย OECD สาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกลุ่มประเทศ OECD การบูรณาการเป้าหมายการพัฒนากับนโยบายในด้านต่างๆ ลำดับความสำคัญในการพัฒนาและแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.oecd.org/dataoecd/19/2/16362056.pdf รายงาน – โดย Marco Mira d'Ercole and Andrea Salvini สาระสำคัญเกี่ยวกับการป้องกันสังคมจากการพัฒนา การสนับสนุนพัฒนาการเด็กในแต่ละช่วงวัย การเพิ่มคุณภาพและความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษา การสร้างความมั่นคงจากการทำงาน การดูแลสุขภาพวัยสูงอายุ http://www-wiwi.uni-muenster.de/vwt/vwd/pdf/300.pdf บทความ – โดย Eric Meyer สาระสำคัญเกี่ยวกับผลกระทบและการสร้างความยั่งยืนทางสังคมจากนโยบายการพัฒนา การสูญเสียต้นทุนทางสังคม ผลกระทบด้านวิถีชีวิตและสุขภาพของคนในแต่ละรุ่น http://www.vie.unu.edu/file/get/3268 รายงาน – จากการประชุม UNESCO World Conference on Education for Sustainable Development สาระสำคัญเกี่ยวกับบทบาทของการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน แนวทางการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและการสร้างความเสมอภาคทางสังคม การนำผลจากการวิจัยสู่การปฏิบัติ http://www.responsibleagroinvestment.org/rai/railens/341 แหล่งเรียนรู้ – โดย Responsible Agro-Investment สาระสำคัญเกี่ยวกับประเด็นการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เอกสารผลการศึกษาวิจัย จำนวน 5 รายการ คู่มือ รายงานและแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับธุรกิจการเกษตร http://www.acp-eu-trade.org/library/files/Chetaille_EN_0306_Concord_Studies-on-the-impact-of-trade-agreements-on-sustainable-development.pdf รายงาน – โดย CONCORD Trade Working Group สาระสำคัญเกี่ยวกับผลกระทบของข้อตกลงทางการค้าที่มีต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ข้อเสนอในการกำหนดนโยบายของประเทศเพื่อรองรับผลจากการพัฒนา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.ibcperu.org/doc/isis/8212.pdf รายงาน – โดย Peter H. May *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับบริบทโลกทางสิ่งแวดล้อม การจูงใจเพื่อการอนุรักษ์และการพัฒนา การประเมินผลกระทบด้านสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม ของโครงการใหญ่ของโลกจำนวน 6 โครงการ http://www.human.cornell.edu/hd/outreach-extension/upload/evans.pdf รายงาน – โดย Gary Evans สาระสำคัญเกี่ยวกับผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ ระดับเสียง จำนวนผู้คนที่มากเกินไป ที่อยู่อาศัยและคุณภาพของเพื่อนบ้านที่มีต่อพัฒนาการของเด็ก ซึ่งมีผลกระทบต่อผลการเรียน การพัฒนาการด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์และพฤติกรรมของผู้ปกครอง
ปัญหาความยากจนและการแก้ไขเพื่อชีวิตที่ยั่งยืน	http://cmsdata.iucn.org/downloads/poverty.pdf บทความ – โดย The World Conservation Union สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาและแก้ไขปัญหาความยากจน ข้อเสนอแนะในการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาความยากจน http://www.adb.org/publications/poverty-and-sustainable-development-asia-impacts-and-responses-global-economic-crisis หนังสือ – โดย ธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank) สาระสำคัญเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาความยากจนเพื่อชีวิตที่ยั่งยืน การส่งเสริมการพัฒนาชนบทโดยผ่านโครงการสร้างความมั่นคงทางอาหารในพื้นที่ยากจนและมีศักยภาพในการเจริญเติบโต http://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=1472&langId=en รายงาน – โดย คณะกรรมาธิการยุโรป (European Commission) สาระสำคัญเกี่ยวกับปัญหาและสาเหตุของความยากจน การกำหนดมาตรฐานเพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายการแก้ไขปัญหาความยากจน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.unilever.com/images/Sust_Ag_Sust_Life_tcm3-11410_tcm13-5326_tcm13-261766.pdf รายงาน – โดย Charles Runge สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวคิดการพัฒนาการเกษตรที่ยั่งยืนเพื่อชีวิตที่ยั่งยืน กรณีศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการเกษตรที่ส่งผลดีต่อชีวิตเกษตรกรในกลุ่มประเทศในทวีปแอฟริกาและการจัดการเชิงบูรณาการ
สิทธิมนุษยชนและความเสมอภาคที่มีผลต่อชีวิตที่ยั่งยืน	http://www.gm.undp.org/HDR_2011_EN_Complete.pdf รายงาน – โดย United Nations Development Programme สาระสำคัญเกี่ยวกับความท้าทายจากการพัฒนาในศตวรรษที่ 21 ในการปกป้องสิทธิของคนรุ่นปัจจุบันและคนในอนาคตให้มีสุขภาพและชีวิตที่ดี การลดความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมและความไม่เสมอภาคเพื่อรักษาคุณภาพชีวิตของคนในปัจจุบันและเตรียมสภาพแวดล้อมสำหรับในอนาคต http://www.unac.org/youth_sd/youth_e/HRandSD_FINAL.doc รายงาน – โดย United Nations Association in Canada สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวคิดของสิทธิมนุษยชนกับการพัฒนาที่ยั่งยืน สิทธิที่มีต่อการเข้าถึงข้อมูลและการตัดสินใจในการดำเนินการที่มีผลกระทบต่อตนเอง กรณีศึกษาของคนอะบอริจินในแคนาดาที่เกี่ยวข้องกับประเด็นสิทธิมนุษยชนและผลกระทบต่อชีวิต แหล่งค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต http://www.crin.org/docs/resources/publications/hrbap/UNDP_integrating_hr.pdf รายงาน – โดย United Nations สาระสำคัญเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและการนำไปใช้เพื่อการมีชีวิตที่ยั่งยืน การสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับองค์กรที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://unesdoc.unesco.org/images/0018/001818/181864e.pdf รายงาน – โดย UNESCO สาระสำคัญเกี่ยวกับความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษากับการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการสังเคราะห์รายงานการประชุมข้อเสนอในการสร้างคุณค่า ความรู้และทักษะเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน http://www.eolss.net/Sample-Chapters/C13/E1-46A-03-02.pdf รายงานวิจัย – โดย Joan Martinez-Alier and Martin O'Connor สาระสำคัญเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคกับการพัฒนาที่ยั่งยืนและแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม
ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาที่มีผลต่อชีวิตที่ยั่งยืน	http://www.unesco.org/education/tlsf/docs/module_10.doc รายงาน – โดย UNESCO สาระสำคัญเกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมและศาสนา คุณค่าของภูมิปัญญา ความเชื่อที่มีต่อการดำเนินชีวิต กรณีศึกษาของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของประเทศเนปาล http://unesdoc.unesco.org/images/0012/001271/127162e.pdf รายงาน – โดย UNESCO สาระสำคัญเกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม การรวมแนวคิดการพัฒนาบนพื้นฐานของวัฒนธรรมเพื่อการดำเนินชีวิต การเปลี่ยนมุมมองต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมผ่านการสนทนาเพื่อการใช้ชีวิตที่ยั่งยืน http://mach.webs.ull.es/PDFS/VOL4_2/VOL_4_2_e.pdf บทความ – โดย Maria-Jose Azurmendi and Itsaso Olaizola สาระสำคัญเกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมและกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตที่ยั่งยืน http://unesdoc.unesco.org/images/0013/001322/132262e.pdf รายงาน – โดย UNESCO and UNEP สาระสำคัญเกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมและความหลากหลายทางชีวภาพที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.unesco.org/education/tlsf/mods/theme_c/mod11.html บทเรียนโมดูล – โดย UNESCO สาระสำคัญเกี่ยวกับภูมิปัญญากับการพัฒนาที่ยั่งยืน กิจกรรมประกอบการเรียนการสอน จำนวน 6 กิจกรรม ใบงาน ตัวอย่างและแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม http://www.youtube.com/watch?v=EqLbkyBpXKw วีดิทัศน์ – โดย SupremeMasterTV สาระสำคัญเกี่ยวกับภูมิปัญญาและการดำเนินชีวิตของคนในอเมริกาและเอเชีย มีจำนวน 2 ตอน ตอนละ 15 นาที

6. รายวิชา สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วย 1) แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม 2) แนวคิดพื้นฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน 3) สภาวะการเปลี่ยนแปลงของโลกในบริบทของการพัฒนา 4) ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม 5) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์ที่ยั่งยืน 6) กรณีตัวอย่างการพัฒนาที่ยั่งยืน มีแหล่งการเรียนรู้ประกอบคำอธิบายรายวิชา ดังตารางผนวกที่ 6

ตารางผนวกที่ 6 แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาสิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม	http://www.newagepublishers.com/samplechapter/001626.pdf หนังสือ – โดย Anubha Kaushik and C.P. Kaushik สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายและแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ความสัมพันธ์ของสิ่งแวดล้อมกับศาสตร์สาขาอื่น ขอบข่ายและความสำคัญของสิ่งแวดล้อม http://www.nexuslearning.net/books/Holt_Env_Science/ หนังสือ – โดย Karen Arms สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวคิดพื้นฐานความสัมพันธ์ของสิ่งแวดล้อมกับสังคม วิธีการศึกษาค้นคว้าทางด้านสิ่งแวดล้อมและประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ รวมเนื้อหาจำนวน 21 บท

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 6 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.ecology.com/ แหล่งเรียนรู้ – โดย Ecology Communications Group จัดแบ่งหมวดหมู่เป็นประเด็นนิเวศวิทยา โลก อากาศ พลังงาน น้ำ มนุษย์และเผ่าพันธุ์ ซึ่งในแต่ละประเด็นจะมีสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนรู้ http://www.balticuniv.uu.se/environmentalscience/ แหล่งเรียนรู้ – โดย The Baltic University ประกอบด้วยเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม 4 ตอน 25 บท คู่มือการสอนและ powerpoint ประกอบในแต่ละเนื้อหา http://environment.nationalgeographic.com/environment/ แหล่งเรียนรู้ – โดย National Geographic ประกอบด้วยสาระความรู้ บทความ ข่าว บล็อก นิตยสาร และวีดิทัศน์ที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ครอบคลุมในประเด็นพลังงาน น้ำ สภาวะโลกร้อน ภัยธรรมชาติ ทะเล และแนวคิดเพื่อโลกสีเขียว http://ec.europa.eu/environment/index_en.htm แหล่งเรียนรู้ – โดยสหภาพยุโรป (European Commission) ประกอบด้วย นโยบาย ข่าว กองทุนด้านสิ่งแวดล้อม กฎหมาย การบูรณาการสิ่งแวดล้อมกับประเด็นการพัฒนา วีดิทัศน์ สิ่งพิมพ์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของกลุ่มประเทศในยุโรป http://www.unep.org/ แหล่งเรียนรู้ – โดย United Nations Environment Programme ประกอบด้วยข่าว สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศของโลก ภัยธรรมชาติ การจัดการสิ่งแวดล้อม http://www.guardian.co.uk/environment แหล่งเรียนรู้ – โดย Guardian News and Media ประกอบด้วยสาระความรู้ ข่าว แหล่งชุมชน สื่อมัลติมีเดียเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 6 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
แนวคิดพื้นฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน	http://agropedia.iitk.ac.in/openaccess/sites/default/files/WS%201.pdf บทความ – โดย Dipakde and Basavaprabhu Jirli สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวคิดพื้นฐาน รูปแบบและหลักการของสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน http://dc126.4shared.com/download/Saa8958E/Encyclopedia_of_Environmental_.pdf?tsid=20120722-051855-a3256481 สารานุกรม – โดย James R. Pfafflin and Edwards N. Ziegler สาระสำคัญเกี่ยวกับการอธิบายความหมายและยกตัวอย่างประกอบคำสำคัญที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม http://www.lerenvoorduurzameontwikkeling.nl/sites/default/files/downloads/learning_sstnbl_dvlpm_tcm24-298876_0.pdf รายงาน – โดย Antoine Heideveld and Susan Cornelissen สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายและองค์ประกอบของการพัฒนาที่ยั่งยืน กระบวนการเรียนรู้การพัฒนาที่ยั่งยืน กรณีศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศต่าง ๆ http://www.ausaid.gov.au/Publications/Documents/sustainability.pdf รายงาน – โดย The Australian Government's Overseas Aid Program สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน องค์ประกอบที่มีผลต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน การส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยใช้กิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ http://www.rivm.nl/bibliotheek/rapporten/550025002.pdf รายงาน – โดย Henk Hilderink *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนกับคุณภาพชีวิต การบูรณาการของการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อการสร้างคุณภาพชีวิต รูปแบบการพัฒนาด้านสุขภาพ การศึกษาและเศรษฐกิจ รูปแบบการพัฒนาที่ยั่งยืนในอนาคต http://unesdoc.unesco.org/images/0013/001393/139369e.pdf รายงาน – โดย UNESCO สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืน การนำแนวคิดพัฒนาที่ยั่งยืนไปใช้ในมหาวิทยาลัย การบูรณาการวัฒนธรรมกับการพัฒนาที่ยั่งยืนและการสร้างความมือในการพัฒนาที่ยั่งยืน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 6 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.un.org/esa/sustdev/natlinfo/indicators/guidelines.pdf รายงาน – โดย สหประชาชาติ (United Nations) สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวทางและวิธีการประเมินการพัฒนาที่ยั่งยืน การกำหนดตัวชี้วัดและนิยามเชิงปฏิบัติการของการประเมินการพัฒนาที่ยั่งยืน 14 ประเด็น http://www.communities.gov.uk/documents/communities/pdf/152086.pdf รายงาน – โดย Office of the Deputy Prime Minister ประเทศอังกฤษ สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายและการประเมินการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน ทักษะ พฤติกรรมและความรู้ที่จำเป็นในการพัฒนาชุมชนให้มีความยั่งยืน http://www.environment-integration.eu/component/option,com_docman/task,doc_download/gid,26/Itemid,278/lang,en/ วีดิทัศน์ – โดย Earth Charter International ประกอบด้วยสื่อวีดิทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมคุณค่าการให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม หลักการดำเนินชีวิตที่ยั่งยืนและจริยธรรมทางสังคมเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม โดยมีสื่อวีดิทัศน์จำนวน 146 รายการ
สภาวะการเปลี่ยนแปลงของโลกในบริบทของการพัฒนา	http://www.worldchanging.com/ แหล่งเรียนรู้ – โดย Architecture for Humanity ประกอบด้วยรายงานสภาวะการเปลี่ยนแปลงของโลก โครงการการออกแบบเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน จำนวน 4,916 โครงการ กิจกรรมการแข่งขันที่เกี่ยวข้องกับรักษาสภาพแวดล้อม http://www.environment-integration.eu/component/option,com_docman/task,doc_download/gid,52/Itemid,278/lang,en/ รายงาน – โดยคณะกรรมาธิการยุโรป (European Commission) สาระสำคัญเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศจากการพัฒนาอุตสาหกรรมของโลก ผลกระทบของการพัฒนาที่มีต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 6 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://fni.no/YBICED/96_08_laugen.pdf บทความ – โดย Torunn Laugen and Leiv Lunde สาระสำคัญเกี่ยวกับสถานการณ์สิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน ผลกระทบและความท้าทายในอนาคต ตัวอย่างการเตรียมการลดผลกระทบของประเทศนอร์เวย์ http://www.youtube.com/watch?v=vehCQBsHQAA&feature=related วีดิทัศน์ – โดย sirsunjohn (นามแฝง) สาระสำคัญเกี่ยวกับสภาวะการเปลี่ยนของโลกจากผลการพัฒนาทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม http://www.youtube.com/watch?v=0_jk4UDz2uc&feature=related วีดิทัศน์ – โดย paramattha1 (นามแฝง) สาระสำคัญเกี่ยวกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศโลก
ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม	http://www.climatehotmap.org/ แหล่งเรียนรู้ – โดย Union of Concerned Scientists ประกอบด้วยการแสดงแผนที่จากภาพถ่ายดาวเทียมบริเวณที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม รายงานผลกระทบต่อผู้คน สภาวะทางทะเล ระบบนิเวศและอุณหภูมิโลกในประเด็นต่าง ๆ จำนวน 17 ประเด็น ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขผลกระทบจากสภาพแวดล้อมในทุกทวีปและหมู่เกาะสำคัญ http://globalwarming.com/ แหล่งเรียนรู้ – โดย GlobalWarming.com ประกอบด้วยสาเหตุ ผลกระทบและประวัติความเป็นมาของการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมจนทำให้เกิดปรากฏการณ์โลกร้อน รายงานข่าวและเหตุการณ์เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมทั่วโลก ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาและป้องกันผลกระทบ http://www.epa.gov/climatechange/ แหล่งเรียนรู้ – โดย United State Environmental Protection Agency ประกอบด้วยรายงานข้อมูลการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมและการปรับตัว การแก้ไขปัญหาเพื่อลดผลกระทบ การพยากรณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศในอนาคต

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 6 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.globalissues.org/ แหล่งเรียนรู้ – โดย Anub Shah ประกอบด้วยรายงาน ข่าว บทความ หนังสือ วีดิทัศน์และแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับประเด็นทางสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตในปัจจุบัน http://www.globalwarming.org/ Blog – โดย William Yeatman and non-profit groups สาระสำคัญเกี่ยวกับรายงานผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมโลก บทความวิเคราะห์ บันทึกการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมที่สำคัญ http://www.ifpri.org/sites/default/files/publications/rr165.pdf รายงาน – โดย Derek Headey and Shenggen Fan สาระสำคัญเกี่ยวกับผลกระทบของสภาพแวดล้อมโลกที่มีต่อภาวะวิกฤตด้านอาหาร การวิเคราะห์สาเหตุ ผลกระทบและแนวทางการป้องกันปัญหาในระยะยาว http://www.cabi.org/Uploads/File/CABIDotOrg/enviroimpactbrochure.pdf รายงาน – โดย www.cabi.org สาระสำคัญเกี่ยวกับผลกระทบทางสภาพแวดล้อมที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มลพิษ ความหลากหลายทางชีวภาพ ผลผลิตทางการเกษตร สุขภาพ เศรษฐศาสตร์ ทรัพยากรดินและน้ำ http://www.youtube.com/watch?v=0zPcR7wgh0c วีดิทัศน์ – โดย Epers (นามแฝง) สาระสำคัญเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบในการดำเนินชีวิต http://www.youtube.com/watch?v=n5N2CffI-Q8 วีดิทัศน์ – โดย Globalwarming007 (นามแฝง) สาระสำคัญเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศและผลกระทบจากภาวะโลกร้อน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 6 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์ที่ยั่งยืน	http://www.ucsusa.org/ แหล่งเรียนรู้ – โดย The Union of Concerned Scientists ประกอบด้วยรายงานการวิเคราะห์เพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม การกำหนดนโยบาย การสร้างความร่วมมือกับองค์กรและชุมชนเพื่อบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม http://www.em.doe.gov/Pages/EMHome.aspx แหล่งเรียนรู้ – โดยกระทรวงพลังงาน สหรัฐอเมริกา(U.S. Department of Energy)ประกอบด้วยรายงานสภาพปัญหาและวิธีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ผลกระทบและวิธีการฟื้นฟูสภาพแวดล้อม โครงการแก้ไขและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์ที่ยั่งยืน http://www.journals.elsevier.com/journal-of-environmental-management/ แหล่งเรียนรู้ – วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อม (Journal of Environmental Management) ประกอบด้วยฐานข้อมูลบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์และบทคัดย่อที่เกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม http://www.vertic.org/media/National%20Legislation/Kenya/KE_Environmental_Management_Act.pdf รายงาน – โดย www.vertic.org สาระสำคัญเกี่ยวกับการวางแผนปฏิบัติการและการสร้างความร่วมมือในการบริหารจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน การกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบหลัก หน่วยงานสนับสนุน การวางแผนป้องกันและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม กากรตรวจสอบจากภายนอก มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม http://www.lgean.org/documents/EMSGuidebookPA.pdf รายงาน – โดย Edward G. Rendell and Kathleen A. McGinty สาระสำคัญเกี่ยวกับคู่มือการจัดการสิ่งแวดล้อม รูปแบบการจัดการและการนำไปปฏิบัติ แหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 6 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
กรณีตัวอย่างการพัฒนาที่ยั่งยืน	http://www.worldwatch.org/ แหล่งเรียนรู้ – โดย www.worldwatch.org ประกอบด้วยบล็อกความรู้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ งานวิจัย หนังสือและโครงการสำคัญที่เกี่ยวข้องกับสภาพอากาศ พลังงาน อาหาร การเกษตร สิ่งแวดล้อมและสังคม http://www.chulabook.com/description.asp?barcode=9789744665171 หนังสือ – โดยสีดา สอนศรีและคณะ สาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายเพื่อป้องกันสิ่งแวดล้อม บทบาทของภาคประชาสังคมที่มีต่อการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม การสำรวจปัญหาสิ่งแวดล้อมของประเทศในเอเชีย http://www.environment.gov.au/education/publications/pubs/taking-action.pdf รายงาน – โดย Australian Government Department of the Environment, Water, Heritage and the Arts สาระสำคัญเกี่ยวกับตัวอย่างการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศออสเตรเลีย เช่น วัฒนธรรมองค์กรเพื่อการจัดการน้ำที่ยั่งยืนในบริเวณหุบเขา Yarra ความร่วมมือระหว่างธนาคารแห่งชาติและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อการลดปริมาณคาร์บอน การสร้างความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการน้ำที่ยั่งยืน http://eacea.ec.europa.eu/tempus/doc/sustaincompendium.pdf รายงาน – โดย European Commission Directorate-General Education and Culture สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของโครงการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน คู่มือการทำโครงการในระดับมหาวิทยาลัย ตั้งแต่การหาแหล่งทุนสนับสนุน กิจกรรม ผลผลิตและผลลัพธ์จากการทำโครงการ https://www.education.gov.uk/publications/eOrderingDownload/00111-2010DOM-EN.pdf รายงาน – โดย Office of Public Sector Information, Surrey สาระสำคัญเกี่ยวกับตัวอย่างโครงการเพื่อลดปริมาณคาร์บอน (Zero carbon) ความเป็นมา ขั้นตอนแผนการดำเนินงานและผลการดำเนินงาน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 6 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.resourcesmart.vic.gov.au/documents/PP_recycle_guidelines.pdf รายงาน – โดย Sustainability Victoria สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดีในการรีไซเคิล เริ่มจากการวางแผนการดำเนินงาน การสร้างความเข้าใจกับประชาชนในรัฐวิคตอเรีย การดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดร่วมกัน การสื่อสารและการจัดการศึกษา การสันสนุนและการติดตามกำกับดูแล http://www.uio.no/english/about/strategy/environment/green-uio/reports/Report-best-green-university-practice-nov2010.pdf รายงาน – โดย Maryam Faghihimani สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดีในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วโลก จำนวน 20 มหาวิทยาลัย ข้อเสนอแนะสำหรับการกำหนดนโยบายของรัฐบาล การออกแบบหลักสูตรของมหาวิทยาลัย การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน http://ajgs.org/index.php/AJGS/article/viewFile/82/121 รายงาน – โดย Choon Yin Sam สาระสำคัญเกี่ยวกับตัวอย่างการพัฒนาของประเทศสิงคโปร์ที่คำนึงถึงความสมดุลระหว่างการพัฒนากับผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญกับการกำหนดนโยบายระหว่างประเทศและระหว่างภูมิภาคเพื่อลดปัญหามลพิษทางสิ่งแวดล้อม http://www.worldchanging.com/press/Worldchanging_WIE.pdf นิตยสาร – WIE What Is Enlightment โดย Ross Robertson สาระสำคัญเกี่ยวกับตัวอย่างสิ่งประดิษฐ์ที่ช่วยรักษาสภาพแวดล้อม เช่น รถยนต์ที่ลดปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ การออกแบบผังเมืองและที่อยู่อาศัยที่มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในระยะยาว http://www.saoyaha.go.th/index.php แหล่งเรียนรู้ – แหล่งชุมชนตำบลยะหา อำเภอยะหา จังหวัดยะลา ซึ่งได้ดำเนินการโครงการยะหาน่าอยู่ ลดขยะ ลดขัแย้ง ผู้รับผิดชอบโครงการคือ นางเพาซียะห์ อับดุลเลาะ มีครอบครัวต้นแบบ 30 ครัวเรือน และมีแกนนำชุมชน ดำเนินกิจกรรมการจัดการขยะในชุมชน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 6 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.ttws.ac.th/ แหล่งเรียนรู้ – ศูนย์สิ่งแวดล้อมศึกษาจังหวัดยะลา โรงเรียนธารโตวัฒนวิทย์ อำเภอธารโต จังหวัดยะลา เป็นโรงเรียนในโครงการโรงเรียนสิ่งแวดล้อมศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน(Eco School) http://www.pikunthong.com/ แหล่งเรียนรู้ – ศูนย์พัฒนาพิกุลทองอันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ซึ่งเป็นหน่วยงานสนองพระราชดำริในเรื่องต่างๆ โดยมีเป้าหมายของการพัฒนาคือการพัฒนาคนให้สามารถดำรงชีวิตแบบพอเพียงและพึ่งตนเองได้เป็นหลัก

7. รายวิชา การจัดการทรัพยากรมนุษย์และสังคม มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วย 1)ธรรมชาติและพฤติกรรมของมนุษย์ 2)ความสัมพันธ์ของมนุษย์และสังคม 3)การจัดระเบียบและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม 4)ปัญหาสังคมและแนวทางการแก้ไข 5)การสร้างวัฒนธรรมองค์การเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน มีแหล่งการเรียนรู้ประกอบคำอธิบายรายวิชา ดังตารางผนวกที่ 7

ตารางผนวกที่ 7 แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์และสังคม

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
ธรรมชาติและพฤติกรรมของมนุษย์	http://www.psychologytoday.com/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของกลุ่มนักจิตวิทยาบำบัด ประกอบด้วยประเด็นที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและพฤติกรรมของมนุษย์ 45 ประเด็น ในแต่ละประเด็นจะมีแนวคิดหลัก รายงาน บทความ สถิติ บทสัมภาษณ์ แบบทดสอบและ Blog ของผู้เชี่ยวชาญเพื่อถามปัญหาและขอคำแนะนำ http://www.spring.org.uk/2007/11/10-piercing-insights-into-human-nature.php แหล่งเรียนรู้ – Weblog ของ Jeremy Dean สาระสำคัญเกี่ยวกับการทดลองพฤติกรรมทางสังคมซึ่งสะท้อนธรรมชาติของมนุษย์ จำนวน 10 รายการความเป็นมา การดำเนินการ การนำไปใช้และแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 7 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.scribd.com/doc/12371481/Psychology-of-Human-Behavior หนังสือ – โดย David W. Martin สาระสำคัญเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ การวิเคราะห์ทฤษฎีของฟรอยด์ พฤติกรรมทางกายและสุขภาพจิต http://ajp.psychiatryonline.org/article.aspx?articleid=176356 บทความ – โดย Hoyle Leigh สาระสำคัญเกี่ยวกับมุมมองของธรรมชาติของพฤติกรรมมนุษย์โดยใช้แนวคิดจิตวิทยาวิวัฒนาการ ผลจากธรรมชาติและการเลี้ยงดูที่มีต่อพฤติกรรมของแต่ละบุคคล http://homepage.psy.utexas.edu/homepage/group/busslab/pdffiles/Human%20Nature%20and%20Culture.pdf บทความ – โดย David M. Buss สาระสำคัญเกี่ยวกับจิตวิทยาบุคลิกภาพ การบูรณาการความเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์และความแตกต่างระหว่างบุคคล อิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีผลต่อความคิดและการปรับตัว http://ftp.iza.org/dp3333.pdf รายงาน – โดย Lex Borghans *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องทางเศรษฐศาสตร์ ศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ในด้านการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจ http://www.im.org/Meetings/Past/2007/Documents/2007%20APDIM%20Chief%20Residents%20Meeting/Plenary%20Session%20V,%20MBTI%20Personality%20Type%20Test.pdf แบบทดสอบ – โดย Harley Friedman แบบทดสอบวัดความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ วิธีการแปลผล การวิเคราะห์พฤติกรรมในแต่ละแบบ http://www.amazon.com/Social-Psychology-Consumer-Behavior-Frontiers/dp/1841694983/ref=sr_1_2?s=books&ie=UTF8&qid=1343020460&sr=1-2&keywords=Social+psychology+of+consumer+behavior หนังสือ – โดย Michaela Wanke สาระสำคัญเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้บริโภค ความรู้สึก การคิดและการตัดสินใจ อิทธิพลทางสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 7 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
ความสัมพันธ์ของมนุษย์และสังคม	http://www.amazon.com/Psychology-Emotion-Everyday-Life-Theory/dp/0471485683/ref=sr_1_1?s=books&ie=UTF8&qid=1343021045&sr=1-1&keywords=The+Psychology+of+Emotion หนังสือ – โดย K.T.Strongman สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีอารมณ์ของมนุษย์ 10 ทฤษฎี ความเชื่อมโยงของอารมณ์กับพฤติกรรมอื่น http://pirun.ku.ac.th/~fedusmsw/teaching.html แหล่งเรียนรู้ – โดย รศ.นาวาอากาศโท ดร.สุมิตร สุวรรณ ประกอบด้วยเอกสารประกอบการเรียนรายวิชามนุษย์กับสังคม powerpoint ประกอบการเรียนการสอนในหัวข้อพฤติกรรมมนุษย์ การตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ การขัดเกลาทางสังคม การจัดระเบียบทางสังคม การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ การเมืองและกฎหมาย http://www.unesco.org/new/en/social-and-human-sciences/ แหล่งเรียนรู้ – โดย UNESCO ประกอบด้วยข่าว เหตุการณ์ความเคลื่อนไหวในบริบทของมนุษย์และสังคมของแต่ละทวีป สื่อสิ่งพิมพ์และสื่อมัลติมีเดีย ฐานข้อมูลและแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม http://ec.europa.eu/europeaid/what/human-social-development/index_en.htm แหล่งเรียนรู้ – โดยคณะกรรมาธิการยุโรป (European Commission) สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนามนุษย์และสังคม ประเด็นสิทธิมนุษยชน ประชาธิปไตย การพัฒนาสังคม ความสัมพันธ์และความขัดแย้งภายในสังคม รายงานการทำงานเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมในทวีปต่าง ๆ http://www.marxists.org/reference/archive/spirkin/works/dialectical-materialism/ch05-s04.html บทความ – โดย Ralph Waldo Emerson สาระสำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสังคม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 7 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.oecd.org/dataoecd/40/24/45760738.pdf รายงาน – โดย Centre for Educational Research and Innovation สาระสำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ สังคมและสุขภาพ http://www.sociologia.uniroma1.it/USERS/cpellegrini/c11-Schuller.pdf บทความ – โดย Tom Shuller สาระสำคัญเกี่ยวกับบทบาทและความสัมพันธ์ของมนุษย์ สังคมและวัฒนธรรม
การจัดระเบียบและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม	http://www.udru.ac.th/website/attachments/elearning/02/19.pdf เอกสารประกอบการเรียนการสอน – โดยสุรพงษ์ ลือทองจักร สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย ระดับและความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดระเบียบทางสังคม องค์ประกอบและการเคลื่อนไหวทางสังคม การขัดเกลาทางสังคม http://cyfair3.schoolwires.net/1951205111928129 97/lib/195120511192812997/_files/Chap04.pdf หนังสือ – โดย John M. Shepard สาระสำคัญเกี่ยวกับความสำคัญของกระบวนการขัดเกลาทางสังคม(socialization) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการขัดเกลาทางสังคมและกระบวนการขัดเกลาทางสังคม http://www.sagepub.com/oswmedia3e/study/chapters/handbooks/handbook4.1.pdf รายงาน – โดย John Weidman สาระสำคัญเกี่ยวกับการขัดเกลาทางสังคมของนักศึกษาในสหรัฐอเมริกา บรรยากาศทางวิชาการและอิทธิพลทางสังคมที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม รูปแบบพื้นฐานของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางสังคม http://www.iza.org/en/papers/1545_29062007.pdf/ รายงาน – โดย Uri Gneezy, Kenneth L. Leonard and John A. List สาระสำคัญเกี่ยวกับการขัดเกลาทางสังคมและสภาพแวดล้อมที่มีต่อพฤติกรรมการแข่งขันระหว่างเพศชายและหญิง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 7 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	https://secure.hosting.vt.edu/www.humandevelopment.vt.edu/graphics/documents/Mancini,%20Bowen,%20Mart.pdf บทความ – โดย Jay A. Mancini ,Gary L. Bowen and James A. Martin สาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดระเบียบทางสังคมในชุมชน ความหมายและบทบาท กระบวนการจัดระเบียบทางสังคมและผลกระทบ http://husky1.stmarys.ca/~evanderveen/wvdv/social_change/sc_course_documents.html แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ประกอบการเรียนการสอนรายวิชา Social Change ของ Wilma van der Veen ประกอบด้วยบทความ รายงานวิจัย โครงการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม สาเหตุ รูปแบบ ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและมุมมองทางสังคมในอดีตจนถึงปัจจุบัน http://www.parentingforsocialchange.com/ แหล่งเรียนรู้ – โดย Teresa Graham Bett ประกอบด้วยบทความ วีดิทัศน์ บล็อกและกิจกรรมการพัฒนา ให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเปลี่ยนแปลงของสังคม http://e-archivo.uc3m.es/bitstream/10016/5123/1/Social_WPIZA_2008_ 3485_preprint.pdf รายงาน – โดย Jeremy Greenwood and Nezih Guner สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การสร้างความสมดุลทางสังคม รายงานสภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่สำคัญ http://www.leadershipparadigms.com/docs/SOCIAL.pdf รายงาน – โดย Leadership Paradigms,Inc. สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความยุติธรรมทางสังคม ตัวอย่างกิจกรรมการอภิปรายประเด็นการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การวางแผนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม http://www.peecworks.org/PEEC/PEEC_Inst/017962C6-001D0211.0/Leat%202005%20Theories_of_change.pdf รายงาน – โดย Diana Leat สาระสำคัญเกี่ยวกับทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม กระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ยั่งยืน แนวทางการกำหนดนโยบายของรัฐที่เหมาะสม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 7 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.cdra.org.za/articles/A%20Theory%20of%20Social%20Change%20by%20Doug%20Reeler.pdf รายงาน – โดย Doug Reller สาระสำคัญเกี่ยวกับทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่สำคัญ 3 ทฤษฎี ผลกระทบและความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลง การประยุกต์แนวคิดเพื่อการพัฒนาที่เหมาะสม http://www.communicationforsocialchange.org/pdf/socialchange.pdf รายงาน – โดย Maria Elena Figueroa *et al*. สาระสำคัญเกี่ยวกับการสื่อสารในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง ตัวชี้วัดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ปฏิสัมพันธ์ของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและบุคคล
ปัญหาสังคมและแนวทางการแก้ไข	http://www.stepstoolkit.org/index.php?option=com_courses&task=ShowModule&Module=6&type=T&CatId=67&Itemid=213&lang=en ชุดฝึกอบรม – โดย Margaret Sanger Center International สาระสำคัญเกี่ยวกับปัญหาสังคมและแนวทางการแก้ไขปัญหา ประกอบด้วยชุดฝึกจำนวน 8 โมดูล เพื่อให้ผู้ศึกษาเข้าใจสภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การระบุปัญหา การวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาโดยใช้แนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ http://www2.maxwell.syr.edu/plegal/TIPS/sp.html แหล่งเรียนรู้ – โดย Project LEGAL สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย สาเหตุ ลักษณะปัญหา การแก้ปัญหาและการกำหนดกลยุทธ์ของภาครัฐเพื่อแก้ปัญหาสังคมปัจจุบัน http://samples.jbpub.com/9780763793098/93098_CH01_Thio.pdf หนังสือ – โดย Alex Thio and Jim D. Taylor สาระสำคัญเกี่ยวกับการอธิบายความหมายของปัญหาสังคมโดยใช้ทฤษฎีทางสังคมวิทยาและทฤษฎีอื่นอีก 5 ทฤษฎี วิธีการศึกษาปัญหาสังคม http://www.faculty.rsu.edu/users/f/felwell/www/Probweb/PDFs/Change.pdf powerpoint – โดย Frank W. Elwell สาระสำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงทางสังคมกับปัญหาสังคม รูปแบบปัญหาสังคมที่สำคัญ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 7 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://ec.europa.eu/research/social-sciences/pdf/socialproblemi_en.pdf รายงาน – โดยคณะกรรมาธิการยุโรป (European Commission) สาระสำคัญเกี่ยวกับปัญหาสังคมของมนุษย์ การเปรียบเทียบระบบสังคมในยุโรป ปัญหาสังคม 4 ประเด็น ได้แก่ การทำงานและที่อยู่อาศัย การกีดกันทางสังคม ความรุ่นแรง สุขภาพ http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_355_en.pdf รายงาน – โดยคณะกรรมาธิการยุโรป (European Commission) สาระสำคัญเกี่ยวกับสถานการณ์การกีดกันทางสังคมที่เกิดขึ้นในยุโรป ปัญหาความยากจนและผลการพัฒนาประเทศในช่วงสามปีที่ผ่านมา ลำดับขั้นผลกระทบทางสังคมจากปัญหาความยากจน แนวทางแก้ไขที่เป็นไปได้ http://www.aunt-sue.info/assets/files/Publications/Shepley%20Orr%20social%20exclusion%20and%20the%20theory%20of%20equality.pdf รายงาน – โดย Shepley Orr สาระสำคัญเกี่ยวกับทฤษฎีความเสมอภาคและการกีดกันทางสังคมเฉพาะกลุ่ม กิจกรรมและสถานที่ ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา http://www.brown.edu/Departments/Sociology/faculty/hsilver/documents/silver_and_miller-european_approach_to_social_disadvantage.pdf รายงาน – โดย Hilary Silver and S.M. Miller สาระสำคัญเกี่ยวกับสถานการณ์และมุมมองเกี่ยวกับการกีดกันทางสังคมในยุโรป ตัวชี้วัดประเด็นการกีดกันทางสังคม การประยุกต์แนวคิดเพื่อกำหนดนโยบาย http://library1.nida.ac.th/worldbankf/fulltext/wps04562.pdf รายงาน – โดย Maureen Lewis and Marlaine Lockheed สาระสำคัญเกี่ยวกับปัญหาการกีดกันทางสังคม ความเหลื่อมล้ำระหว่างเพศชายและหญิงในด้านการศึกษา แนวทางการกำหนดนโยบายทางสังคมที่เหมาะสม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 7 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://human.tru.ac.th/elearning/local/global04/index4.html แหล่งเรียนรู้ – โดยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ประเด็นปัญหาโลกและการแก้ไข ประกอบด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน ปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองโลกและแนวทางแก้ไข http://www.dailynews.co.th/crime/120184 วีดิทัศน์ – โดยหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ รายงานพิเศษเกี่ยวกับปัญหานักเลงในคราบนักเรียน ข้อมูลสถาบันที่ต้องเฝ้าจับตา รวมถึงเปิดใจอดีตนักเรียนเทคนิคที่เคยก่อเหตุ http://www.youtube.com/watch?v=FIiwtkEpjG8 วีดิทัศน์ – โดย Vbiggys (นามแฝง) สาระสำคัญเกี่ยวกับปัญหาโสเภณี สาเหตุของปัญหาและผลกระทบทางสังคม
การสร้างวัฒนธรรมองค์การเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	http://www.cbsr.ca/sites/default/files/file/CultureReport_Final.pdf รายงาน – โดย Network for Business Sustainability สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดีในการสร้างวัฒนธรรมองค์การเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รูปแบบการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เหมาะสมกับปัจจุบัน กลยุทธ์และตัวอย่างประกอบการวางแผนดำเนินงาน การกำหนดโครงสร้าง การจัดวางตัวบุคคลและการปรับปรุงแผนการดำเนินงาน http://nbs.net/wp-content/uploads/Executive-Report-Sustainability-and-Corporate-Culture.pdf รายงาน – โดย Network for Business Sustainability สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างวัฒนธรรมองค์การเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน การเสนอรูปแบบที่เหมาะสมและการวางกระบวนการเปลี่ยนแปลง เครื่องมือในการประเมินการสร้างวัฒนธรรมองค์กร

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 7 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://media.wiley.com/product_ancillary/64/04702605/DOWNLOAD/chapter41.pdf รายงาน – โดย Benjamin Schneider *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับการสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมเพื่อการเปลี่ยนแปลงองค์การที่ยั่งยืน ความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงขององค์การ รูปแบบและวิธีการเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสม http://www.uq.edu.au/smart/wp-content/uploads/2010/10/Corporate-sustainability-and-organizational-culture-Linnenluecke-and-Griffiths-2010.pdf รายงาน – โดย Martina K. Linnenluecke and Andrew Griffiths สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืนและการสร้างวัฒนธรรมองค์การ ความหมายขององค์การที่มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนและวัฒนธรรมองค์การ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง การบูรณาการแนวคิดเพื่อการพัฒนาองค์การ http://www.hbs.edu/research/pdf/12-035.pdf รายงาน – โดย Robert G. Eccles สาระสำคัญเกี่ยวกับการศึกษาผลกระทบของวัฒนธรรมองค์การที่มีต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ศึกษาจากบริษัท 180 บริษัทที่อาสานำนโยบายที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม วิเคราะห์แรงจูงใจ การกำหนดเป้าหมายและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในองค์การ http://www.haworth-europe.com/en/content/download/30883/1230768/file/white-paper_Four-Organizational-Culture-Types.pdf รายงาน – โดย Bruce M. Tharp สาระสำคัญเกี่ยวกับรูปแบบวัฒนธรรมองค์กร 4 รูปแบบและองค์ประกอบที่มีผลต่อการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน

8. รายวิชาศิลปะเพื่อชีวิตที่ดี มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วย 1) ความหมายและความสำคัญของศิลปะ 2) ประเภทของศิลปะ 3) หลักการสร้างสรรค์งานศิลปะ 4) การนำศิลปะมาใช้ในการพัฒนาชีวิต มีแหล่งการเรียนรู้ประกอบคำอธิบายรายวิชา ดังตารางผนวกที่ 8

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 8 แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาศิลปะเพื่อชีวิตที่ดี

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
ความหมายและความสำคัญของศิลปะ	http://llrc.mcast.edu.mt/digitalversion/Table_of_Contents_7907.pdf หนังสือ – โดย Herbert Read สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของศิลปะ ศิลปะกับสุนทรียภาพ การรับรู้ความงาม http://www.lifeofanarchitect.com/what-is-art/ Blog – โดย Bob Borson สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของศิลปะ หลักเกณฑ์การพิจารณาศิลปะ ตัวอย่างงานศิลปะของศิลปินที่มีชื่อเสียง เช่น Picasso , Annora Spence , Michelango Buonarroti http://www.chulabook.com/description.asp?barcode=9789740329237 หนังสือ – โดยกำจร สุนพงษ์ศรี สาระสำคัญเกี่ยวกับสุนทรียศาสตร์ หลักปรัชญาศิลปะของศิลปินในแต่ละยุคสมัย ทฤษฎีทัศนศิลป์ ศิลปะวิจารณ์ http://www.aristos.org/whatart/What%20Art%20Is%20-%20Ch.%206%20%28The%20Definition%20of%20Art%29%20-%20full%20text.pdf รายงาน – โดย Torres and Kamhi สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของศิลปะจากแนวคิดของนักปรัชญาและศิลปิน http://www.nga.gov/ แหล่งเรียนรู้ – โดย National Gallery of Art, Washington ประกอบด้วยรายการศิลปะใหม่ของแกลอรี่ จดหมายข่าว กิจกรรมศิลปะ วีดิทัศน์ การแสดงนิทรรศการของศิลปิน http://plato.stanford.edu/entries/aesthetic-concept/ แหล่งเรียนรู้ – โดย James Shelley ประกอบด้วยแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับสุนทรียภาพ สุนทรียภาพทางวัตถุ การตัดสินความงาม ทัศนคติและประสบการณ์เกี่ยวกับความงาม http://www.mew6.com/composer/art/index.php แหล่งเรียนรู้ - ประกอบด้วยการรับรู้ความงามทางศิลปะ คุณค่าและความหมายของศิลปะ ประวัติศาสตร์ศิลปะในยุคต่าง ๆ ประเภทของศิลปะ แหล่งศิลปะและภาพประกอบ จำนวน 42 แหล่ง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 8 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.bacc.or.th/ แหล่งเรียนรู้ – หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยการแสดงผลงานนิทรรศการของศิลปิน ศิลปะนิพนธ์ การแสดงดนตรี ภาพยนตร์ กิจกรรมศิลปะต่าง ๆ
ประเภทของศิลปะ	http://www.visual-arts-cork.com/art-types.htm แหล่งเรียนรู้ – โดย Visual Arts Cork ประกอบด้วยการจำแนกประเภทของศิลปะ ได้แก่ วิจิตรศิลป์ (Fine Art) ทัศนศิลป์ (Visual Art) มัณฑนศิลป์ (Decorative Art) ประยุกต์ศิลป์ (Applied Art) แหล่งเรียนรู้ทางศิลปะต่างๆ ทั่วโลก จำนวน 32 แหล่ง สไตล์ศิลปะและศิลปะเด่นในแต่ละยุคสมัย http://faculty.ksu.edu.sa/aljarf/Activities/Nicenet%20posts%20-%20Art%20Education/Nicenet%20-%20class%20posts%20-%20Kinds%20of%20Art.pdf บทความ – โดย Nicenet สาระสำคัญเกี่ยวกับการแบ่งประเภทของศิลปะโดยการกำหนดเกณฑ์ในการแบ่ง 7 หลักเกณฑ์ http://www.paintbasket.com/paintbaskettv/ แหล่งเรียนรู้ – โดย The Paint Basket Art Community ประกอบด้วยการรวบรวมผลงานจิตรกรรม การสัมมนา นิทรรศการ บทเรียนทางจิตรกรรมออนไลน์ คำแนะนำในการสร้างงาน ร้านจำหน่ายผลงานจิตรกรรม http://www.facebook.com/nicoleh.radenahmad แหล่งเรียนรู้ – โดยรศ.นิคอเละ ระเด่นอาหมัด อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา แสดงผลงานจิตรกรรมของศิลปินต่าง ๆ ทั่วโลก รวมทั้งผลงานของตนเองที่ได้เผยแพร่ทั้งในและต่างประเทศ http://www.youtube.com/watch?v=kmW5oyxQFq8&feature=related วีดิทัศน์ – โดย MarjorieHarris (นามแฝง) แสดงจิตรกรรมการวาดภาพดอกไม้ในมิติที่สะท้อนแสงและเงา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 8 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.youtube.com/watch?v=1UFSnjjTb8Y&feature=related วีดิทัศน์ – โดย GraffHeadVideos (นามแฝง) แสดงจิตรกรรมการวาดภาพบุคคลแบบ Graffiti http://www.ancientgreece.com/s/Art/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ University Press Inc. ประกอบด้วยรูปแบบสถาปัตยกรรมกรีก อธิบายรูปแบบของลวดลายสถาปัตยกรรม ป้อมปราการAcropolis , วิหาร Parthenon , ศิลปะ Minoan และเครื่องปั้นดินเผาของกรีก http://www1.finearts.cmu.ac.th/av/vdoondemand/images/stories/e_doc/aegean_art.pdf เอกสารประกอบการบรรยาย – โดยคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สาระสำคัญเกี่ยวกับศิลปะของอีเจียน(Aegean Art) สถาปัตยกรรม ประติมากรรมและจิตรกรรม http://www.sculpture.org/ แหล่งเรียนรู้ – โดย International Sculpture Center ประกอบด้วย เหตุการณ์ การแสดงนิทรรศการและสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับประติมากรรม แฟ้มสะสมผลงานของสมาชิก ตัวอย่างชิ้นงานที่จัดจำหน่าย แหล่งเรียนรู้ทางประติมากรรม ได้แก่ พิพิธภัณฑ์ สวนสาธารณะ แกลอรี่ คณะที่เปิดสอนและกลุ่มประติมากร http://www.underwatersculpture.com/ แหล่งเรียนรู้ – โดย Jason de Caires Taylor แสดงประติมากรรมในพิพิธภัณฑ์ใต้ทะเล (The Museum of Underwater Modern Art) ของประเทศเม็กซิโก 17 รูปแบบ นิทรรศการทางประติมากรรมที่เกี่ยวข้อง http://www.bangkoksculpturecenter.org/ แหล่งเรียนรู้ – โดยศูนย์ประติมากรรมกรุงเทพฯ ประกอบด้วยการแสดงผลงานประติมากรรม ข่าวเหตุการณ์ความเคลื่อนไหว คอลเลคชั่นรวมผลงาน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 8 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.bopsecrets.org/rexroth/essays/literature.htm แหล่งเรียนรู้ – โดย The Encyclopaedia Britannica สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของวรรณกรรม ศิลปะในวรรณกรรม ขอบข่ายและการสร้างงานวรรณกรรม เนื้อหาของวรรณกรรม การตีความของผู้อ่านและยุคสมัยของวรรณกรรม http://www.thoughtsandvisions.com/litart.pdf ตำรา – โดย John Franklin สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของศิลปะ ศิลปะในการสร้างวรรณกรรม ความเหมือนของศิลปินกับนักเขียน องค์ประกอบที่มีต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในการสร้างวรรณกรรม http://www.musicandartsinaction.net/index.php/maia วารสาร – Journal Music and Arts in Action (MAiA) ประกอบด้วยบทความวิจัยนานาชาติฉบับสมบูรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการทางดนตรี บทบาทของดนตรีและศิลปะที่มีต่อวิถีชีวิต การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางวัฒนธรรม http://www.youtube.com/music/ วีดิทัศน์ – โดย youtube.com แหล่งรวมดนตรี แนวเพลงหลากหลายที่ได้รับความนิยมในปัจจุบันทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศ จำแนกตามแนวเพลง แนะนำศิลปินและถ่ายทอดคอนเสิร์ตที่ได้รับความสนใจจากทั่วโลก http://www.thaidances.com/thaidances/index.asp แหล่งเรียนรู้ – โดยบริษัท ครีเอทมีเดีย สตูดิโอ สาระสำคัญเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นของนาฏศิลป์ ภาพชุดนาฏศิลป์ รำวง เพลงพื้นบ้านและแอโรบิคแผนไทย http://fitforafeast.com/dance_cultural.htm แหล่งเรียนรู้ – โดย fitforafeast.com ประกอบด้วยการแนะนำวัฒนธรรมและการเต้น (Dance) ของแต่ละทวีป หมู่เกาะต่าง ๆ จำนวน 14 สไตล์ มีภาพและวีดิทัศน์ประกอบ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 8 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://ed.fnal.gov/trc_new/demos/present/physofballet.pdf powerpoint – โดย Natalia Kuznetzova ประกอบด้วยหลักฟิสิกส์พื้นฐานที่จำเป็นในการเต้น การควบคุมความสมดุล การหมุน การควบคุมสภาพร่างกาย
หลักการสร้างสรรค์งานศิลปะ	http://www.informatics.sussex.ac.uk/courses/creative-systems/papers/maggie/cr-conc-art.pdf รายงาน – โดย Margaret A. Boden สาระสำคัญเกี่ยวกับการสร้างสรรค์งานศิลปะ 3 ลักษณะ ได้แก่ การผสมผสาน การเปลี่ยนรูปแบบและการสำรวจ http://www.johnlovett.com/index.html แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ John Lovett ประกอบด้วยแนวคิดและวิธีการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม รวมรวมตัวอย่างงานจิตรกรรม http://www.artsconnected.org/toolkit/index.html แหล่งเรียนรู้ – โดย Artconnected ประกอบด้วยการสาธิตแนวทางการสร้างผลงานศิลปะ ตัวอย่างแนวคิดในการสร้างงานจากพิพิธภัณฑ์ศิลปะ และแนวทางสร้างผลงานศิลปะด้วยตนเอง http://www.extension.iastate.edu/NR/rdonlyres/725C2781-3155-4A7E-9A2C-AB327E771370/68218/ArtPrinciples.pdf powerpoint – โดย Ann Torbert สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวทางในการสร้างงานศิลปะ ส่วนผสมของการสร้างงาน หลักการพื้นฐานทางศิลปะที่ควรรู้ การสร้างผลงานด้วยตนเอง http://www.artoutreachprogram.org/images/pdfs/PORTFOLIOS/Art%20Fundamentals%20II%20-%20The%20Principles%20of%20Design.pdf รายงาน – โดย Art Outreach Singapore สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการพื้นฐานในการสร้างงานศิลปะ 7 ประการ และตัวอย่างงานศิลปะ http://www.shakespeare-literature.com/ แหล่งเรียนรู้ – โดย shakespeare-literature.com ประกอบด้วยประวัติและผลงานของเชคสเปียร์ฉบับสมบูรณ์ จำนวน 10 เรื่อง รวมรวมไว้เพื่อให้ผู้สนใจได้ศึกษาแนวทางการเขียนและการใช้ภาษาที่งดงาม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 8 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://blog.eduzones.com/tonsungsook/84839 Blog – โดย Teerati Tonsungsook สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวคิดในการสร้างผลงานของ William Shakespeare 3 เรื่อง ได้แก่ โรมิโอแอนด์จูเลียต แม็คเบ็ธ ผู้ทรยศและแฮมเล็ต http://igitur-archive.library.uu.nl/human/2012-0103-200339/proefschrift%20Vincent%20Pieterse.pdf หนังสือ – โดย Vincent Pieterse สาระสำคัญเกี่ยวกับลักษณะการสร้างสรรค์งานและคุณค่าของงาน ลักษณะการสร้างสรรค์งานของกวี http://www.chulabook.com/description.asp?barcode=9789740329640 หนังสือ – โดยประเสริฐ พิชยะสุนทร สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการพื้นฐานในการแสดงออกทางศิลปะ การเปลี่ยนความคิดและจินตนาการให้เป็นรูปธรรม ที่มาของความคิดทางศิลปะ
การนำศิลปะมาใช้ในการพัฒนาชีวิต	http://www.theartconnection.org/ แหล่งเรียนรู้ – โดย The Art Connection สาระสำคัญเกี่ยวกับการนำผลงานของศิลปินพร้อมทั้งอธิบายแรงบันดาลใจ ความคิดและความรู้สึกในการสร้างผลงาน การนำผลงานศิลปะไปใช้เพื่อช่วยเหลือบริการชุมชน http://assets.cambridge.org/97805216/22066/sample/9780521622066wsc00.pdf หนังสือ – โดย Tia Denora สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้ดนตรีเป็นส่วนหนึ่งในการอยู่ร่วมกันในสังคม การรักษาประเพณีที่ดีงามและการสร้างความสัมพันธ์ในสังคม http://www.musicforlife.org.uk/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ musicforlife ประกอบด้วยการใช้ดนตรีเป็นสิ่งแสดงความสามารถและสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ดนตรี http://nac.nevadaculture.org/dmdocuments/arts2life_8-3-09.pdf รายงาน – โดย Nevada Arts Council สาระสำคัญเกี่ยวกับการนำศิลปะมาใช้เป็นสื่อกลางในการสร้างความสามัคคีและความร่วมมือในโรงเรียนชุมชน โดยใช้รูปแบบศิลปะที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็น ทัศนศิลป์ สถาปัตยกรรม เพลง เต้นรำ ออกแบบท่าเต้นหรือศิลปะการแสดง เป็นต้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 8 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.arttherapy.org/ แหล่งเรียนรู้ – โดย American Arttherapy Association ประกอบด้วยการใช้ศิลปะประเภทต่าง ๆ เพื่อบำบัดปัญหาสุขภาพและอารมณ์ http://igitur-archive.library.uu.nl/dissertations/2006-1011-200925/index.htm วิทยานิพนธ์ - Doctoral Thesis Utrecht University โดย Hendrik Tromp สาระสำคัญเกี่ยวกับการศึกษาผลงานของ Van Gogh ซึ่งสะท้อนถึงคุณค่าทางความคิดหลายลักษณะ กระตุ้นให้ผู้ศึกษามีความคิด การตัดสินใจและแสดงพฤติกรรมการตอบสนองต่อสังคม http://www.arttherapyblog.com/ Blog – โดย Art Therapy Group สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้ศิลปะในการสร้างแรงจูงใจและเยียวยาผู้ที่ประสบปัญหาในชีวิต http://www.nrogers.com/PCExArtsArticle.pdf บทความ – โดย Natalie Rogers สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้ศิลปะบำบัด (Arts Therapy) ได้แก่ การเคลื่อนไหว ศิลปะ ดนตรี การเขียนและการใช้เสียง เพื่อใช้ในการค้นหาตนเอง โดยใช้แนวคิดมนุษยนิยมเป็นฐาน http://www.rainbowrehab.com/RainbowVisions/article_downloads/articles/art-su10-therapy_music.pdf บทความ – โดย rainbowrehab.com สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้ดนตรีบำบัดเพื่อเยียวยาสุขภาพและสร้างพฤติกรรมทางสังคมที่ดี การสร้างการตอบสนองที่ดีทางอารมณ์และร่างกาย http://www.artinstitutes.edu/pdf/2011-poster-design-competition-calendar.pdf โปสเตอร์ – โดย The Art Institutes ประกอบด้วยโปสเตอร์ที่ออกแบบภายใต้แนวคิดชีวิตดีเมื่อมีศิลปะ (Life is better with art in it) จำนวน 11 ภาพ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 8 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.arts.gov/pub/artinpeacemaking.pdf รายงาน – โดย Russell Brunson สาระสำคัญเกี่ยวกับการนำศิลปะไปใช้ในการสร้างสันติภาพ สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญและการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง การใช้ศิลปะเพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้ง http://www.tsu.ac.th/ists/ แหล่งเรียนรู้ – สถาบันทักษิณคดีศึกษา ศูนย์กลางการเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรมภาคใต้และเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สำคัญของภาคใต้

9. รายวิชาดนตรีเพื่อสุขภาพ มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วย 1) บทบาทและความสำคัญของดนตรี 2) ทฤษฎีดนตรีที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ 3) การใช้ดนตรีเพื่อผ่อนคลายตนเอง 4) การจัดการความเครียดด้วยดนตรี มีแหล่งการเรียนรู้ประกอบคำอธิบายรายวิชา ดังตารางผนวกที่ 9

ตารางผนวกที่ 9 แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาดนตรีเพื่อสุขภาพ

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
บทบาทและความสำคัญของดนตรี	http://dc344.4shared.com/doc/1j7Gt18i/preview.html http://www.mus.cam.ac.uk/~ic108/PDF/OUP_Mus_Psych_Hbook_Meaning08.pdf หนังสือ - The Oxford Handbook of Music Psychology โดย Susan Hallam , *et al.* และบทความของ Ian Cross and Elizabeth Tolbert สาระสำคัญเกี่ยวกับจุดเริ่มต้น บทบาท ความสำคัญของดนตรี การรับรู้ความงามและการตอบสนอง ความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับสมอง การสร้างงานดนตรี บทบาทของดนตรีในชีวิตประจำวัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 9 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://whatismusic.info/download.html หนังสือ – โดย Phillip Dorrell สาระสำคัญเกี่ยวความหมายของดนตรี ทฤษฎีดนตรีและความสัมพันธ์กับพฤติกรรม เสียงและดนตรี การรับรู้ความงามของดนตรี http://www.soc.northwestern.edu/brainvolts/documents/Strait_NYAnnals.pdf บทความ – โดย Dana L. Strait *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับความสำคัญของดนตรีที่มีต่อการพัฒนาทางอารมณ์ http://www.mus.cam.ac.uk/~ic108/PDF/CM_CM08.pdf รายงาน – โดย Ian Cross and Iain Morley สาระสำคัญเกี่ยวกับพัฒนาการด้านดนตรี บทบาทและความสำคัญของดนตรี http://homepages.abdn.ac.uk/mth192/pages/html/music.pdf หนังสือ – โดย Dave Benson สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของเสียง ทฤษฎีดนตรี ความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับคณิตศาสตร์ ดนตรีดิจิตอล การสร้างงานดนตรี ระบบดนตรี http://crca.ucsd.edu/~msp/techniques/v0.11/book.pdf หนังสือ – โดย Miller Puckette สาระสำคัญเกี่ยวกับคลื่นเสียงและความถี่ การจัดการเสียง การออกแบบ การวิเคราะห์และการควบคุมเสียง http://infousa.state.gov/life/artsent/docs/B24D47C3d01.pdf หนังสือ – โดย Larry Starr and Christopher Waterman สาระสำคัญเกี่ยวกับแหล่งที่มาของเพลงยอดนิยม เพลงยอดนิยมและการสร้างผลงาน มาตรฐานทางดนตรี การสร้างเพลงในสไตล์ต่าง ๆ เช่น แจ๊ส บลู ป๊อป http://www.all-about-beethoven.com/ แหล่งเรียนรู้ – โดย Prof. Lulian Munteanu สาระสำคัญเกี่ยวกับประวัติการสร้างงานดนตรีของ Beethoven รวมโน้ตดนตรี ภาพศิลปะ หนังสือดนตรี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 9 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.muslimheritage.com/uploads/Music2.pdf หนังสือ – โดย Raba Saoud สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการสร้างสรรค์งานดนตรีอาหรับสู่โลกตะวันตก ดนตรีกับอารยธรรมอิสลาม การเชื่อมโยงแนวดนตรีของกรีก สเปน ตุรกี ซิซิเลียนและดนตรีตะวันออก http://d1.islamhouse.com/data/en/ih_books/single/en_Music_and_Singing.pdf หนังสือ – โดย Abu Bilaal Mustafa al-Kanadi สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักปฏิบัติในการร้องเพลงและเล่นดนตรีของศาสนาอิสลาม ข้อห้ามทางศาสนาและข้อยกเว้นในการขับร้องและเล่นดนตรี http://ghazali.org/articles/gz-music.pdf หนังสือ – โดย Duncan Black MacDonald สาระสำคัญเกี่ยวกับอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับการขับร้องและดนตรีในศาสนาอิสลาม
ทฤษฎีดนตรีที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ	http://www.get.gg/music.htm แหล่งเรียนรู้ – โดย Carol Vivyan สาระสำคัญเกี่ยวกับทฤษฎีดนตรีกับสุขภาพและการใช้ชีวิตที่ดี ดนตรีกับการฝึกสติ แหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม http://www.emedexpert.com/tips/music.shtml แหล่งเรียนรู้ – โดย emedexpert.com สาระสำคัญเกี่ยวกับอิทธิพลของการใช้ดนตรีเพื่อสร้างเสริมสุขภาพ ทฤษฎีดนตรีและผลการศึกษาที่นำมาใช้ในการสร้างเสริมสุขภาพ การพัฒนาสมองและการพัฒนาความสามารถทางร่างกาย http://www.learn-theory-music.com/learn-theory-music-blog.html http://www.learn-theory-music.com/musicians-health.html Blog – โดย Julian สาระสำคัญเกี่ยวกับการเรียนรู้ทฤษฎีทางดนตรีและการนำดนตรีไปใช้ในการดูแลสุขภาพ สไตล์ดนตรีและแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 9 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/20568327 รายงาน – โดย C.J. Murrock and P.A.Higgins สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้ทฤษฎีของดนตรี การเคลื่อนไหวที่มีต่อการพัฒนาความสามารถสุขภาพและการสร้างเสริมคุณภาพชีวิต http://musichealth.net/ แหล่งเรียนรู้ – โดย John Diamond สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวคิดการนำดนตรีมาใช้ในการสร้างสุขภาพ ตัวอย่างกรณีศึกษาของผู้ที่นำแนวคิดไปใช้ ตัวอย่างการใช้เพลงที่ยกระดับความรู้สึกในจิตใจ http://www.lel.ed.ac.uk/~s0897956/8_MusicTherapy.pdf powerpoint – โดย Keelin M. Murray สาระสำคัญเกี่ยวกับบทบาทของดนตรีที่มีต่อสุขภาพ แนวคิดการใช้ดนตรีบำบัด การใช้ดนตรีในทางการแพทย์ กรณีศึกษาการใช้ดนตรีเพื่อบำบัดโรค Alzheimer's, Autism, Williams Syndrome, Parkinson's http://wolfbrown.com/images/articles/Music_and_Health_Care.pdf รายงาน – โดย Lea Wolf and Thomas Wolf สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้ดนตรีเพื่อพัฒนาสมองและการดูแลสุขภาพ รูปแบบและวิธีการใช้ดนตรีเพื่อดูแลสุขภาพและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง http://www.oxfordscholarship.com/view/10.1093/acprof:oso/9780199586974.001.0001/acprof-9780199586974-chapter-001 หนังสือ – โดย Raymond MacDonald *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับดนตรี จำนวน 34 บท ได้แก่ ความสัมพันธ์ของดนตรีที่มีต่อสุขภาพและการมีชีวิตที่ดี การใช้ดนตรีเพื่อสร้างเสริมสุขภาพชุมชน การใช้ดนตรีบำบัด

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 9 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
การใช้ดนตรีเพื่อผ่อนคลายตนเอง	http://www.amazon.com/dp/0316098310/ref=rdr_ext_tmb หนังสือ – เรื่อง How Music Works : The Science and Psychology of beautiful sound , from Beethoven to The Beatles and beyond โดย John Powell สาระสำคัญเกี่ยวกับความสำคัญของดนตรี การใช้ดนตรีของบีโธเฟนและนักดนตรีคนสำคัญเพื่อสร้างความมั่นใจและพัฒนาอารมณ์ http://www.austmta.org.au/Downloadabledocs/2008AJMTvol19/Smith.pdf รายงาน – โดย Melissa Smith สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้ดนตรีเพื่อผ่อนคลายและลดระดับความวิตกกังวลในการทำงาน การนำดนตรีมาใช้ในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในการทำงาน https://dl.dropbox.com/u/8908940/music%20relax.pdf รายงาน – โดย David E. Wolfe and Eric G. Waldon สาระสำคัญเกี่ยวกับการเลือกดนตรีสำหรับผ่อนคลายอารมณ์ เพลงที่เหมาะสมกับการผ่อนคลาย http://www.rememberthemission.com/wp-content/docs/JC-August-2005.pdf รายงาน – โดย Marion Good *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับการนำดนตรีมาใช้ในการผ่อนคลายและลดอาการบาดเจ็บหลังการผ่าตัด http://healing.about.com/od/sound/a/musicrelax.htm บทความ – โดย Martin Mayer สาระสำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับการผ่อนคลายตนเอง การสร้างสมาธิ การบำบัดโดยการใช้ดนตรี http://www.sequoiarecords.com/article-16-ways/16+Ways+to+Benefit+from+Relaxation+Music.html บทความ – โดย David Gordon and Steve Gordon สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการใช้ดนตรีในการพักผ่อน การสร้างสมดุลของชีวิต การสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันความเครียด

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 9 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.lel.ed.ac.uk/~s0897956/7_Mozart_Effect.pdf powerpoint – โดย Keelin M. Murray สาระสำคัญเกี่ยวกับบทบาทของดนตรีที่มีต่อการพัฒนาจิตใจ การกระตุ้นให้ตื่นตัว(arousal) การพัฒนาสติปัญญาทักษะการอ่านและทักษะภาษา http://www.greenmusic.org/index.php?mode=frontweb&lang=eng&file=genMainpage แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์เกี่ยวกับการใช้ดนตรีพัฒนาจิตใจและอารมณ์ของ จำรัส เศวตาภรณ์ ประกอบด้วยวีดิทัศน์ ผลงานเพลง เว็บบอร์ดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม http://www.serenitymusic.com/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์รวมผลงานดนตรีเพื่อผ่อนคลายและพัฒนาอารมณ์ของตนเอง เช่น ผลงานของ Erin Jacobsen , Kokhe ,Jim Moeller และการแบ่งผลงานตามประเภทของเพลง เช่น Music for Life , Guided Imagery , Inspiration http://www.youtube.com/watch?v=aeYTBvanFmE&feature=related วีดิทัศน์ – The Most Relaxing Music Imaginable โดย Positivechillout (นามแฝง) การใช้บทเพลงบรรเลงเพื่อผ่อนคลายตนเอง จำนวนผู้ชมถึง 18,548,246 คน http://www.youtube.com/watch?v=d9SCrpXN3EE&feature=related วีดิทัศน์ – Mediation Zen Music โดย fearless2453 (นามแฝง)การใช้บทเพลงสไตล์ Zen เพื่อผ่อนคลายตนเอง จำนวนผู้ชมถึง 1,382,256 คน http://www.youtube.com/watch?v=LveS3tx-6cQ วีดิทัศน์ – Celtic Woman, New Journey Live at Slane Castle, Ireland โดย Bindeejaa2009 (นามแฝง) บันทึกการแสดงสด ดนตรีรูปแบบ Celtic ความยาว 1 ชั่วโมง 33 นาที

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 9 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
การจัดการความเครียดด้วยดนตรี	http://www.bamt.org/ แหล่งเรียนรู้ – โดยสมาคมดนตรีบำบัดแห่งอังกฤษ(British Association for Music Therapy) สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญของดนตรีบำบัด หนังสือ รายงานวิจัย วีดิทัศน์ เหตุการณ์ การแสดงเกี่ยวกับการใช้ดนตรีบำบัด การฝึกใช้ดนตรีบำบัดความเครียดและปัญหาทางอารมณ์ http://www.musictherapy.org/ แหล่งเรียนรู้ – โดยสมาคมดนตรีบำบัดแห่งอเมริกัน(American Music Therapy Association) สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย รูปแบบการใช้ดนตรีบำบัด รายงานวิจัยและวีดิทัศน์ที่เกี่ยวข้อง http://www.nimitguitar.com/mybb/showthread.php?tid=8753 แหล่งเรียนรู้ - โดย maprang(นามแฝง) ประกอบด้วยความหมาย องค์ประกอบและประโยชน์ของดนตรี ความหมายและประโยชน์ของดนตรีบำบัด กระบวนการและรูปแบบดนตรีบำบัด วีดิทัศน์ดนตรีบำบัด http://www.yalacity.go.th/th/orchestra/index.html แหล่งเรียนรู้ – โดยเทศบาลนครยะลา สาระสำคัญเกี่ยวกับความเป็นมาบทเพลง วีดีทัศน์การแสดงและกำหนการแสดง ซึ่งเป็นการใช้ดนตรีช่วยพัฒนาและเสริมสร้างเยาวชนจังหวัดยะลาให้เป็นคนที่มีจิตใจอ่อนโยน มีสุนทรียภาพ มีทักษะในการทำงานเป็นทีมและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น http://dtserv2.compsy.uni-jena.de/ss2012/entwerzpsy_ue/82168212/content.nsf/Pages/56F93B022A9CC4BDC12579E3003021CE/$FILE/Scheufele%202000.pdf รายงาน – โดย Peter M. Scheufele สาระสำคัญเกี่ยวกับการศึกษาผลของการใช้ดนตรีคลาสสิคที่มีต่อความสนใจ การผ่อนคลายและการจัดการความเครียด

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 9 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.hemisyncforyou.com/research/Music-assisted-relaxation-to-improve-sleep.pdf รายงาน – โดย Gerrit de Niet *et al*. สาระสำคัญเกี่ยวกับการสังเคราะห์รายงานการวิจัยเกี่ยวกับผลของการใช้ดนตรีในการเพิ่มคุณภาพการนอนหลับของบุคคลและผู้ป่วย http://mustherapy.narod.ru/mtreview.pdf บทความ – โดย David Aldridge สาระสำคัญเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัยการนำดนตรีมาใช้บำบัดทางการแพทย์ การใช้ดนตรีกับงานด้านจิตเวช จิตบำบัดและจิตวิทยาวัยรุ่น http://www.soundconnectionsmt.ca/docs/Music%20Therapy%20with%20Adolescent%20Depression.pdf บทความ – โดย C. Bret Hendricks and Loretta J. Bradley สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้ดนตรีและทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเพื่อแก้ปัญหาภาวะซึมเศร้าของวัยรุ่น โดยการใช้รูปแบบครอบครัวบำบัด http://edu.tbshoponline.com/pdf/c.pdf บทความ – โดย นพ.ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของดนตรีและดนตรีบำบัด ลักษณะเด่นของดนตรีบำบัด ประโยชน์ กระบวนการและรูปแบบของการใช้ดนตรีบำบัด http://www.chulapress.com/2009/description.php?bc=9789740327301 หนังสือ – ดนตรีบำบัด โดยรศ.ดร.บุษกร บิณฑสันต์ สาระสำคัญเกี่ยวกับดนตรีบำบัดในประเทศตะวันตก ปรัชญาดนตรีบำบัด ดนตรีบำบัดกับความเชื่อของไทยภาคต่างๆ ความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับดนตรีบำบัด ได้แก่ องค์ประกอบของดนตรี องค์ประกอบของอวัยวะรับฟังเสียง พฤติกรรมและพัฒนาการมนุษย์ องค์ประกอบของกิจกรรมดนตรีบำบัดและวิธีการนำไปใช้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 9 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.neurovr.org/emerging/book9/chapter_12.pdf บทความ – โดย Alesandro Antonietti สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้ดนตรีบำบัดเพื่อการฟื้นฟูสภาพจิตใจ การกระตุ้นบุคคลให้แสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ http://ir.lib.uwo.ca/cgi/viewcontent.cgi?article=1018&context=lme รายงาน – โดย Sue Hallam สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้ดนตรีเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางสังคมผ่านชุมชน ประโยชน์ของดนตรี ผลการทดลองนำดนตรีมาใช้ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิต

10. รายวิชาวรรณกรรมและภาพยนตร์ มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วย 1) ความหมายและคุณค่าของวรรณกรรม 2) ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมและภาพยนตร์ 3) จากวรรณกรรมสู่ภาพยนตร์ 4) ตัวอย่างวรรณกรรมเอกที่สร้างเป็นภาพยนตร์ 5) ตัวอย่างภาพยนตร์เด่นที่สร้างจากวรรณกรรม มีแหล่งการเรียนรู้ประกอบคำอธิบายรายวิชา ดังตารางผนวกที่ 10

ตารางผนวกที่ 10 แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาวรรณกรรมและภาพยนตร์

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
ความหมายและคุณค่าของวรรณกรรม	http://www.gutenberg.org/files/10609/10609-h/10609-h.htm#chap1 หนังสือ – โดย William J. Long สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายความสำคัญและคุณค่าของวรรณกรรม http://www.pearsonhighered.com/educator/product/Literature-A-Introduction-to-Fiction-Poetry-Drama-and-Writing/9780205230389.page หนังสือ – โดย X.J.Kennedy สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายและประเภทของวรรณกรรม วิธีการเขียน การสร้างบุคลิกของตัวละคร การสร้างฉาก ความคิดสำคัญ สัญลักษณ์และตัวอย่างการเขียน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 10 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://people.sinclair.edu/maryclifford/literature/literature.pdf รายงาน – โดย Mary E. Clifford สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายและประเภทของวรรณกรรม แนวทางในการอ่านวรรณกรรม http://www.und.edu/dept/linguistics/wp/1997Meyer.PDF รายงาน – โดย Jim Meyer สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของวรรณกรรมในหลายมุมมอง การใช้ภาษาในงานวรรณกรรม สุนทรียภาพจากวรรณกรรม http://mybrary.wikispaces.com/file/view/Traditional_Literature_Grades_3-5_Comp.pdf powerpoint – โดย Paula McMullen สาระสำคัญเกี่ยวกับประเภทและคุณค่าของวรรณกรรม แหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม http://www.nobelprize.org/nobel_prizes/literature/ แหล่งเรียนรู้ – โดย The Nobel Prize ประกอบด้วยผลงานวรรณกรรมรางวัลโนเบล รายละเอียดของผลงานทุกชิ้นตั้งแต่ปี ค.ศ. 1901 – 2011 ประวัติ การมอบรางวัล การสัมภาษณ์เจ้าของผลงาน บทความที่เกี่ยวข้องกับผลงานที่ได้รับรางวัล http://www.bbc.co.uk/schools/gcsebitesize/english_literature/ แหล่งเรียนรู้ – โดย BBC ประกอบด้วยผลงานวรรณกรรมเอกของประเทศอังกฤษหลายรูปแบบ เช่น นิยายร้อยแก้ว เรื่อง Great Expectations , Jane Eyre , Lord of the Flies , Of Mice and Men , Pride and Prejudice ละคร เรื่อง Hamlet , Macbeth , Othello , Romeo and Juliet บทกวี William Blake: The Little Boy Lost / The Little Boy Found , William Blake: London , John Clare: Sonnet

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 10 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://kaekae.oas.psu.ac.th/ojs/psuhsej/include/getdoc.php?id=2136&article=972&mode=pdf บทความ – เรื่อง เปเรย์ร่ายืนยัน : เสียงต่อต้านเงียบงันในความอ้างว้างอันอบอุ่น โดย นันธวรรณ์ ชาญประเสริฐ สาระสำคัญเกี่ยวกับผลงานวรรณกรรมชิ้นเอกของนักเขียนชาวอิตาลี ซึ่งเป็นตัวเก็งรางวัลโนเบลตีพิมพ์ในปี 1994 และนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์ในปีต่อมา ได้รับรางวัลต่างๆ
	http://www.c-s-p.org/flyers/978-1-4438-0975-7-sample.pdf หนังสือ – โดย Roby Cheung and D.H. Fleming สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของภาพยนตร์ การถ่ายทอดอัตลักษณ์และการตีความ
	http://myfavoritereview.com/downloads/27999091-Muslim-Cinema-An-Introduction.pdf บทความ – โดย Javed Muhammud สาระสำคัญเกี่ยวกับภาพยนตร์ในโลกของมุสลิม การกระจายอิทธิพลของภาพยนตร์ และภาพยนตร์ 101 เรื่องที่ควรดู
ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมและภาพยนตร์	http://unesdoc.unesco.org/images/0014/001438/143821eb.pdf รายงาน – โดย Olya Weissfeld สาระสำคัญเกี่ยวกับอิทธิพลของวรรณกรรมที่มีต่อภาพยนตร์ ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมและภาพยนตร์
	http://abdn.ac.uk/modern/sites/default/files/strathausen_the_relationship_between.doc บทความ – โดย Carsten Strathausen สาระสำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของวรรณกรรมกับภาพยนตร์ การตีความหมายของวรรณกรรม มุมมองในการเปรียบคุณค่าของวรรณกรรมและภาพยนตร์
	http://www.oocities.org/s_awung/text.pdf บทความ – โดย Stephen Awung สาระสำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของวรรณกรรมกับภาพยนตร์ ทฤษฎีที่อธิบายความสัมพันธ์ ตัวอย่างการวิเคราะห์งานที่มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 10 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	https://honors.rit.edu/amitraywiki/index.php/Film_as_Literature,_Literature_as_Film แหล่งเรียนรู้ – โดย Mediawiki เรื่อง ภาพยนตร์เป็นวรรณกรรมและวรรณกรรมเป็นภาพยนตร์ สาระสำคัญเกี่ยวกับการดัดแปลงงานข้ามกันระหว่างวรรณกรรมกับภาพยนตร์ แนวคิดหลักในการดัดแปลง http://watershade.net/wmcclain/classic-movies.html แหล่งเรียนรู้ – โดย Bill McCrain สาระสำคัญเกี่ยวกับวรรณกรรมที่นำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ ตั้งแต่ปี ค.ศ.1923 – 2005 จำนวน 24 รายการ ประกอบด้วยรายละเอียดของวรรณกรรมในแต่ละเรื่อง วีดิทัศน์บางส่วน http://www.tandf.co.uk/journals/access/MLA2012.pdf บทความ – จากวารสาร Literature and Film Journals เกี่ยวกับวรรณกรรมและภาพยนตร์ เป็นบทความฉบับเต็ม จำนวน 7 เรื่อง http://archive.org/details/Phil_7_Existentialism_in_Literature_and_Film บันทึกคำบรรยาย – รายวิชา Existentialism in Literature and Film ปรัชญาอัตถิภาวนิยมในวรรณกรรมและภาพยนตร์ ของ University of Califonia, Berkeley จำนวน 27 ตอน ตอนละประมาณ 60 นาที http://www.arts.manchester.ac.uk/media/humanities/schoolofartshistoriesandcultures/migration/artshistoriesandcultures/ecmsas/panels/ecmsaspanel9to16/Fileuploadmax10Mb,135952,en.pdf บทความ – โดย European Conference on Modern South Asian Studies สาระสำคัญเกี่ยวกับศาสนา วรรณกรรมและภาพยนตร์ที่สะท้อนมุมมองในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และผู้อพยพ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 10 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
จากวรรณกรรมสู่ภาพยนตร์	http://www.blackwellpublishing.com/content/BPL_Images/Content_store/Sample_chapter/0631230548/Stam_sample%20chapter_Literature%20and%20film.pdf หนังสือ – เรื่อง Literature to Film โดย Robert Stam and Alessandra Raengo สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการดัดแปลงจากวรรณกรรมเป็นภาพยนตร์ ตัวอย่างการเพิ่มเติมและการเรียบเรียงใหม่ http://books.google.co.th/books?id=N-kzjkleeq0C&printsec=frontcover&retailer_id=powells_prod&hl=th#v=onepage&q&f=false หนังสือ – เรื่อง Literature to Film : Theory and Practical Approaches โดย Linda Costenzo Cahir สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการและธรรมชาติของการสร้างภาพยนตร์ ความแตกต่างของการใช้ภาษาในวรรณกรรมกับภาพยนตร์ มุมมองของผู้สร้างและอุตสาหกรรมภาพยนตร์ การแสดงออกทางภาพยนตร์ การเขียนบทภาพยนตร์ การประเมินสุนทรียภาพจากภาพยนตร์ http://etd.lsu.edu/docs/available/etd-04152011-201728/unrestricted/FinalDissertationwformattingvsubmission2.pdf วิทยานิพนธ์ – โดย Jerod Ra'Del Hollyfield ปริญญา Doctor of Philosophy , Louisiana State University สาระสำคัญเกี่ยวกับการแปลงวรรณกรรมไปสู่ภาพยนตร์ฮอลลีวูด วิธีการดัดแปลงวรรณกรรมในยุคสมัยวิคตอเรีย ทฤษฎีการเรียบเรียงใหม่เพื่อนำเสนอเป็นภาพยนตร์ที่น่าสนใจ http://www.lingua.amu.edu.pl/Lingua_17/lin-5.pdf รายงาน – โดย Malgorzata Marciniak สาระสำคัญเกี่ยวกับการสร้างแรงดึงดูดใจจากการดัดแปลงวรรณกรรมเป็นภาพยนตร์ การตีความหมายเดิมจากต้นฉบับและรักษาอรรถรสเดิม ข้อคิดในการดัดแปลงวรรณกรรม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 10 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://eprints.soas.ac.uk/3860/1/metamorphoses_of_scheherazade_in_literature.pdf บทความ – โดย Wen Chin Ouyang สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวคิดในการดัดแปลงวรรณกรรมเป็นภาพยนตร์ http://www.hhsdrama.com/documents/OrganizingaFilmClass.pdf บทความ – โดย Michael Vetrie สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจกระบวนการดัดแปลงวรรณกรรมเป็นภาพยนตร์ http://www.telegraph.co.uk/culture/books/books-life/6166774/25-best-book-to-film-adaptations.html สิ่งพิมพ์ – โดย The Telegraph สาระสำคัญเกี่ยวกับการรวบรวมวรรณกรรมที่นำมาดัดแปลงเป็นภาพยนตร์ จำนวน 25 เรื่อง สรุปสาระสำคัญและแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม http://www.galilean-library.org/site/index.php/page/index.html/_/essays/literatureandfilm/ แหล่งเรียนรู้ – โดย Galilean สาระสำคัญเกี่ยวกับการรวบรวมผลงานวรรณกรรมที่นำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ บทวิเคราะห์การดัดแปลงวรรณกรรมเป็นภาพยนตร์ http://www.mindspring.com/~jamesthomas/home.htm แหล่งเรียนรู้ – โดย James Thomas สาระสำคัญเกี่ยวกับการรวบรวมผลงานภาพยนตร์และวรรณกรรมที่ได้รับความนิยม โดยมีการวิเคราะห์ภาพยนตร์ในประเด็นรูปแบบการเขียน ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะในการดัดแปลงวรรณกรรม http://hhsdrama.com/documents/LectureTheWizardofOz.pdf บทภาพยนตร์- โดย Jay Seller สาระสำคัญเกี่ยวกับบทภาพยนตร์เรื่อง The Wizard of Oz จำนวน 52 ตอน http://www.hhsdrama.com/documents/LectureApollo13.pdf บทภาพยนตร์- โดย Jay Seller สาระสำคัญเกี่ยวกับบทภาพยนตร์เรื่อง Apollo 13 จำนวน 57 ตอน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 10 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
ตัวอย่าง วรรณกรรมเอก ที่สร้างเป็น ภาพยนตร์	http://www.cslewis.org/ http://www.cslewis.org/resources/conedrwt.doc แหล่งเรียนรู้ – โดยThe C.S. Lewis Foundation สาระสำคัญเกี่ยวกับประวัติ ตัวอย่างผลงานของ C.S. Lewis ผู้เขียน The Chronicles of Narnia และคำแนะนำในการสร้างงานวรรณกรรม การใช้คำ การสื่อความหมาย http://www.goodreads.com/series/45175-harry-potter แหล่งเรียนรู้ – โดย Goodreads.Inc สาระสำคัญเกี่ยวกับวรรณกรรมเอก Harry Potter หนังสือฉบับเต็ม ซึ่งอนุญาตให้ดาวน์โหลดเป็น E-book จำนวน 7 ตอน http://th.wikipedia.org/wiki linkdownload Wikipedia – สาระสำคัญเกี่ยวกับวรรณกรรมชิ้นเอก The Lord of the Rings ของนักประพันธ์ชาวอังกฤษ ภูมิหลังของเรื่อง โครงเรื่อง แนวคิดในการประพันธ์ การดัดแปลงเป็นภาพยนตร์และอิทธิพลต่องานแขนงอื่น http://www.gutenberg.org/files/829/829-h/829-h.htm แหล่งเรียนรู้ – ผลงานวรรณกรรม เรื่อง Gulliver's Travels โดย Jonathan Swift สาระสำคัญเกี่ยวกับการอธิบายความเป็นมาของเรื่องโดยผู้เขียน และรายละเอียดของเรื่องฉบับที่ตีพิมพ์ในปี ค.ศ.1727 http://pinkmonkey.com/dl/library1/book0218.pdf หนังสือ – เรื่อง Peter Pan โดย James M. Barrie เขียนเมื่อปี ค.ศ. 1904 จำนวน 17 บท 214 หน้า http://www.maranatha.wa.edu.au/computing/Docs/ebooks/Roald%20Dahl%20-%20Charlie%20and%20the%20Chocolate%20Factory.pdf หนังสือ – เรื่อง Charlie and the Chocolate Factory วรรณกรรมเยาวชน ของ Roald Dahl เขียนเมื่อปี ค.ศ 1964 จำนวน 83 หน้า

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 10 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.ucdsb.on.ca/school/rdh/staffdirectory/teacherpages/Documents/Kbl/101Dalmations.pdf powerpoint – สรุปเรื่อง 101 Dalmatians โดย Stephanie Mueller ดัดแปลงมาจากวรรณกรรมเยาวชนของ Dodie Smith เขียนในปีค.ศ. 1956 http://en.wikipedia.org/wiki/Mary_Poppins Wikipedia – เรื่อง Marry Poppins วรรณกรรมเยาวชนชุดของ P.L. Travers วางจำหน่ายในปี 1934 และได้รับการนำไปดัดแปลงภาพยนตร์แนวดนตรี http://www.imdb.com/list/XPsvK2cUmWM/ แหล่งเรียนรู้ – โดย IMDb.com ประกอบด้วยตัวอย่างวรรณกรรมเอกที่นำมาสร้างภาพยนตร์ สรุปสาระสำคัญ ภาพประกอบและวีดิทัศน์สั้น จำนวน 65 รายการ http://hic.arts.chula.ac.th/research/652.pdf บทความ – โดยพรสรรค์ วัฒนางกูร เรื่อง การเดินทางข้ามพรมแดน จากวรรณกรรมสู่แผ่นฟิล์ม ความตายที่เวนิส สาระสำคัญเกี่ยวกับการนำนวนิยายมาสร้างเป็นภาพยนตร์ที่ประสบความเสร็จและได้รับการยกย่อง
ภาพยนตร์เด่นที่สร้างจากวรรณกรรม	http://www.youtube.com/watch?v=Fvbu_bJGXjk http://www.youtube.com/watch?v=J54ZIMw9-uk วีดิทัศน์ – เรื่อง Romeo & Juliet บางส่วนของภาพยนตร์ในปี ค.ศ. 1996 เผยแพร่โดย TheArtistAngel(นามแฝง) ความยาว 8.51 นาที และบางส่วนของภาพยนตร์ในปี ค.ศ. 1968 เผยแพร่โดย RenzoColameo(นามแฝง) http://www.youtube.com/watch?v=P3gX5G6AzIc http://www.youtube.com/watch?v=LwV9w65AsBc&feature=related วีดิทัศน์ – เรื่อง Gulliver's Travels ปี ค.ศ. 1939 ความยาว 1 ชั่วโมง 14 นาที เผยแพร่โดย ckdstv(นามแฝง) และปี ค.ศ. 2010 ความยาว 2.26 นาที เผยแพร่โดย Antikythero(นามแฝง)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 10 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.youtube.com/watch?v=rPGLRO3fZnQ วีดิทัศน์ – เรื่อง Anna Karenika ความยาว 2.31 นาที เผยแพร่โดย FilmTrailerZone(นามแฝง) http://www.youtube.com/user/harrypotter?feature=results_main http://www.youtube.com/watch?v=xN3sDIKU-gI วีดิทัศน์ – เรื่อง Harry Potter สัมภาษณ์ผู้เขียนและการดัดแปลงเป็นภาพยนตร์ บางส่วนของภาพยนตร์ รวม 40 คลิป เผยแพร่โดย harrypottercollection(นามแฝง) และสรุปเรื่องตั้งแต่ภาคที่ 1 ถึงภาคที่ 7 ความยาว 15 นาที เผยแพร่โดยNapatSL(นามแฝง) http://www.youtube.com/watch?v=0btWLh90DSE&feature=related http://www.youtube.com/watch?v=5ZN-i-R9zaU&feature=related วีดิทัศน์ – เรื่อง The Chronicles Of Narnia: The Lion, The Witch And The Wardrobe ความยาว 2 ชั่วโมง 30 นาที เผยแพร่โดย themoviesharing และ michaelhevey(นามแฝง) http://www.youtube.com/watch?v=aStYWD25fAQ วีดิทัศน์ – เรื่อง The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring ความยาว 3.21 นาที เผยแพร่โดย movieclip (นามแฝง) http://www.youtube.com/watch?v=GrCFNzTiyco http://www.youtube.com/watch?v=_kUWA7e4F8M&feature=related วีดิทัศน์ – เรื่อง Peter Pan ฉบับที่ถ่ายทอดเป็นภาพยนตร์การ์ตูน ความยาว 1 ชั่วโมง 14 นาที เผยแพร่โดย worldvidx78 (นามแฝง) และฉบับภาพยนตร์ ปี ค.ศ.2003 ความยาว 4.31 นาที เผยแพร่โดย BeckyLovesCookies http://topicstock.pantip.com/writer/topicstock/W3014553/W3014553.html เว็บบอร์ด – สรุปสาระสำคัญจากวรรณกรรมเรื่อง King Solomon's Mines 2004 ที่นำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ ความยาว 4 ชั่วโมง โดย SV (นามแฝง)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 10 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.youtube.com/watch?v=bZ7Li5w2I-k วีดิทัศน์ – เรื่อง Prince of Persia: The Sands of Time ความยาว 2.31 นาที เป็นภาพยนตร์ที่ดัดแปลงมาจากวรรณกรรมเปอร์เซียสองเรื่อง Shahnameh และ One Thousand and One Nights เผยแพร่โดย DisneyMovieTrailers (นามแฝง)

11. รายวิชาทักษะชีวิต มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วย 1) ความหมายและองค์ประกอบของทักษะชีวิต 2) ทักษะการคิด 3) ทักษะการตัดสินใจแก้ปัญหา 4) ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล 5) ทักษะการเผชิญปัญหาและการจัดการตนเอง มีแหล่งการเรียนรู้ประกอบคำอธิบายรายวิชาดังตารางผนวกที่ 11

ตารางผนวกที่ 11 แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาทักษะชีวิต

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
ความหมายและองค์ประกอบของทักษะชีวิต	http://www.unicef.org/lifeskills/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ UNICEF ประกอบด้วยภาพรวมของทักษะชีวิต ประเด็นที่ UNICEF ให้ความสำคัญ รายงานผลการดำเนินงานพัฒนาทักษะชีวิต แหล่งการเรียนรู้ เอกสารตีพิมพ์ คู่มือครู คู่มือฝึกอบรม รายงานวิจัย http://www.unodc.org/pdf/youthnet/action/message/escap_peers_07.pdf บทเรียนโมดูล – โดย United Nations Office on Drugs and Crime สาระสำคัญเกี่ยวกับการสรุปความหมาย องค์ประกอบของทักษะชีวิตตามแนวคิดบูรณาการของ UNICEF, UNESCO และ WHO http://www.caseylifeskills.org/pages/lp/lsg%20version%2012-28-04.pdf คู่มือ – โดย Dorothy Ansell *et al*. สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย องค์ประกอบของทักษะชีวิตและการประยุกต์ใช้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 11 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.cbse.nic.in/cce/life_skills_cce.pdf คู่มือ – โดย Preet Vihar สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายและองค์ประกอบของทักษะชีวิตตามแนวคิดของ WHO http://multimedia.peacecorps.gov/multimedia/pdf/library/M0063_lifeskillscomplete.pdf คู่มือ – โดย Peace Corp. สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย องค์ประกอบของทักษะชีวิต แนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรม http://www.iapindia.org/iapfiles/AFSI_MODULE/life_skills.ppt powerpoint –โดย Adolescent Friendly School Initiative สาระสำคัญเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับทักษะชีวิต องค์ประกอบและความสำคัญ http://www.csrees.usda.gov/nea/family/res/pdfs/Targeting_Life_Skills.pdf บทความ – โดย Marilyn N. Norman and Joy C. Jordan สาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดกรอบทักษะชีวิต โดยใช้แนวคิด 4H ได้แก่ HEAD HEART HANDS HEALTH http://lifeskillsed.com/23/index.html แหล่งเรียนรู้ – โดย Lifeskilleducation ประกอบด้วยความรู้เบื้องกับทักษะชีวิตที่สำคัญ จัดทำในลักษณะ Flipbook จำนวน 10 รายการ http://www.fhi360.org/NR/rdonlyres/edfce6xfgy3qij2nlqelwfxzcta2bdlb3d63qxffcljm2o5ushjvtqnfx2adpe2gsujitcspf3obfm/LSEToolkit2007IndiaHV.pdf คู่มือ – โดย Family Health International (FHI) and USAID สาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต โมดูล กิจกรรมและใบงานประกอบการเรียนรู้ จำนวน 10 โมดูล http://www.ungei.org/resources/files/LifeSkills.pdf คู่มือ – โดย AeD Center for Gender equity สาระสำคัญเกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการติดตามทักษะชีวิตสำหรับผู้หญิงในประเด็นทักษะการดูแลสุขภาพ การแก้ปัญหาและจัดการตนเอง สิทธิและความรับผิดชอบ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 11 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.blackdoginstitute.org.au/docs/LifeSkillsProfile.pdf รายงาน – โดย Alan Rosen *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับแบบวัดทักษะชีวิตและเกณฑ์การแปลความหมาย
ทักษะการคิด	http://www.cala.fsu.edu/files/higher_order_thinking_skills.pdf หนังสือ – โดย F.J. King *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับทักษะการคิดขั้นสูงในประเด็นความหมาย ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง กลยุทธ์ในการสอนและการประเมินผลในระดับชั้นเรียนและระดับมลรัฐ http://kucon.lib.ku.ac.th/Fulltext/KC4908005.pdf บทความ – โดย รศ.ดร.นาตยา ปิลันธนานนท์ และคณะ สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกทักษะการคิดขั้นสูงสำหรับครูเพื่อเพิ่มศักยภาพในการสอนคิดวิเคราะห์แก่ผู้เรียน http://www.euvonal.hu/images/creativity_report.pdf รายงาน – โดย Anna Craft สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของการคิดสร้างสรรค์ แนวคิดสำคัญ วิธีการจัดการเรียนการสอน การประเมินผล การสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคิดสร้างสรรค์ http://ccsenet.org/journal/index.php/ass/article/download/1581/1502 บทความ – โดย Julia C. Forrestor สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์และการคิดวิเคราะห์เชิงวิพากษ์(critical thinking) ในบริบทของประเทศจีนฮ่องกง http://english.tyhs.edu.tw/xoops/html/tyhs/99thinking_awards/01.pdf รายงาน – โดย English Education Resources สาระสำคัญเกี่ยวกับรูปแบบ วิธีการสอนและการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด http://www.ksde.org/LinkClick.aspx?fileticket=4RNkRX3ruaw%3D&tabid=4144 รายงาน – โดย Kansas Effective Practices สาระสำคัญเกี่ยวกับการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิดของผู้เรียน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 11 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.teachingthinking.net/thinking/web%20resources/robert_fisher_thinkingskills.htm แหล่งเรียนรู้ – โดย Robert Fisher สาระสำคัญเกี่ยวกับวิธีการสอนการคิด รวบรวมทรัพยากรการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการคิดและแนะนำแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม http://www.asa3.org/ASA/education/think/index.html แหล่งเรียนรู้ – โดย American Scientific Affiliation สาระสำคัญเกี่ยวกับการผสมผสานความคิดสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต http://waset.org/journals/ijhss/v3/v3-1-3.pdf บทความ – โดย Halizah Awang, and Ishak Ramly สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน(Problem-Based Learning) ในห้องเรียนวิศวกรรมศาสตร์ http://www.nicurriculum.org.uk/docs/skills_and_capabilities/foundation/ThinkingSkillsintheEarlyYears_Report.pdf คู่มือ – โดย Glenda Walsh สาระสำคัญเกี่ยวกับการคิดประเภทต่าง ๆ บทบาทของผู้ใหญ่และสิ่งแวดล้อม การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการคิด ตัวอย่างกรณีศึกษาในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการคิด http://www.youtube.com/user/CriticalThinkingOrg วีดิทัศน์ – รวมวีดิทัศน์ความรู้ คำแนะนำและการประชุมที่เกี่ยวกับการคิดวิพากษ์ โดย Foundation for Critical Thinking Foundation 42 รายการ
ทักษะการตัดสินใจแก้ปัญหา	http://www.kent.ac.uk/careers/sk/problem-solving-skills.htm แหล่งเรียนรู้ – โดย University of Kent Careers and Employability Service ประกอบด้วยการวิเคราะห์ทักษะที่จำเป็นต่อการทำงาน การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา ขั้นตอนและกิจกรรมการพัฒนา การประเมินผล

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 11 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://home.abe.kth.se/~soh/decisiontheory.pdf หนังสือ –โดย Svan Ove Hanson สาระสำคัญเกี่ยวกับทฤษฎีในการตัดสินใจ ความหมาย กระบวนการ มาตรฐานในการตัดสินใจระดับบุคคล การตัดสินใจในสภาวะที่ไม่แน่นอน ทฤษฎีการตัดสินใจทางสังคม http://training.fema.gov/EMIWeb/IS/IS241A.pdf หนังสือ – โดย FEMA สาระสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจและการแก้ปัญหา รูปแบบ กระบวนการ กิจกรรม จริยธรรมในการตัดสินใจและแก้ปัญหา http://www.mpiweb.org/CMS/uploadedFiles/Article%20for%20Marketing%20-%20Mary%20Boone.pdf บทความ – โดย David J. Snowden and Mary E. Boone สาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดกรอบคิดเพื่อการตัดสินใจของผู้นำ การวิเคราะห์บริบทเพื่อการตัดสินใจ แนวปฏิบัติที่ดีในการตัดสินใจ http://www.coll.mpg.de/pdf_dat/2009_02online.pdf บทความ – โดย Britta Herbig and Andreas Glöckner สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการตัดสินและตัดสินใจ(judgment and decision making : JDM) http://seedsforchange.org.uk/free/consensus.pdf บทความ – โดย seedforchange.orglkit สาระสำคัญเกี่ยวกับการแก้ปัญหาแบบฉันทามติ ข้อผิดพลาดจากการลงมติ ทางเลือก เงื่อนไขในการสร้างฉันทามติ http://www.valuescentre.com/uploads/2010-07-06/Six%20Modes%20of%20Decision%20Making.pdf บทความ – โดย Richard Barrette สาระสำคัญเกี่ยวกับรูปแบบและกระบวนการในการตัดสินใจ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 11 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.hbs.edu/research/pdf/08-102.pdf บทความ – โดย Katherine L. Milkman *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาการตัดสินใจ http://www.sfcg.org/resources/training/pdf/cpsguide.pdf คู่มือ – โดย Search for Common Ground สาระสำคัญเกี่ยวกับการสร้างความร่วมมือเพื่อแก้ปัญหา กระบวนการ การจัดการอารมณ์ การสร้างสันติภาพ http://www.d55.k12.id.us/Plato/I-pln%20links/CHPWLN-PWLN/White%20Papers/PrinciplesforTeachingProblemSolving.pdf บทความ – โดย Jamie Kirkley สาระสำคัญเกี่ยวกับความสำคัญหลักการในการสอนการแก้ปัญหา http://enablingcity.com/wp-content/uploads/2010/10/the_enabling_city2010-3.pdf รายงาน – โดย Chiara Camponeschi สาระสำคัญการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ จากกรณีตัวอย่างในสถานการณ์ปัญหาจริงที่เกิดขึ้น (Place-Based Creative Problem-Solving) http://sovereignnorth.com/subbywan/Military/The%20Art%20of%20Critical%20Decision%20Making.pdf บันทึกการสอน – สาระสำคัญเกี่ยวกับบันทึกการสอนรายวิชา ศิลปะในการแก้ปัญหา โดย Michael A. Roberto การตัดสินใจ การใช้เหตุผล แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหา รวมบันทึกจำนวน 24 ครั้ง http://www-psych.stanford.edu/~bigopp/ProblemSolve.PDF powerpoint – โดย psych.stanford.edu สาระสำคัญเกี่ยวกับการแก้ปัญหา ตัวอย่างประกอบการคิดวิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 11 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล	http://www.cgg.gov.in/Handbook%20on%20Communication%20Skills.pdf คู่มือ –โดย Sharma S. Mantha สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ความเข้าใจเบื้องต้นของการสื่อสาร การสื่อสารในสถานที่ทำงาน รูปแบบ วิธีการ สไตล์ในการสื่อสาร สิ่งควรทำและไม่ควรทำในการสื่อสาร http://www.science.ulster.ac.uk/nursing/mentorship/docs/learning/CommsSkillsV2.pdf คู่มือ – โดย Tara Dixon and Martin O'Hara สาระสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการสื่อสาร การฟังอย่างตั้งใจ การสื่อสารโดยไม่ใช้ภาษา ทักษะการตั้งคำถามและการนำเสนอ http://www.uc.edu/armyrotc/ms2text/MSL_201_L08b_Interpersonal_Communication.pdf หนังสือ – โดย University of Cincinnati สาระสำคัญเกี่ยวกับการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและอุปสรรคในการสื่อสาร การสื่อสารระหว่างบุคคลที่มีประสิทธิภาพ กระบวนการฟังที่ดี http://promeng.eu/downloads/training-materials/ebooks/soft-skills/effective-communication-skills.pdf คู่มือ – โดย MTD Training สาระสำคัญเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ มุมมองในการสื่อสารและสไตล์ในการสื่อสาร http://www.usahealthsystem.com/workfiles/com_docs/gme/2011%20Links/Interpersonal%20and%20Communication%20Skills.ACGME.pdf รายงาน – โดย Accreditation Council for Graduate Medical Education สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล วิธีการสอนและการประเมิน http://www.skillsyouneed.co.uk/IPS/Interpersonal_Communication.html แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ skillyouneed.co.uk ประกอบด้วยความหมาย ความสำคัญและองค์ประกอบของการสื่อสารระหว่างบุคคล

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 11 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.nrm.wa.gov.au/media/10532/advanced_interpersonal_communication_skills.pdf บทความ – โดย Tim Naylor สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลขั้นสูง ทฤษฎีการสื่อสาร การใช้คำ การตั้งคำถาม สไตล์ในการสื่อสาร http://www.aan.com/globals/axon/assets/6297.pdf บันทึกการสอน – การพัฒนาทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล โดย Daniel M. Lichtstein http://www.nal.usda.gov/wicworks/Sharing_Center/CT/csmodule/Inventory.pdf แบบทดสอบ – โดย Learning Dynamics สาระสำคัญเกี่ยวกับการวัดทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลและการแปลความหมาย
ทักษะการเผชิญปัญหาและการจัดการตนเอง	http://www.colorectal-cancer.ca/IMG/pdf/GenMar07eng.pdf คู่มือ – ทักษะการเผชิญปัญหา โดย Integrated Health Care Programs สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย รูปแบบ การผ่อนคลายเมื่อเผชิญปัญหา http://copingskillsllc.com/index.html แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ Copingskillsllc.com ประกอบด้วยการเผชิญปัญหาในหลายรูปแบบ เช่น ปัญหาการปรับตัว ความวิตกกังวล การยอมรับตนเอง เป็นต้น รายงานและแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม http://www.crpsib.com/userfiles/File/Coping-stress%20management%20REV.pdf รายงาน – โดย Diana Ballesteros and Janis Whitlock สาระสำคัญเกี่ยวกับการเผชิญปัญหาและการจัดการความเครียด การสังเกต การวิเคราะห์ตนเองและแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 11 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.mhhe.com/hper/physed/clw/02corb.pdf หนังสือ – โดย The McGraw-Hill Companies สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้ทักษะการจัดการตนเองเพื่อดูแลสุขภาพ แบบประเมินทักษะการจัดการตนเอง http://www.axzopress.com/downloads/pdf/1560522429pv.pdf หนังสือ – โดยPaul R. Timm สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการจัดการตนเองเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ http://www.flinders.edu.au/medicine/fms/sites/FHBHRU/documents/publications/Navigating_self_management%20March%202008.pdf รายงาน – โดย Naomi Kubina and Jill Kelly สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการจัดการตนเอง โมเดลการประเมินตนเองและการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ทั่วไป http://www.health.vic.gov.au/pcps/downloads/self_management_guide.pdf รายงาน – โดย Department of Human Services Melbourne, Victoria สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย ขอบข่ายและกิจกรรมในการพัฒนาทักษะการจัดการตนเอง http://www.slideshare.net/sam.smith/self-management-skills powerpoint – โดย Sam Smith สาระสำคัญเกี่ยวกับทักษะการจัดการตนเอง http://www.blackdoginstitute.org.au/healthprofessionals/resources/thepsychologicaltoolkit.cfm แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ Depression and Bipolar Disorder Information Australia - Black Dog Institute ประกอบด้วยแบบวัดความสามารถในการจัดการกับตนเอง ครอบคลุม 5 ประเด็น จำนวน 78 รายการ http://psychologytoday.tests.psychtests.com/take_test.php?idRegTest=3200 แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ Psychologytoday ประกอบด้วยแบบวัดความสามารถในการเผชิญปัญหาด้วยตนเองแบบออนไลน์และการแปลผล

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

12. รายวิชาความเป็นพลเมืองโลก มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วย 1)ความหมาย ความสำคัญและองค์ประกอบของความเป็นพลเมืองโลก 2)โลกาภิวัตน์ 3)บทบาทและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองโลก 4)การมีส่วนร่วมกับชุมชนและการรับใช้สังคม มีแหล่งการเรียนรู้ประกอบคำอธิบายรายวิชา ดังตารางผนวกที่ 12

ตารางผนวกที่ 12 แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาความเป็นพลเมืองโลก

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
ความหมาย ความสำคัญและองค์ประกอบของความเป็นพลเมืองโลก	http://www.geography.org.uk/download/GA_TIPGlobalCitizenshipSample.pdf หนังสือ – เรื่อง ความเป็นพลเมืองโลก : ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ โดย Helen Walkington สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายและแนวคิดความเป็นพลเมืองโลก สถานการณ์ในแต่ละภูมิภาคและการนำไปใช้ในทางปฏิบัติ http://globalhighered.wordpress.com/2012/03/11/global-citizenship/ Blog – โดย Kris Olds and Susan Robertson สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายและองค์ประกอบของความเป็นพลเมืองโลก http://depts.washington.edu/gcp/pdf/globalcitizenship.pdf บทความ – โดย Tago G. Lacos สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายและความเป็นมาในการศึกษาเรื่องความเป็นพลเมือง องค์ประกอบของความเป็นพลเมืองโลก http://www.educationscotland.gov.uk/images/DevelopingGlobalCitizens_tcm4-628187.pdf รายงาน – โดย Learning and Teaching Scotland สาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดกรอบหลักสูตรของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและการเรียนรู้ตลอดชีวิตของความเป็นพลเมืองโลก การจัดการเรียนการสอนและกรณีตัวอย่าง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 12 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.ncdo.nl/sites/default/files/NCDO%20global%20citizenship.pdf รายงาน – โดย Christine Carabain สาระสำคัญเกี่ยวกับความสำคัญและองค์ประกอบของความเป็นพลเมืองโลก แนวคิดจากท้องถิ่นสู่ชุมชนโลก แนวปฏิบัติที่ดี http://www.ibm.com/ibm/environment/annual/IBM_CorpResp_2006.pdf รายงาน – โดย IBM Corporate Responsibility สาระสำคัญเกี่ยวกับการบูรณาการความเป็นพลเมืองโลกในพัฒนาความเป็นผู้นำและการทำงาน http://www.acic-caci.org/pdf/Global_Citizens_Guide.pdf คู่มือ – โดย Atlantic Council for International Cooperation สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของความเป็นพลเมืองโลก การนำแนวคิดสู่การปฏิบัติ การบูรณาการกับหลักสูตรและการเรียนการสอน ตัวอย่างของนักศึกษาที่ทำกิจกรรมแสดงถึงความเป็นพลเมืองโลก http://brookdalecc.edu/PDFFiles/Global%20Citizenship%20-%20health%20hunger/Global%20Citizenship%20-%20GC/Global%20Citizenship%20HobbsChernotsky%20.pdf รายงาน – โดย Heidi H. Hobbs and Harry I. Chernotsky สาระสำคัญเกี่ยวกับการเตรียมนักศึกษาให้มีความสามารถในการเป็นพลเมืองโลกในศตวรรษที่ 21 และแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม http://www.educationscotland.gov.uk/learningteachingandassessment/learningacrossthecurriculum/themesacrosslearning/globalcitizenship/index.asp แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ educationscotland.gov.uk ประกอบด้วยกิจกรรมที่เกี่ยวกับความเป็นพลเมืองโลก แลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดี เอกสาร บทความและรายงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 391 รายการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 12 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
โลกาภิวัตน์	http://www.unrisd.org/80256B3C005BCCF9/(httpAuxPages)/9E1C54CEEB19A314C12570B4004D0881/$file/scholte.pdf รายงาน – โดย Jan Aart Scholte สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของโลกาภิวัตน์ แนวคิด ผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงตามแนวคิด Neoliberal Globalization http://www.sustainablehistory.com/articles/definitions-of-globalization.pdf รายงาน – โดย Nayef R.F. Al-Rodhan สาระสำคัญเกี่ยวกับการสังเคราะห์ความหมายและกรอบแนวคิดเกี่ยวกับโลกาภิวัตน์ http://www.oup.com/uk/orc/bin/9780199213993/hamilton%26webster_ch01.pdf หนังสือ – โดย Oxford University Press สาระสำคัญเกี่ยวกับบริบทโลก กระบวนการโลกาภิวัตน์ ตัวชี้วัดของความเป็นโลกาภิวัตน์ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคม http://www.polity.co.uk/global/globalization-theory.asp หนังสือ – โดย John Ikenberry *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับทฤษฎีที่อธิบายโลกาภิวัตน์ สภาพการณ์ของโลกาภิวัตน์และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง http://www.polity.co.uk/global/global-transformations.asp หนังสือ – โดย David Held สาระสำคัญเกี่ยวกับสภาพการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน การโยกย้ายของผู้คน ผลกระทบทางวัฒนธรรมและการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต http://www.iisd.org/pdf/2007/trade_environment_globalization.pdf หนังสือ – โดย Adil Najam *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและโลกาภิวัตน์ ความสำคัญและผลกระทบ ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ http://easyweb.easynet.co.uk/conversi/Globalization.pdf หนังสือ – โดย Daniele Conversi สาระสำคัญเกี่ยวกับโลกาภิวัตน์ ความขัดแย้งทางชาติพันธุ์ กรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบจากโลกาภิวัตน์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 12 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://unctad.org/en/docs/gdscsir20041_en.pdf รายงาน – โดยสหประชาชาติ(UNITED NATIONS) สาระสำคัญเกี่ยวกับรายงานการพัฒนาและโลกาภิวัตน์ แนวโน้มของประชากร เศรษฐกิจ การศึกษา การค้า เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของแต่ละประเทศ http://www.economics.harvard.edu/faculty/kremer/files/GlobalizationInequality_Oct06.pdf รายงาน – โดย Michael Kremer and Eric Maskin สาระสำคัญเกี่ยวกับโลกาภิวัตน์กับความไม่เท่าเทียมกัน ผลกระทบต่อประเทศที่กำลังพัฒนา http://www.sociology.emory.edu/globalization/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์โลกาภิวัตน์ โดย Frank Lechner ประกอบด้วยทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับโลกาภิวัตน์ ข่าว ประเด็น เครือข่าย รายการสื่อการเรียนรู้ http://www.dhiwakorn-kaewmanee.de/pdfs/globalization_and_external_forces.pdf บทความ – โดยทวิกร แก้วมณี สาระสำคัญเกี่ยวกับโลกาภิวัตน์และปัจจัยภายนอกกับการศึกษาการเมืองไทย ผลกระทบกับประเทศไทย http://www.oknation.net/blog/current/2008/09/15/entry-8 Blog – โดย อาคม(นามแฝง) สาระสำคัญเกี่ยวกับการวิเคราะห์กระแสโลกาภิวัตน์และผลกระทบต่อสังคมไทย http://www.youtube.com/watch?v=3oTLyPPrZE4 วีดิทัศน์ – โดย weareedeos(นามแฝง) สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ มุมมองที่แตกต่างของโลกาภิวัตน์ ความยาว 8.10 นาที
บทบาทและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองโลก	http://www.activecitizenship.net/ แหล่งเรียนรู้ –โดย Active Citizenship Network ประกอบด้วยแนวคิด หน้าที่รับผิดชอบ กิจกรรมการปฏิบัติตามหลักสูตรความเป็นพลเมืองแข็งขัน (Active citizenship)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 12 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.gecitizenship.com/ แหล่งเรียนรู้ –โดย GE Corp. ประกอบด้วยแนวคิด กระบวนการสร้างคุณค่า การดำเนินธุรกิจที่มีความร่วมมือรับผิดชอบต่อสังคม ข่าว วีดิทัศน์ และรายงานบทบาทและความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท http://www.coe.int/t/dg4/education/edc/ http://www.coe.int/t/dg4/education/edc/Source/Resources/Pack/EDCHRE_StrategicSupport_EN.pdf แหล่งเรียนรู้ –โดย Council of Europe ประกอบด้วยข่าว กิจกรรมรายงานเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ความเป็นพลเมืองโลกในด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน https://sites.google.com/site/chmphunuchkhawphxng/home แหล่งเรียนรู้ –โดยชมพูนุช ขาวผ่อง ประกอบด้วยสาระความรู้เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมรับผิดชอบในฐานะพลเมืองดี กิจกรรมประกอบการพัฒนาจำนวน15 กิจกรรม และวีดิทัศน์ http://ec.europa.eu/education/pdf/doc248_en.pdf รายงาน – โดย European Commission สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายและบทบาทของความเป็นพลเมืองแข็งขัน แนวปฏิบัติที่ดี 57 รายการและกรณีศึกษา 10 กรณีที่แสดงถึงบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญในการเป็นพลเมืองโลก https://www.education.gov.uk/publications/eOrderingDownload/RR732.pdf รายงาน – โดย Eleanor Ireland *et al*. สาระสำคัญเกี่ยวกับการศึกษาระยะยาวในประเด็นบทบาทและความรับผิดชอบของความเป็นพลเมือง โอกาส ประสบการณ์ ความท้าทายทั้งในและนอกห้องเรียน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 12 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.inca.org.uk/pdf/Active_citizenship_background_paper.pdf รายงาน – โดย Julia Nelson and David Kerr สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย มุมมอง บริบท เป้าหมาย การดำเนินงานของความเป็นพลเมืองแข็งขันของประเทศอังกฤษและสหราชอาณาจักร http://www.centerforurbanstudies.com/documents/electronic_library/neighborhoods/ethicgeogcitizen.pdf บทความ – โดย Ian Hay and Paul Foley สาระสำคัญเกี่ยวกับความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองโลก ความมีคุณธรรม การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา http://library.fes.de/pdf-files/bueros/thailand/07045.pdf คู่มือ – โดย มูลนิธิฟรีดริค เอแบร์ท ประเทศไทย สาระสำคัญเกี่ยวกับคู่มือการจัดสานเสวนาและการทำงานร่วมกัน รูปแบบและการดำเนินการประชุมแบบมีพลวัต http://ec.europa.eu/education/pdf/doc280_en.pdf รายงาน – โดย Marca de Weerd *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับการประเมินผลและตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องเพื่อติดตามความเป็นพลเมืองโลก การวิเคราะห์บริบทที่ส่งเสริมต่อการพัฒนาความเป็นพลเมืองแข็งขัน http://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/bitstream/111111111/4854/1/reqno_jrc54065_the_characterization_of_active_citizenship_in_europe%5B1%5D.pdf รายงาน – โดย Massimiliano Mascherini *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับการประเมินผล ตัวชี้วัดความเป็นพลเมืองโลกในสามแนวคิดที่สำคัญ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 12 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
การมีส่วนร่วมกับชุมชนและการรับใช้สังคม	http://europa.eu/volunteering/en/home2 แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของสหภาพยุโรป (European Union) ประกอบด้วยข่าว กิจกรรม การรณรงค์เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชน โปรแกรมพัฒนาเยาวชนในการมีส่วนร่วมในชุมชนโลก http://www.avso.org/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ Association of Voluntary Service ประกอบด้วยข่าวอาสาสมัคร กิจกรรมการมีส่วนร่วมกับการพัฒนาชุมชนโลก แนวทางการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสังคมระหว่างประเทศ http://www.communityfoundations.org.uk/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ Community Foundation Network ประกอบด้วยกิจกรรมการมีส่วนร่วมกับชุมชน ข่าวสาร แหล่งทุนและเครือข่ายการทำงานเพื่อการมีส่วนร่วมในชุมชนทั่วโลก http://jitasa.or.th/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของมูลนิธิจิตอาสา ประกอบด้วยข่าว เหตุการณ์สำคัญ รายงานสถานการณ์สิ่งแวดล้อมโลก กิจกรรมจิตอาสาและการรับใช้สังคมรูปแบบต่าง ๆ http://www.volunteerspirit.org/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของเครือข่ายจิตอาสา ประกอบด้วยกิจกรรม ฐานข้อมูล โครงการสำคัญและเครือข่ายความร่วมมือเพื่อสร้างคุณลักษณะจิตอาสาสำหรับนักเรียน นักศึกษา http://www.chumchon.cdd.go.th/web/home/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของสำนักเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชน กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย สาระสำคัญเกี่ยวกับกิจกรรมการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในชุมชน คลังความรู้ สื่อการพัฒนาชุมชน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 12 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.eaea.org/doc/projects/LANCES_HANDBOOK.pdf คู่มือการฝึกอบรม – โดย Isabella Di Stefano *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการฝึกอบรมความเป็นพลเมือง การจัดกิจกรรม การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ตัวอย่างการจัดกิจกรรม http://community.cev.be/download/131/438/Fact_sheet_DG_JLS_active-citizenship.pdf รายงาน – โดย European Volunteer Center สาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบายในการดำเนินกิจกรรมและผลการดำเนินงานกิจกรรมอาสาสมัครในยุโรป http://www.aede.eu/fileadmin/docs/news/citeuract_en.pdf รายงาน – โดย European Association of Teachers สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมความเป็นพลเมืองและการมีส่วนร่วมในสังคม แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับความเป็นพลเมือง 8 ด้าน http://www.cop16.mx/fccc/pdfs/leiserowitz.pdf รายงาน – โดย Anthony Leiserowitz สาระสำคัญเกี่ยวกับการสำรวจความคิดเห็นการมีจิตสาธารณะในด้านการดูแลและป้องกันปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ http://www.wheel.ie/sites/default/files/Report%20of%20the%20Taskforce%20on%20Active%20Citizenship.pdf รายงาน – โดย Mary David *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวคิดของความเป็นพลเมืองแข็งขัน การส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาครัฐ ชุมชน การจัดการศึกษา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 12 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.thaiteachers.tv/vdo2.php?id=174 วีดิทัศน์ - เรื่องหน้าที่พลเมืองโลก หลังวินาศกรรม 9/11 ตอน Global Citizenship Post 9/11-How Do They Do It In USA สาระสำคัญเกี่ยวกับมุมมองของคนในประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีต่อโลกและ มุมมองของตนเอง การเตรียมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทางความคิด การเชื่อมโยงประเทศสู่โลกในทุกด้าน http://www.youtube.com/watch?v=SRcJUPAb_mM วีดิทัศน์ – โดย SPU Friends (นามแฝง) สาระสำคัญเกี่ยวกับการทำกิจกรรมจิตอาสาของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ณ มูลนิธิช้างหัสดิน อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

13. รายวิชาสันติศึกษาและความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วย 1) แนวคิด ทฤษฎีและปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้ง 2) แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสันติภาพ 3) รูปแบบวัฒนธรรมในระบบสังคม 4) ความหลากหลายทางวัฒนธรรมกับวิถีชีวิต 5) การป้องกันและแก้ไขความขัดแย้ง 6) การสร้างสันติภาพและความปรองดอง มีแหล่งการเรียนรู้ประกอบคำอธิบายรายวิชา ดังตารางผนวกที่ 13

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 13 แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาทักษะชีวิต

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
แนวคิด ทฤษฎี และปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้ง	http://www.polity.co.uk/ccr/contents/chapters/1.pdf หนังสือ – เรื่อง Contemporary Conflict Resolution โดย Oliver Ramsbotham บทที่ 1 สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย กรอบแนวคิดของความขัดแย้ง รูปแบบของความขัดแย้ง http://www.sagepub.com/upm-data/13636_Chapter7.pdf หนังสือ – โดย sagepub.com สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย ทฤษฎี สาเหตุของความขัดแย้ง แนวคิดเกี่ยวกับอำนาจและผลประโยชน์ http://www.ohrd.wisc.edu/onlinetraining/resolution/aboutwhatisit.htm บทความ – โดย Office of Human Resources Development สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย แนวคิด รูปแบบและผลจากความขัดแย้ง http://stephenksanderson.com/documents/DarwinianConflictTheoryandEvolutionarySociologyLONGVERSION_000.pdf หนังสือ – โดย Stephen K. Sanderson สาระสำคัญเกี่ยวกับการอธิบายทฤษฎีความขัดแย้งและการปรับตัวทางสังคมตามแนวคิดของดาร์วิน http://personal.lse.ac.uk/casellif/papers/ethnic.pdf หนังสือ –โดยFrancesco Caselli and Wilbur John Coleman สาระสำคัญเกี่ยวกับความขัดแย้งทางชาติพันธุ์ สาเหตุและผลจากความขัดแย้ง http://saintephraim.com/files/Peacekeeping/Peacemaker_Ch1.pdf หนังสือ – โดย Ken Sande สาระสำคัญเกี่ยวกับลำดับและการพัฒนาของความขัดแย้ง ผลของความขัดแย้ง http://www.berghof-handbook.net/documents/publications/miall_handbook.pdf หนังสือ – โดย High Miall สาระสำคัญเกี่ยวกับทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงความขัดแย้ง บริบทของความขัดแย้งและแนวทางการแก้ไข

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 13 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.csun.edu/~snk1966/Lewis%20A%20Coser%20Social%20Conflict%20and%20the%20Theory%20of%20Social%20Change.pdf บทความ – โดย Lewis A. Coser สาระสำคัญเกี่ยวกับความขัดแย้งทางสังคมและทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม http://www.conflicthistory.com/#/period/1129-1134 แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ conflicthistory.com ประกอบด้วยการรวบรวมประวัติศาสตร์ของความขัดแย้ง ตั้งแต่ ปี ค.ศ. 629 จนถึงปี ค.ศ. 2009 แสดงข้อมูลแหล่งที่เกิดและสรุปสถานการณ์ http://www.isranews.org/south-news.html แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของศูนย์ข่าวภาคใต้ สถาบันอิศรา ประกอบด้วยข่าว สารคดี สถิติย้อนหลัง สัมภาษณ์พิเศษ เวทีและเรื่องเด่นที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสันติภาพ	http://www.peace-ed-campaign.org/resources/cpe-book-14oct2010-FINAL2.pdf หนังสือ- โดย Loreta Narvarro Castro and Jasmin Nario Galace สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสันติภาพ ประเด็นการสร้างสันติภาพที่สำคัญ 8 ประเด็น การบูรณาการกับการเรียนการสอน http://guessoumiss.files.wordpress.com/2011/08/handbook-of-peace-and-conefac82ict-studies.pdf หนังสือ – คู่มือการศึกษาสันติภาพและความขัดแย้ง โดย Chales Webel and Johan Galtung สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักปรัชญาและจิตวิทยาแห่งสันติภาพ ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับความขัดแย้ง การสร้างและการสนับสนุนให้เกิดสันติภาพ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 13 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.trinstitute.org/ojpcr/4_2natp.pdf บทความ – โดย Leo R. Sandy and Ray Perkins, Jr. สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย ธรรมชาติของสันติภาพและการนำไปใช้ในการจัดการศึกษา http://www.cdainc.com/cdawww/pdf/manual/rpp_training_participant_manual_rev_20090104_Pdf.pdf รายงาน – โดย CDA Collaborative Learning Projects สาระสำคัญเกี่ยวกับการสะท้อนความคิดในการสร้างสันติภาพ การวิเคราะห์และประเมินความขัดแย้ง ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงและการนำไปประยุกต์ใช้ http://peace.fresno.edu/docs/APeacemakingModelBP.pdf รายงาน – โดย Ron Claassen สาระสำคัญเกี่ยวกับรูปแบบในการสร้างสันติภาพ ตามมุมมองศาสนาคริสต์ http://www.st-andrews.ac.uk/intrel/media/Mirbagheri_Islam_and_liberal_peace.pdf บทความ – โดย Farid Mirbagheri สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของสันติภาพและศาสนาอิสลาม มุมมองของอิสลามที่มีต่อสันติภาพ http://www.nobelprize.org/nobel_prizes/peace/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ Nobelprize.org สาระสำคัญเกี่ยวกับข้อมูลประวัติผลงานของผู้ได้รับรางวัลโนเบล สาขาสันติภาพ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1901 – 2011 บทความ วีดิทัศน์และรายงานที่เกี่ยวข้อง
รูปแบบวัฒนธรรมในระบบสังคม	https://dl.dropbox.com/u/8908940/culture%20rattana.pdf บทความ – โดย ดร.รัตนา โตสกุล สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของวัฒนธรรม แนวคิดทางวัฒนธรรม ความสัมพันธ์ของวัฒนธรรมกับระบบสังคม http://www.thapra.lib.su.ac.th/objects/thesis/fulltext/thapra/Saksit_Somanat/Chapter2.pdf วิทยานิพนธ์ – โดยนายศักดิ์สิทธิ์ โสมนัส สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย ลักษณะ องค์ประกอบ ประเภท คุณค่าและความสำคัญของวัฒนธรรม การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในสังคม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 13 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.rosado.net/pdf/Cultural_Relativism.pdf รายงาน – โดย Caleb Rosado สาระสำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของวัฒนธรรมในสังคมโลก มุมมองทางศาสนาและสังคมวิทยา http://www.hwks.ac.th/knowledgeattach/1292608190_islamic_management.pdf หนังสือ – เรื่อง อิสลามและการจัดการ แปลโดย ดร.นิเลาะ อุเซ็ง สาระสำคัญเกี่ยวกับกลุ่มและวัฒนธรรม การวางแผน การจัดการองค์การ การแข่งขันและความขัดแย้ง กรณีศึกษา http://eprints.qut.edu.au/2081/1/2081.pdf รายงาน – โดย Robert Stuurman สาระสำคัญเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมของชาวอะบอริจิน http://www.speyp.ca/assets/cultural-diversity.pdf powerpoint – โดย SPE Young Professionals สาระสำคัญเกี่ยวกับวัฒนธรรมในสังคม รูปแบบของวัฒนธรรม มิติของวัฒนธรรมโลก http://www.m-culture.go.th/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของกระทรวงวัฒนธรรม ประกอบด้วยข่าวสาร ข้อมูลความรู้ คู่มือทางวัฒนธรรม
ความหลากหลายทางวัฒนธรรมกับวิถีชีวิต	http://www.unescobkk.org/fileadmin/user_upload/culture/Cultural_lens/UNESCO_Declaration_on_Cultural_Diversity.pdf ปฏิญญา – โดย UNESCO สาระสำคัญเกี่ยวกับปฏิญญาสากลว่าด้วยความหลากหลายทางวัฒนธรรม ปี ค.ศ. 2001 http://www.aseansec.org/documents/19th%20summit/Culture.pdf ปฏิญญา – โดย ASEAN สาระสำคัญเกี่ยวกับปฏิญญาว่าด้วยความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในความหลากหลายทางวัฒนธรรมของอาเซียน ปี ค.ศ. 2011 เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับประชาคมอาเซียน โดยการตระหนักในความหลากหลายทางวัฒนธรรม ภาษา และศาสนา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 13 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://siher.stanford.edu/AntonioMilemChang_makingdiversitywork.pdf รายงาน – โดย Jeffrey F. Milem สาระสำคัญเกี่ยวกับความเข้าใจในความหลากหลายในสถาบันอุดมศึกษา การกำหนดนโยบายและการดำเนินงานที่ตอบสนองต่อความหลากหลายในองค์การ http://www.itari.in/categories/multiculturalism/DiversityCurriculumHandbook.pdf รายงาน – โดย Michigan State University สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของความหลากหลาย การออกแบบหลักสูตรระดับปริญญาตรีโดยใช้ประเด็น(theme) ความหลากหลาย ตัวอย่างโครงการที่สำคัญ http://www.washington.edu/diversity/blueprint/Diversity%20Blueprint.pdf รายงาน – โดย University Diversity Council สาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและการวางแผนพัฒนามหาวิทยาลัยวอชิงตัน ซึ่งเน้นให้ความสำคัญกับความหลากหลายในสังคม http://www.ajol.info/index.php/ajcr/article/viewFile/39415/61504 บทความ – โดย Molem C. Sama สาระสำคัญเกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมในความขัดแย้งและการสร้างสันติภาพในแอฟริกา ซึ่งมีความแตกต่างทางวัฒนธรรมและภาษา จำนวน 289 กลุ่มเชื้อชาติ http://ahph9thi.gotoknow.org/assets/media/files/000/750/666/original_CulturalRightsinTraditionalKnowledge.pdf?1314276757 รายงาน – โดย ภิรัชญา วีระสุโข สาระสำคัญเกี่ยวกับสิทธิทางวัฒนธรรมในภูมิปัญญาท้องถิ่นภายใต้กรอบแนวคิดวัฒนธรรมและกฎหมาย แนวคิดเกี่ยวกับ “มรดกทางวัฒนธรรม” และ “ทรัพย์สินทางวัฒนธรรม” http://neroc.kku.ac.th/files/doc/2008-04-30171.pdf บทความ – โดยอับดุลสุโก ดินอะ สาระสำคัญเกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การจัดการความหลากหลายทางวัฒนธรรม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 13 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
การป้องกันและแก้ไขความขัดแย้ง	http://www.acrnet.org/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ Association for Conflict Resolution ประกอบด้วยสาระความรู้เกี่ยวกับการแก้ไขความขัดแย้ง ข่าว การประชุมและเหตุการณ์สำคัญ สิ่งพิมพ์ http://www.usip.org/programs/centers/center-mediation-and-conflict-resolution แหล่งเรียนรู้ – โดย United States Institute of Peace ประกอบด้วยข่าว เหตุการณ์ การฝึกอบรม เอกสารและสื่อที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาความขัดแย้ง http://jcr.sagepub.com/content/by/year แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ SAGE journals ประกอบด้วยบทความฉบับเต็มและบทคัดย่อที่เกี่ยวกับการแก้ไขความขัดแย้ง รวบรวมฐานข้อมูลตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1957 – 2012 http://www.amazon.com/The-Handbook-Conflict-Resolution-Practice/dp/0787948225 หนังสือ – เรื่อง The Handbook of Conflict Resolution : Theory and Practice โดย Morton Deutsch and Peter T. Coleman สาระสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการระหว่างบุคคลและระหว่างกลุ่ม วัฒนธรรมกับความขัดแย้ง แนวคิดและวิธีการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง http://www.ptc.nsw.edu.au/SiteMedia/w3svc361/Uploads/Documents/9.%20PEACE%20BUILDING%20AND%20CONFLICT%20RESOLUTION.pdf รายงาน – โดย Susan Bliss สาระสำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างสันติภาพและการแก้ไขความขัดแย้ง แหล่งค้นคว้าเพิ่มเติมจำนวน 52 รายการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 13 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.transcend.org/pctrcluj2004/TRANSCEND_manual.pdf รายงาน – การเปลี่ยนความขัดแย้งสู่สันติภาพ โดย Johan Galtung สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวคิด Transcend method ทฤษฎีความขัดแย้ง แนวทางในการแก้ปัญหา งานของผู้สร้างสันติภาพ http://www.polity.co.uk/ccr/contents/chapters/16.pdf หนังสือ – เรื่อง Contemporary Conflict Resolution โดย Oliver Ramsbotham บทที่ 16 สาระสำคัญเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งโดยใช้ศิลปะและมิติทางวัฒนธรรม http://www.aupeace.org/files/Fisher_SourcesofConflictandMethodsofResolution.pdf บทความ – โดย Ron Fisher สาระสำคัญเกี่ยวกับแหล่งที่มา ระดับ การเพิ่มความขัดแย้ง ระดับของความขัดแย้ง วิธีการแก้ปัญหาความขัดแย้ง http://www.cipd.co.uk/NR/rdonlyres/E426E492-7AED-46A6-B8F5-92B9CF9725C5/0/4545Leadershipconflict.pdf รายงาน – โดย Chartered Institute of Personnel and Development สาระสำคัญเกี่ยวกับสาเหตุและผลกระทบของความขัดแย้งในการทำงาน การจัดการและการป้องกันความขัดแย้ง http://www.pilgrimrcd.org/MERGED_CONFLICT_RESOLUTION_SKILLS.pdf คู่มือ – การฝึกอบรม เรื่อง ทักษะการแก้ไขความขัดแย้ง โดย Massachusetts Office of Dispute Resolution สาระสำคัญเกี่ยวกับความเข้าใจเบื้องต้นของความขัดแย้ง หลักการพื้นฐานในการเจรจาต่อรอง การจัดทำข้อตกลงร่วมกัน http://ifuw.org/training/pdf/conflict-participant-2001.pdf บทเรียนโมดูล – กิจกรรมการแก้ปัญหาความขัดแย้ง โดย Judy Kent and Anne Touwen จำนวน 5 โมดูล

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 13 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.usip.org/files/resources/PMT_Groups_of_Friendsl.pdf รายงาน – โดย Teresa Whitfield สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งโดยใช้ความร่วมมือในกลุ่มเพื่อน
การสร้างสันติภาพและความปรองดอง	http://jcpa.org/text/resolution242-holbrooke.pdf รายงาน – โดย Richard Holbrooke สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการในการสร้างสันติภาพ บทบาทและแนวทางการดำเนินการ http://www.usip.org/files/resources/PMT_ManagingFightingForces.pdf รายงาน – โดย Kevin Ong สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวทางการจัดการความรุนแรงในกระบวนการสร้างสันติภาพ การเจรจาต่อรองและการสร้างสันติภาพ http://www.hdcentre.org/files/Women%20at%20the%20Peace%20Table%20Asia%20Pacific%20report%20March%202011.pdf รายงาน – โดย Centre for Humanitarian Dialogue สาระสำคัญเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้หญิงในการสร้างสันติภาพ สรุปสาระสำคัญกรณีศึกษาใน 7 ประเทศ http://www.hdcentre.org/files/Mediating%2010yrs%20cropped.pdf รายงาน – โดย Martin Griffiths & Teresa Whitfield สาระสำคัญเกี่ยวกับความท้าทายและโอกาสในการสร้างสันติภาพ รูปแบบของความขัดแย้ง การเจรจาเพื่อสร้างสันติภาพ http://www.dfid.gov.uk/Documents/publications1/governance/Building-peaceful-states-and-societies.pdf รายงาน – โดย Department for International Development สาระสำคัญเกี่ยวกับการสร้างสันติภาพในประเทศและสังคม การบูรณาการเพื่อสร้างสันติภาพ ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จและการประยุกต์แนวปฏิบัติ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 13 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.healingthroughremembering.org/images/j_library/lib/Sustainable%20Peace%20-%20Research%20as%20a%20Contribution%20to%20Peace-Building%20in%20Northern%20Ireland.pdf รายงานวิจัย – โดย Northern Ireland Community Relations Council สาระสำคัญเกี่ยวกับการสร้างสันติภาพที่ยั่งยืนในประเทศไอร์แลนด์เหนือ ทฤษฎี แนวทางการสร้างความปรองดองและการนำไปปฏิบัติ บทบาท ความรับผิดชอบและอนาคตของคนรุ่นต่อไป http://www.peace-building.org/pdf/Brinkmann-for-peace.pdf รายงาน – โดย Cornelia Brinkmann สาระสำคัญเกี่ยวกับคู่มือการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างสันติภาพและแก้ปัญหาความขัดแย้ง องค์ประกอบในการสร้างสันติภาพ การวิเคราะห์ความขัดแย้ง การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา http://www.un.org/events/UNART/panel_culture_of_peace04.pdf รายงาน – โดย United Nation สาระสำคัญเกี่ยวกับการสร้างวัฒนธรรมแห่งสันติภาพ ปัญหาและอุปสรรคในการสร้างสันติภาพ แนวคิดสำคัญในการสร้างสันติภาพ http://www.prio.no/sptrans/935876506/file46875_mapping_the_terrain_stateoftheartpaper__jul05_.pdf รายงาน – โดย Kristian Berg Harpviken and Hanne Eggen Røislien สาระสำคัญเกี่ยวกับบทบาทของศาสนาที่มีต่อการสร้างสันติภาพ แนวปฏิบัติและข้อเสนอแนะ http://www.gmu.edu/programs/icar/ijps/vol11_1/11n1Yeh.pdf บทความ – โดย Theresa Der-lan Yeh สาระสำคัญเกี่ยวการเสนอวิถีทางสู่การสร้างสันติภาพในมุมมองของศาสนาพุทธ http://www.trinstitute.org/ojpcr/6_1morrill1.pdf รายงาน – โดย Constance F. Morrill สาระสำคัญเกี่ยวกับการรับรู้การสร้างสันติภาพในประเทศรวันดา เงื่อนไขของปัญหา 7 ประการ ที่จะนำไปสู่การสร้างสันติภาพและความปรองดองในประเทศ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

14. รายวิชาการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วย 1) ความหมายและแนวคิดของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม 2) หลักการสื่อสารบนพื้นฐานความแตกต่างทางวัฒนธรรม 3) การสร้างทักษะการสื่อสารในสังคมที่มีวัฒนธรรมหลากหลาย 4) การประยุกต์การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมมาใช้ในบริบทของวัฒนธรรมโลก มีแหล่งการเรียนรู้ประกอบคำอธิบายรายวิชา ดังตารางผนวกที่ 14

ตารางผนวกที่ 14 แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
ความหมายและแนวคิดของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม	http://rasaneh.org/Images/News/AtachFile/15-8-1390/FILE634561743619907963.pdf หนังสือ – เรื่อง Intercultural Communication in Contexts โดย Judith N. Martin and Thomas K. Nakayama สาระสำคัญเกี่ยวกับความเข้าใจเบื้องต้นของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม กระบวนการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมและการประยุกต์ใช้ http://siteresources.worldbank.org/EXTGOVACC/Resources/InterculturalCommweb.pdf บทความ – โดย Worldbank สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ทฤษฎีการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์กลุ่ม องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารในสังคมโลก http://faculty.buffalostate.edu/smithrd/UAE%20Communication/Unit5.pdf บทความ – โดย Ron Smith สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย แนวคิดสำคัญของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม แนวคิดชาตินิยม อคติในการสื่อสาร ข้อแนะนำในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม http://www.ling.gu.se/~jens/publications/docs001-050/041E.pdf บทความ – โดย Jens Allwood สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย องค์ประกอบของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการสื่อสารในแต่ละวัฒนธรรม ปัญหาและผลกระทบ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 14 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.intercultural.nl/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ Intercultural Communication ประเทศเนเธอร์แลนด์ ประกอบด้วยความรู้เบื้องต้นของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม หนังสือ บทความและโปรแกรมการฝึกอบรมด้านการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม http://usuaris.tinet.cat/apym/on-line/intercultures/cross-cultural.pdf บทความ – โดย Anthony Pym สาระสำคัญเกี่ยวกับทฤษฎีการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม เงื่อนไขของความสำเร็จ ลักษณะเฉพาะ รูปแบบการสื่อสารธรรมชาติของการแปลและการเรียนรู้ภาษา http://ojs.globalmissiology.org/index.php/english/article/view/6/16 บทความ – โดย George Yip สาระสำคัญเกี่ยวกับทฤษฎีการสร้างสมรรถนะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม มโนทัศน์แห่งตนและการรับรู้ต่อคนอื่น ขอบเขตการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม http://www.uri.edu/iaics/content/2008v17n1/14%20Hongdang%20Meng.pdf บทความ – โดย Hongdang Meng สาระสำคัญเกี่ยวกับทฤษฎีโครงสร้างทางสังคมกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ลักษณะทางวัฒนธรรมในสังคมอเมริกันและจีน http://www.mediacom.keio.ac.jp/publication/pdf2002/review24/2.pdf บทความ – โดย Everett M. Rogers *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับประวัติของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเปรียบเทียบกรณีวัฒนธรรมในสังคมอเมริกันและญี่ปุ่น http://www.hawaii.edu/sls/uhwpesl/26(1)/Norris.pdf บทความ – โดย Castle Sinicrope *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับความเข้าใจและแนวทางการประเมินทักษะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ความหมาย องค์ประกอบและวิธีการประเมิน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 14 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.youtube.com/watch?v=yqU5ORCmACU วีดิทัศน์ – โดย dancinbabi013 (นามแฝง)สาระสำคัญเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมในการรับประทานอาหาร ตัวอย่างที่ดีและไม่เหมาะสม
หลักการสื่อสารบนพื้นฐานความแตกต่างทางวัฒนธรรม	http://www.salto-youth.net/downloads/4-17-1789/Booklet%20Intercultural%20Communication%20Resource%20Pack.pdf หนังสือ – เรื่อง Interculteral Communication : Resource Pack โดย SALTO Cultural Diversity Resource Centre สาระสำคัญเกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสาร พฤติกรรมการสื่อสารของบุคคล พลวัตกลุ่ม รูปแบบการสื่อสารของกลุ่ม การวิเคราะห์สังคมและการสื่อสารในสังคม กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารในระดับบุคคล กลุ่มและสังคม http://business.uni.edu/buscomm/buscomcourse/ReadingsSummer07/Differences%20in%20Communication%20Culture.pdf บทความ – โดย College of Business Administration , University of Northern Iowa สาระสำคัญเกี่ยวกับความหลากหลายของการสื่อสารในองค์การ รูปแบบขององค์การ หลักการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรม http://journals.culture-communication.unimelb.edu.au/platform/resources/includes/vol2_1/PlatformVol2Issue1_Movius.pdf รายงาน – โดย Lauren Movius สาระสำคัญเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทฤษฎีการสื่อสารตามแนวคิดเดิมสู่บริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลง โลกาภิวัตน์และความท้าทายทางวัฒนธรรม http://www.asiaeducation.edu.au/verve/_resources/SBdeveloping_intercultural_understanding.pdf คู่มือ – โดย Asia Education Foundation สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะระหว่างวัฒนธรรมสำหรับครู

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 14 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://hh.diva-portal.org/smash/get/diva2:344618/FULLTEXT01 รายงาน – โดย Rufei He and Jianchao Liu สาระสำคัญเกี่ยวกับอุปสรรคในการสื่อสารบนพื้นฐานของความแตกต่างทางวัฒนธรรม http://www.se-ed.com/eShop/Products/Detail.aspx?CategoryId=614&No=9789740318866 หนังสือ – เรื่อง วัฒนธรรม การสื่อสารและอัตลักษณ์ โดย ผศ.ดร.จุฑาพรรธ์ ผดุงชีวิต สาระสำคัญเกี่ยวกับคำจำกัดความ กรอบทฤษฎีวัฒนธรรม การสื่อสารและวัฒนธรรม รูปแบบวัฒนธรรมที่หลากหลายและกระบวนการขัดเกลาทางสังคม http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/1095 วิทยานิพนธ์ – เรื่อง การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมในการทำงานของวัฒนธรรมชาวไทยและชาวตะวันตก โดย สมสุดา ศรีวัฒนานนท์ วิทยานิพนธ์ปริญญานิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาระสำคัญเกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสาร วิธีการสื่อสารและปัญหาในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม http://library2.parliament.go.th/ejournal/content_rd/2554/10_109/t10_109.pdf รายงาน – โดย ผศ.ดร.ลดาวัลย์ แก้วสีนวล สาระสำคัญเกี่ยวกับรูปแบบการเปิดรับข่าวสารของการสื่อสารของชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม ปัจจัยทางวัฒนธรรมที่ส่งผลกระทบต่อการสื่อสาร รูปแบบการสื่อสารที่เหมาะสมในการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างประชาชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ http://www.intercultural.org/documents/siicbrochure.pdf กิจกรรมฝึกอบรม – โดย Intercultural Communication Institute สาระสำคัญเกี่ยวกับกิจกรรมการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม กิจกรรมสำหรับจัด 1 วัน 3 วัน และ 5 วัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 14 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
การสร้างทักษะการสื่อสารในสังคมที่มีวัฒนธรรมหลากหลาย	http://amf.net.au/library/uploads/files/MCD_Training_Program_Resource_Manual.pdf คู่มือ – โดย Australian Multicultural Foundation and Robert Bean Consulting สาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดการในสังคมที่มีวัฒนธรรมหลากหลาย ความเข้าใจในการสื่อสาร องค์ประกอบพื้นฐานในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม การสร้างทีม การวางแผนการสื่อสารและการฝึกอบรม http://www.wiwi.tu-bs.de/marketing/publikationen/ap/download/AP99-09.pdf รายงาน – โดย Chai K. Kim สาระสำคัญเกี่ยวกับความสำคัญและองค์ประกอบของการพัฒนาทักษะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม http://www.trinity.edu/org/ics/ICS%20Issues/ICS%20VI/ICS-VI-2-%20Cai.pdf รายงาน – โดย Deborah A. Cai and José I. Rodríguez สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการปรับตัวในการสื่อสารทางวัฒนธรรม การพัฒนารูปแบบในการปรับตัวในวัฒนธรรมใหม่ http://www.immi.se/intercultural/nr6/jensen.pdf บทความ – โดย Iben Jensen สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติเพื่อความเข้าใจในการสื่อสารในสังคมที่มีความหลากหลายเชื่อชาติและวัฒนธรรม การสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม http://vuir.vu.edu.au/2023/1/damnet.pdf วิทยานิพนธ์ – โดย Anamai Damnet ปริญญา Doctor of Philosophy , Victoria University สาระสำคัญเกี่ยวกับการเสริมสร้างสมรรถนะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม กรณีนักเรียนไทยเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศและการใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 14 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.iseing.org/emcis/CDROM%20Proceedings%20Refereed%20Papers/Proceedings/Presenting%20Papers/C80/C80.pdf บทความ – โดย Sebnem Penbek *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับการศึกษาสมรรถนะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ความสามารถของนักศึกษาโครงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ข้อเสนอแนะในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร http://www.sietar-europa.org/congress2007/files/congress2007_paper_betse_esber.pdf บทความ – โดย Betse C. Esber สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมในสังคมพหุวัฒนธรรม แนวทางการพัฒนาและข้อเสนอแนะสำหรับครู https://dl.dropbox.com/u/8908940/developing%20intercultural.pdf บทความ – โดย Mara Alagic and Glyn Rimmington สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมในโลกาภิวัตน์ การสร้างสภาพแวดล้อมที่มีสัมพันธภาพและการใช้สื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร http://dppd.ubbcluj.ro/adn/article_1_1_7.pdf บทความ – โดย Iuliana Marchis สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมโดยใช้กิจกรรมและสื่อหลายรูปแบบ ตัวอย่างกิจกรรมและการวิเคราะห์ชิ้นงานของผู้เรียน http://www.heacademy.ac.uk/assets/hlst/documents/johlste/vol6n02/167_butts_vol6no2.pdf บทความ – โดย Steve Butts สาระสำคัญเกี่ยวกับโครงการพัฒนาทักษะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 14 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
การประยุกต์การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมมาใช้ในบริบทของวัฒนธรรมโลก	http://www.stanford.edu/group/ccr/blog/2009/04/intercultural_communication_in.html Blog – โดย Stanford.edu ประกอบด้วยแนวคิดการประยุกต์ใช้การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมในโลกาภิวัตน์และข้อคิดเห็นในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ http://www.immi.se/intercultural/ วารสาร - Journal of Intercultural Communication สาระสำคัญเกี่ยวกับบทความวิจัยด้านการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมในประเทศต่าง ๆ แนวทางการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของกลุ่มต่าง ๆ ในบริบทโลก http://www.sagepub.com/upm-data/14421_Chapter6.pdf หนังสือ – โดย sagepub.com สาระสำคัญเกี่ยวกับบทบาทของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมกับการเจรจาต่อรองทางธุรกิจ การพัฒนาองค์ประกอบที่สำคัญในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม http://highered.mcgraw-hill.com/sites/dl/free/0070140049/854065/crossman_ch03.pdf หนังสือ – โดย Joanna Crossman สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวคิดการพัฒนาทักษะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมในวงการธุรกิจและองค์การ http://scholarspace.manoa.hawaii.edu/bitstream/handle/10125/11963/uhm_ma_3168_r.pdf?sequen.. วิทยานิพนธ์ – โดย Rachel K. Kim ปริญญา Master of Arts , University of Hawaii สาระสำคัญเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูเพื่อนำไปใช้ในการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม http://hgo.diva-portal.org/smash/get/diva2:421545/FULLTEXT02 วิทยานิพนธ์ – โดย Maka Kvantaliani and Olga Klimina ปริญญา Master of International Management , Gotland University สาระสำคัญเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ทักษะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมในบริบทของธุรกิจขนาดเล็กของประเทศสวีเดนที่มีหุ้นส่วนกับต่างประเทศ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 14 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.humiliationstudies.org/documents/NagataBodymindfulCagePainting.pdf บทความ – โดย Bernd Kupka and André Everett สาระสำคัญเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ Rainbow Model และหลักการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม 10 ประเด็น http://www.aare.edu.au/04pap/pod04377.pdf บทความ – โดย Anna Podorova สาระสำคัญเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมในศตวรรษที่ 21 ให้ประสบความสำเร็จ http://opensiuc.lib.siu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1013&context=ojwed บทความ – โดย Priscilla N. Gitimu สาระสำคัญเกี่ยวกับการนำทักษะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมไปใช้ในวงการธุรกิจ ในห้องเรียนและในชุมชน http://globallearning.ucoz.ru/_ld/0/3_GrazFinal.pdf บทความ – โดย Glyn Rimmington *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการพัฒนาการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมโดยใช้ประสบการณ์จากการศึกษาในต่างประเทศ การใช้โปรแกรมพัฒนาภาษาและการเรียนรู้ผ่านสื่อ http://businesscommunication.org/wp-content/uploads/2011/10/2011-ABC-11-DUBABCOCK.pdf บทความ – โดย Bertha Du-Babcock and Xiao-Fei Xu สาระสำคัญเกี่ยวกับผลของสมรรถนะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมที่มีต่อการปรับตัวของบริษัทลูกที่ตั้งอยู่ในประเทศจีน กรณีศึกษาบริษัทข้ามชาติในประเทศจีน

15. รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการจัดการความขัดแย้ง มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วย 1) ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการสื่อสาร 2) การพัฒนาทักษะการรับสาร 3) การพัฒนาทักษะการส่งสาร 4) การสื่อสารในบริบทของความขัดแย้ง 5) บทบาทของการสื่อสารในการแก้ไข

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ความขัดแย้ง 6) การสื่อสารเพื่อจัดการความขัดแย้ง มีแหล่งการเรียนรู้ประกอบคำอธิบายรายวิชา ดังตารางผนวกที่ 15

ตารางผนวกที่ 15 แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการจัดการความขัดแย้ง

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการสื่อสาร	http://highered.mcgraw-hill.com/sites/dl/free/0073385018/537865/Pearson3e_ch01.pdf หนังสือ – เรื่อง Introduction to Human Communication โดย Judy C. Pearson *et al*. บทที่ 1 สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญของการสื่อสาร หลักการสื่อสาร ความสัมพันธ์ของการสื่อสารกับศาสตร์อื่น ๆ http://www.oup.com/uk/orc/bin/9780199582723/webb_ch01.pdf หนังสือ – เรื่อง Introduction to Communication Skills โดย Lucy Webb บทที่ 1 สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของการสื่อสาร การฟังและการใส่ใจ การสื่อสารระหว่างกลุ่มและทีมงาน http://203.128.31.71/articles/0262011859.pdf หนังสือ – เรื่อง An Introduction to Language and Communication โดย Adrian Akmajian *et al*. สาระสำคัญเกี่ยวกับโครงสร้างของภาษา การสื่อสารและกระบวนการคิด จิตวิทยาในการใช้ภาษา http://my.ilstu.edu/~llipper/com329/mccroskey_chapter.pdf บทความ – โดย James McCroskey *et al*. สาระสำคัญเกี่ยวกับธรรมชาติของการสื่อสารในองค์การ ความเชื่อและความเข้าใจผิดของการสื่อสารในองค์การ รูปแบบการสื่อสารและผลกระทบจากการสื่อสารในองค์การ http://www.idea.gov.uk/idk/aio/992639 รายงาน – โดย Lancashire Communications Network สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดีของการสื่อสารภายในองค์การ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 15 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://peer.hdwg.org/sites/default/files/1%20IntroductionToCommunicationSkills-CommunicationSkills-Peer_Training.pdf โมดูลฝึกอบรม – เรื่อง Introduction to Communication Skills โดย Project Harlem Hospital Center, Division of Infectious Diseases สาระสำคัญเกี่ยวกับกิจกรรมการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร http://ku-press.ku.ac.th/newweb/index.php?option=com_content&view=article&Itemid=24&id=206 หนังสือ – เรื่อง ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดย คณะกรรมการวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ศูนย์วิชาบูรณาการ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายและกระบวนการสื่อสาร การคิดเพื่อการรับสารและส่งสาร การพัฒนาทักษะการสื่อสาร http://www.natcom.org/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ National Communication Association ประกอบด้วยข้อมูลกิจกรรม คู่มือการจัดการเรียนการสอน สื่อและสิ่งตีพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร http://uva.ulb.ac.be/cit_courseware/datacomm/dc_001.htm แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ Brian Brown ประกอบด้วยความรู้ รูปแบบการสื่อสาร กิจกรรม แบบฝึกหัด วีดิทัศน์และแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม http://www.ipesp.ac.th/learning/thai/index.html แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของสุปรีดี สุวรรณบูรณ์ ประกอบด้วยเนื้อหารายวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร จำนวน 9 บท แบบฝึกหัดและแบบทดสอบ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 15 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
การพัฒนาทักษะการรับสาร	http://www.adelaide.edu.au/writingcentre/learning_guides/learningGuide_activeListening.pdf บทความ – โดย The University of Adelaide สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟัง ประโยชน์ องค์ประกอบสำคัญของการฟัง การตั้งคำถามจากการฟัง http://www.mentoring.org/downloads/mentoring_436.pdf บทความ – โดย Baylor University สาระสำคัญเกี่ยวกับการสื่อสารและการพัฒนาทักษะการฟัง การฟังอย่างกระตือรือร้น ข้อแนะนำในการพัฒนาทักษะการฟังและแบบฝึกหัด https://dl.dropbox.com/u/8908940/poor%20listening.pdf บทความ – โดย Ina Thomas and Brian Dyer สาระสำคัญเกี่ยวกับปัญหาจากการด้อยความสามารถในการฟัง ความแตกต่างระหว่างการได้ยินกับการฟัง องค์ประกอบที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการฟัง การพัฒนาทักษะการฟัง http://www.springinstitute.org/Files/listeningwkplc.pdf บทความ – โดย Allene Grognet and Carol Van Duzer สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังในสถานที่ทำงาน การสอนและการประเมินทักษะการฟัง http://department.utcc.ac.th/cte/images/stories/Download/ge/data/HG008/Ls.pdf บทความ – โดยมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายและประโยชน์ของการฟัง กระบวนการฟัง จุดมุ่งหมายของการฟัง การฟังการสื่อสารระหว่างบุคคล มารยาทในการฟัง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 15 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.edu.gov.on.ca/eng/studentsuccess/thinkliteracy/files/Reading.pdf รายงาน – โดย edu.gov.on.ca สาระสำคัญเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะการอ่าน รายละเอียด คำแนะนำสำหรับครูและตัวอย่างกิจกรรม http://www.pitt.edu/~perfetti/PDF/Reading%20skills.pdf บทความ – โดย Charles A. Perfetti สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านในระดับอุดมศึกษา กระบวนการวิเคราะห์จากการอ่าน http://www.nationalgeographic.com/ngextremeexplorer/pdf/effectivepractices.pdf บทความ – โดย Nell K. Duke and P. David Pearson สาระสำคัญเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเข้าใจเนื้อเรื่องบริบทในชั้นเรียนที่สนับสนุนการพัฒนาทักษะการอ่าน http://tlu.fbe.unimelb.edu.au/pdfs/helpsheets/study_skills/reading_skills.pdf Helpsheet – โดย The University of Melbourne สาระสำคัญเกี่ยวกับความสำคัญของทักษะการอ่านกับการศึกษาระดับอุดมศึกษา กลยุทธ์การพัฒนาทักษะการอ่าน กิจกรรมประกอบการฝึกทักษะการอ่าน
การพัฒนาทักษะการส่งสาร	http://www.smsu.edu/academics/collegenow/speech%20110/handouts/o%27hairpocket.pdf หนังสือ – คู่มือเรื่อง A Pocket Guide to Public Speakingโดย Dan O'Hair *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับการเตรียมการพูดในที่สาธารณะ ปรัชญา การวิเคราะห์ผู้ฟัง รูปแบบการพูด การจัดการความวิตกกังวลในการพูด การเลือกหัวข้อและข้อมูลสนับสนุนการพูด http://www.ablongman.com/samplechapter/0205420591.pdf หนังสือ – เรื่อง Public Speaking Handbook โดย Steven A. Beebe and Susan J. Beebe สาระสำคัญเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผู้ฟัง หลักจิตวิทยาในการวิเคราะห์ผู้ฟัง การปรับตัวเข้ากับผู้ฟัง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 15 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://xa.yimg.com/kq/groups/16749867/899484222/name/successful-public-speaking.pdf หนังสือ – คู่มือเรื่อง Successful Public Speaking โดย Arina Nikitina สาระสำคัญเกี่ยวกับการพูดในที่สาธารณะให้ประสบความสำเร็จ รูปแบบการพูดในที่สาธารณะในปัจจุบัน องค์ประกอบของความสำเร็จในการพูด http://www.motivationalmagic.com/library/ebooks/public%20speaking/Public%20Speaking%20Workbook.pdf รายงาน – โดย Sam Walch สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูด ซึ่งผู้เขียนได้วิเคราะห์ไว้ 11 ขั้นตอน แต่ละขั้นตอนจะอธิบายรายละเอียด วิธีการและเทคนิคในการพัฒนา http://www.ncsu.edu/grad/preparing-future-leaders/docs/speaking-skills.pdf powerpoint – โดย ncsu.edu สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูด หลักการและวิธีฝึกปฏิบัติ http://www.esl-lab.com/handouts/tesol2010-speaking.pdf บทความ – โดย Randall Davis สาระสำคัญเกี่ยวกับการประเมินการพัฒนาทักษะการพูด ตัวอย่างการประเมินและการให้ข้อมูลย้อนกลับ http://www.elc.edu.sa/portal/modules/courses_list/PDF/ENG101/PART2/Topic_1.pdf หนังสือ – เรื่อง Introduction to Written Communication: Some Basic Principles โดย elc.edu.sa สาระสำคัญเกี่ยวกับความสำคัญของการเขียนเพื่อการสื่อสาร ปัญหาของการสื่อสาร พฤติกรรมการส่งสารที่ไม่เหมาะสม หลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร การสื่อสารในองค์การที่มีหลายระดับ http://www.skepdic.com/refuge/writingskills.pdf คู่มือ – เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียน โดย Robert T. Carroll สาระสำคัญเกี่ยวกับความเข้าใจพื้นฐานของการเขียน องค์ประกอบของการเขียนที่ดี แบบฝึกหัดประกอบการพัฒนาทักษะการเขียน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 15 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
การสื่อสารในบริบทของความขัดแย้ง	http://www.columbia.edu/~rmk7/PDF/Confl.pdf รายงาน – โดย Robert M. Krauss and Ezequiel Morsella สาระสำคัญเกี่ยวกับรูปแบบของการสื่อสาร สถานการณ์การสื่อสารที่ทำให้เกิดความขัดแย้งและการแก้ไข http://www.kbs-frb.be/uploadedfiles/KBS-FRB/05)_Pictures,_documents_and_external_sites/09)_Publications/PUB_1624_How_to_Communicate.pdf รายงาน – โดย Jean-Paul Marthoz สาระสำคัญเกี่ยวกับวิธีการสื่อสารในบริบทของสังคมที่มีความหลากหลาย กรอบแนวคิดในการสื่อสารของสื่อมวลชน ประสบการณ์และตัวอย่างการสื่อสารของสื่อมวลชนเพื่อป้องกันปัญหาความขัดแย้งและผลกระทบ http://www.sagepub.com/books/Book226401#tabview=toc หนังสือ – เรื่อง Handbook of Conflict Communication Integrating Theory, Research, and Practice โดย John G. Oetzel and Stella T. Toomey สาระสำคัญเกี่ยวกับการสังเคราะห์ทฤษฎี งานวิจัยและการปฏิบัติการสื่อสารในบริบทของความขัดแย้ง http://www.mohr.gov.my/ismk/pdf/tajuk3_2vol3.pdf บทความ – โดย Inon Beydha Lukman *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมและการจัดความขัดแย้งระหว่างคนงานมาเลเซียและอินโดนีเซีย http://wvuscholar.wvu.edu:8881//exlibris/dtl/d3_1/apache_media/L2V4bGlicmlzL2R0bC9kM18xL2FwYWNoZV9tZWRpYS82MjQ3.pdf วิทยานิพนธ์ – โดย Jodi Sauders ปริญญา Master of Arts In Communication Studies , West Virginia University สาระสำคัญเกี่ยวกับการสื่อสารในองค์การและความขัดแย้งระหว่างบุคคล การใช้รูปแบบการสื่อสารเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 15 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.peace.mahidol.ac.th/th/document/learn/PBPS101/NVC_Elective_class20120423.pdf http://www.peace.mahidol.ac.th/th/document/learn/PBPS101/Dialogue_Electiveclass.pdf powerpoint – โดย อธิษฐาน์ คงทรัพย์ สาระสำคัญเกี่ยวกับการสื่อสารอย่างสันติ พื้นฐานของหลักการสื่อสารอย่างสันติ การสานเสวนา กิจกรรมฝึกปฏิบัติ http://www.peace.mahidol.ac.th/th/doc_powerpoint/AjGothom_Nov2009.ppt powerpoint – โดย ดร.โคทม อารียา สาระสำคัญเกี่ยวกับความขัดแย้ง แนวทางการสื่อสารในบริบทของความขัดแย้ง http://www.deepsouthwatch.org/ แหล่งเรียนรู้ – โดยศูนย์เฝ้าระวังสถานการณ์ภาคใต้ ประกอบด้วยรายงานพิเศษ บทความทางวิชาการและฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ http://www.mediainsideout.net/local/2012/07/20 รายงาน – โดย mediainsideout.net สาระสำคัญเกี่ยวกับการสื่อสารในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในมุมมองของสื่อมวลชน รูปแบบและวิธีการสื่อสาร ปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสาร
บทบาทของการสื่อสารในการแก้ไขความขัดแย้ง	http://research.sabanciuniv.edu/17132/1/Ozyurt_Audience.pdf รายงาน – เรื่อง บทบาทของการสื่อสารเชิงกลยุทธ์(Strategic communication) ที่มีต่อการแก้ไขความขัดแย้ง โดย Selcuk Ozyurt สาระสำคัญเกี่ยวกับการสร้างสถานการณ์ปัญหาและการใช้การสื่อสารเพื่อการแก้ปัญหา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 15 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.optimumonline.ca/pdf/28-2/communication.pdf บทความ – โดย Andrew A. Moemeka สาระสำคัญเกี่ยวกับบทบาท ความสำคัญและผลกระทบจากการสื่อสาร รูปแบบความสัมพันธ์ของการสื่อสารและการแก้ไขความขัดแย้งในองค์การ http://www.leadership-with-you.com/Why-is-communication-important.html บทความ – โดย Lin Yi Han สาระสำคัญเกี่ยวกับความสำคัญของการสื่อสารที่มีต่อการแก้ไขความขัดแย้ง การปรับทัศนคติเพื่อแก้ไขความขัดแย้ง http://www.tpa.or.th/tpanews/upload/mag_content/22/ContentFile253.pdf บทความ – โดยสมิต สัชฌุกร สาระสำคัญเกี่ยวกับบทบาทของผู้นำในการจัดการความขัดแย้ง การเจรจาเพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้ง http://competencyrx.com/images/pdf/conflict_communication.pdf powerpoint – โดยพัชรี ลักษณะวงศ์ศรี สาระสำคัญเกี่ยวกับบทบาทของการสื่อสารเพื่อลดปัญหาความขัดแย้ง วิธีการทำงานเป็นทีมและลดปัญหาความขัดแย้ง การใช้แนวคิดเชิงกลยุทธ์ ตัวอย่างการสื่อสารเพื่อลดปัญหาความขัดแย้ง
การสื่อสารเพื่อจัดการความขัดแย้ง	http://www.cap-net.org/sites/cap-net.org/files/Communication%20and%20conflict%20resolution%20skills.pdf บทเรียนโมดูล – เรื่อง การสื่อสารและการจัดการความขัดแย้ง โดย Department of Water Affairs and Forestry , South Africa สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสาร การวางแผนในกระบวนการสื่อสาร กระบวนการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ตัวอย่างและการฝึกปฏิบัติ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 15 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.nhsbsa.nhs.uk/securitymanagement/documents/securitymanagement/crtworkbook_11.10.10.pdf คู่มือ – เรื่อง การจัดการความขัดแย้ง โดย Security Management Serviceสาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของความขัดแย้ง รูปแบบและวิธีการในการสื่อสารเพื่อการจัดการความขัดแย้ง http://www.sagepub.com/upm-data/40152_Chapter9.pdf หนังสือ – เรื่อง การจัดการความขัดแย้ง โดย sagepub.com บทที่ 9 สาระสำคัญเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อจัดการความขัดแย้ง รูปแบบและวิธีการเจรจาเพื่อการจัดการความขัดแย้ง http://www.academicjournals.org/jlcr/PDF/Pdf2009/Jun/Adejimola.pdf บทความ – โดย Amuseghan S. Adejimola สาระสำคัญเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อแก้ไขความขัดแย้ง การนำรูปแบบการสื่อสารและวิธีการที่ไม่รุนแรงเพื่อจัดการความขัดแย้ง http://www.mayland.edu/aca111/ConflictModule.pdf บทความ – โดย Mayland Community College สาระสำคัญเกี่ยวกับสาเหตุองค์ประกอบ การวิเคราะห์พฤติกรรมเมื่อเกิดความขัดแย้ง การแก้ไขความขัดแย้งโดยใช้การสื่อสาร http://www.radiopeaceafrica.org/assets/texts/pdf/Responsive_Programming_TDS_Liberia_en.pdf บทความ – โดย Nancy Torrey and Amr Abdalla สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการใช้สื่อเพื่อแก้ไขความขัดแย้ง กรอบแนวคิดและข้อเสนอรูปแบบการสื่อสารการสื่อสารที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขความขัดแย้ง http://msuextension.org/publications/HomeHealthandFamily/MT200917HR.pdf บทความ – โดย Sandra J. Bailey สาระสำคัญเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างเพศที่มีผลต่อการสื่อสาร กิจกรรมและแบบประเมินการวิเคราะห์ความขัดแย้งและการแก้ไข

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

16. รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วย 1) การสื่อสารในสังคมที่พูดภาษาอังกฤษ 2) การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3) การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 4) การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 5) การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 6) การสื่อสารที่ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน มีแหล่งการเรียนรู้ประกอบคำอธิบายรายวิชา ดังตารางผนวกที่ 16

ตารางผนวกที่ 16 แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
การสื่อสารในสังคมที่พูดภาษาอังกฤษ	http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_languages_by_number_of_native_speakers wiki – สาระสำคัญเกี่ยวกับข้อมูลและสถิติการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่และการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ http://www.britishcouncil.org/learning-research-english-next.pdf รายงาน –โดย David Graddol สาระสำคัญเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในยุคสมัยใหม่สู่ยุคหลังสมัยใหม่ (postmodernity) ระบบภาษาในโลก ความสำคัญ ความท้าทายและแนวโน้มของการใช้ภาษาอังกฤษ http://www.teachingenglish.org.uk/sites/teacheng/files/Euromonitor%20report%20final%20July%202012.pdf รายงาน –โดย Euromonitor International สาระสำคัญเกี่ยวกับผลของการใช้ภาษาอังกฤษที่มีตนเองและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ การวิเคราะห์ผลดีต่อสังคมและเศรษฐกิจใน 8 ประเทศ http://www.staffroomsupport.com/uploads/english-next-india-2010-book.pdf รายงาน –โดย David Graddol สาระสำคัญเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการใช้ภาษาอังกฤษในประเทศอินเดีย การใช้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนและนอกโรงเรียน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 16 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.teachingenglish.org.uk/sites/teacheng/files/UK011-English-Language-Development.pdf รายงาน – โดย Hywel Coleman สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษกับโอกาสในการเข้าถึงงาน การโอนย้ายและการทำงานในต่างประเทศ http://www.coe.int/t/dg4/linguistic/source/seidlhoferen.pdf บทความ – โดย Barbara Seidlhofer สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษานานาชาติ การใช้ภาษาอังกฤษในหลักสูตรและการเรียนการสอนของประเทศในยุโรป http://www.teachingenglish.org.uk/sites/teacheng/files/381617_COMPLETO.pdf บทความ – โดย British Council สาระสำคัญเกี่ยวกับความสำคัญของภาษาในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ภาษากับการพัฒนาทางสังคมและเศรษฐกิจ การใช้ภาษาอังกฤษในยุโรปและสหรัฐอเมริกา http://www.census.gov/prod/2003pubs/c2kbr-29.pdf รายงาน – โดย Hyon B. Shin and Rosalind Bruno สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้ภาษาและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในสังคมโลก กลุ่มภาษาพูดที่ใช้สื่อสาร การกระจายของภาษาพูดในภูมิศาสตร์โลก แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา http://www.ellieresearch.eu/docs/Szpotowicz_MihaljevicDjigunovic_Enever_Ch16.pdf บทความ – โดย Magdalena Szpotowicz *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวโน้มการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มประเทศในยุโรป ข้อเสนอแนะในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 16 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
การพัฒนาทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	http://www.healthyschoolsms.org/health_education/documents/listeningskills.pdf คู่มือ – โดย okcareertech.org สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟัง กิจกรรมประกอบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง http://www.marshalladulteducation.org/pdf/briefs/Improving%20ESL%20Lrns%20List.vanDuzerdoc.pdf บทความ – โดย Carol Van Dozer สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังในสถานที่ทำงานสำหรับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง http://jalt-publications.org/files/pdf-article/36.1-art1.pdf บทความ – โดย Yo Hamada สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังที่มีประสิทธิภาพ https://dl.dropbox.com/u/8908940/Listening%20Xing.pdf รายงานการสัมมนา – เรื่อง การใช้ภาพยนตร์ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของนักศึกษาจีน โดย Xing Chenchen , University of Wisconsin-Platteville สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้วัฒนธรรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษา ความสำคัญของภาพยนตร์ ข้อดีและข้อจำกัด วิธีการใช้ภาพยนตร์ในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด http://www.youtube.com/watch?v=ssuiqtreiBg&feature=related วีดิทัศน์ – โดย MinooAngloLink (นามแฝง) สาระสำคัญเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาทักษะการฟัง เทคนิคการฟังเมื่อคู่สนทนาเป็นผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ http://www.slideshare.net/Bayanjargalp/how-to-improve-listening-skill http://www.slideshare.net/h3rt1k1/workshop-listening-presentation powerpoint – โดย Bayanjargalp (นามแฝง) และ Hertiki Marsaid (นามแฝง) สาระสำคัญเกี่ยวกับความสำคัญของการฟัง กิจกรรมฝึกทักษะการฟัง http://www.cln.org/themes/listening.html แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ cln.org ประกอบด้วยบทเรียนออนไลน์ audio book และกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 16 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	http://www.freeenglishnow.com/lsfl.pdf หนังสือ – เรื่อง Learning to Speak a Second Language โดย Lynn Lundquist สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการเรียนรู้การพูด ไวยากรณ์และการเขียนเพื่อเตรียมตัวพูด การพูดในระดับต้นและระดับสูง http://www.bbc.co.uk/worldservice/learningenglish/radio/studyguides/pdfs/betterspeaking.pdf Booklet – โดย BBC สาระสำคัญเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ตัวอย่างและกิจกรรมประกอบในแต่ละวิธี http://www.words300.com/ebooks/15ways.pdf บทความ – โดย Andrew D. Miles สาระสำคัญเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ http://effortlessenglishclub.com/podcast/Powerful%20English%20Speaking.pdf บทความ – โดย A.J. Hoge สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวด้านร่างกายและจิตใจ วิธีการฝึกพูด สิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำในการพูด http://iteslj.org/Techniques/Kayi-TeachingSpeaking.html บทความ – โดย Hayriye Kayi สาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ http://www.slideshare.net/coachlisab/build-skills-and-confidence-learn-to-love-public-speaking powerpoint – โดย Lisa Braithwaite สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูด การสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง การนำเสนอและการประเมินผล http://foreignlang.hum.ku.ac.th/journal/18-1-01.pdf บทความ – โดยนงสมร พงษ์พานิช สาระสำคัญเกี่ยวกับการศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 16 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.englishspeak.com/english-lessons.cfm แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ englishspeak.com ประกอบด้วยบทเรียนโปรแกรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูด 3 ระดับ จำนวน 100 บทเรียน
การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	http://www.northumbria.ac.uk/static/5007/llspdf/skills/academicreading.pdf บทความ – โดย northumbria.ac.uk สาระสำคัญเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาทักษะการอ่านทางวิชาการ http://www.egorg.com/files/download.php?f=HowToImproveReadingComprehension.pdf บทความ – โดย Daniel E. Himes สาระสำคัญเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาทักษะในการอ่านเข้าใจเนื้อเรื่อง http://sutir.sut.ac.th:8080/sutir/bitstream/123456789/3172/2/fulltext.pdf วิทยานิพนธ์ – เรื่อง ผลกระทบของกิจกรรมงานอ่านที่มีต่อความเข้าใจเนื้อความของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดย Lin Zhou สาระสำคัญเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่าน http://hub.hku.hk/bitstream/10722/51248/1/FullText.pdf?accept=1 วิทยานิพนธ์ – เรื่อง The Effects on Reading Comprehension and Writing Skill of Training on Identifying the Status of Information in Texts ปริญญา Master of Education , University of Hong Kong สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านเข้าใจเนื้อเรื่องและการเขียน http://nces.ed.gov/pubs2009/2009481.pdf รายงาน – โดย U.S. Department of Education สาระสำคัญเกี่ยวกับการวัดทักษะการอ่านระดับพื้นฐานของคนอเมริกัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 16 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.lexile.com/toefl/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ lexile.com สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ TOEFL iBT Reading score โดยการใช้แบบวัด Lexile measure http://www.ereadingworksheets.com/free-reading-worksheets/reading-comprehension-worksheets/ แหล่งเรียนรู้ – worksheet ประกอบด้วยแบบฝึกการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากบทความ เรื่องสั้น นวนิยาย
การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	http://dera.ioe.ac.uk/11324/1/100524writingen.pdf คู่มือ – โดย Department for Children, Education, Lifelong Learning and Skills , Welsh Assembly Government สาระสำคัญเกี่ยวกับวิธีการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 10 หน่วย http://www.sou.edu/cs/docs/TechnicalWriting.pdf คู่มือ – โดย Norman Fenton สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ การใช้ภาษาในการเขียน รูปแบบการเขียน ข้อควรระวังในการเขียน http://www.essex.ac.uk/myskills/How_to_improve_your_academic_writing.pdf คู่มือ – โดย University of Essex สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โครงสร้างของการเขียน ประเด็นข้อผิดพลาดในการเขียนที่พบบ่อยและคำที่มักใช้สับสน http://www.uefap.com/materials/history/eas_ss.pdf คู่มือ – โดย John Trzeciak and S.E. Mackay สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการ การสำรวจข้อมูล การจดบันทึก การสรุปใจความสำคัญ การใช้ภาษาในการเขียน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 16 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://personal.ee.surrey.ac.uk/Personal/T.Windeatt/word_bkp/ee3pem2.pdf powerpoint – โดย University of Surrey สาระสำคัญเกี่ยวกับองค์ประกอบของการเขียนที่มีประสิทธิภาพ หลักการเขียนแบบ Pyramid http://www.ascilite.org.au/ajet/ajet28/marsden.pdf บทความ – โดย Nick Marsden and Eileen Piggot-Irvine สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้ Blog และคอมพิวเตอร์ในการพัฒนาทักษะการเขียน http://www.marshalladulteducation.org/pdf/briefs2/Improving_ESL_Learners_Writing_Skills.pdf บทความ – โดย Tom Bello สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง http://www.dumblittleman.com/2006/10/50-tools-that-can-increase-your-writing.html แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ dumblittleman.com สาระสำคัญเกี่ยวกับกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร จำนวน 50 กิจกรรม เช่น Use Strong Verbs , Beware of Adverbs
การสื่อสารที่ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน	http://lca.slss.ie/resources/downloads/English.pdf บทเรียนโมดูล – โดย The Stationery Office สาระสำคัญเกี่ยวกับโมดูลการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 4 โมดูล เช่น การสื่อสารกับการทำงานในบริบทต่าง ๆ การใช้สื่อในการสื่อสาร http://depssa.ignou.ac.in/wiki/images/c/ca/Communication_skills_in_English.pdf บทเรียนโมดูล – โดย Distance Education Programme สาระสำคัญเกี่ยวกับโมดูลการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร จำนวน 8 โมดูล

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 16 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.cityandguilds.cz/files/docs/sample_papers/BusinessEnglishQualifications/EnglishforBusinessCommunication/EBC_handbook.pdf คู่มือ – โดย City and Guilds สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ จัดลำดับความสำคัญเป็น 3 ระดับ แต่ละระดับประกอบด้วยความรู้ กิจกรรมและแบบฝึกหัด http://www.dodea.edu/curriculum/docs/esl/eslprogramGuide0307.pdf คู่มือ – โดย Department of Defense Education Activity สาระสำคัญเกี่ยวกับคำแนะนำและหลักสูตรการเรียนกาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองให้ประสบความสำเร็จ http://www.nald.ca/clo/resource/resources_guide.pdf รายงาน – โดย Community Literacy of Ontario สาระสำคัญเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน http://www.focusenglish.com/dialogues/communication/getthru1.html แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ John Liang and Sydney Rice สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน จำนวน 19 สถานการณ์ เช่น การรับประทานอาหาร การซื้อของ การท่องเที่ยว การจราจร แต่ละสถานการณ์มีเสียงการสนทนาประกอบ http://www.youtube.com/user/MinooAngloLink?feature=relchannel แหล่งเรียนรู้ – โดย Anglo-Link's YouTube Channel ประกอบด้วยวีดิทัศน์เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เช่น การรับโทรศัพท์ การนัดหมาย จำนวน 29 รายการ

17. รายวิชาการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วย 1) หลักการฟังภาษาอังกฤษ 2) การฟังเพื่อจุดมุ่งหมายต่าง ๆ 3) การฝึกทักษะการฟัง 4) หลักการพูดภาษาอังกฤษ 5) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในวิชาชีพครู 6) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในโลกอาชีพทางสังคมศาสตร์ 7) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในโลกอาชีพทางวิทยาศาสตร์ มีแหล่งการเรียนรู้ประกอบคำอธิบายรายวิชา ดังตารางผนวกที่ 17

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 17 แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
หลักการฟังภาษาอังกฤษ	http://bilder.buecher.de/zusatz/22/22159/22159032_vorw_1.pdf หนังสือ – เรื่อง Second Language Listening Theory and Practice โดย John Flowerdew and Lindsay Miller สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง บทบาทและรูปแบบของการฟัง ธรรมชาติของภาษาพูด กลยุทธ์การฟัง การสอนการฟังภาษาอังกฤษ http://www.cambridge.org/other_files/downloads/esl/booklets/Richards-Teaching-Listening-Speaking.pdf หนังสือ – เรื่อง Teaching Listening and Speaking From Theory to Practice โดย Jack C. Richards (หน้า 1-18) สาระสำคัญเกี่ยวกับการสอนกระบวนการฟังเพื่อความเข้าใจ กลยุทธ์ในการฟังภาษาอังกฤษแบบฝึกหัด http://www.textcommons.com/sites/default/files/PDF/Listening.pdf บทเรียนโมดูล – โดย Trudy Mercadal-Sabbagh and Michael Purdy สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย องค์ประกอบของการฟัง กลยุทธ์ในการฟัง การบันทึกจากการฟัง http://www.cal.org/caela/esl_resources/digests/LISTENQA.html บทความ – โดย Carol Van Duzer สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังของผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง https://www.teachers.cambridgeesol.org/ts/digitalAssets/117422_Young_Learners_English_Handbook.pdf คู่มือ – เรื่อง Cambridge English : Young Learner โดย University of Cambridge สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนในระดับเริ่มต้น ระดับกลางและระดับสูง http://www.aare.edu.au/05pap/guo05088.pdf บทความ – โดย Naizhao Guo and Robin Wills สาระสำคัญเกี่ยวกับธรรมชาติของการฟังเพื่อความเข้าใจ กลยุทธ์ในการฟังเพื่อความเข้าใจ ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ หลักการสอนการฟังภาษาอังกฤษ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 17 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.northshore.edu/support_center/pdf/listen_notes.pdf บทความ – โดย Northshore Community College สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการฟังและการจดบันทึกที่มีประสิทธิภาพ http://www.ronniejohnson.info/files/Communication/1158_Art_Of_Listening_guide.pdf บทความ – โดย Learning Seed.com สาระสำคัญเกี่ยวกับศิลปะในการฟังเพื่อการสื่อสาร
การฟังเพื่อจุดมุ่งหมายต่างๆ	http://textcommons.org/node/124 บทความ – โดย James L. Owen สาระสำคัญเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการฟัง ซึ่งได้เสนอไว้ 6 ประการ ได้แก่ การฟังเพื่อความซาบซึ้งใจ การฟังเพื่อทราบข้อมูล การฟังเพื่อความเข้าใจและ/หรือประเมิน การฟังเพื่อโต้แย้ง การฟังเพื่อการนำเสนอ การฟังในสถานการณ์ต่าง ๆ http://www.cambridge.org/other_files/downloads/esl/booklets/Brown-Teaching-Listening.pdf บทความ – โดย Steven Brown สาระสำคัญเกี่ยวกับการฟังเพื่อจับใจความสำคัญ การฟังเพื่อรวบรวมรายละเอียดและการฟังเพื่อสรุปอ้างอิง http://www.wwu.edu/tutoring/listening%20for%20main%20ideas.shtml บทความ – โดย Western Washington University สาระสำคัญเกี่ยวกับการฟังเพื่อจับใจความสำคัญ เทคนิคในการจับใจความสำคัญ http://doc.achieve3000.com/article/ListeningforMainIdeaAndSupportingDetails.pdf รายงาน – โดย achieve3000.com สาระสำคัญเกี่ยวกับการฟังเพื่อจับใจความสำคัญและรวบรวมรายละเอียด กิจกรรมประกอบการฝึกการฟัง http://www.youtube.com/watch?v=vyay4RU4SDk วีดิทัศน์ – เรื่อง การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ โดย ouliogroove (นามแฝง) เพื่อเตรียมตัวสอบ TOEFL

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 17 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://highered.mcgraw-hill.com/sites/dl/free/0073385018/537865/pearson3_sample_ch05.pdf หนังสือ – เรื่อง Listening and Critical Thinking โดย mcgrawhill.com สาระสำคัญเกี่ยวกับการฟัง รูปแบบของการฟังและการฟังเพื่อคิดวิเคราะห์ http://www.maxwell.syr.edu/uploadedFiles/parcc/cmc/Reflective%20Listening%20NK.pdf บทความ – โดย Neil Katz and Kevin McNalty สาระสำคัญเกี่ยวกับการฟังเพื่อแสดงความคิดเห็นและความรู้สึก ทักษะการให้ความสนใจและการสะท้อนความคิด https://dl.dropbox.com/u/8908940/yates_listen.pdf บทความ – โดย Joanne Yates สาระสำคัญเกี่ยวกับการฟังอย่างกระตือรือร้นและการสะท้อนความคิดเห็นจากการฟัง http://eskwelanaga.files.wordpress.com/2011/01/listening-with-appreciation.pdf บทเรียนโมดูล – โดย eSkwela Center สาระสำคัญเกี่ยวกับการฟังเพื่อความซาบซึ้ง(appreciative listening) แบบฝึกหัดและเฉลย
การฝึกทักษะการฟัง	http://archive.excellencegateway.org.uk/pdf/Teaching%20speaking%20and%20listening%20a%20toolkit%20for%20practitioners.pdf คู่มือ – เรื่อง Teaching Speaking and Listening A Toolkit for Practitioners โดย Key Skills Support Programme สาระสำคัญเกี่ยวกับการฝึกทักษะการพูดและการฟังภาษาอังกฤษ กิจกรรมและคำแนะนำจำนวน 75 รายการ http://accentsasia.org/3-2/matsuoka.pdf บทความ – โดย Yaoko Matsuoka สาระสำคัญเกี่ยวกับกลยุทธ์ที่เป็นไปได้ในการฝึกทักษะการฟังโดยการประยุกต์ใช้หลักการจับคู่สนทนา (Adjacency Pairs)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 17 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://englishvls.hunnu.edu.cn/Downloads/LrnStrtg/str_002.pdf คู่มือ – เรื่อง Listening Strategy Guide โดย Michael Berman สาระสำคัญเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะการฟัง 7 ประเด็น และกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง http://www.ukstudentlife.com/English/Listening.htm แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ ukstudentlife.com ประกอบด้วยการฝึกทักษะการฟังโดยใช้สื่ออินเตอร์เน็ต วิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์ http://www.englishclub.com/listening/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ englishclub.com ประกอบด้วยวิธีการฟังภาษาอังกฤษจากแหล่งต่าง ๆ เช่น วิทยุ เพลง หลักการฟังภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมตัวสอบ TOEFL http://esl.about.com/od/englishlistening/English_Listening_Skills_and_ActivitiesEffective_Listening_Practice.htm แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ esl.about.com ประกอบด้วยคลังกิจกรรมการฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จัดแบ่งสำหรับผู้เริ่มต้นและผู้มีความสามารถในการฟังระดับสูง แบบทดสอบทักษะการฟัง http://www.esl-lab.com/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ esl-lab.com ประกอบด้วยคลังแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษ แบบทดสอบการฟังเชิงวิชาการทั้งในระดับง่าย ปานกลาง ยาก http://www.learnenglishfeelgood.com/listening/index.html แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ learningenglishfeelgood.com ประกอบด้วยคลังแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จำนวน 35 แบบฝึก http://www.carolinebrownlisteninglessons.com/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ Caroline Brown ประกอบด้วยคลังแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษในสถานการณ์และสถานที่ต่าง ๆ จำนวน 21 รายการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 17 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.manythings.org/pp/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ Chales Kelly ประกอบด้วยแบบฝึกทักษะการออกเสียงสำเนียงอังกฤษ-อเมริกัน จำนวน 24 บทเรียน แบบฝึกการฟังจากเพลง บทกวี http://www.examenglish.com/IELTS/IELTS_listening.htm แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ Exam Englisg ประกอบด้วยแบบฝึกทักษะการฟังเพื่อเตรียมสอบ IELTS http://www.youtube.com/watch?v=ssuiqtreiBg วีดิทัศน์ – โดย AngloLink (นามแฝง) สาระสำคัญเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาทักษะการฟัง เทคนิคการฟังเมื่อคู่สนทนาเป็นผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ http://www.youtube.com/watch?v=lLmUCO41vLk&feature=related วีดิทัศน์ – โดย LearnEnglishESL (นามแฝง) สาระสำคัญเกี่ยวกับการฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์
หลักการพูดภาษาอังกฤษ	http://www.freeenglishnow.com/lse.pdf หนังสือ – เรื่อง Learning Spoken English ...in half the time โดย Lynn Lundquist สาระสำคัญเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษ หลักการพูด การใช้คำกริยาและเทคนิคในการพูดภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จ http://www.amazon.com/Challenge-Effective-Speaking-Rudolph-Verderber/dp/0495502170 หนังสือ – เรื่อง The Challenge of Effective Speaking โดย Rudolph F. Verderber *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการพื้นฐานในการพูดภาษาอังกฤษ สไตล์การพูด การใช้คำและประโยค การสร้างความมั่นใจในการพูด http://www.cambridge.org/other_files/downloads/esl/booklets/Richards-Teaching-Listening-Speaking.pdf หนังสือ – เรื่อง Teaching Listening and Speaking From Theory to Practice โดย Jack C. Richards (หน้า 19-40) สาระสำคัญเกี่ยวกับการสร้างสัมพันธภาพจากการพูด หลักการสอนการพูดภาษาอังกฤษ กิจกรรมการฝึกปฏิบัติ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 17 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://idebate.org/sites/live/files/9781932716245.pdf หนังสือ – เรื่อง Speaking, Listening and Understanding โดย Gary Rybold สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดและการฟัง สำหรับผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ http://www.nald.ca/library/learning/academic/english/spklistn/module14.pdf บทเรียนโมดูล – โดย The National Literacy Secretariat of Human Resources Development Canada สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการพูดภาษาอังกฤษ การเตรียมการนำเสนอด้วยภาษาอังกฤษ กิจกรรมฝึกปฏิบัติ http://www.talkenglish.com/ExtraLessons/SpeakingRules.aspx บทความ – โดย talkenglish.com สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษ 5 ประการ https://dl.dropbox.com/u/8908940/17%20Speaking.pdf บทความ – โดย Sherwyn Morreale *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการพูดและการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา http://fulbright.state.gov/uploads/e5/d1/e5d118c6e4bedc8161f08e489eb4f46a/Teaching-Listening-and-Speaking---June-22.pdf powerpoint – โดย fulbright.state.gov สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการฟังและพูดภาษาอังกฤษ หลักการและประเด็นในการสอนฟังและพูด ตัวอย่างกิจกรรม http://www.jcicanada.com/docs/82727224460e2e24.pdf คู่มือ – เรื่อง การจัดกิจกรรมการพูดอย่างมีประสิทธิภาพ โดย Laura Turnheer สาระสำคัญเกี่ยวกับกฎ กติกาในการแข่งขันการพูด การเตรียมการแข่งขัน บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ หลักเกณฑ์แบบฟอร์มการให้คะแนน การตัดสินผล

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 17 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในวิชาชีพครู	http://www.ameprc.mq.edu.au/docs/research_reports/Clearly_Speaking.pdf หนังสือ – เรื่อง Clearly speaking Pronunciation in action for teachers โดย Anne Burns and Stephanie Claire สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการพูด หลักการและความเข้าใจในการออกเสียง(pronunciation) การฝึกนำเสนอในชั้นเรียน การสังเกตการพูดของผู้เรียน แหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม http://www.ibe.unesco.org/fileadmin/user_upload/archive/publications/EducationalPracticesSeriesPdf/PRATICE_14.pdf คู่มือ – เรื่อง Teaching Writing,Speaking and Listening โดย Trudy Wallace *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับการสอนทักษะการพูด การเตรียมตัวพูด การลดความกลัวในการพูด การพัฒนาทักษะการฟังและการเขียน http://www.englishteachingkorea.com/EnglishTeachingKorea.pdf คู่มือ – เรื่อง English Teaching Korea Guide โดย englishteachingkorea.com สาระสำคัญเกี่ยวกับการสอนพูดภาษาอังกฤษสำหรับครูในประเทศเกาหลี วิธีการสอน รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน http://journal.ccsenet.org/index.php/elt/article/download/5253/4351 บทความ – โดย Attapol Khamkhien สาระสำคัญเกี่ยวกับการสอนพูดภาษาอังกฤษในบริบทของประเทศไทย ปัญหาและรูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง http://www2.warwick.ac.uk/fac/soc/al/research/groups/ellta/elted/events/download.pdf http://www.cal.org/resources/digest/digest_pdfs/0209maum.pdf บทความ – 2 รายการ โดย Lucie Moussu and Enric Llurda และ Rosie Maum สาระสำคัญเกี่ยวกับการสอนพูดภาษาอังกฤษสำหรับครูที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 17 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.europeanjournalofsocialsciences.com/ISSUES/EJSS_26_1_12.pdf บทความ – โดย Ahmad Alkhawaldeh สาระสำคัญเกี่ยวกับการฝึกทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครูในประเทศจอร์แดน ปัญหาและวิธีการแก้ไข http://www.bbc.co.uk/worldservice/learningenglish/teach/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ BBC ประกอบด้วยการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครู แผนการสอน ใบงาน แบบฝึกหัด http://www.calpro-online.org/researchtopractice/MoM2ppt/Bailey.pdf powerpoint – โดย Kathi Bailey สาระสำคัญเกี่ยวกับการสอนทักษะการพูดสำหรับผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในโลกอาชีพทางสังคมศาสตร์	http://www.scie.org.uk/publications/guides/guide05/files/guide05.pdf คู่มือ – เรื่อง Teaching and Learning Communication Skills in Social Work Education โดย Marie Diggins สาระสำคัญเกี่ยวกับมาตรฐานและการประเมินทักษะการสื่อสาร การเปลี่ยนแปลงในงานอาชีพทางสังคม การสอนทักษะการสื่อสารสำหรับงานที่เกี่ยวข้องกับสังคม http://www.amazon.ca/The-Social-Work-Skills-Workbook/dp/0840032803 หนังสือ – เรื่อง The Social Work Skills Workbook โดย Barry R. Cournoyer บทที่ 6 สาระสำคัญเกี่ยวกับทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ พื้นฐานของการทำงานที่เกี่ยวข้องกับสังคม http://mcgraw-hill.co.uk/openup/chapters/0335206999.pdf หนังสือ – เรื่อง Social Work Skills : A Practice Handbook โดย Pamela Trevithick สาระสำคัญเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ ความสำคัญของการสื่อสารและทักษะการฟัง การสัมภาษณ์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 17 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.pearsonhighered.com/samplechapter/0205524214.pdf หนังสือ – เรื่อง Professional Communication Skills in Social Work โดย Nancy Sidell and Denise Smiley สาระสำคัญเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารสำหรับงานที่เกี่ยวข้องกับสังคม https://dl.dropbox.com/u/8908940/Communication%20Skills.pdf หนังสือ - เรื่อง Communication Skills and Social Work โดย Andrew Beck and Roger Smith สาระสำคัญเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารสำหรับงานทีเกี่ยวข้องกับสังคม http://www.scie.org.uk/publications/elearning/communicationskills/index.asp แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ Social Care Institute for Excellence ประกอบด้วยบทเรียนเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารสำหรับงานที่เกี่ยวข้องกับสังคม
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในโลกอาชีพทางวิทยาศาสตร์	http://www.wem.mb.ca/uploads/PDFs/instructionalmaterials/Health%20Care%20Aide/HCA_Oral_Communication.pdf คู่มือ – เรื่อง Oral Communication : Essential Skills for Health Aides โดย Workplace Education Manitoba สาระสำคัญเกี่ยวกับการสื่อสารที่ดีและการสื่อสารสำหรับผู้ปฏิบัติงานสุขภาพ http://www.dorluk.de/hp/ipc_manual.pdf บทเรียนโมดูล – เรื่อง Interpersonel Communication : Manual for Trainer of Health Services Provider โดย Ministry of Health and Child Welfare สาระสำคัญเกี่ยวกับการสื่อสารสำหรับผู้ปฏิบัติงานสุขภาพ http://slincs.coe.utk.edu/lpm/ky/health_manual/comm_skills1.pdf บทเรียนโมดูล – โดย Center for Literacy Studies สาระสำคัญเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารสำหรับงานสุขภาพ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 17 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://personal.denison.edu/~havill/research/sigcse2007.pdf บทความ – โดย Jessen T. Havill and Lewis D. Ludwig สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดสำหรับนักศึกษาวิทยาการคอมพิวเตอร์และคณิตศาสตร์ http://www.saasta.ac.za/scicom/pdfs/comm_planning.pdf คู่มือ – เรื่อง Communication Planning for Scientists and Engineers โดย saasta.ac.za สาระสำคัญเกี่ยวกับการวางแผนการสื่อสารสำหรับนักวิทยาศาสตร์และวิศวกร http://www.tos.org/pdfs/sci_speaking.pdf คู่มือ – เรื่อง Scientifically Speaking โดย Judith P. Rhodes สาระสำคัญเกี่ยวกับการนำเสนอด้วยวาจา การเตรียมตัวพูดและการเตรียมสื่อ http://testbed.fmi.fi/course/speaking-testbed.ppt powerpoint - โดย David Schultz สาระสำคัญเกี่ยวกับทักษะการพูดสำหรับผู้ปฏิบัติงานวิทยาศาสตร์

18. รายวิชาการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วย 1) หลักการอ่านภาษาอังกฤษ 2) การอ่านภาษาอังกฤษจากสื่อสิ่งพิมพ์ 3) หลักการเขียนภาษาอังกฤษ 4) การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสรุปใจความสำคัญ 5) ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในวิชาชีพครู 6) ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในโลกอาชีพทางสังคมศาสตร์ 7) ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในโลกอาชีพทางวิทยาศาสตร์ มีแหล่งการเรียนรู้ประกอบคำอธิบายรายวิชา ดังตารางผนวกที่ 18

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 18 แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
หลักการอ่านภาษาอังกฤษ	http://www.sagepub.com/upm-data/25792_Ch6.pdf หนังสือ – โดย Mildred R. Donoghue บทที่ 6 Reading : Principles, Approaches,Comprehension, and Fluency สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการอ่านภาษาอังกฤษ วิธีการสอนอ่านและการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ http://www.nald.ca/library/research/readab/readab.pdf รายงานวิจัย – เรื่อง The Principles of Readability โดย William H. Dubay สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการและวิธีการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ http://www.csos.jhu.edu/crespar/techReports/Report66.pdf รายงาน – โดย Robert E. Slavin and Alan Cheung สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ วิธีการสอนทักษะการอ่าน http://www.readingrecovery.org/pdf/research/Ten_Principles_05-Pinnell.pdf http://www.asian-efl-journal.com/PTA/Volume-54-jc.pdf บทความ – 2 รายการ โดย Gay Su Pinnell และ Joshua Cohen สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ http://nflrc.hawaii.edu/rfl/October2009/articles/hellekjaer.pdf บทความ – โดย Glenn Ole Hellekjær สาระสำคัญเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิชาการของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในประเทศนอร์เวย์ ประเด็นปัญหาด้านการอ่านและข้อเสนอแนะสำหรับสถาบันอุดมศึกษา http://www2.ed.gov/programs/readingfirst/2008conferences/scaff.pdf powerpoint – เรื่อง Scaffolding Reading Comprehension โดย Anita L. Archer สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแคฟโฟลดิง (Scaffolding)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 18 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.testprepreview.com/modules/readingmainidea.htm http://www.testprepreview.com/modules/readingtest2.htm แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญและการพัฒนาทักษะการอ่านระดับสูง แบบทดสอบ แหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ http://www.englishclub.com/reading/index.htm แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์พัฒนาทักษะการอ่าน ความสำคัญของการอ่านและเทคนิคการพัฒนาทักษะการอ่าน http://www.eslflow.com/readinglessonplans.html แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยการอ่านเรื่องและบทความขนาดสั้น ใบงานและแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการอ่าน http://portal.in.th/kha-ku/pages/5502/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์การอ่านภาษาอังกฤษ โดย ขจิต ฝอยทอง สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการอ่านภาษาอังกฤษในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเดาจากคำจำกัดความ การเดาความหมายจากคำเปรียบเทียบ เป็นต้น http://pages.pimsleur.com/lostandfound แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ภาษาต่างประเทศ การเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก http://www.narap.info/publications/reports/NARAPprinciples.pdf รายงาน – โดย National Accessible Reading Assessment Projects สาระสำคัญเกี่ยวการประเมินการสอนอ่านภาษาอังกฤษ หลักการและข้อแนะนำในการประเมิน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 18 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
การอ่านภาษาอังกฤษจากสื่อสิ่งพิมพ์	http://dppd.ubbcluj.ro/rojed/articol_1_1_9.pdf บทความ – โดย Naveen K. Mehta สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์ ประโยชน์และวิธีการใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง http://englishharmony.com/tabloid-newspapers/ บทความ – โดย Robby Kukurs สาระสำคัญเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์ คำแนะนำในการพัฒนาทักษะการอ่านสำหรับผู้เริ่มต้นเรียนภาษาอังกฤษ http://www.onestopenglish.com/support/methodology/teaching-materials/teaching-materials-using-newspapers-in-the-classroom-1/146510.article บทความ – โดย Lindsay Clandfield and Duncan Ford สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์ในชั้นเรียน สิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำในการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน http://jalt-publications.org/files/pdf-article/art2_5.pdf http://www.englishonline.org.cn/files/u1/Using_newspapers_to_improve_your_vocab.pdf บทความ – 2 รายการ โดย Miwha Chung และ David Park สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษจากการอ่านหนังสือพิมพ์ http://www.teachingenglish.org.uk/activities/newspaper-reading-activities แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ BBC ประกอบด้วยกิจกรรมการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากสิ่งพิมพ์ http://www.bic-englishlearning.com/reading.html แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ แบบทดสอบการอ่านแบบออนไลน์ รวมหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ จำนวน 22 รายการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 18 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
หลักการเขียนภาษาอังกฤษ	http://ec.europa.eu/translation/english/guidelines/documents/styleguide_english_dgt_en.pdf คู่มือ – เรื่อง English Style Guide โดย European Commission สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการเขียนภาษาอังกฤษ การเขียนตัวสะกด เครื่องหมายวรรคตอน จำนวน คำย่อ สัญลักษณ์ ส่วนต่าง ๆ ของคำ การเขียนอ้างอิง http://www.eecs.qmul.ac.uk/~norman/papers/good_writing/general_.principles.html บทความ – โดย Norman Fenton สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการเขียนรายงานภาษาอังกฤษที่ดี การเขียนประโยคและการเขียนย่อหน้า สไตล์การเขียน คำที่ไม่ควรใช้ในการเขียน http://www.learningdevelopment.plymouth.ac.uk/LDstudyguides%5Cpdf/7Reports.pdf บทความ – โดย Plymouth University สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการเขียนรายงานภาษาอังกฤษที่ดี บริบทในการเขียน การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง การวางแผนการเขียน การสรุปสาระสำคัญ http://www.techcommunicators.com/pdfs/style-diction.pdf บทความ – โดย Duncan Kent สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการและรูปแบบในการเขียน ตัวอย่างการใช้คำและการเขียนประโยคในภาษาอังกฤษ http://www.temple.edu/lawschool/dpost/guidelines.pdf บทความ – โดย David G. Post สาระสำคัญเกี่ยวกับคำแนะนำในการเขียนภาษาอังกฤษ หลักการทั่วไปและกฎในการเขียนภาษาอังกฤษ http://www.colorado.edu/studentaffairs/victimassistance/quickassist/disturbingwriting.pdf บทความ – โดย Virginia Tech Department of English สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวทางการเขียนอย่างสร้างสรรค์ การกำหนดโครงเรื่อง แหล่งค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมและกระบวนการเขียนที่ดี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 18 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.all4ed.org/files/WritingNext.pdf รายงาน – เรื่อง Writing Next โดย Steve Graham and Dolores Perin สาระสำคัญเกี่ยวกับองค์ประกอบสำคัญในการสอนทักษะการเขียน http://www.elc.edu.sa/portal/modules/courses_list/PDF/ENG101/PART2/Topic_1.pdf หนังสือ – โดย ele.edu.sa บทที่ 1 สาระสำคัญเกี่ยวกับการเขียนเพื่อการสื่อสาร หลักการเขียน ปัญหา การเขียนเพื่อการสื่อสารภายในกลุ่ม http://www.mhhe.com/socscience/supergoal/Chapter5%20Section3.pdf หนังสือ – โดย mhhe.com บทที่ 5 สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ การกำหนดมุ่งหมาย รูปแบบและการประเมินการเขียน ตัวอย่างเกณฑ์รูบริกในการประเมินการเขียน http://grammar.ccc.commnet.edu/grammar/index2.htm แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ Capital Community College Foundation สาระสำคัญเกี่ยวกับข้อแนะนำในการใช้หลักไวยากรณ์ในการเขียน จำนวน 427 รายการ
การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสรุปใจความสำคัญ	http://www.pearsonhighered.com/samplechapter/0205734367_ch04.pdf หนังสือ – โดย pearsonhighered.com บทที่ 4 สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมายของความคิดหลักหรือใจความสำคัญ (main idea) หัวข้อเรื่อง การจำแนกความคิดทั่วไปและความคิดหลัก http://www.ttms.org/PDFs/13%20What%20is%20Good%20Writing%20v001%20%28Full%29.pdf คู่มือ – เรื่อง What is Good Writing โดย Steve Peha สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย ลักษณะของการเขียนที่ดี การเขียนใจความสำคัญ การถ่ายทอดความคิดและการเขียนรายละเอียด

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 18 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.hmheducation.com/careerpathways/pdf/02_Writing_Student_U1L01.pdf บทความ – โดย hmheducation.com สาระสำคัญเกี่ยวกับการเขียนเพื่อเรียบเรียงใจความสำคัญ http://www.library.spscc.ctc.edu/electronicreserve/read9192/swanson/HowtoWriteaMainIdeaStatement.pdf บทความ – โดย spscc.ctc.edu สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการเขียนใจความสำคัญ ขั้นตอนการเขียน ประเด็นผิดพลาดที่พบบ่อย http://www.brainpopjr.com/readingandwriting/comprehension/mainidea/grownups.weml บทความ – โดย Brian Pop สาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย กิจกรรมการอ่านและการเขียนเพื่อสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน http://testprep.about.com/od/readingtesttips/tp/Main_Idea_Worksheets.htm worksheet – สาระสำคัญเกี่ยวกับกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการวิเคราะห์และการสรุปใจความสำคัญ
ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในวิชาชีพครู	http://www.ibe.unesco.org/fileadmin/user_upload/archive/publications/EducationalPracticesSeriesPdf/prac12e.pdf หนังสือ – เรื่อง Teaching Reading โดย Elizabeth S. Pang *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับการบูรณาการทักษะการอ่านและการเขียน การประเมิน ปัจจัยทางวัฒนธรรมที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ http://www.ttms.org/PDFs/01%20Writing%20Strategy%20Guide%20v001%20%28Full%29.pdf คู่มือ – เรื่อง The Writing Teacher ‘s Strategy Guide โดย Steve Peha สาระสำคัญเกี่ยวกับการสอนทักษะการเขียน การกำหนดประเด็น การถ่ายทอดความคิดสู่การเขียน การเขียนรายละเอียด ลำดับเหตุการณ์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 18 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.teachingenglish.org.uk/sites/teacheng/files/EOD%20handbook%20FINAL%20web%20version.pdf คู่มือ – เรื่อง EqualOppotunuty and Diversity : The Handbook for Teachers of English โดย British Council สาระสำคัญเกี่ยวกับการสอนทักษะภาษาอังกฤษในบริบทโลกที่หลากหลาย เช่น การสอนทักษะระหว่างวัฒนธรรมในการพูด วิธีการสอน การประยุกต์งานวิจัยมาใช้ในการสอน http://www.ttms.org/PDFs/09%20Writing%20Assessment%20v001%20%28Full%29.pdf คู่มือ – เรื่อง Assessing Writing โดย Steve Peha สาระสำคัญเกี่ยวกับการประเมินทักษะการเขียน แนวปฏิบัติที่ดีในการสอนทักษะการเขียน หลักเกณฑ์และแบบฟอร์มการประเมินทักษะการเขียน http://www.ncte.org/library/NCTEFiles/Press/Yancey_final.pdf รายงาน – เรื่อง Writing in the 21st Century โดย National Council of Teachers of English สาระสำคัญเกี่ยวกับความสำคัญของการสอนการเขียน มุมมองต่อการสอนการเขียนในอดีตและแนวโน้มในอนาคต http://www.teachingenglish.org.uk/sites/teacheng/files/LRE_FINAL%20WEB.pdf รายงาน – เรื่อง Towards a language rich Europe: multilingual essays on language policies and practices โดย British Council สาระสำคัญเกี่ยวกับตัวอย่างการเขียนภาษาอังกฤษในประเทศอื่น ๆ ในยุโรปที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ จำนวน 10 ประเทศ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 18 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในโลกอาชีพทางสังคมศาสตร์	http://data.learningnetworks.org.uk/resources/133/Professional_Writing_Guidance_Booklet_Edition_2.pdf คู่มือ – เรื่อง Professional Writng : Guidance Booklet for Social Work Practitioners โดย Aberdeen City Council and Robert Gordon University สาระสำคัญเกี่ยวกับความสำคัญของการเขียนกับการทำงานที่เกี่ยวข้องกับสังคม มาตรฐานการเขียนเพื่อการสื่อสารในประเด็นต่าง ๆ http://careers.socialworkers.org/documents/WritingSkillsLL.pdf รายงาน – โดย National Association of Social Workers สาระสำคัญเกี่ยวกับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับผู้ที่ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับสังคม http://www.smith.edu/cdo/students/handouts/social-work-resume.pdf รายงาน – โดย Smith College Career Development Office สาระสำคัญเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสมัครงานที่เกี่ยวข้องกับสังคม http://ebook.lib.hku.hk/CADAL/B38631003.pdf รายงาน – โดย Cynthia Lee and Sandra Tsang สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับสังคม http://www.scie.org.uk/publications/knowledgereviews/kr06.pdf รายงาน – โดย Pamela Trevithick *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับสังคม http://www.skillsforcare.org.uk/nmsruntime/saveasdialog.aspx?lID=774&sID=161 รายงาน – โดย National Occupational Standard สาระสำคัญเกี่ยวกับมาตรฐานอาชีพสำหรับงานที่เกี่ยวข้องกับสังคมของประเทศอังกฤษ มาตรฐานทักษะการสื่อสารและมาตรฐานอื่น ๆ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 18 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.staffs.ac.uk/gateway/social_work/documents/certificate_handbooks/communication_skills.pdf คู่มือ – โดย Staffordshire University สาระสำคัญเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารสำหรับงานอาชีพที่เกี่ยวข้องกับสังคม
ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในโลกอาชีพทางวิทยาศาสตร์	http://www.wisdom.weizmann.ac.il/~oded/PS/re-writing.pdf บทความ – โดย Oded Goldreich สาระสำคัญเกี่ยวกับวิธีการเขียนทางด้านวิทยาศาสตร์ การเขียนเพื่อรองรับความต้องการของผู้อ่าน http://science.uniserve.edu.au/pubs/procs/wshop8/jones.pdf บทความ – โดย Jon Osborn *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ ประเด็นที่ควรปรับปรุงเพื่อเตรียมการทำงานในด้านวิทยาศาสตร์ http://www.writing-skills.com/resources/news/top-ten-writing-tips-for-scientists-sciencebase-com บทความ – โดย Robert Ashton สาระสำคัญเกี่ยวกับเทคนิคในการเขียนที่สำคัญสำหรับนักวิทยาศาสตร์ http://sciencecareers.sciencemag.org/career_magazine/previous_issues/articles/2005_05_20/noDOI.11850495106938197551 บทความ – โดย Jim Austin สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักวิทยาศาสตร์ http://www.itc.nl/library/Papers/hengl_rules.pdf บทความ – โดย Tomislav Hengl and Michael Gould สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการสำคัญในการเขียนบทความวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ตัวอย่างการเขียนที่ดีและการอธิบายประกอบหลักการที่นำเสนอ http://currents.ucsc.edu/04-05/05-02/writing.asp บทความ – โดย Tim Stephens สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาวิทยาศาสตร์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 18 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://slincs.coe.utk.edu/lpm/ky/health_manual/comm_skills1.pdf บทเรียนโมดูล – โดย Center for Literacy Studies สาระสำคัญเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารสำหรับงานสุขภาพ http://www.equinetafrica.org/bibl/docs/EQ%20Writskill%20man.pdf บทเรียนโมดูล – โดย Rebecca pointer *et al.* บทที่ 1 และ 2 สาระสำคัญเกี่ยวกับการเตรียมก่อนการเขียน การเขียน การกลั่นกรองและการตีพิมพ์บทความทางวิทยาศาสตร์ http://ict.moph.go.th/English/Eindex.htm แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์การเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์สำหรับผู้ปฏิบัติงานสาธารณสุข ประกอบด้วยบทเรียนฝึกทักษะการอ่านและการเขียน แบบฝึกหัดและแบบทดสอบ

19. รายวิชาภาษามลายูเพื่อการสื่อสารธุรกิจ มีหัวข้อสำคัญประกอบด้วย 1) ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษามลายู 2) หลักการฟังและการพูดภาษามลายู 3) หลักการอ่านและการเขียนภาษามลายู 4) หลักการใช้ภาษามลายูเพื่อการสื่อสาร 5) หลักการใช้ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ 6) การใช้ภาษามลายูในการติดต่อธุรกิจในสถานการณ์ต่างๆ มีแหล่งการเรียนรู้ประกอบคำอธิบายรายวิชา ดังตารางผนวกที่ 19

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 19 แหล่งการเรียนรู้ประกอบรายวิชาภาษามลายูเพื่อการสื่อสารธุรกิจ

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษามลายู	http://en.wikipedia.org/wiki/Malay_language Wiki – เรื่อง Malay Language สาระสำคัญเกี่ยวกับกำเนิดภาษา ประวัติความเป็นมา การแบ่งประเภทของภาษา ระบบการเขียน ไวยากรณ์ คำยืม ตัวอย่างภาษา แหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม http://www.gutenberg.org/files/25604/25604-h/25604-h.htm คู่มือ – เรื่อง การใช้ภาษามลายู โดย William E. Maxwell สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักภาษามลายู การเปรียบเทียบคำกับภาษาอื่น การเขียนประโยค การนับจำนวน ตัวอย่างการใช้ภาษาในการเขียนและการพูด http://www.sabrizain.org/malaya/library/historymalaylang.pdf บทความ – โดย A. Teeuw สาระสำคัญเกี่ยวกับการสำรวจประวัติความเป็นมาของภาษามลายู http://www.peace.mahidol.ac.th/th/document/plublic%20policy/1.pdf รายงานวิจัย – เรื่อง การวิจัยภาษามลายูท้องถิ่นในประเทศไทย โดย มหาวิทยาลัยมหิดล สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน ทัศนคติ ความรู้ความสามารถของคนไทยที่พูดภาษามลายูถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ http://kb.psu.ac.th/psukb/handle/2553/5399 รายงานวิจัย – เรื่อง แนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายูใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ : การศึกษาศัพท์ โดย เปรมินทร์ คาระวี สาระสำคัญเกี่ยวกับการกระจายคำศัพท์ของภาษาไทยและภาษามลายู https://dl.dropbox.com/u/8908940/color%20pattani.pdf วิทยานิพนธ์ – เรื่อง การศึกษาคำเรียกสีในภาษามลายูถิ่นปัตตานี โดย มัสวิณี สาและ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล สาระสำคัญเกี่ยวกับวิวัฒนาการของคำเรียกสี วิธีสร้างคำเรียกสีและสีในวัฒนธรรมของผู้พูดภาษามลายูถิ่นปัตตานี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 19 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://islamraya.com/index.php?topic=20.0 http://islamraya.com/index.php?topic=264.0 แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ islamraya.com ประกอบด้วยความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษามลายู จำนวน 12 ตอน และ บทเรียนหลักภาษามลายู จำนวน 26 ตอน
	http://www.byki.com/lists/malay/malay-language-structure.html แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ by.ki.com ประกอบด้วยความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษามลายู โครงสร้างภาษา คำพื้นฐาน จำนวน 15 ตอน
	http://mylanguages.org/learn_malay.php แหล่งเรียนรู้ - เว็บไซต์ของ mylanguages.org ประกอบด้วยบทเรียนเกี่ยวกับภาษามลายู โครงสร้างพื้นฐานของคำและประโยค ตัวอย่างบทสนทนา วีดิทัศน์ จำนวน 23 บทเรียน
	http://www.youtube.com/watch?v=tUPwrfqdGbo วีดิทัศน์ – โดย roseptutor (นามแฝง) สาระสำคัญเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานของภาษามลายู ชนิดและความแตกต่างของภาษามลายู เช่น ภาษายาวี ภาษามาเลย์ ภาษามาเลเซีย ภาษาอินโดนีเซีย ภาษาบรูไน และรูปแบบอักษรรูมีและยาวี
หลักการฟังและการพูดภาษามลายู	http://malayu.nectec.or.th/malayu_index.php แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ nectec.or.th สาระสำคัญเกี่ยวกับการพูดภาษามลายูถิ่นในหัวข้อต่าง ๆ 15 หัวข้อ เช่น การกล่าวคำทักทาย การแนะนำ จำนวนนับ วัน เวลา สี เป็นต้น
	http://linguanaut.com/english_malay.htm แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ linguanaut.com สาระสำคัญเกี่ยวกับการพูดภาษามลายูในสถานการณ์ต่าง ๆ เปรียบเทียบระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษามลายู

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 19 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.melayudictionary.com/dictionary.php แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ melayudictionary.com ประกอบด้วยความเป็นมาเกี่ยวกับภาษามลายู การเขียนอักษรมลายู การอ่านเบื้องต้น โครงสร้างของประโยค หลักภาษามลายูและพจนานุกรมรูปภาพ http://malay.pgoh13.com/ แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ pgoh.com สาระสำคัญเกี่ยวกับการสนทนาโดยใช้ภาษามลายู จำนวน 64 บทเรียน ในแต่ละบทเรียนจะประกอบด้วยตัวอย่างประโยคและเสียงประกอบการสนทนา http://www.digitaldialects.com/Malay.htm แหล่งเรียนรู้ – เว็บไซต์ของ digitaldialects.com/ ประกอบด้วยเกมการเรียนรู้ภาษามลายู 6 เกม ได้แก่ การทักทาย การนับจำนวน สีและคำศัพท์พื้นฐานที่ควรรู้ http://www.youtube.com/watch?v=WHywikmyifA http://www.youtube.com/watch?v=VUo5QhbQ67c&feature=related http://www.youtube.com/watch?v=G8wdHFBpeJ0&feature=related วีดิทัศน์ – โดย ghanmy(นามแฝง) , beautiful trauma (นามแฝง) และ wisdomcity (นามแฝง)) สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการพูดภาษามลายู ตัวอย่างการพูดในชีวิตประจำวันและตัวอย่างการนับจำนวน
หลักการอ่านและการเขียนภาษามลายู	http://www.royin.go.th/th/printing/detail.php?ID=261 หนังสือ – เรื่อง คู่มือระบบเขียนภาษามลายูปาตานีอักษรไทย โดยราชบัณฑิตยสถาน สาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดระบบเขียนภาษามลายูปาตานีด้วยอักษรไทย ประกอบด้วยลักษณะทั่วไปของภาษามลายูปาตานี พยัญชนะ สระ ภาคผนวก และวิธีพิมพ์สัญลักษณ์พิเศษ http://www.sabrizain.org/malaya/library/grammarwinstedt.pdf หนังสือ – เรื่อง Malay Grammar โดย R.O. Winstedt สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักไวยากรณ์ภาษามลายู

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 19 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://opac.yru.ac.th/index.html หนังสือ – เรื่อง ระบบเสียง ระบบคำ ภาษามลายูถิ่นยะลา โดย ผศ.เกษร์อุบล บุณยประสาท http://www.tsu.ac.th/tsubook/detail_book.php?id=132cId=351 หนังสือ – เรื่อง เรียนภาษามลายูถิ่นจากนิทาน โดย รศ.ดร.รัตติยา สาและ สาระสำคัญเกี่ยวกับการเรียนภาษามลายูถิ่นจากการอ่านนิทานพื้นบ้าน http://sealang.net/sala/archives/pdf8/lee1998morphological.pdf บทความ – โดย Lat C. lee *et al.* สาระสำคัญเกี่ยวกับโครงสร้างภาษามลายู หลักการเขียน http://www.omniglot.com/writing/malay.htm บทความ – โดย Simon Ager สาระสำคัญเกี่ยวกับตัวอักษรที่ใช้เขียนภาษามลายู ภาษาอารบิค ภาษาละติน และการออกเสียงภาษามลายู http://www.loc.gov/catdir/cpso/romanization/malay.pdf บทความ – โดย loc.gov สาระสำคัญเกี่ยวกับตัวอักษรที่ใช้เขียนภาษามลายู หลักการผสมคำในการเขียน http://human.pn.psu.ac.th/ojs/index.php/eJHUSO/article/viewFile/65/79 บทความ – โดย กามารุดดีน อิสายะ สาระสำคัญเกี่ยวกับตระกูลภาษามลายู ความเป็นมา ระบบเขียนของอักษรยาวี การใช้ระบบเขียนอักษรยาวีในภาษามลายูปาตานี http://www.pt.tsu.ac.th/rdi/ConAll/POSTER19/P53.pdf บทความ – โดยกามารุดดิน อิสามะ และคณะ สาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาระบบเขียนภาษามลายูปาตานีด้วยตัวอักษรยาวีเพื่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่น http://psuarab.blogspot.com/2012/03/blog-post.html วิทยานิพนธ์ – เรื่อง คำยืมภาษาอาหรับในภาษามลายูถิ่นปัตตานี โดย อัสมิง กาเซ็ง วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาระสำคัญเกี่ยวกับการวิเคราะห์ประเภทของคำยืมจากภาษาอาหรับ การเปลี่ยนแปลงเสียงและคำหมายจากคำยืม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 19 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
หลักการใช้ภาษามลายูเพื่อการสื่อสาร	http://opac.yru.ac.th/index.html วิทยานิพนธ์ – เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบระบบประโยคภาษาไทยกับระบบประโยคภาษามลายูในจังหวัดภาคใต้ ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดย ปรีชา ทิชินพงศ์ สาระสำคัญเกี่ยวกับระบบการใช้ภาษาไทยและภาษามลายูในการเขียน http://www.amazon.com/Complete-Malay-Teach-Yourself-Languages/dp/0071737383 หนังสือ – เรื่อง Complete Malay: A Teach Yourself Guide โดย Christopher Byrnes *et al*. สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการใช้ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน มุ่งเน้นทักษะการเขียนและทักษะการพูด รวมทั้งให้ข้อมูลเพิ่มเติมด้านวัฒนธรรมและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม http://psu10725.com/joomla/index.php?view=article&catid=36%3A2011-06-18-10-54-39&id=150%3A-qmalay-conversation-1--1q--shitaro-hara&option=com_content&Itemid=71 หนังสือ – เรื่อง Malay Conversation 1 สนทนาภาษามลายู 1 โดย Shintaro Hara สาระสำคัญเกี่ยวกับโครงสร้างประโยคพื้นฐานในภาษามลายูกลางที่ใช้ในการสนทนาตามสถานการณ์ต่างๆ พร้อมบทแปลในภาษาไทย คำศัพท์และคำอธิบายเกี่ยวกับการใช้ภาษาและหลักไวยากรณ์ที่จำเป็นใช้ในการสนทนาอย่างถูกต้อง http://info.muslimthaipost.com/main/index.php?page=sub&category=26&id=17182 บทความ – โดย อาลี เสือสมิง สาระสำคัญเกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษามลายูเบื้องต้น พัฒนาการของภาษา หลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร http://www.gotoknow.org/blogs/posts/115493 Blog – โดย อ.อาลัม (นามแฝง) สาระสำคัญเกี่ยวกับคำแนะนำในการเรียนภาษามลายูเพื่อการสื่อสารโดยใช้สื่อจากสถานีโทรทัศน์ของประเทศมาเลเซีย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 19 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://opac.yru.ac.th/index.html รายงานวิจัย – เรื่อง บทสนทนาภาษามลายูท้องถิ่นเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของประชาชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดย ผศ.เกษร์อุบล บุณยประสาท สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการใช้ภาษามลายูท้องถิ่นในการสนทนา ตัวอย่างและแบบฝึกทักษะการสนทนา
หลักการใช้ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ	http://www.rln-london.com/pdf/country/Malaysia_Singapore.pdf คู่มือ – โดย Regional Language Network สาระสำคัญเกี่ยวกับการติดต่อธุรกิจกับประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์ วัฒนธรรมและการใช้ภาษา รูปแบบการสื่อสาร การสร้างความสัมพันธ์และการเจรจา http://internationalbusiness.wikia.com/wiki/Malaysian_Verbal_Communication บทความ – โดย Wiki.com สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการใช้ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ มารยาททางสังคมในการสื่อสาร http://businesscommunication.org/wp-content/uploads/2011/04/09ABC05.pdf บทความ – โดย Lailawati Mohd Salleh สาระสำคัญเกี่ยวกับการสื่อสารธุรกิจในบริบทของประเทศมาเลเซีย องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารธุรกิจ ได้แก่ สภาพอารมณ์ การใช้ข้อความในการสื่อสาร การสื่อสารโดยไม่ใช้ถ้อยคำและเทคโนโลยีในการสื่อสาร
การใช้ภาษามลายูในการติดต่อธุรกิจในสถานการณ์ต่างๆ	http://hss.fullerton.edu/linguistics/cln/W09PDF/Sew-SpeakMalay.pdf http://www.usedtravelbooks.com.au/speak-standard-malay-a-beginners-guide-by-dr-liaw-yock-fang.html หนังสือ – เรื่อง Speak Standard Malay : A Beginner's Guide โดย Liaw Yock Fang สาระสำคัญเกี่ยวกับการพูดภาษามลายูตามแบบมาตรฐาน ข้อมูลในบริบทวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกับการพูดในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและการใช้คำในการพูด

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 19 (ต่อ)

หัวข้อ	แหล่งการเรียนรู้
	http://www.globalnegotiationresources.com/cou/Malaysia.pdf บทความ – โดย Lothar Katz สาระสำคัญเกี่ยวกับการสื่อสารทางธุรกิจ ความหมายของคำ การพิจารณาบริบทและมารยาทในการสื่อสาร http://www.internationalconference.com.my/proceeding/2nd_icm2012_proceeding/051_144_2ndICM2012_Proceeding_PG0668_0684.pdf บทความ – โดย Mohd Noor Azli Ali Khan and Shatira Mohd Zaini สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้ภาษามลายูในการรายงานข้อมูลทางการเงินและธุรกิจของบริษัทต่าง ๆ http://www.youtube.com/watch?v=MqPYi4bDr_E&feature=related วีดิทัศน์ – โดย Southern Peacemedia (นามแฝง) สาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้ภาษามลายูในการสื่อสาร ตัวอย่างการสื่อสารในการซื้อขายสินค้า บทสนทนาภาษามลายูแปลเป็นภาษาไทย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ-นามสกุล	นายกฤษฎา กุณฑล
วัน เดือน ปีที่เกิด	วันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2513
สถานที่เกิด	จังหวัดนครศรีธรรมราช
ประวัติการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาไทย) เกียรตินิยมอันดับสอง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
ทุนการศึกษาที่ได้รับ	ทุนพัฒนาอาจารย์ กองทุนพัฒนาบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์